

UN RAL PER TOT ARREU.

EL LOUPAS FOXIO

BARCELONA

VAL MES AQUI QUE A CA 'L APUTACARI.

'L XANGUET,

Ó SIA 'L MÀNACH DE L' ANY 1865, IL·LUSTRAT PER UN
XICOT QUE HA ANAT Á LLOTJA, QUE 'S DIU GRABIEL NYAPUS Y ENJIPONAT EN CATALÁ DEL QUE ARA 'S PARLA
PER D. PIO XANFRÁ, D. PAU BUNYEGAS, D. GERONI TAFANEL, D. ROCH TITELLA, D. SALVADOR RO-
MAGOSA, D. SERAFÍ PITARRA Y ALTRES QUE 'S CALLAN PER NO FERIR SUSCEPTIBILITATS.

ADVERTENCIA.

Si del Xanguet, agravia
Algun vers ó algun ninot,
Sapigan ant'es de tot,
About la seva rabia 'ls guia;
Yo aixó no 'ls advertiria
Si no fos vell com 's veu,
Pero un tantu á n' al temps meu
'M pot xafà la guitarra,
Ab aixó, á n' aqui, En Pitarra
No mes respón de lo seu.

Ya ab 'l poagre tinch prou pena,
Que no 'm faltaria mes
Sino que ara algú 'm tirés
Un guant ó be una mitena,
Axis m' hi jiro de esquena,
Sens que re may puga d'urme,
Y dich antes de sentirme
Que so un vil y un miserable,
Qae aquí sols es responsable
cada hu, de lo que ell firma.

SERAFÍ PITARRA.

'L temps passa y la Juana balla.

JUDICI DEL ANY.

Si voleu sabé 'l judici
que á servos vaix d' aquest any,
teniu de fe 'l sacrifici
de no burlarvos del vici,
que tinch, de feu tot estrany.

'M direu que so tu-sut
de torná sempre á n' aixó,
pero ya vos he previngut,
perqué yo sempre he sigut
mes catalá que 'l porzó.

No pot donchs haberhi engany,
ya que axi avisats vos tinch,
y si escolteu ab afany,
sabréu be tot lo del any
mil vuit cents xexanta cinc.

Encar que 'l dies aixó bra;
del fret tal any no s' esca,
pero no mes que pel pobra,
perqué 'l rich, ab lo que cobra

se 'l fa passá portant capa.

Ab aixó res s' hi pot fe
y val mes pendreu per bromà,
perqué al últim, tot ve á se
que si 'ns jelem, pel carré
hi haurán sorbets d' homa.

'L Sol, si be ya es molt vell,
del mar, ab gran magesiat
surtirà com un pagell,
pero inflat, rodó y vermell
com un robell d' ou ferrat.

La lluna, com se sap ya,
anirà per dalt dant vols,
y si be molt brillarà,
din que 'l cel, per estulbiá,
la farà de plata Ruolz.

'Ls núvols, poch del seu eau
surtiràn per se fredat,
y veureu sempre, si vos plau,

un cel pur, que tindrà un blau
com de calsas de soldat.

Tantas y tant apinyadas
han de surti las estrellas,
que hos pensareu, de vegadas,
que son novas y estanyadas
deu mil millions de paellas.

Mes de lluny son brill confus
mourà en lo cel tal sargata,
que hos diria un poeta rus,
que sembla un jech d' andalús
tot de botonets de piata.

Mes yo, que per mes que fassi
no so jens elevat poeta,
vos diré sens que m' embrassi;
que semblarà un mar que hi passi
un gran vol de sardineta.

Tempestats, pocas n' hi haurá,
y si may se senten trons
tant poch vos espantarà,
que á u' al cel, vos semblarà
que descarregan taulons.

'S tem sols un gran aiguat,
pero si de cas un sol
cuand l' estiu haurá passat,
pero ya estará acabat
'I barco d'en Monturiol.

Mes si de cas no 'l teniam,
al *Globe* anant tots d' un cop,
las ampollas romperiam,
y aixis 'ns osegariam
bebent aigua ab axarop.

S' alsará, s' hià un nuvol grós,
igual que un teló de boca,
y surtirà encés y lermós
l' arco iris, de mes colós
que un pagés cuand 's sofoca.

Mes veurán 'ls mes babaus,
perquè aixó ho venrà tothom,
que eixirán ab plujas suaus,
de dins la pols gahpaus,
y del fanch, homes de nom.

En quant á lo de la terra,
ya que 'm parlat prou del cel,
diré que per tot la guerra
ab la dreta y ab la esquerra
fará una destrossa cruel.

Recordant la antiga Galia
y per ajudá als jermans,
cantant un coro á Castalia,
pot ser desde la alta Italia
tindrán de baxà 'ls Cerdans.

La guerra encara encendrá
per temps, 'ls estats de America,
y mentre allí durará,
de retop 'n patirà
nostre pobre nació Ibérica.

Sens feina á causa de aixó,
se sentirán quexas mil
que á tots farán compassió,
l' un perquè no te cotó,
l' altre perquè no te fil.

A Paris, que lluny non som,
mentres s' armi tal soroil,
fará pastels per tothom,
un, que allí dn 'l mateix nom
d' un que aqui talla ulls de poll.

A Mègich, que ara están quiet,
perquè ya hià Emperadó,
també tindrán, si be frets,
d' ea tant en tant, pastelets
sets d' aquell mateix senyó.

Fará en Garibaldi broma,
fins á umplirnos las butxacas,

perquè ell per molt mes es homa,
y si al menos no va Roma,
anirà per las petacas.

Dintre Espanya, mal per mal,
serà hont s' estarà milló,
y lluny de broma, es tant real
que per venre si es formal
sabréu perquè penso aixó.

Figureuvs que estarem
tots mes trampats qu' una daixa,
que seguint prosperarém,
y que mes partits tindrém
que colors te la sanfaina.

Tot serà una voluntat,
volentho un ya ho volen tots,
perqne aixó ya s' ha probat,
y s' podrá se diputat
no mes que ab vint y nou vots.

De Regidó 'n podrá se
qui vulga, sense gran ciencia,
mentras siga home de be,
no mes lo que hanrà de fe
es tení forsa paciencia.

A Madrit 's darán crenys,
y no pocas segons contó
á jent sense cap ni peus,
y hasta molts, que segons veus
ya tindrán la de se tontos.

Y encar que tothom se 'n rigui,
á tot poeta de la Cort,
si la un drama, axis que 's digui
tindrà, per dolent que sigui,
una gran corona d' or.

Acords de flauta y salteri
de las festas, dura l' aura,
no s' entendrán molts misteris,
y en quant á n' als ministeris
se sentirán molts ¡ Va caura !

Tocant ara á Barcelona,
que es lo que 'ns convé á nosaltres,
aquesta il-lustre matrona
crech que grassa, sana y bona
's rirrà de tots 'ls altres.

No hi farà al hivern molt fred
ni á l' istin molta caló,
y viurà tothom molt quiet,
llegint 'l pobre 'l Xanguet,
y 'l ricatxo 'l Tiburó.

Tindrém un gas mes baratu
dat per l' enemich d' en Gil,
y com qui va en carromato,
anirà als Campos barato
desde la Rambla, un carril.

'Ls xavals tot sent un nap
ya anirán de noya á cassa,
per mes que no 'n trobin cap,
y per Còrpus ya se sap
que no exirà la mulassa.

Sempre 'l Liceo anirà
tant malament com fins ara,
si una bufa hi vá á cantá,
'l públich l' esbotsará
fentli xiulets á la cara.

Per mes que ya altres pabanas
ho han probat ya tant, qu' empesta,
ab l' Eularia y sas jermans,
'ls empleats farán campanas
cada cop que farán festa.

Pero si á n' al mon l' hi apreta
no fem quedá com panarra,
á mes de ridicul poeta
tindrén també per profeta
á D. SERAFÍ PITARRA.

Calendari en castellà, á fí de que l'entenguin 'ls castellans que no saben catalá y 'ls catalans que saben castellá.

ENERO.		FEBRERO.		MARZO.		ABRIL.		MAYO.		JUNIO.	
D	1 La Circun-	m	1 S. Ignacio.	m	1 S. Rosend.	s	1 Sta. Teodor.	1	1 S. Felipe.	j	1 S. Fortunat
I	2 S. Macario	j	2 La Purific.	j	2 S. Simplici.	D	2 S. Francisc.	m	2 S. Atanasio	v	2 S. Marcelo.
m	3 S. Daniel.	v	3 S. Blas.	v	3 S. Emeteri.	I	3 S. Benito.	m	3 Inv. Sta. C.	s	3 Sta. Clotil.
m	4 S. Tito.	s	4 S. Remberti.	s	4 S. Casimiro.	m	4 S. Isidoro.	j	4 Sta. Mónica.	D	4 Pascua P.
j	5 S. Ielesfor.	D	5 Sta. Agued.	D	5 S. Nicolás.	m	5 S. Vicente.	v	5 S. Pio papa.	l	5 S. Sancho.
v	6 La Adorac.	I	6 Sta. Dorot.	I	6 S. Olegario.	j	6 S. Celestín.	s	6 S. JUAN.	m	6 S. Norbert.
s	7 S. Raimun.	m	7 S. Ricardo.	m	7 Sto. Tomás.	v	7 S. Epifanio.	D	7 S. Estanisl.	m	7 S. Sabinián.
D	8 S. Lueiano.	m	8 S. Juan M.	m	8 S. Juan.	s	8 S. Alberto.	1	8 Ap. S. Mig.	j	8 S. Medardo.
I	9 S. Marecelin	j	9 Sta. Apolo.	j	9 S. Paciano.	D	9 Sta. María.	m	9 S. Gregorio.	v	9 S. Primo.
m	10 S. Niconor.	v	10 S. Guillermo.	v	10 S. Meliton.	I	10 S. Ezequiel.	m	10 S. Antonin.	s	10 Sta. Margar.
m	11 S. Higinio.	s	11 Los 7 sierv.	s	11 S. Eulogio.	m	11 S. Leon I.	j	11 S. Poneio.	D	11 SS. Trinid.
j	12 S. Benito.	D	12 Sta. Eulalia.	D	12 S. Gregori.	m	12 S. Victor.	v	12 Sto. Domín.	l	12 S. Juan S.
v	13 S. Guners.	I	13 Sta. Catalin.	I	13 S. Ramón.	j	13 S. Hermen.	s	13 S. Pedro R.	m	13 S. Antonio.
s	14 S. Hilario.	m	14 S. Valentín.	m	14 Sta. Matilde.	v	14 S. Pedro G.	D	14 S. Bonifae.	m	14 S. Basilio.
D	15 S. Pablo.	m	15 S. Faustin.	m	15 Sta. Madro.	s	15 Sta. Basilis.	I	15 S. Isidro.	j	15 SS. Corpus.
I	16 S. Marecelo.	j	16 S. Tirso.	j	16 S. Heribert.	D	16 Pascua R.	m	16 S. Juan N.	v	16 Sta. Lutgar.
m	17 Dul. N. Jes.	v	17 S. P. Tomá.	v	17 S. Patricio.	I	17 B. M. Ana.	m	17 S. Paseual.	s	17 S. Manuel.
m	18 La C. S. Pe.	s	18 S. Simeon.	s	18 S. Gabriel.	m	18 S. Eleuter.	j	18 S. Félix.	D	18 S. Marecos.
J	19 S. Canuto.	D	19 S. Alvaro.	D	19 S. José.	m	19 S. Vicente.	v	19 S. Pedro C.	l	19 Sta. Julian.
v	20 S. Fabian.	I	20 S. Nemes.	I	20 Sta. Eufem.	j	20 Sta. Inés.	s	20 S. Bernard.	m	20 S. Silverio.
s	21 S. Fructuo.	m	21 S. Verulo.	m	21 S. Benito.	v	21 S. Anselmo.	D	21 S. Seeundi.	m	21 S. Luis G.
D	22 S. Vicente.	m	22 La C. S. Pe.	m	22 S. Deograci.	s	22 S. Sotero.	I	22 Sta. Rita.	j	22 S. Paulino.
I	23 S. Ildefon.	j	23 Sta. Marga.	j	23 S. Victoria.	D	23 S. Jorge.	m	23 Ap. Santia.	v	23 SS. C. Jesus
m	24 S. Timoteo.	v	24 S. Matías.	v	24 S. Simon.	I	24 S. Fidel.	m	24 S. Juan F.	s	24 N. S. Juan.
m	25 La C. S. Pa.	s	25 S. Cesáreo.	s	25 S. Dimas.	m	25 S. Mareos.	j	25 Asc. del Sr.	D	25 S. Guillerm.
j	26 Sta. Paula.	D	26 N. S. Guad.	D	26 S. Braulio.	m	26 S. Cleto.	v	26 S. Felipe N.	l	26 S. Juan m.
v	27 S. Juan Cr.	I	27 S. Leandro.	I	27 sta Lidia.	J	27 S. Pedro A.	s	27 S. Juan P.	m	27 S. Zóilo.
s	28 S. Julian.	m	28 S. Roman.	m	28 S. Sixto III.	v	28 S. Prudenc.	D	28 S. Justo.	m	28 S. Leon II.
D	29 S. F. de Sal.					m	29 S. Eustasio.	s	29 S. Pedro M.	j	29 S. Pedro.
I	30 Sta. Martin.					j	30 S. Clímico.	D	30 Sta. Catalin.	m	30 S. Fernand.
m	31 S. Pedro N.					v	31 Sta. Balbin.	m	31 Sta. Petron.	v	30 C.de S. Pab

JULIO.		AGOSTO.		SETIEMBRE.		OCTUBRE.		NOVIEMBRE.		DICIEMBRE.	
s	1 Sta. Leonor	m	1 S. Pedro	v	1 S. Gil.	D	1 S. Remigio.	m	1 Tod o San	v	1 S. Eloy.
D	2 S. Proceso	m	2 N. S. Angel	s	2 S. Antolin.	I	2 Sto. Angel.	j	2 Conm. dif.	s	2 Sta. Bibla
I	3 S. Trifon.	j	3 Inv. S. Est.	D	3 S. Simeon.	m	3 S. Cándido.	v	3 S. Armeng.	D	3 S. Franeis.
m	4 S. Laurean.	v	4 Sto. Domin.	I	4 Sta. Cánid.	m	4 S. Francise.	s	4 S. Carlos.	l	4 Sta. Bár.
m	5 S. Miguel.	s	5 N. S. Nieve	m	5 S. Lorenzo.	j	5 S. Froilan.	D	5 S. Zácar.	m	5 S. Sabas.
j	6 S. Rómulo.	D	6 T. del Señ.	m	6 S. Fausto.	v	6 S. Bruno.	I	6 S. Severo.	m	6 S. Nicolás.
v	7 S. Fermín.	I	7 S. Cayetano.	j	7 Sta. Regina.	s	7 S. Mareos.	m	7 S. Floren.	j	7 S. Ambros
s	8 Sta. Isabel.	m	8 S. Ciriac.	v	8 Sta. Palmira.	D	8 Sta. Brigida.	m	8 Sant. már.	v	8 Pur. Con.
D	9 S. Zenon.	m	9 S. Roman.	s	9 S. Gorgonio.	I	9 S. Dionisio.	j	9 S. Teodor.	s	9 Sta. Leoe.
I	10 S. Cristóbal.	j	10 S. Lorenzo.	D	10 S. Nicolás.	m	10 S. Francise.	v	10 S. Andrés.	D	10 N. S. Loret.
m	11 S. Pio I.	v	11 Sta. Filom.	I	11 S. Proto.	m	11 S. Nieasio.	s	11 S. Martin.	I	11 S. Dámaso.
ni	12 S. Félix.	s	12 Sta. Clara.	m	12 S. Leoneio.	j	12 N. S. Pilar.	D	12 S. Diego.	m	12 S. Sinesio.
j	13 S. Analet.	D	13 S. Casiano.	m	13 S. Eulogio.	v	13 S. Eduardo.	I	13 S. Estanisl.	m	13 Sta. Lueia.
v	14 S. Buenav.	I	14 S. Eusebio.	j	14 E. Sta. Cruz.	s	14 S. Calixto.	m	14 S. Serapio.	j	14 S. Espírid.
s	15 S. Enrique.	m	15 La Asunc.	v	15 S. Nieomed.	D	15 Sta. Teresa.	m	15 S. Eugenio.	v	15 S. Eusebio.
D	16 N. S. Cárm.	m	16 S. Roque.	s	16 S. Cornelio.	I	16 B. M. Ene.	j	16 S. Rufino.	s	16 S. Valentín
I	17 S. Alejo.	j	17 Sta. Clara.	D	17 D. G. N. Sra.	m	17 Sta. Eduvig.	v	17 S. Gregor.	D	17 S. Lázaro
m	18 Sta. Sinfor.	v	18 S. Agapito.	I	18 S. Ferreol.	m	18 S. Lueas.	s	18 S. Máximo.	I	18 N. S. la O.
m	19 S. Vicente.	s	19 S. Magin.	m	19 S. Genaro.	j	19 S. Pedro Al.	D	19 Sta. Isabel.	m	19 S. Nemes.
j	20 S. Elias.	D	20 S. Bernardo.	m	20 S. Eustaq.	v	20 Sta. Irene.	I	20 S. Félix V.	m	20 Sto. Dom.
v	21 Sta. Praxed.	I	21 Sta. Juana.	j	21 S. Mateo.	s	21 Sta. Ursula.	m	21 Pres. N. S.	j	21 Sto. Tom.
s	22 Sta. Maria.	m	22 S. Timoteo.	v	22 S. Mauricio.	D	22 Sta. Maria S.	m	22 Sta. Cecil.	v	22 S. Zenon.
D	23 S. Liborio.	m	23 S. Felipe B.	s	23 Sta. Teela.	I	23 S. Pedro P.	j	23 S. Clemen.	s	23 S. Sérvelo.
I	24 Sta. Cristin.	j	24 S. Bartol.	D	24 N. S. Merc.	m	24 S. Rafael.	v	24 S. Juan C.	D	24 S. Delfin.
m	25 S. Jaime.	v	25 S. Luis.	I	25 Sta. Maria.	m	25 S. Crispin.	s	25 Sta. Catal.	I	25 N. N. S. J.
m	26 Sta. Ana.	s	26 S. Ceferino.	m	26 S. Cipriano.	j	26 S. Evaristo.	D	26 Desp. N. S.	m	26 S. Esteban
j	27 S. Pantaleo.	D	27 S. José de C.	m	27 S. Cosme.	v	27 S. Vicente.	I	27 S. Faecund.	m	27 S. Juan ap.
v	28 S. Nazario.	I	28 S. Agustin.	j	28 S. Weneesi.	s	28 S. Simon.	m	28 S. Gregor.	j	28 Los S. In.
s	29 Sta. Marta.	m	29 D. S. Juan.	v	29 D. S. Mig.	D	29 S. Narciso.	m	29 S. Saturn.	v	29 Sto. Tom.
D	30 S. Abdón.	m	30 Sta. Rosa.	s	30 S. Jeronim.	I	30 S. Claudio.	j	30 S. Andrés.	s	30 T. Santiag.
I	31 S. Ignacio.	j	31 S. Ramon.	m	31 S. Quintin.	m	31 S. Quintin.	D	31 S. Silvestr.		

TERMOMETRO.

Si voleu ab pochs pinyons tenirne un de molt ben fet, penseu que sols cuand fa fred surtan mans ab panallons.

BAROMETRO.

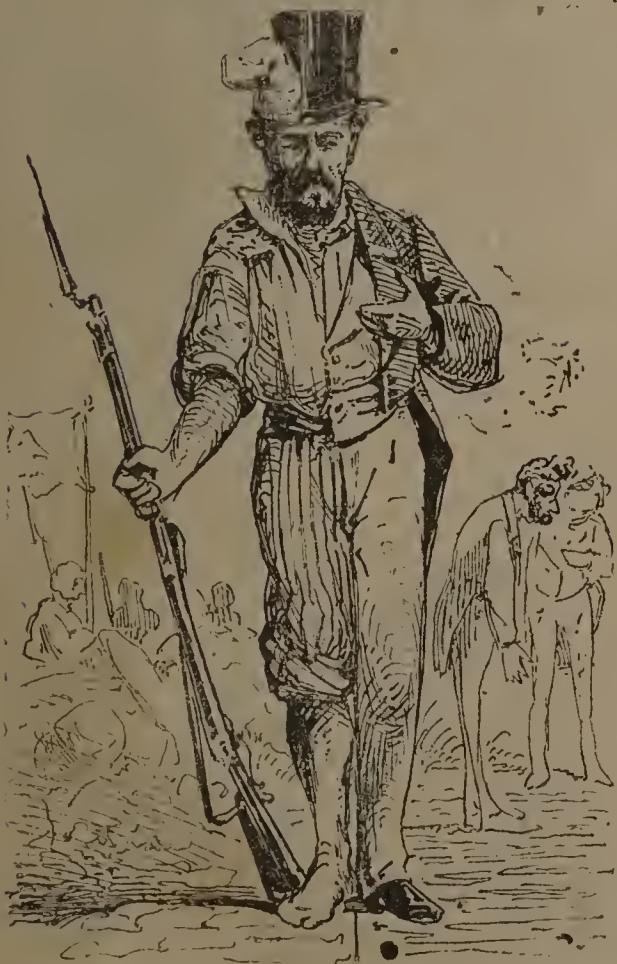
'L milló que en lo mon hiá es un ull de poll terrible, perque 'l dia que vos sible ya 's pot di: Demá plourá.

L' Absolutisme.

Serà que son ya costums
ó que 'ls fà mal á la vista.
pero un bon absolutista
sempre busca apagá llums.

'L Progressisme

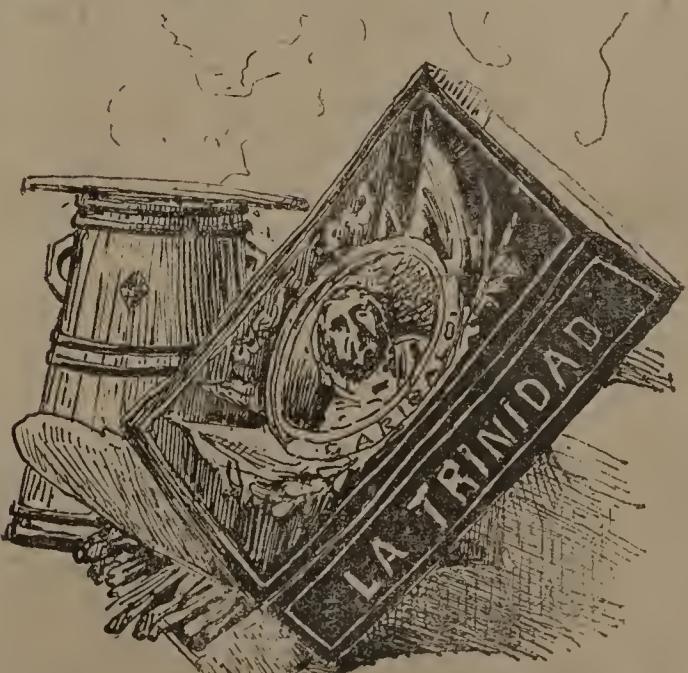
Es 'l partit que tenim
que partit està realment,
puig ya sab ben be la jent
que 's mitxa figa, mitx reim.

'L Moderantisme.

Forsa apremis a' tussut
y garrot si sem 'ls galls,
perqué ells per podé dà balls
volen dinés y quietut.

La Democracia.

Aquets bullen y están tristes
de que ab ells tot no s' escaldi;
per ço sempre en Garibaldi
vá per las capsas de mistos.

OBSERVACIÓNS.

A LO CARITATIU SIMON, AB MOTIU DE
HABER DAT UN DINÀ Á TOTS 'LS REDACTORS DEL XANGUET.

COSAS QUE S' HAN PERDUT.

- La bona fé.
Gibraltar.
Matà porch á casa.
'Ls orinadors de las entradas.
La educació.
'Ls cabells á la romana.
Las trabas.
Afeitarse ab bola de sabò.
La pedra foguera.
- Teni mestre de ball.
'L minuet.
Portá petxera.
L' unió liberal.
'L ball de la Paloma.
'L Tivoli.
La modestia, y altres que 's publicarán l' any que ve.

COSAS QUE ESTAN EN US.

- Menjá á la francesa.
Las centrals.
Afeitarse ab pinsell.
'L petróleo.
No pagá 'l sastre.
Agrada 'l Fausto.
Menjá ous ferrats al café.
Sé demòcrata.
Di mal d' en Verdi.
Moure escandols pe 'ls teatros.
Pendre café 'l demati.
Di tu á n' al pare.
Retirá tart.
Du bucle.
Abstenirse.
Apendre de gimnástica, y altres que 's publicarán l' any que ve.

COSAS QUE 'S VAN PERDENT.

- Las tartanas.
Las llumaneras.
Las candelas de seu.
Santo Domingo.
'Ls bunyols de figa.
'L purró.
'Ls candeleros de terrissa.
Fe la mistat.
'Ls paraigus vermells.
'Ls veteranos.
Fe bugada á casa.
'Ls dines á la rifa.
Fe sombras.
'Ls elastichs.
Las casacás.
'Ls cantis d'aram y altres que 's publicarán l' any que ve.

COSAS QUE MAY 'S PERDRÁN.

- 'Ls fátuos.
'Ls tontos.
'Ls pobres.
'Ls dines de qui no n' tinguí.
'L aná bonicas las donas.
Las neulas.
'L du camisa.
'Ls ous per veure.
Bellioi.
'L pà, y altres que 's publicarán l' any que ve.

SERAÍ PITARRA.

EPÍGRAMAS.

Un que estúdia no se que
deya un dia á la xicota:
— Si aquest any trech bona nota
¡Quin regalo que 't faré!--
Ella conexent ben be
'L seu jenit d' andalús,
vá di :--¡Bah! es prou avestrús
per donarme 'l seu retrato!--
'L peix anaba barato
y li vá regalá un llus.

SERAÍ PITARRA.

— Va be? — Vaix di á un drapaire,
que casat era de nou,
y ell va respondre: -- No gaire;
tinch la dona tant xarraire
que 'm posa 'l cap com un bou.--

SERAÍ PITARRA.

SONETO.

A Napoleon lo gran donaban gloria
Perqué anaba mitx mon en sanch fonent,
Bellini la trobava óperas fent
Y en lo piano los dits pelantse en Goria.
Mes tant poca vergonya te la historia
Y los poetas del mon tant poch talent,
Que de un home qu' atipa tanfa jent,
Dexan que 's mori 'l nom quand ell 's moria.
Puig no 'l voleu cantar, dexaume á solas:
¡Una veu catalana 'l cantarà!
Y coronat ab rabes y escarolas,
Únicas flors que hi vist en lo dinà,
Grabat per tots 'ls taps de las cassolas
Lo nom del bon Simon 's llejirà.

ROMAGOSA.

CANTARS.

Yo vaix á cantà cantars
sens tocá per res la lira
puix que tinch tant sols guitarra
y aquesta encara es de fira.

Yo coneixia una noya
mes fresca que 'l aigua 'n fresch,
yo coneixia una noya
mes guapa que mes de tres.

Eran de plata dorada
sos hermosissims cabells
y los seus ulls com de foch
ne brillaban com dos cuets.

Hermosas dents se li veyan
quand tenia 'l llavi obert,
era son tracte molt dols,
era mes dols que la mèl.

Yo coneixia una noya
mes fresca que 'l aigua 'n fresch,
yo coneixia una noya
mes guapa que mes de tres.

¡Mes ay que la pobre noya
so n' es anat 'l canyet!
perque com diu 'n Pitarra
tothom estima á n 'ls seus.

Yo vos hi narrat cantars
sens tocá per res la lira
puix que tinch tant sols guitarra
y aquesta encara es de fira.

TITELLA.

EPÍGRAMAS.

Un honrat picapedré
ab molta aficio ha llegit
(apesar d' estar prohibit)
un 'Almanach, que jo sé.
Y tant á n' allí aprenqué,
que cuand pica una pedra, ara,
plorant tot sovint 's para,
y es que 'l pobre va pensant:
«¡qui sap si ara estich picant
la animeta de la mara!»

ROCH BINOBIA.

Si un reflexiona be
Y no vol equivocarse,
Lo dia bo per casar-e
Es 'l trenta de febré.

PAU SIGRONS.

Díari de Barcelona.

Tots 'ls seus redactors son
un element necesari,
perque sens aquet diari,
¡Deu meul ¡¡que fora del mon!!

La Corona.

Si 'ls voleu tení engrescats
y que vos prenguin per sabi,
parleulos sempre del Avi,
y de jugá á fe 'ls soldats.

La Vívora, 'l diable y 'l nuncí.

L' un no fa mal a ningú,
L' altre vol matá al carril.
y l' altre, 's ten com d' un fil
la butifarra que du.

El Telégrafo.

A cal barbé l' hi llegit
y no 'm desagrada gens
perqué sol trobá dolents
tots 'ls dramas de Madrid.

'L Lloyd y 'l Comers.

Treuen ara 'l nas al mon
tot surtin de la esclofoila,
si segueixen fent forrolla
en sent gallis dirém que son.

La Gaceta Universal.

D' aquesta si pobre mossa,
que no 'n podrém di may re
cuand sabem que ya convé
en que ella escriu cualquier cosa.

ROMAGOSA.

CELEBRITATS CONTEMPO

'L COMERS.

LA JUSTICIA.

LA ELE

Stef-fot

Rotschild.

Rovira-f.

Salomon.

Saint

LA INDUSTRIA.

'L JOCH.

L' A

Disderi-Phot

Huzzaeta.

Baulet-fot

Garcia.

Cup

PORANEAS, (per Nyapus.)

Ncia.

LA ORATORIA.

Moliné y Albareda - fot.

LA TAUROMÁQUIA.

Napoleon - Phot.

my.

Ciceron.

R.

Montes.

LA MÚSICA.

L' ARISTOCRACIA.

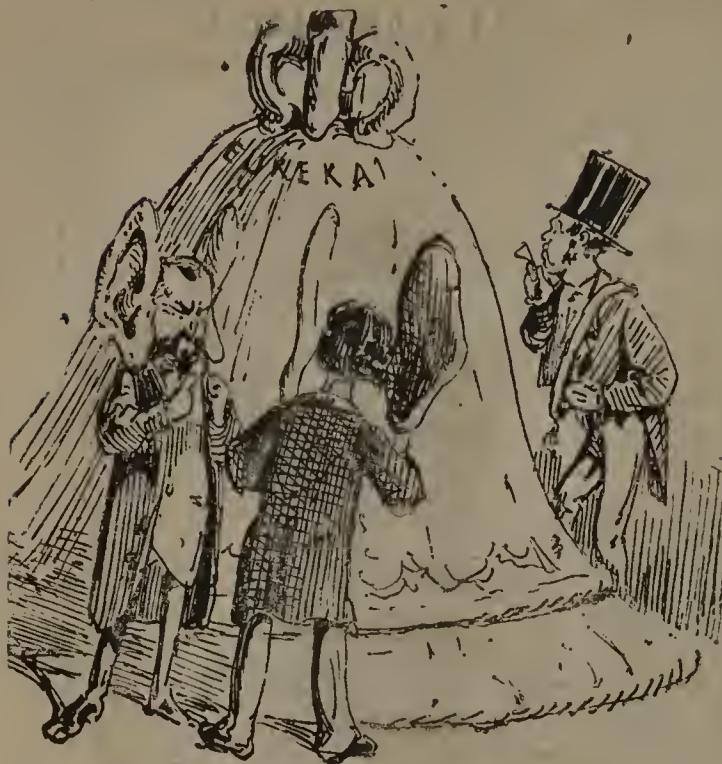
Crispino y Com. Fot.

Carbonero.

Crispino é la Comare.

L' hereu y la pubilla.

Després d' haberse esgarrat,
fa molt temps, una campana,
ve l' ajuntament y mana
que sen fassí un altre abiat.
La fa luego 'l campané,
y cumplint tractes promesos,
vá una comissió d' entesos
á mirá si está ben be.
La comissió reconeix
y diu parlant del seu só:
—¿Se sent sius á Soria? —No.—
—Doncas aixó no serveix.
Inútil va quedá axí,
puix si be te prendas bellas
may podrá umpli las aurellas
dels que la varen sentí.
Per çò ha mogut com 's veu
mes soroll ab menos fatxa
la Esquella de la torratxa,
que la Eularia de la Seu.

A L' AJUNTAMENT.

Un consell com bons jermans
't dem si be no 'l demanas
y es que per se be campanas
no hià com 'ls estudiants.

PIO XANFRÁ.

EPÍGRAMA.

—
‘S quexaba ahí la nit,
donya Tecla, al senyó Tano,
de que un ximple deva nano
cada punt al seu marit.
Ell cuand ho va habé sentit
y volent remey posarhi,
va di:—¡Buh! es un perdulari
que no sap com las etsiba.
Allá hont 'l seu senyó arriba
molts voldrian arribarhi!

SERAFÍ PITARRA.

‘L llibret prou està be
pero 's queixa Portugal
de que 'l seu corresponsal
se li posi á taberné.

SIMILS.

- ¿En qué se sembla 'l cos de la guardia civil al cel?
—En que 's necessita haber observat bona conducta per entrarhi.
— ¿En qué se semblan cuatro elefants á la orquesta del Liceo?
— En qué tenen cuatro trompas.

CARTA

QUE D. ROBERT SANALL HA ESCRIT A D. SERAFÍ PITARRA
PER PROBÀ LA RIQUESA DE LA LLENGUA.

Amich Pitarra, per arribar á ser un home com cal, es menester anar sempre ab peus de plom, anar tocat y posat, fer totes las cosas ab mórita, ab 'ls seus ets y uts, ab 'ls seus punts y comas y ab totes las campanillas; perqué si tot ó sá á la babalá, sense am ni em, sense tó ni só, sense cap ni peus, sense solta ni volta, si ab las cuestions no hi toca pilota, si sempre surt ab un ciri trencat ó ab una pata de gallu, si per sás ó per nefas, per estu ó per l' otru, per dexonsas ó per daillosas, perqué son verdas ó perqué son maduras, deixa de fer las cosas, dirán que es un tarit tarot, un baliga balaga, que no hi es tot, que non hiá mes que 'l que Deu hi ha posat, que Deu 'l vá fer y 'l vá deixá estar, que es un pastanaga, un papa natas, un papa moscas, un barret de riallas, que no fa 'l pes, que es un tros de cóniam, un cap vert ó un sabatasas. Sent aixis que tot ñau ñau y encara que sembli una mosca balba, y que may hagi trencat cap plan ni cap olla, es un matalas callandu, mes aixarit que un pésul, mes trempat que una orga, mes viu que la tinya, mes llest que un llamp de Deu; que ara mateix sab mes que un advocat y com ya te 'l cul pelat de anar per las aulas y te tanta palica y tanta lletra menuda, sap fer tots 'ls papés del auca.

Com sé que ab tot troba un s's ó un as, potsé dirás que xerro mes que un sach de nous, pero cuant acabo de dirli no te espina ni os, y soposo que en fará cabal y que no haurá estat gastá pólvora en salva.

Aixis ho espera son amich

ROBERT SANALL.

TIPOS.

PLAZA REAL O DE LAS DIDAS.

'L demati.

La tarde.

LS ALMOGAVARS MODERNS.

Veteranos del any vuit.

Restos de la Satalia.

EPÍGRAMA.

Don Rafel tenia un gos,
y un amich que 'l visitaba,
tot sovint l' atormentaba
fins á posàrseli furiós.
Veyentlo tant enfadós,
ell que un dia li va di:
--No atormentí al gos axi
ni li dongui mes molestia,
perqué atormentá una bestia,
es atormentarme á mi.--

TITELLA.

EPÍGRAMA.

Conexia yo un senyó,
que es mort ya molt temps ha,
que en no sent bo per menja
no trobava may res bo.
A tal punt portaba aixó,
que à casa seba, un diumenya,
parlaba, fentse la clenxa,
d' una que es bastant honrada,
y 'm va di :— Noy, no m' agrada.—
—¿Y perqué?—Perque no 's menja.—

PAU BUNYEGAS.

LA LLENGUA CATALANA.

Temps sá y no poch per cert, que bullia dius mi lo desilj de defensar ab ma pobre ploma, á la fins ara olvidadallengua catalana.

Los jochs florals, los certamens literaris, las reunions que per resucitar á esta morta viva, tenen poetas entusiastas, y tot quand 's sá en dit concepte, es loable si's vol, perquè enclou en si una idea gran y re-jeneradora; pero tot alxó lluny de conduirnos al logro de nostres aspiracions, 'ns en aparla, promou discordias, forma bandos y 'l resultat fora una disputa interminable, de la qual la verdadera víctima seria la preciosa llengua que 's tracta de resucitar.

¿A quevés? A que treu nas? ni quina solució 'ns pot dà, cuant la euestió es purament científica y requereix tractarla ab la importancia de que es digna?

Yo, menos frivol, que tots 'ls que fins ara s' han acalorat defensantla y combatentla m' hi reconcentrat en mi mateix, hi estudiad de nit y dia per espay de trenta tres anys consecutius, y despresa averiguacions, comprobacions de datos, y tot lo que pertany á dit objecte, 'm trovo en lo cas de podé probar que la nostre llengua es la mes rica, la mes fluida, y la mes estensa de totes suposat que totas las altres son extretas enterament de la nostre.

Crech que tothom convindrà en que verdaderament aquet es 'l major servey que 's podia fer á la llengua catalana, cuand ab ell 's pot dir á tots 'ls que sen burlaban, «Si no, fosim nosaltres no foreu vosaltres, las vostras llenguas son fillas de la nostre, humilleuvs y parleu catalá, que 's la llengua que lleigitimament y per qret ha de parlar tothom per forsa.

Això sentat poso aqui alguns exemples, no tols 'ls que podria, pero si lo suficient pera probar que la nostre es la mare de totes las llenguas, coneigudas hasta 'l dia.

INGLES.

Infants órfans.—Tinch son.—Tarit tarot.—Estich ab sinh jermadats.—Biscuits.

ALEMANY.

¿Saben si 's taca si 's mulia?—Elastichs blaus.—Gutim bert.—Ocas grossas.—Brasas grossas.

RUS.

D' un buf vá quedá pitof.—Menja arrop.

FRANCES.

Naval—Galés.—Rulé.

ARABE.

A la Babalá.—Busá no fa sí

Crech que deixo enterament probat lo que proposat m' havia, y que cuand la academia nombrada al efecte adopti, 'l llenguatge universal, pendrà la llengua catalana com á unica aproposit, y se 'm dará á mi una corona de eualsevol cosa, en premi dels esforsos que yo hi fet á favor de la literatura de ma pàtria.

ITALIA.

Mustaxoni---Muxoni ---Carquin-yoli ---Picolí ---Nyiguinyogui ---Es-capulari ---Xitxaretlo.

POLACI.

Qui li piqui que s' ho rasqui. Cent Sachs xich --mira que no s' osqui.--Ves que s' envesqui.

GRECI.

Uix.--Vols cocu Quico?--'L llogá pis m' empalaga.

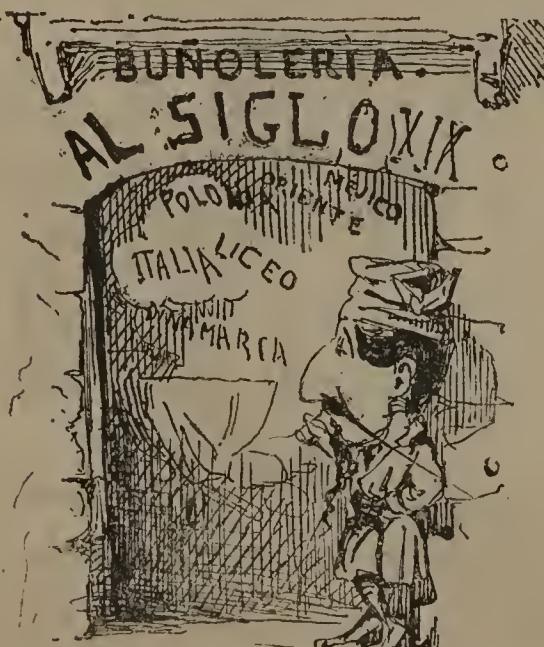
VISCAÍ.

Un nyinyo guenyo.

PORTRUGUES.

¿Son á sarau?

ROCH BINOBÀ.

Bunyols ab rótul axis,
un sá aqui y no 'ls sá jens mal,
pero 's diu que es sucursal
d' un bunyolé de Paris.

EPÍGRAMA.

Un jove molt vergonyós
deya un dia á donya Rita,
que estant un cop de visita
va teni un apuro grós.
A la sì, aquell cas graciós

era que una 'l vá tocá
y quand li van preguntá
—Qué es lo que vusté va fér?—
Va respondre:—Ay re, re—
—¡Home, re!—Men vaix aná.

PAU SIGRONS.

'LS TURRONS DE NADAL.

D' un tió, prop de la llar,
un infant busca 'l turró
y de la massa al picar
diu, regalant de suó:

Tió, tió,
dona turró.

També molts homens corcats,
qu' haurian d' está en presó,
ab lo bastó d' empleats
van dient á la nació:

Tió, tió,
dona turró.

Diputats fills del bordell
que no diuhen si ni no,
fent mes voltas qu' un panell
diuhen á la opinió:

Tió, tió,
dona turró.

Advocats plens de malicia
que tenen lo cor felló,
trapitjantue la justicia
van dient á la rahó:

Tió, tió,
dona turró.

Mes de quatre estrafoalaris,
ab lo punyal al calsó,
tot resant salms y rosaris
diuhen á la Religió:

Tió, tió,
dona turró.

Empresaris industrials,
ab conciencia de carbó,
tot escatimat jornals
diuhen al treballadó:

Tió, tió,
dona turró.

Dónas plenes d' hermosura,
ensangant lo seu pudor,
ab ciúca seu impura
diuhen al seu aymadó:

Tió, tió,
dona turró.

Y axi rodant la planeta
mostrant del cor la ilustró,
ab l' amistat per caretta,
vindrà á dirnos un traydó:

Tió, tió,
dona turró.

¡Cuant prompte aquella edat passa,
en que creyém de debó,
y á un boscall á cops de massa
dihém al peu d' un escó:

Tió, tió,
dona turró.

UN D' AGRAMUNT.

EPÍGRAMA QUE SEMPRE ES DE OCASIÓN.

Prop de nou mesos hi haurá
que á una noya de *servey*
un artillé vá fletxá,
en la revista que 's fá
pel natalici del Rey;
y avuy la débil criatura
diuhen que viu *retirada*;
ab lo cor plé... de amargura,
mentres lo barri murmura:
—Tot li vé de una *parada*...

L' INGLÉS.

EPÍGRAMA DE ACTUALITAT.

—Jaumet, si ets home de bé,
cásat ab mi, deya Isaura;
y ell replicá: —No pot sé,
perquè cuan surts al carré
'ls xicots cridan: —Vá cáural!

L' INGLÉS.

EPÍGRAMA.

A UN IGNOCENT IMITADOR DE MORATIN,
AUTOR DE CERTS DIALECHS FAMILIARS, PUBLICATS EN
LO DIARI DEN BRUSI.

Los Dialechs *magres* llegí
de t' ingeni de rostell
y al moment me hi jogui 'l COLL
que erats un *manso VEHÍ*.
¿Vols saber que m' has probat
ab tan rebregada obra?
Que tens la *clepsa* mes pobra
que la bossa de un soldat.

D. HERMÓGENES TREMENDO.

La societat del Dimoni.

Uns cuants quedan miserables
perdent lo que ván du allá,
¡Massa fort! ves qui 'ls fá aná
á tení tractes ab diables.

VA CAURE.

Bellas arts.

Per sabé lo bo qu' hi havia,
aquí, en arts y monuments,
mireus be 'l mitx Sant Llorens
que hiá á la Tapineria.

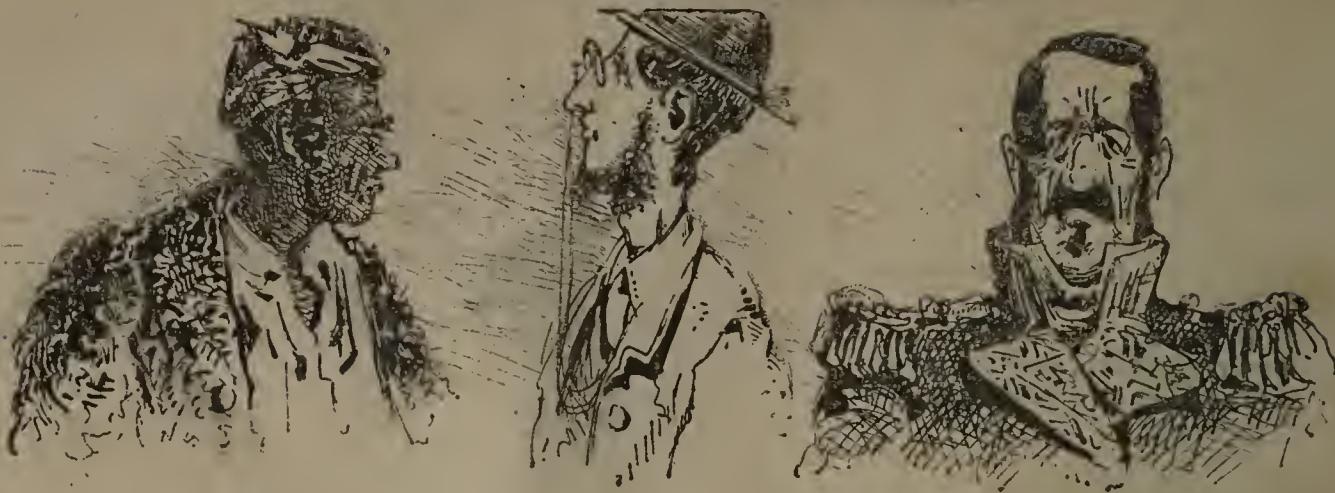
Y lo mes miraculós,
per mes que hos sembli una broma,
es que 's veu allí que unh oma
pot se sant, faltantni un trós.

MÉTODO INFALIBLE PER NO PAGAR 'LS DEUTES Y QUEDAR BE.

Suposem, ya que la cantitat es indiferent, que un deu á un altre vint mil duros. 'S busca un medi, ya sigui pe 'ls criats, ya per la familia, ó ya per via de diners, de poderse ficá sota 'l llit de l' acreedor, 'l que 'ls deu, un notari y un agusil. Torua l' acreedor del teatro, per exemple, sopa, 's despulla y 's fica al llit. Com es natural en tot bon cristiá, diu un Pare nostre á n' al moment de dí: «Axi com nosaltres perdonam á nostres deutors,» 'l notari 'n pren acta y està llest.

ROCH BINOBIA.

LA ESCALA SOCIAL DELS BUCLES.

ROMANS.

Molts dels bucles sempre 's riuen
y yo de riurey m' alabo,
perqué un bucle es sempre un xavo
per tots 'ls qu' un xavo 'n diuen.

Com que per la fam que 'm xucla
tinch de treballá afanyat,
may 'l pensar m' ha vagat
si ha de dirse xavo ó bucla.

Pero ya las rahóns acabo
dient que xavo 'm sembla á mi,
perqué axí no hos podrán di
que no dueu sobre ni un xavo.

Mes dexant apart aixó
de que 's digui 'l que volgueu,
atents la historia escolteu
que del bucle hos faré yo.

'L primé que en aquet mon
'l vá du, vá se 'l gitano,
y 'ls gitanos d' aquell mano
ara 'ls imitadors son.

En portá moda lant vella
vá seguí un pinxo bagarro,
duentlo ab un tros de cigarro
posat darrera l' aurella.

Tots 'ls pinxos ho van veura
y agradantlos en exes,
entre ells 'l bucle s' ha estés
d' un modo que no 's pot creura.

Surt l' endemá un elegant
que buscaba moda nova,
vá á la Rambla, un pinxo troba

y 's posa bucle al instant.

'Ls elegants de mes brillo
van seguí, y per no aná iguals,
á n' als pobres menestrals,
ara van iguals á un pillo.

Un ministre enfarinat,
veyent que aixó tant s' usaba,
á cada pulsera 's clava
un xavo com un pegat.

Y reparant la passió
ab que aquesta moda avansa,
estenenlse fins á Fransa,
'l du al si l' Emperadó.

Aixis veureu, y es vritat
que no hiá en la historia entera
re que hagi fet la carrera
que fer 'l bucle ha lograt.

Seguint donchs aquesta lley
que yo d' acatá m' alabo,
portan ara bucle ó xavo
desde 'l gitano hasta 'l Rey.

¡Veyeu las cosas que son
en aquests temps ditxosus!
¡Vá comensá esquidant gossus,
y ha acabat sent rey del mon!

De gitano, á pinxo avanza,
de elegant, passa á ministre,
y arriba per quel registre
fins á Emperadó de Fransa.

SERAÍ PITARRA.

Si perqué 'n parlin las famas
axi anunciant son tussuts

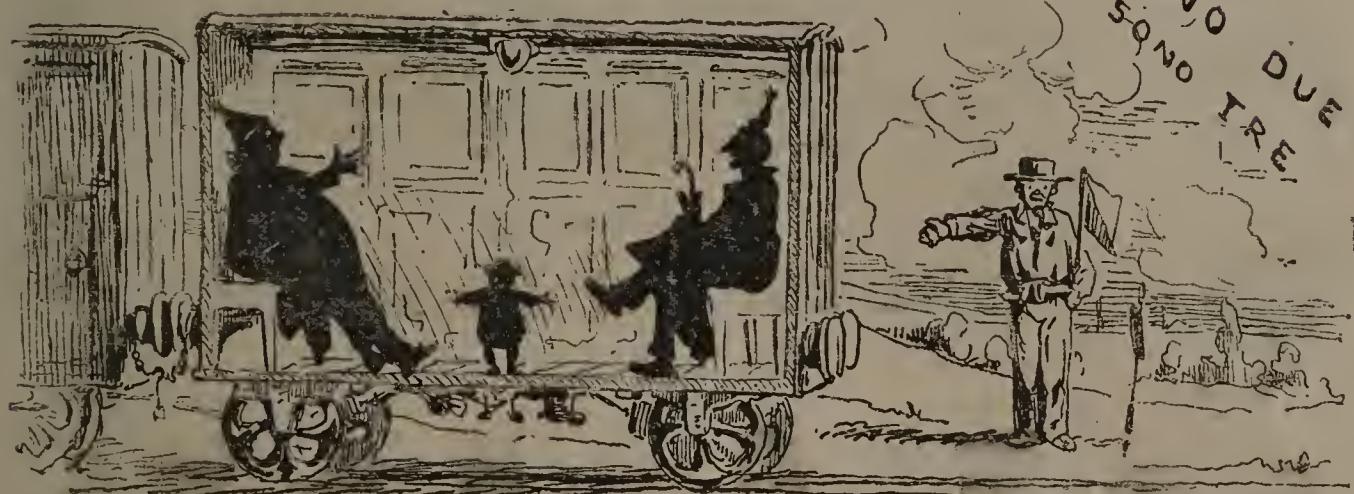
's vendran 'ls atauts
ab xaranga y dant proclamas.

GEROGLIFICH.

L'any que ve 's darà la solució.

GEROGLIFICH.

L'any que ve 's darà la solució.

EPÍGRAMA.

—*so*

—Des que so casat, á solas
'm deya ahí'l pobre Aurelio.
— Ni 'm voldria di Cornelio
Ni voldria está en Banyolas.

TITELLA.

EPÍGRAMA.

—*so*

Un, per cosirse un botó,
va di:—noya dom 'i fil—
y ella respon:—Senyó Gil
no tinch pas mes que cotó.—

SERAFÍ PITARRA.

LIBRERIA Espanola
CALLE DE LA LLEGUA
26

SINGLOTS POÉTICHS
ò SIA

Colecció de totes las obres, que en vers y en català del que ara 's parla
HA ESCRIT

D. SERAFÍ PITARRA.

CADA SINGLOT UN RAL.

Singlot 1. LA ESQUELLA DE LA TORRATXA.—2 L'ULTIM TRENCALÓS.—3 LA BUTIFARRA DE LA LLIBERTAT.—4. LAS PILDORAS D'HOLLOWAY.—5. IL PROFETA.—6.º FAUST.—7. ¡LA MORT DE LA PALOMA! 8. ¡OUS DEL DIA!—9. VENJANSA DE LA TANA.—10 LA VAQUERA DE LA PIGA RÓSSA.—11 'L CANTADÓ.—12 'L XANGUET (per varios autors).—13 'L PUNT DE LAS DONAS (en prensa.)

AVIS.

Si may vos agafes son
y los voleu distreure un rato,

per **UN RAL**, que es molt barato,
compreu tots **'L TIBURON.**

LO XANGUET

ALMANAÇ PER L'ANY 1866

ESCRIT
PER
D. PAU PINTARRA
I. BERTRAND
ALTRE
ALTRE

ILLUSTRAT
PER
T. PADRO

VAL MES AQUÍ QUE Á CA 'L APUTECARI.

LO XANGUET,

ALMANACH PEL ANY 1866, IL-LUSTRAT PER

T. PADRÓ Y ESCRIT EN CATALÁ, DEL QUE ENTENEN LOS CATALANS, PER D. PAU BU-
NYEGAS, D. SERAFÍ PITARRA, D. BONAVENTURA GATELL,
D. JOSEPH SERRA, L' INGLÉS, BLAY MÁRFAGAS, ROCH PASTRANA Y ALGUNS ALTRE
QUE NO VOLEN SER CONEGUTS.

JUDICI DEL ANY 1866.

Lo sexanta sis se veu
mes eremat que eap carbó
contra 'l seu antecessó
fent-sí á puntadas de peu.
No es pera menos lo eas:
¿quí contra aquet no 's conjura,
veyent tanta de malura
com nos posà al mitj del pas?
Lo eólera als racionalis,
lisas als bous y á las vacas,
á las frunitas mortals lacaes,
á los locinos... ¡Quantis mals!
¡Sexanta cinch! ¡Any funest!
¿lo teu eap no presenta
l' arribada d' aquet dia
en que ab la mort ja estás llest?
Donchs ¿quinas ganas (poch) seny!
de volgner ser aborrit
de tothom, y malheit
per l' any que ta vida empeny?

Per tu aquí la ploma 'm ealla
y de tu no 'n parlo mes
perque ab los morts no hi vñil res.
Respecto, donehs, ta mortalla.

Ja tenim al any naixent
fresch y gras com un toxó.
¡Aquet sí que n' es de bo
pel cantó que no es dolent!

Ab los caràeters mes elars
llegeixo això: «de precís
durant l' any sexanta sis
gobernarán militars.»

Y eserit també en lo front porta
que en la miserable terra
per tot allá ahont hi haurá guerra
n' hi haurá mes ó menos fortia.

Sent aixòs, ja podrem di,
si es que las bocas no 'ns tapan:
gats ab gats no s' esgarrapan,
pero homens ab homens, sí.

Pues los homens, mes sensats
que las demés criaturas,

*nos ab nos farem diabluras
per serne distints dels gats.*

Me dirán que aquets adops
que fa l' any, son desgabells.
No, no: 'l no renyir entre ells
es cosa de gats y llops.

Los gobernants serán bons
pera los seus partidaris,
pero pera 'ls seus contraris,
mes dolents que llams y trons.

Lo cel seré y despejat,
puig que aixís al any li plau,
si es de dia, serà blau,
si es de nit, serà estrellat.

Es eert que s' observarà,
per si algú observarho vol,
que al matí sortirà 'l sol,
y eap al tard se pondrá.

De la lluna, se pressent
que en sas nocturnas carreras
serà sols de tres maneras:
plena, menguant ó creixent.

Y las plujas (cosa estranya!)
no serán plujas, senyors,
serán frets, serán caloros,
ó serán neu á montanya.

Y venrem, que tamboeli falla,
dintre la comptal ciutat,
si plou poeli, la sequedat,
si molt, la riera de 'n Mallor.

Fret, calor, ha de ser viu,
donchs serà lo erit etern
del estiu (¡Déu me do ivern!)
del ivern (¡Déu me do estiu!)

Las modas d' aquet país
(no mes aquest any se trova)
serán totes (cosa noval
las que siguin en Paris).

Hi hanrà home tan salader
que en lo que hagi de comprar
tins s' li deixarà robar
ab tal que sigui estranger.

Pues en l' any sexanta sis

molts dirán, donantse to:
¿aixó es estranger? es bo:
¿aixó es dolent? del pais.

Segons també se preveu
les veritat molt amarga!
tota obra que siga llarga
serà l' obra de la Seu.

Tal profecía 'ns referma
lo sentit mes bo, mes sabi,
puig obra que may s' acabi,
no mercix cera ni esperma.

A las noyas dirán ninas
los que fassin jochs florals,
perque se vegi que es fals
que juguin sense joguinas.

Y molts sabis jugadors
d' aquets, que en tot iroban pels,
veurán en lo cel, estels,
y aquí en la terra, aymadors.

Molts dirigirán son pas
al teatro sols per xiularhi,
sent pesar al empressari
més mala cara que 'l gas.

Cantors vells, los de pochs anys,
tots tindrán en contra llansas,
per ser los uns esperansas,
y los altres, desenganyas.

Y la empresa en tals borinas
hi perdrá bous y esquellas,
sent víctima de poncellas,
ó víctima de ruinas.

Y en fi: l'any que vagi forí,
sense poagre, sense creus,
ja hi poden pujar de peus
que per sant Silvestre, mort.

Y en lo seu sepulcre fret,
veurán que acabará així:
son epitafí en Ilatí:
Fecit quod dixit Xanguet.

De aixó no 'n fallarà un mol,
que al judici empatullat.
Pere Grullo m' hi ha ajudat.
¡Ah! després: Díu SOBRE TOT.

PAU BUNYEGAS.

JANER.	FEBRER.	MARS.	ABRIL.	MAYG.	JUNY.
dill. 1 La Circun	dij. 1 S. Ignaci.	dij. 1 S. Rosend.	Diu. 1 Sta. Teodor.	dim. 1 S. Felip.	div. 1 S. Fortunat
dim. 2 S. Macari	div. 2 La Purific	div. 2 S. Simplici.	dill. 2 S. Francisc.	dim. 2 S. Atanasi.	dis. 2 S. Marcelo.
dim. 3 S. Daniel.	dis. 3 S. Blas.	dis. 3 S. Emeteri.	dim. 3 S. Benet.	dij. 3 Inv. Sta. C.	dis. 3 Sta. Clotil.
dij. 4 S. Tito.	Diu. 4 S. Rembert	Diu. 4 S. Casimiro.	dim. 4 S. Isidoro.	div. 4 Sta. Mónica.	dill. 4 Pascua P.
div. 5 S. Telesfor.	dill. 5 Sta. Agued.	dill. 5 S. Nicolás.	dij. 5 S. Vicente.	dis. 5 S. Pio papa.	dim. 5 S. Sancho.
dis. 6 La Adorac	dim. 6 Sta. Dorot.	dim. 6 S. Olegner.	div. 6 S. Celestí.	Diu. 6 S. JOAN.	dim. 6 S. Norbert.
Diu. 7 S. Raimun	dim. 7 S. Ricardo.	dim. 7 St. Toiàs.	dis. 7 S. Epifani.	dill. 7 S. Estanisl.	dis. 7 S. Sabinian.
dill. 8 S. Lluciá	dij. 8 S. Joan M.	dij. 8 S. Joan.	Diu. 8 S. Albert.	dim. 8 Ap. S. Mip.	div. 8 S. Medardo.
dim. 9 S. Marecelin	div. 9 Sta. Apolo.	div. 9 S. Pacia.	dill. 9 Sta. Maria.	dim. 9 S. Gregori.	dis. 9 S. Prim.
dilm. 10 S. Nicanor	dis. 10 S. Guiller.	dis. 10 S. Meliton.	dim. 10 S. Ezequiel.	dij. 10 S. Antonin.	diu. 10 Sta. Margar.
dij. 11 S. Higiní.	Diu. 11 Los 7 sierv	Diu. 11 S. Eulogi.	dim. 11 S. Lleó I.	div. 11 S. Pofcio.	dill. 11 SS. Trinit
div. 12 S. Benet.	dill. 12 Sta. Eularia	dill. 12 S. Gregori.	dij. 12 S. Victor.	dis. 12 St. Domiu.	dim. 12 S. Joan S.
dis. 13 S. Gumers.	dim. 13 Sta. Catarin	dim. 13 S. Ramiro.	div. 13 S. Hermen.	Diu. 13 S. Pere R.	dim. 13 S. Anton.
Diu. 14 S. Hilari.	dim. 14 S. Valenti	dim. 14 Sta. Matilde.	dis. 14 S. Pere G.	dill. 14 S. Bonifac.	dij. 14 S. Basili.
dill. 15 S. Pau.	dij. 15 S. Fausti.	dij. 15 Sta. Madro	Diu. 15 Sta. Basilis.	dim. 15 S. Isidro.	div. 15 S. Vito.
dim. 16 S. Marcelo	div. 16 S. Tirso.	div. 16 S. Heribert.	dill. 16 Pascua R.	dim. 16 S. Joan N.	dis. 16 Sta. Lutgar.
dim. 17 Dul. N. Jes	dis. 17 S. P. Tomá	dis. 17 S. Patrici.	dim. 17 B. M. Anga.	dij. 17 S. Pascual.	dim. 17 S. Manel.
dij. 18 La C. S. Pe	Diu. 18 S. Simeo.	Diu. 18 S. Gabriel.	dim. 18 S. Eleuter.	div. 18 S. Félix.	dill. 18 S. Marcos.
div. 19 S. Canut.	dill. 19 S. Alvaro.	dill. 19 S. Joseph.	dij. 19 S. Vicens.	dis. 19 S. Pere C.	dim. 19 Sta. Julia.
dis. 20 S. Fabia.	dim. 20 S. Nemes.	dim. 20 Sla. Eufem.	div. 20 Sta. Ignés.	Diu. 20 S. Bernat.	dim. 20 S. Silveri.
Diu. 21 S. Fructuo.	dim. 21 S. Verulo.	dim. 21 S. Benet.	dis. 21 S. Anselmo.	dill. 21 S. Secundi.	dij. 21 S. Lluís G.
dili. 22 S. Vicens.	dij. 22 La C. S. Pe	dij. 22 S. Deograc.	Diu. 22 S. Sotero.	dim. 22 Sta. Rita.	dis. 22 S. Paulino.
dim. 23 S. Ildefon	div. 23 Sta. Marga	div. 23 S. Victoria.	dill. 23 S. Jordi.	dim. 23 Ap. Santia.	dis. 23 SS. C. Jesus
dim. 24 S. Timoteo	dis. 24 S. Matías.	dis. 24 S. Simon.	dim. 24 S. Fidel.	dij. 24 S. Joan F.	diu. 24 N. S. Joan
dij. 25 La C. S. Pa	Diu. 25 S. Cesáreo.	Diu. 25 S. Dimas.	dim. 25 S. Marecos.	div. 25 Asc. del Sr.	dill. 25 S. Guillem.
div. 26 Sta. Paula.	dill. 26 N. S. Guad.	dill. 26 S. Brauli.	dij. 26 S. Cleto.	dis. 26 S. Felip N.	dim. 26 S. Joan m.
dls. 27 S. Joan Cr.	dim. 27 S. Leandro	dim. 27 sta Lidia.	div. 27 S. Pere A.	Diu. 27 S. Joan P.	dim. 27 S. Zóilo.
Diu. 28 S. Julia.	dim. 28 S. Roman.	dim. 28 S. Sixto III.	dis. 28 S. Prudenc.	dill. 28 S. Just.	dis. 28 S. Lleó II.
dill. 29 S. F. de Sal	dim. 29 S. Eustasi.	dim. 29 S. Eustasi.	Diu. 29 S. Pere M.	dim. 29 Sta. Teodos.	dim. 29 S. Pere.
dim. 30 Sta. Martin	div. 30 s. Clímich.	div. 30 Sta. Balbin	dill. 30 Sta. Catarin.	dis. 30 S. Fernand.	dis. 30 C. de S. Pau
dim. 31 S. Pere N.	dis. 31 Sta. Balbin	dis. 31 Sta. Balbin	dim. 31 SS. Corpus.	dij. 31 SS. Corpus.	

JULIOL.	AGOST.	SETEMBRE.	OCTUBRE.	NOVEMBRE.	DESEMBRE.
Diu. 1 Sta. Leouor	dim. 1 S. Pere	dis. 1 S. Gil.	dill. 1 S. Remigi.	dij. 1 Tots San.	dis. 1 S. Eloy.
dill. 2 S. Proccs.	dij. 2 N. S. Angel.	Diu. 2 S. Antolin.	dim. 2 Sto. Angel.	Diu. 2 Sta. Bibia	dij. 2 Sta. Francis.
dim. 3 S. Trifon.	div. 3 Inv. S. Est.	dill. 3 S. Simeo.	dim. 3 S. Cándido.	dill. 3 S. Armeng.	dim. 3 S. Bárbi.
dim. 4 S. Laurean	dis. 4 Sto. Domin	dim. 4 Sta. Cándid.	dij. 4 S. Francisc.	Diu. 4 S. Cárlos.	dim. 4 S. Sabas.
dij. 5 S. Miquel.	Diu. 5 N. S. Neu.	dim. 5 S. Llorens.	div. 5 S. Froilan.	dill. 5 S. Zácar.	dim. 5 S. Nicolau.
div. 6 S. Rómulo.	dill. 6 T. del Se.	dij. 6 S. Fausto.	dis. 6 S. Bruno.	dim. 6 S. Sever.	dim. 6 S. Ambrós.
dis. 7 S. Fermin.	dim. 7 S. Gayeta	div. 7 Sta. Regina.	Diu. 7 S. Marcos.	dim. 7 S. Floren.	dis. 7 S. Ambrós.
Diu. 8 Sta. Isabel	dim. 8 S. Ciriaco.	dls. 8 Sta. Palmira	dill. 8 Sta. Brígida.	dij. 8 Sant. mär.	dis. 8 Pur. Con.
dill. 9 S. Zenon.	dij. 9 S. Roman.	Diu. 9 S. Gorgoni.	dim. 9 S. Dionis.	div. 9 S. Teodor.	Diu. 9 Sta. Leoc.
dim. 10 S. Cristófol.	div. 10 S. Llorens.	dill. 10 S. Nicolau.	dim. 10 S. Francisc.	dis. 10 S. Andréu.	dis. 10 N. S. Loret.
dim. 11 S. Pio I.	dis. 11 Sta. Filom.	dim. 11 S. Proto.	dij. 11 S. Nicasi.	Diu. 11 S. Marti.	dim. 11 S. Dámaso.
dij. 12 S. Félix.	Diu. 12 Sta. Clara.	dim. 12 S. Leonci.	div. 12 N. S. Pilar.	dill. 12 S. Diego.	dim. 12 S. Sinesi.
dty. 13 S. Anaclet.	dill. 13 S. Casia.	dij. 13 S. Eulogi.	dis. 13 S. Eduardo.	dim. 13 S. Estanisl.	dij. 13 Sta. Llucia
dis. 14 S. Bonav.	dim. 14 S. Eusebio	div. 14 E. Sta. Creu.	Diu. 14 S. Calixto.	dim. 14 S. Serapi.	dis. 14 S. Espirid.
Diu. 15 S. Enrich.	dim. 15 La Asunc.	dis. 15 S. Nicomed.	dill. 15 Sta. Teresa.	dis. 15 S. Eugeni.	dis. 15 S. Eusebi.
dill. 16 N. S. Cárm.	dij. 16 S. Roeh.	Diu. 16 S. Corneli.	dim. 16 B. M. Enc.	dis. 16 S. Rufino.	dis. 16 S. Valentí.
dim. 17 S. Alex.	div. 17 Sta. Clara.	dill. 17 D. G. N. Sra.	dim. 17 Sta. Eduvig.	dis. 17 S. Gregor.	dill. 17 S. Llatse.
dim. 18 Sta. Sinfon.	dis. 18 S. Agapito.	dim. 18 S. Ferreol.	dij. 18 S. Lucas.	Diu. 18 S. Máxim.	dim. 18 N. S. la O.
dij. 19 S. Vicens.	Diu. 19 S. Magi.	dim. 19 S. Genaro.	div. 19 S. Pere Al.	dill. 19 Sta. Isabel.	dim. 19 S. Nemes.
div. 20 S. Elias.	dill. 20 S. Bernat.	dij. 20 S. Eustaq.	dis. 20 Sta. Irene.	dim. 20 S. Félix V.	dis. 20 Sto. Dom.
dis. 21 Sta. Praxed.	dim. 21 Sta. Joana.	div. 21 S. Mateo.	Diu. 21 Sta. Ursula.	dim. 21 Pres. N. S.	div. 21 Sto. Tom.
Diu. 22 Sta. Maria.	dim. 22 S. Timoteo	dis. 22 S. Maurici.	dill. 22 Sta. Maria S.	dij. 22 Sta. Cecil.	dis. 22 S. Zenon.
dill. 23 S. Libori.	dij. 23 S. Felipe B.	Diu. 23 Sta. Tecla.	dim. 23 S. Pere P.	dis. 23 S. Climen.	dill. 23 S. Sérvol.
dim. 24 Sta. Cristin	div. 24 S. Bartol.	dill. 24 N. S. Merc.	dim. 24 S. Rafel.	dis. 24 S. Joan C.	dim. 24 S. Delfi.
dim. 25 S. Jaume.	dis. 25 S. Lluis.	dim. 25 Sta. Maria.	Diu. 25 S. Crispí.	dis. 25 Sta. Catal.	dim. 25 N. N. S. J.
dij. 26 Sta. Agna.	Diu. 26 S. Ceferino	dij. 26 S. Ciprian.	dis. 26 S. Evaristo.	dill. 26 Desp. N. S.	dim. 26 S. Esteba.
div. 27 S. Pantaleo	dill. 27 S. Jos de C.	dij. 27 S. Cosme.	dis. 27 S. Vicens.	dim. 27 S. Faeund.	dis. 27 S. Joan ap.
dis. 28 S. Nazari.	dim. 28 S. Agustí.	div. 28 S. Wencesl.	Diu. 28 S. Simon.	dim. 28 S. Gregor.	dis. 28 Los S. In.
Diu. 29 S. Marta.	dim. 29 D. S. Joan.	dis. 29 D. S. Miq.	dill. 29 S. Narcís.	dij. 29 S. Saturn.	dis. 29 Sto. Tom.
dill. 30 S. Abdón.	dij. 30 sta. Rosa.	Diu. 30 S. Jeroni.	dim. 30 S. Claudi.	dis. 30 S. Andreu.	Diu. 30 T. Santiac.
dim. 31 S. Ignaci.	div. 31 S. Ramon.	dim. 31 S. Quintin.	dim. 31 S. Quintin.	dill. 31 S. Silvestr.	dim. 31 S. Silvestr.

LLETRETA.

(IMITACIÓ DE QUEVEDO.)

Com vuit de butxaca estich,
y no es del cas de fer gresca,
n' haig de dí alguna de fresca,
encara que piqui un xich.
Y que ho diré clar i jo 't flich!
perque 'm fa parlá ab franquesa
La pobresa.

¿Qui fa senyó al sastrinyol,
y senyora á la modista?
¿Qui fa dir que es bo un artista
per mes que sigui un bunyol?
¿Qui fa alcansar lo que 's vol
tant si es just, com si no bo es?
Los calés.

¿Qui al home mes elegant
fa anar brut y espallissat?
¿Qui fa tonto al avispat
y fa ser petit al gran?
¿Qui á n' al home mes bon jan
á tot lo dolent avesa?
La pobresa.

¿Qui á n' aquell que millor mira
li fa veure 'l negre blanch?
¿Qui á n' al callat fa ser franch
y á n' al mes conseqüent gira?
¿Qui tot lo del món regira
y ho mou á tort y á través?
Los calés.

¿Quina es per tots la pitxó
de totes las malaltías?
¿Qui las mes grans alegrías
las converteix en tristó?
¿Qui desde 'l Rey al peó
fa tremolá ab sa feresa?
La pobresa.

¿Qui consola al que jamega?
¿Qui curá tots los dolós?
¿Qui fa un home poderós
d' un trist sabater de pega?
¿Qui cambia, en fi, ab una i grega,
la esse final d' un que es rés?
Los calés.

ROCH PASTRANA.

En Rossegà Sebas.
En Xinxola.
En Somià Truitas.
En Pere Botero.
En Robert de las cabras.
D. Re, calsas de paper.
L' Apotecari d' Olot.
En Tinyeta.
L' Espia del portal Nou.
Lo Maco pobre.
Lo Fill de 'n Sensa.
En Joan de la carbassa gran.
L' Arreplega rahons.
En Xarau de la coneixensa.
En Tantarantana.
En Calsas, l' embusterò.
En Pecam.
Lo Prega á Déu de rostolls.
En Jaumet que may está quiet.
En Mora del ase.
En Simon del oncle.
En mira y no 'm tochs.
En Perico dels Palots.
La Sila del ret.
En Ribot del porch.
L' Anton del que 's queda ja 's compon.
En Matamoros.
Lo Noy de la mare.
La Vella dels comples.
En Bernat pescaire.
En Posaduptes.
Sant Prim dels goits.
En Pere Grullo.
En Comellas del dot.
Lo Sr. Ramon que enganya á las criadas.
Lo Delicat de 'n Tendre.
Lo Senyor Mitja cerilla.
En Pistrlaus.
La || Angela!!

EPÍGRAMAS.

I.

Un tenor bastant dolent,
deya: — De veu no 'n tinch m'ita,
pero canto ab sentiment.
— Es cert: l' hi digué 'n Climent,
ab sentiment del que escolta.

II.

— Té bon tracte 'l senyó Estruch!
deya l' Agna l' altre dia.
Y contestá la Maria
ab candor: — Alábat, ruchi!

BONAVENTURA GATELL

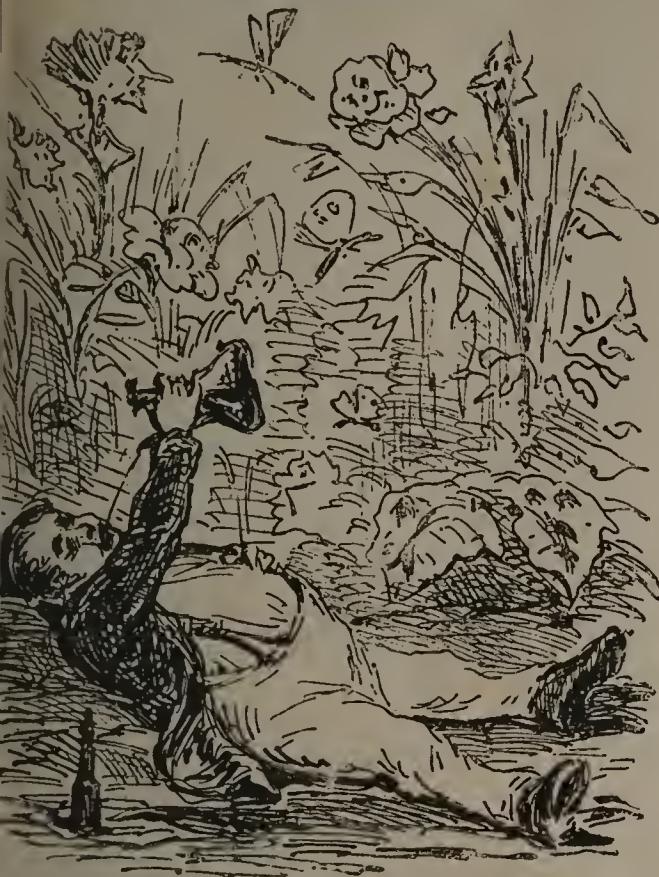
GALERIA DE CELEBRITATS,

RECULLIDA PER MÀRFAGAS Y BUNYEGAS.

Lo Tio Fresco.
En Pere sense pór.
En Pau Timbalas.
L' Agutsil, botifarri sense fil.

LAS QUATRE ESTACIONS.

PRIMAVERA.

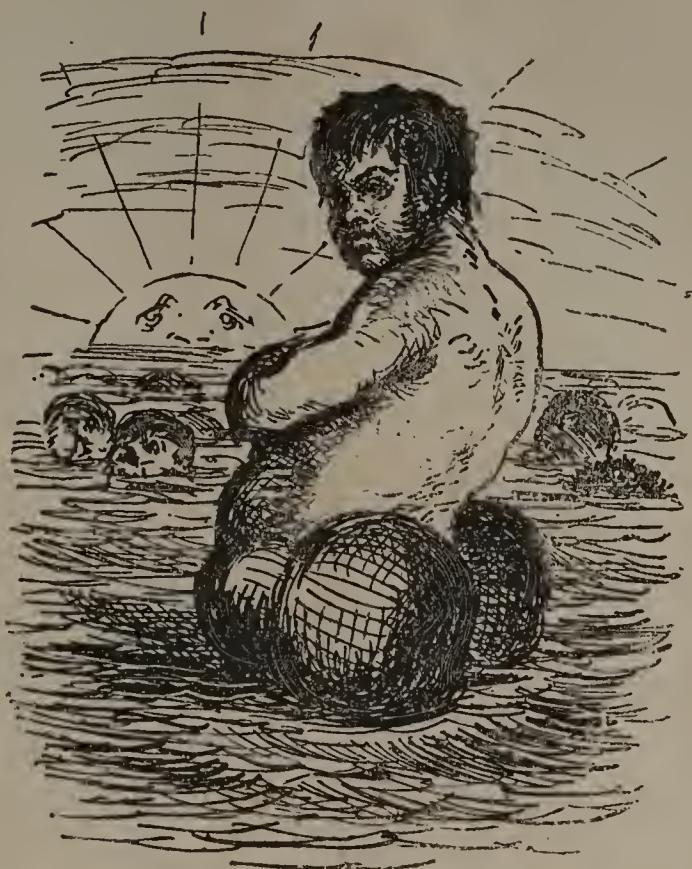
Lo poeta en la Primavera
sent enrahonar las flors
y per creure ell tal quimera,
ó las facultats s' altera,
ó 's burla de sos lectors.

TARDOR.

En la Tardor lo temps passa
breu pel cassador gallana,
perqué si be es curta y massa
pels que cassant cassan cassa,
ho cs mes pels que cassan gana.

ESTIU.

Tot home gras en l' Estiu
busca, com lo peix, la mar,
pues sols dintre la mar viu,
y ab carbassas ell se 'n riu
de no saber de nadar.

IVERN.

L' Ivern es molt malheit
pel travallador, que Ivern
en que no 's tingui un bon llit,
ab fret, pluja y mal vestit,
es estació del Infern.—SEBASTIÁ MUNS.

QUI SOCH JO.

(RETRATO DE PAR-RIURE.)

Jo soch... un xicot com cal:
ni soch prim, ni soch groxut;
ni soch pelat, ni pelut;
ni soch petit, ni soch alt.

Ni estich magre, ni estich gras;
ni soch negre, ni soch rós;
ni soch lleig, ni soch hermós;
ni soch xato, ni tinch nas.

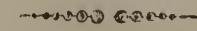
Ni soch tonto, ni aixerit;
ni rialler, ni ploraire;
ni soch mut, ni soch xerraire;
ni soch cobart, ni atrevit.

Ni soch bo, ni soch dolent;
ni soch rústich, ni soch fi;
ni soch pródich, ni mesquí;
ni calmós, ni diligent.

Ni soch rich, ni tampoch pobre;
ni soch modest, ni orgullós;
ni elegant, ni fastigós;
res me falta y res me sobra.

Es dir, que en suma total,
resulta de tot aixó:
que jo soch un noy... jd' alló!
que soch... un xicot com cal.

ROCH PASTRANA.

CANTAR.

Sur per Déu! á la finestra,
nena meva, sur per Déu!
que aquest aire de vesprada
m' está aquí pelant de fret.

Las rosas jay! se mustigan,
se mustigan en poch temps.
Las que tens en las galtetas
son figas d' altre paner.

Totas las nits, tots los días
ocupas mon pensament,
y mentres que tú l' ocupis,
no 'l pujaré de hoguer.

Guarda 'l ram que vaig donarte,
guardal, mes que signi sech,
perque ab lo ram... y dos quartos,
te donarán un llonguet.

Las feridas de mon cor
sols las cura l' amor teu:
quant no m' estimis jay! quedan
las feridas sense ungüent.

Un petó, nena, 't demano,
donam un dols petonet

que jo 't tornaré 'l petó
ab hu per mil d' interés.

Quant d' estimarnos me parlis
je 'n faré de juraments!
quant me parlis de casarnos
allavors... m' hi pensaré.
Jo t' estimo, nena maca,
jo t' estimo fins al cel:
mon amor será mes gran
si acás compras lo XANGUET.

PAU BUNYEGAS.

EPÍGRAMAS:

I.

—¡Mare! ¡mare!

—¿Qué?

—¡En Peret...

—¡Vaja acabal ¿Qué ha sigut?

—Ha pegat al geperut.

—¡Pobre homel Si que es mal fet.

II.

Jo no sé per qué 'l cotxero
del cotxe abont va la Rita
sempre 's descuya de tréurer
lo rótul que diu: «Se alquila.»

III.

Deyan ximple á n' en Pascual
y així 's queixaba 'l xicot:

—¡Diuhen que jo no hi so tot,
y ves qué 'm faltal Un caixal.

IV.

—Avuy ja n' hi fletxat tres,
deya un que vol fe 'l Tenorio.
Es cert: com que es quinquillaire,
ven moltas fletxas pe 'l monyo.

SERAFÍ PITARRA.

ANUNCI.

Lo nostre editor tremendo
que no deixa res per vert,
guiat pel senyor Robert,
va á fer «EL MUNDO RIENDO.»

Y 'l que no 's vulgui suscriurer
al mon que 's riu d' ell mateix,
no déu volguer posar greix
tot sentse paxxons de riurer.

ESTUDIS.

SEMINARI.

CIUTADELA.

Aquet tant magre minyó
pera capellá estudia
y estará gras... d' alegria
quant arribi á ser rectò.

LLOTJA.

Dalt de Llotja s' encamina
aquej, segons sembla ab zel,
Veurem si será un Rafael
ó un Rafel, el que embla la quina.

¡Va un dinar pels que aquí som
que aquet pót ser general?
Mirin: ja xaval, xaval,
jugaba ab soldats de plom.

UNIVERSITAT.

Se 'n va á la Universitat
aquej, ab mólta elegancia,
donantse gran importància
per quant serà diputat.

Nap - fot.

Llarch - fot.

L. Botis - fot

Mahieu-fot

CONTEMPORANEAS.

Kock-fot.

Magris-Colis-fot.

M. Zafra-fot

Tarot-Lirot-fot.

LO PRIMER AMOR.

¿Qué té 'l jove, qué té 'l jove
que 'l veig sempre tant tristot,
que s' arregla, que 's respalla
que se 'm posa tant titó..?
Tot lo dia es fora casa,
tot lo dia rodant sol,
ni fa l' amistat al pare
ni quant lo cridan respon.
¿Qué té 'l jove? ¿qué té 'l jove?
¡Prou n' hi passa alguna, prou!

Los seus mestres d' ell se queixan
perque no sap las llissons.
Té la *Guia del Amante*
y l' ha aprés tota de cor.
S' ha comprat una boquilla,
uns gemelos y un bastó...
y fins gasta paper fi
ab lo seu *timbre* y viu d' or...
¿Qué té 'l jove? ¿qué té 'l jove?
¡Prou n' hi passa alguna, prou!

Está abonat á cá 'n Duch;
s' ha buscàt un sastre nou,
que 'l del carrer de 'n Gignás
diu que no mes fa bunyols.
Avans duya americana
y ara vol portar faldons,
duya sabatas d' aurellas
y ara ta 'l gran xaroi.
¿Qué té 'l jove? ¿qué té 'l jove?
¡Prou n' hi passa alguna, prou!

¡S' ha aflareit... y fins fa ulleras!
¡ell, que estaba tant grassó...!
L' hi sap greu aná á la torre...
¡ni aná á dur recados vol...!
¡y té companys...! quant fins ara
no 's feya mes que ab lo noy
de la dida, que venia
á jugá ab ell los dijous.
¿Qué té 'l jove? ¿qué té 'l jove?
¡Prou n' hi passa alguna, prou!

Diu que vol aná á gimnástica,
que 's vol fer del Circo Alfons,
y que no vol aná á Llotja
perque fa massa xicot.
Vamos... tenia una aúsfabrega...
¡cal ni 'n cull may un sol brot.
Quant ve á las tardes no brena...
á taula fa rósegons...
¿Qué té 'l jove? ¿qué té 'l jove?
¡Prou n' hi passa alguna, prou!

Jo conech una *pollita*,
que va á costura aquí prop,
que es pel carrer de Fernando
cada nit sobre las nou,
que va de llarch no fa gayre,

que té un oncle regidor... .

Pentinadeta á la *grega*,

que li diuhens *Concepcion*...

¡Veus aquí lo que té 'l jove!

¡Deixeus d' un *primer amor*!

JOSEPH SERRA.

OBSERVACIONS.

COSAS BONAS.

La salut.	Lo patriotisme.
Lo tréurer la rifa.	Lo viurer de renda.
Los Amichs dels pobres.	Lo crédit, etc., etc.

COSAS DOLENTAS.

Lo cólera.	Lo jardi del passeig Nou.
La campana Eularia	La fatxada del Liceo.
Lo joch.	L' estat de molts societats de crédit, etc., etc.
La restauració del Teatro Principal.	

COSAS BONAS PER UNS Y DOLENTAS PER ALTRES.

Las quiebras.	Lo retraiement.
Lo casarse.	La moneda falsa, etc., etc.

COSAS QUE NO SON BONAS NI DOLENTAS.

Los carbassons.	Los Jochs florals, etc., etc.
-----------------	-------------------------------

COSAS QUE FAN SABI.

Anar mal vestit.	
Enrahonar poch y sentenciosament.	
Patir de mal de cap.	
Ser curt de vista.	
Tenir molts llibres enquadernats ab pergamí.	
Passejarse sol.	
Fer mala lletra.	
Trobar bo tot lo d' Alemanya.	
Riurers de tot lo Espaniol.	
No afeitarse gaire sovint.	

COSAS QUE FAN TONTO.

Seguir las últimas modas.	
Fer l' os per una noya.	
Trobar bo tot lo de Fransa.	
Ballar be.	
Quilotar boquillas.	
Anar sempre enguantat.	
Portar lentes, tenint bona vista.	

PAU BUNYEGAS.

SÍMILS.

—En qué se sembla 'l mar á los almanachs?

—En que hi ha «El Tiburon» y «Lo Xanguet.»

—En qué se sembla la Espanya al calendari del any passat?

—En que recorda lo dia deu d' Abril de 1865.

ULLADA AL ANY 1865.

Se armaren grossas camorras
per creure 'l gran cop apropi,
y 'ls nens deurian da 'l cop,
pues sols ells ne duyan gorras.

Hi hagué alguna que altre escena
per entrar ví, sols de crits,
donchs que entre morts y ferits
n' hi hagué una senalla plena.

Per efecte de bronquinas,
los cotons escasseijaban,
y 'ls que sens feina quedaban
armaren estudiantinas.

Marina de la Bretanya
nos vingué aquí á visitar
donantnos que contemplar
ab sa vestidura estranya.

Lo cólera vingué aquí
tan benévol com podia,
y molta gent no tenia
prou camas pera fugí.

Lo cólera toca 'l dos
mes content que cap pavana
d' haber deixat la campana
d' un sonido escandalós.

TEATRETS D' ESTIU.

TÍVOLI.

Tot lo públich que al Tívoli assistia
quant allí 'l replegaba forta pluja,
tenia lo remey dels de Sanahuja
de posarse sota ella 'l que podia.

ZARZUELA.

En forma de paraigas una tela
servia à la Zarzuela de cubert,
y un dia de fort vent, sigué per cert
lo dia que allí 's feu més gran zarzuela.

MARTÍ COSTA.

LO POSITIVISME.

Diu que á l' ànima causa
plaber tant grat
sentí 'ls perfums que exhalan
las flors del camp.

Jo més m' estimo
sentí 'ls perfums, à taula,
de un bon platillo.

Diuhen que 'l cor cautiva
véurer com raja
de la font cristallina
lo doll de plata...

Donchs més m' ensera
véurer rajá una bota
de ví de pela.

Diu que l' ànima elevan
las armonías,
que l' oreig de las selvas
al cel envia...

Jo prefereixo
senti una americana
ó un bon bolero.

Y diuhen mes de quatre:
«¡Oh, quina ditxa
lograr l' amor del àngel
que 'l cor estimà!»
¡Lo que son gustos!
jo m' estimo 'l redoble
dos cents mil duros.

ROCH PASTRANA.

GESTAS, PEL TEMPS VENIDER, DEL ANY 1865.

Naixement de la GATA.

Id. del XANGUET.

Id. de UN TROS DE PAPER.

Se planta un canó de escopeta, res de pont, sobre la riera de 'n Malla.

Se penja una campana que te só de xocolatera, y van tres.

Se pintan de color de pedra las pedras de debò de la fatxada del Teatro Principal.

Se fa una suscripció pera tornar cent rals à un sabater.

Se diu caricatto al graciós de la companyía espanyola

Continúan l' ensanxe, l' Ictineo, la Ciutadela, lo retraiment.

Lo ferro-carril de Sarriá suprimeix una estació de Gracia.

Alguna societat de crèdit se 'n va à can Pis-trus ab descrèdit.

Una xiulada fa recordar lo dia deu d' Abril.

Un demòcrata que 'l coneixen à casa seva y alguns vehins, se retira à la vida privada.

BLAT MÀRFAGAS.

EPÍGRAMA.

«Es engany que l' amor mati,
deya un dia 'n Felipó.
Deya bé, perque ell es viu
y té un amor gran à l' or.

PAU BUNYEGAS.

JARDINET DEL PASSEIG NOU.

Diuhen que l' Ajuntament
de numerari està exhaust
y per desmenti à la gent
fa un jardi, que es mes decent
lo del terce acte del Faust.

LA CIUTADELA.

Com la Ciutadela espanta,
Barcelona se 'n recela;
crida ¡Abaix! y ella s' aguanta
per burlarse del que canta,
canta ¡Abaix la Ciutadela!

UN MANTENEDOR DE GALLS.

D. SERAFÍ PITARRA Y D. PAU BUNYEGAS.

—Per aquí, senyor Pitarra?
—;Don Paul!
—¿Qué tenim de nou?
—Home, jo tot ho tinch vell,
nou no mes tinch la del coll.
¿Vosté 's conserva molt gras?
¡No passa com jo, trastorns!
—;Y donchs qué ha susert?
—Del cólera.
—;De casa seva...!
—;Un de mort!
—;No déu pas ser la senyora
ni l' hereu...!
—No, senyor: 'l gos.
—;Ay pobre *Orlando Furioso!*
Ho sento.
—Sí, ho sent tothom.
Lo veihnat tan l' estimaba
que tothom ne te records.
L' Emilia del segon pis
li va escapsar los unglots
y 'ls guarda com la reliquia
mes volguda del seu cor;
La dona tè 'ls dos uyals,
la gran, un risso del coll...
Vaja, bestia mes planyuda
no n'hi ha. Hagués sentit quins plors
quant vaig dir al escombreria

que 'l tragués. La noya, 'l noy,
pare, fassil dissecar,
fassil retratar...

—Te rahó
que ho podia fer.

—;Ca! home,
per tenir sempre 'l record...
Ni pensarhi.

—Prengui un polvo
y distreguis; vataua 'l mon.
Vaja, cambiem de conversa
y no pensem mes en morts.
Pesquem Xanguet pera 'n Lopez
y será una distracció.

—Ja 'ns ha pescat per pescar
aquell altre pescador?
Donchs, vinga 'l filat, y vaja...
cap al mar.

—No, senyor, no.
—;Y pues, ahónt pesquem xanguet
—Dintre la ciutat n' hi ha prou.
—Donchs jaul vosté cap allá
y jo per l' altre cantó.
—Fins demá. No fassi falta
al padrís del passeig Nou.
—Recados à la senyora.
—Un petonet als seus noys.

UN QUE HO ESCOLTAB

MODAS DE 1865.

Moltas y variadas y á qual mes ridiculas han sigut las modas durant l' any que se'n acaba d'anar al altre barri ab alegria dels jovenets, pels que era 'l primer any de sopar á taula y ab condol dels vells, que tenint un any mes, los ne queda un de menos.

Las senyoretas, sense mirinyach pel carrer, com si fessin dissapte per casa, portavan tot lo cabell ensarsellat dintre uu ret, ab un punyalet ó espasesta que 'l farsell las traspassaba, tal volta com un símbol del seu cor traspassat per l' ardenta fletxa del angelet dels seus amors.

Cubria son cap un barretet ab dugas plometas que manejadas pel vent semblaba que deyan alló de *La donna é móvile, qual piuma al vento*, etc. Altras sense lo barretet, pentinadas ab cuernos, no sabem si també com á símbol d' alguna cosa, y penjant las trenas ab un llas á cada una, á qual pentinat se li deya á *lo Margarida*, per ser lo pentinat que la de aquet nom en lo *Faust* portaba. Aquesta ópera havia entrat de moda, y no es estrany que las senyoretas volguessin imitar á la que deixa entabancarse per una capsa de joyas.

Era costum entre 'ls pollos portar un bastó groixut com una barra de apuntalar, y ab mes nusos que no hi ha en una ret de pescador. Lo tarot pla d' alas y de copa cónica, que ab un pam mes d' alsada acababa en punta. Los pantalons justets fins passats los genolls, seu dupte pera evitar las genolleras y amples de baix pera estalbiar las soleyadas á las botinas de xarol. Las levitetas escasas

de faldons lo que eran sobradas de coll y solapas y ab grossas butxacas als costats, figuradas no mes pera donar lloch á pasatxeras ilusions.

Las criaturetas duyan al cap uns barrets molt amplas d' alas, perque un cop usats pugan servir á sos pares pera anar á pendrer banys en la mar.

Los militars de caballeria, varen estrenar uns grans jerros sicats de copa en lo cap y uns amplissims pantalons perque se notés la diferencia entre la dita amplaria y lo prim de la cintura.

Los enginyers posaren en us taus grans gambeitos, que desdiuen molt del enginy que en sas coses deuhan demostrar.

Los municipals cambiaren, escepte en los días de gala, sos barrets de general per una gorra de col-legial.

Alguns forniers, per últim, anaban á portar pa per las casas ab un vestit inglés per un cantó, francés per un altre, y de voluntari catalá al África per altre, barreija que no pót indicar mes que la que ells fan ab las farinas.

Tanta ecsajeració de modas, donchs, tant cambar de vestit en un temps en que tothom s' ho ha de ben menester, jo crech que quasi ve á dirnos que en aquests temps hi han mes *modas* que *modos*.

¡Quina n' he dit! ¡Com si no fos vell que en lo mon la part femenina está en major abundancia que la masculinal!

PAU BUNYEGAS.

EPITAFIS.

Aquet es un carrinclo
que volgué ser calavera,
y ha tingut tanta xaripa
que ha surtit aquí ab la seva.

L' INGLÉS.

Aquí jau una pobreta
que ella mateixa, esguerrada,
se tocá per ella á morts.
¿Sabeu qui es? Se deya Eularia.

PAU BUNYEGAS.

TIBURON.

¿Volent riurer mes que 'l mon?
vuit quartos y mitj, un ral,
que es cosa que no s' ho val
y compreue EL TIBURON.
¡Si n' hi trobareu de gresca
tant lo gran com lo petit!
un TIBURON divertit,
per un ral ¿qui es que no 'l pesca?

Per quatre ralets al mes
UN TROS DE PAPER ¡Es ganga!
y com ell en res s' enfanga
vos diem que una estrella es,
Un almanach com ell sol,
á tots los suscriptors dona.
¡Vaja que ara en Barcelona
qui está trist es perque vol!

L' any passat varem dir que l' any que ve donaríam la solució als geroglífichs, y perqne 'l públich veiji fins ahont arriba 'l propósit que 'ns varem

formar, continuem en la mateixa resolució. Després no diguin que no tenim paraula.

Sembla que ja hi ha prou Xanguet y ab aixó,

GEROGLIFICH.

PRODUCCIONS CATALANAS
dels

Festius Escritors
PITARRA - BUNYEGAS - ARNAU - GATELL
X. - GATS DELS FRARES &c.

TROS DE PAPER

Semanari il·lustrat

PER

J. Padró

Rs al mes

SIN SOTS POÉTICH
Cada Singlot un Ral.

La esquella de la torratxa — L'últim tren.
Calos. — La bulifarra de la llibertat — Las pildoras
d'Holloway — El Profeta — Faust — La mort de
la Paloma! — Ous del dia — Venjansa de la Fa-
na — La vaquera de ja piça ròssa — L'cantado.
— L'Xanquet (per varios autors) — L'punt
de las donas — Antany y enguany.
Pollastre aixelat — Una noya es per
un Rey — Lo boig de las campanillas.
Barrel de riàllas — Castell dels tres-
dragons — Carbassas de Monroig.
— Licestas y Cruzados —
Mèrit de Càlaf
(en premsa)

LOPEZ

EDITO

VISTAS ESTEREOS

Lect. Lipia Labielle

I. LOPEZ, EDITOR.—Barcelona.

Carrer Ample, 26

Rambla del Mitx, 20

VAL MES AQUÍ QUE Á CAL APOTECARI.

LO XANGUET,

ALMANACH PER L' ANY 1867, IL·LUSTRAT

PER T. PADRÓ Y ESCRIT EN CATALÁ, DEL QUE ENTENEN LOS CATALANS, PER D. PAU BUNYEGAS,
D. SERAFÍ PITARRA, D. BLAY MÁRFAGAS, D. JOSEPH SERRA Y ALTRES DONS, QUE
MES S' ESTIMARIAN TENIR DIN.

FESTAS MOVIBLES.

Los días en que s' acaba la feina.

Los de casament y bateig.

Los que s' está malalt.

Los de campana, pels estudiants.

MERCATS.

Cadiras de la Rambla.

Passeigs.

Cursos de professons.

FIRAS.

PELS JÓVENS COM CAL.

Ivern. Carrer de Fernando.

Plassa Reyal. Societats dramàtiques particulars. Balls de màscara.

Estiu. Euterpe. Prado.

PER LAS CRIADAS.

Can Gibert. Patacada.

PER LAS NINYERAS.

Plassa Reyal. Jardí del general.

JUDICI FRENOLÓGICH DEL ANY.

¡Ay pobre any sexanta set!
Ja déus surtirle de quici
sols veient lo teu judici
estampat en un «Xanguet.»

Pero no estiguias confins
y no t'ho prenguias á mal,
que l' «Xanguet» es peix com cal:
no es «cranch», «llagosta» ni «llus.»

Ademés d' això: no t' cregas
que te l' fassia un tros de pa;
en persona l' Temps te l' fa,
sols que l' dicta á n' en Bunyegas.

Cada vell té una manxa;
lo Temps es vell y arrugat
y en la manxa que ha dat
es, en la Frenologia.

Y 'n sab la ciencia cumplerta,
fins en lo menor detall;
si l' arriba á sentí en Gall
se queda ab la boca oberta.

Escuteu donchs lo que diu
lo Temps, fundat en la ciencia,
que es molt digna de creencia.
Ja té l' cap del any: sentiu.

«Aquet petit, ben mlrat,
té per ara molt iguals

dos òrgans especials.

«Plujitat» y «Sequedad.»

De aquets dos òrgans se espera,
segons la ciència empatolla,
que si un massa 's desarrolla,
l' altre quedará en derrera.

També hi trobo en lloc estern
altres dos á qual mes viu;
«Florevitat» per l' Estiu,
«Desfulletat» per l' Ivern.

Aquí hi palpo, tant surtits,
que quasi semblan manias,
la «Claretat» per los días,
la «Fosquetat» per las nits.

De las Modas, al cantó,
surt com la punta d' un bitxo,
un promontori; l' «Capritxo»
vol significar això.

Tampoch se troba confós
entre l's òrgans del Amant
la «Carbassetat;» y en gran
la «Ossevitat» que es fer l' ós.

No falta com cosa nova
la «Travallitat» ¡no poch!
y dels Diumenges al lloc,
la «Festivitat» 's troba.

Indican las barras grossas
«Ganavitat» en la gent,
y al darrera està creixent
la «Escassetat» per las bossas.

Veig que mòlta «Obscuritat»
per la Medicina 's cria;
y al lloc de la Abogacia
hi ha gran «Butilositat.»

En las obras del port nou,
la «Estabilitat» s' hi veu,
perque per mes que l' toqueu,
es órgan que may se mou.

En la part de Estrangeria
hi ha un bulto bastant surtit;
segons autors de profit
es ell la «Guerro-mania.»

Sobre tot, serà persona
aquest any, com no mes ell,
puig té plantat al clatell
l' órgan de «Tant se me 'n dona.»

Així l' Temps calcula avans
lo que es l' any sexanta set;
que me 'n rento ab lo «Xanguet;»
ell la cúa, y jo las mans.

PAU BUNYEGAS.

dim.	1	<i>La Circuncisió.</i>
dim.	2	S. Macari abat.
dij.	3	S. Daniel.
div.	4	S. Tito.
dis.	5	S. Telesforo
diu.	6	<i>La Adoració.</i>
Dill.	7	S. Ramon.
dim.	8	S. Llucíá.
dim.	9	S. Marcelino.
dij.	10	S. Nicanor.
div.	11	S. Iligini.
dis.	12	S. Victoriá.
Diu.	13	S. Gumersindo
dill.	14	S. Illari.
dim.	15	S. Pau.
dim.	16	S. Fulgencio.
dij.	17	S. Antoni ab.
div.	18	Cat. de S. Pere
dis.	19	S. Canut.
Diu.	20	S. Fabiá.
dill.	21	S. Ignés.
dim.	22	S. Vicenç.
dim.	23	S. Ildefonso
dij.	24	S. Timoteo.
div.	25	Conv. de S. Pau.
dis.	26	S. Policarpo.
Diu.	27	S. Joan Crisóst.
dill.	28	S. Juiliá.
dim.	29	S. Franco. de S.
dim.	30	S. Martina
dij.	31	S. Pere Nolasco.

JANER.

Lo vell Monseny.

Barretina blanca
se posa 'l Monseny.
Tota Catalunya
se pela de fret;
de panallóns s' omplen
las mans y los peus;
se posan los nassos
com pebrots vermells;
sense por, se tènen
grans tremolaments;
fuman, que es un gust,
fins donas y nens,
que quan gorra blanca
se posa 'l Monseny,
lo qui abrich no porta
es, perqué no 'n tè.

ASTRONOMÍA.

La astronomía, no es pas una ciencia tant y tant difícil com alguns volen suposar. La major part dels astres, tothom los coneix desde la seva primera edat.

¿Qui es que, habent anat á benehir la palma 'l dia dels Rams, no ha fet nn sol per penjarlo en lo grill mes elevat?

¿Qui es que no ha fet volar alguna volta una grua ab forma d' estrella ab cúa?

¿Qui no ha plantat may en un pessebre un pastoret ab las set cabretas?

¿Qui no está tip de véurer trinxar mandonguillas ab la mitja lluna?

¿Qui no ha menjat mil vegadas per escudella pinyonets y estrelletes?

¿Qui no ha anat al destrás de la torre, ó á la

esplanada ó al terrat de casa seva á aixecar un estel?

¿Qui no s' imagina un camí plé de pòls, per falta d' empedrats en lo antich, que havia de ser lo camí de Sant Jaume?

¿Qué mes fácil que ferse càrrech d' una estrella que cau, quan la criada tria la pasta per la sopa?

Y si 'n volguessim dir mes, aquí tenim lo carro, que no pocas vegadas nos amohina, sobre tot si es de banys; la Aurora, que es una vchna de casa, y que n' hi ha un altra que té un carrer de casas en Barcelona; la posta, que cada dia fan entre altres jugadors, los de tresillo; y otras y otras cosas que ns dónan á compéndrer que la ciencia astronómica es mes senzilla qu' una pesseta de quatre rals.

PAU BUNYEGAS.

CANSONETAS.

Deurán ser las simpatias,
Noya estimada del cor;
Quan tu tocas lo piano
Jo també haig de tocá... 'l dos.

Diuhen que 'ts un tros de pá
Las amigas tebas, noya;
Pero n' esíás tant flaquetas
Que 'ts un pá com unas hostias.

Ay! Se 'n van en pòls las cosas
Mes hermosas d' aquet món!
La blancor de tas galteretas
També se 'n va en pòls d' arrós!

PAU BUNYEGAS.

div.	1	S. Ignasi.
dis.	2	La Purificació.
Diu.	3	S. Blai.
dill.	4	S. Andreu Cors.
dim.	5	S. Agueda.
dim.	6	S. Dorotea.
dij.	7	S. Romualdo.
div.	8	S. Joan de Mata.
dis.	9	S. Apolonia
Diu.	10	S. Escolástica.
dill.	11	S. Severi.
dim.	12	S. Eulalia.
dim.	13	S. Catarina.
dij.	14	S. Valentí.
div.	15	S. Faustino.
dis.	16	S. Julia.
Diu.	17	S. Pere Tomas.
dill.	18	S. Simó.
dim.	19	S. Alvaro de C.
dim.	20	S. Lleó.
dij.	21	S. Félix.
div.	22	Cat. de S. Pere.
dis.	23	S. Margarida.
Diu.	24	S. Matías
dill.	25	S. Cesari.
dim.	26	N. S. Guadalupe.
dim.	27	S. Baldomero.
dij.	28	S. Macari

FEBRER.

Carnestoltas de paller.

LO DIA DELS MORTS.

BALADA.

Pe l' camí del cementiri
Si n' hi ha Déu meu!... de gent.
Uns que hi ha van, altres que 'n vénen.
¿Mes se sap qui son aquells?

Dos senyors que dol ne portan
Y portan glassa al barret,
Dos senyors que van depressa.
¿No se sap qui poden ser?

Un de ells porta una corona
embolicada ab paper;

l' altre no 'n d' ni tal aca.
¿No se sap qui poden ser?

De coronas móltis ne duhen;
mes tant grossa cap s' en veu;
¡y van depressa! ¡depressa!...
¿No se sap qui poden ser?

Ja arriban al cementiri
y s' obran pas empenyent.
Al tambor major saludan.
¿No se sap qui poden ser?

Arriban frente dos ninxos.
— Descansau en pau, mullers,
— Ja 'ls hem atrapat: son viudos.
Ja sabem qui poden ser.

Mes ¿per qué en lloch de quedarse

s'en van depressa y tot rient?
¡Cóm no deixan la corona!
¿Saben aixó qué pót ser?

En surtint del cementiri,
s'en van detrás la paret
y s' assentan luego á terra.
¿Saben aixó qué pót ser?

— ¡Celebrem! — celebrem! — diuhens,
— La llibertad celebrem!
Y destapan la corona
¿Saben aixó qué pot ser?

¡Qué fan ara ab la corona!
— Per qué la fan á trossets?
Es que no era cap corona...
Es que 's menjan un tortell.

SERAÍ PITARRA.

CANTARELLAS.

I.

Dius que tinch un cor petit
y tu gran; no vull guanyarhi.
Guardal y en tenint menuts
dómal y 't tornaré 'l canbi.

II.

Segons lo que tu 'm contestis
m' aniré á fer fer la capa;
Si 'm dius que no, madrilena,
Si 'm dius que sí, catalana.

III.

Sempre 'm dius que si jo 't deixo
ne téns mil y encar millors.
Lo que es mil no m' ho fas crer.
Nou cents... bé; no dich que no.

IV.

Si tu 't morts perque 's mor l' altre,
jo 'm moro, nina d' amor.
Ara que de morts te parlo,
¿saps qui s' ha mort? L' Olavós

L' ASTRÓLECH.

Es una cosa ben nova
Aquesta que estich veient!
Per mes que diga la gent
Jo veig la lluna en un cova.

V.

Lo men cor, nina, se crema
ab l' amor que etern te juro.
Després que tu 'n téns la culpa
encara 't queixas si fumo!

VI.

Quant te moris en la tomba
no t' hi vull posar desmays,
perque després, si 's retornan,
no sé quins arbres serán.

VII.

Lo xipré m' indica 'l cel.
Lo sol naixent la esperansa,
Y tu, nineta, m' indicas
que d' allá hont no n' hi ha no 'n raja.

VIII.

Per tu vaig perdent la vida,
puig per tu l' amor m' mata.
¡O 'l teu sí ó la llet de burra!
Ja no tinch mes esperansa.

PERA PERA.

Serás Carnestoltas

de fets y de noms.

Mólts tindrán mes anys
que diné, al any nou,
y no habenthí moma,
no espereu humor.

Com lo que arreplegan
buscant pels racons
los pobres drapayres,
ab lo sach al coll,
tu serás tronat
y no farás tró.

Serás Carnestoltas
de paller, y prou;
que estar vuit de bossa
fa estar vuit d' humor.

div.	1	S. Rosendo.
diss.	2	S. Simplici.
Diu.	3	Quing. S. Cetón.
dill.	4	S. Casimiro.
dim.	5	S. Nicolau.
dim.	6	S. Olaguer.
dij.	7	Sto. Tomás de A.
div.	8	S. Joan de Dco.
dis.	9	S. Paciá
Diu.	10	I. de Q. S. Melit.
dill.	11	S. Eulogi.
dim.	12	S. Gregori.
dim.	13	S. Leandro.
dij.	14	Sta. Matilde.
div.	15	S. Ramon
dis.	16	S. Heribert.
Diu.	17	II. de Q. S. Patr.
dill.	18	S. Gabriel a.c.
dim.	19	S. Joseph.
dim.	20	Sta. Eusemia.
dij.	21	S. Benet.
div.	22	S. Deogracias.
dis.	23	Et b. Joseph Or.
Diu.	24	III. de Q. S. Sun.
dill.	25	Anunciació.
dim.	26	S. Brauli.
dim.	27	S. Robert.
dij.	28	S. Sixto III.
div.	29	S. Eustaquí.
dis.	30	S. Clímaco.
Diu.	31	IV. de Q. Sta. B.

MARS.

Quaresma.

Com per la quaresma
peix s' ha de menjar,
vingan arengadas,
vingan bacallans;
llússos y llagostas
passarán volant,
que un ull de la cara
costa cada tall,
y en tornarse «borni»
un s' hi ha de mirar.
En cada setmana
un peu te treurán,
quan á peu coix vagis
que un sol ne tindrás,
cantarem victoria
d' alló mes «salats.»

LAS QUATRE ESTACIONS.

PRIMAVERA.

Los aucells volan,
Volan y cantan;
Brillan las tendras,
Las tendras plantas.
La Primavera
¡Qué n' es de maca!
En lo món, l' home
També lo passa.
Ama .. y la feyna
Ya té acabada.

Lo sol calenta,
Calenta y daura;
Fruitas ne dónan,
Dónan los arbres.
L' Estiu n' ostenta,
N' ostenta galas.
En lo món, l' home
També lo passa.
Los fruits que dóna
Son, la canalla.

TARDOR.

Las fullas grogas,
Grogas ne cauhen;
Lo cel en plujas,
Plujas esclata.
La Tardor llença,
Llença las galas.
En lo món, l' home
També lo passa.
Lo sol va á pendrer,
Que poch l' escalfa.

Lo sol ne sembla,
Sembla mortalla
Que lo món porta,
Porta posada.
L' Ivern ne queda
Sens sol que escalfia.
En lo món, l' home
També lo passa.
En brasers busca,
Lo que al sol manca.

PAU BUNTEGAS.

ESTIU.

IVERN.

dill.	1	S. Venanci.
dim.	2	S. Francisco.
dim.	3	S. Benet de P.
dij.	4	S. Isidoro.
div.	5	S. Vicens Ferr.
dis.	6	S. Celestino.
Diu.	7	S. Epifani.
dill.	8	S. Albert.
dim.	9	S. Maria Cleof.
dim.	10	S. Ezequiel.
dij.	11	S. Lleó el Magn.
div.	12	Los Dol. de N. S.
dis.	13	S. Hermenegild.
Diu.	14	Rams. S. Pere G.
dill.	15	S. Basilia.
dim.	16	S. Sto. Toribí.
dim.	17	S. Aniceto.
dij.	18	S. Eleuteri.
div.	19	S. Vicens.
dis.	20	S. Ignés.
Diu.	21	Pasq de Resur.
dill.	22	S. Sotero.
dim.	23	S. Jordi.
diln.	24	S. Fidel.
dij.	25	S. March.
div.	26	S. Cleto.
dis.	27	S. Armengol.
Diu.	28	de Quas. S. Prud.
dill.	29	S. Pere mr.
dim.	30	S. Sta. Catarina.

ABRIL.

Rosas.

Com no costan caras
las flors en Abril,
los galans, obsequis
podrán fer á mils
á las sevas nenas,
y 'ls hi podrán dir:
«Te faig un regalo
com tu de bonich;
no 't dong res de plata,
de coral, ni or fi,
perque aixó no dòna
aquet perfum rich
de las rosas bellas
com tu, mon desit.»
Y ellas, per resposta
podrán fe un sonris.

CARTA.

Senyors de *Lo Xanguet*:

Mòlt senyors meus: Dèu los guardi.
Vostés que fan *Lo XANGUET*,
me tindrian d' insertar
quatre mots de lletra en ell,
que 'ls ho estimaria una
servidora de vostés.
Vostés ja m' han de conéixer,
que tinch mòlt crit, mòlta veu,
y per totas las historias
ocupó un lloch preferent.
¡Jo sò la Fama!... sò aquella
tant ben tractada altre temps;
la que, si 'm dava la gana,
feyà un héroe d' un ximplet.
Sò aquella dels set varons,
la que de tot feya déus;
sò la de la trompa... aquellá
que aixordava l' univers;
la que ab quatre trompetadas
espavilava á la gent.
Jo feya sortí una guerra,
d' una baralla de res,
jo d' un batalló de gats,
ne feya un munt de valents.
Alló del *desperta Ferro!*...
Santiago!... y otras veus,
que encara pel mòn ressonan,
ha estat tot inventat meu;
per mi... que n' han fet de décimas
los poetas de altres temps,
y 'ls mes bons... los que cantavan
los romansos mes ben fets,
m' emat llevaban la trompa,
per poder cantar mes bès.
¡Vaja!... jo era la mestressa,

sense mí no 's feya res.
¡Qui m' hagués dit allavonsas
que 'l que ara 'm passa 'm passés!
¡Ja tè rahó, que en aquest mòn,
avuy hi som, demà també!...
Ja 'ls dich; no 's feya festeta
que per mí, senyors, no 's fés...
Si 's trobava un home célebre,
era que jo le 'n 'bia fet...
No hi havia home de guerra,
ni un cómich, ni un adroguer,
que no 'm vingués á trobar
perque jo 'l trompetejés.
Me feyan quadros y estàtuas,
capellas y monuments...
Si 's feyan fonts ó pilastras,
á sobre... 'l retrato meu,
Y ara... tot lo mes me posan
per fer goig los confiters,
per Pascua, al mitj d' una mona,
per Nadal, en ramillets.
Ja ningú de mi 's recorda,
ningú 'm ve á buscar per res...
Jo avans... aixó es lo que sento...
ab la trompa 'l mòn corrent,
m' hi feya alguna rendeta,
hi guanyava algun quartet...
y ara ja tot *vaya aur!*...
¡mon porvenir fet malbé!...
Tothom ja per ferse *célebre*,
ne tè prou ab ell mateix...
y entre qu' aixís, cadascú
se tè una trompa per ell,
y que 'ls altres per l' enveja
que 'ls feya l' ofissi meu
han plantat també per tot
de *famas* establiments,
m' he quedat, fillets, que tinch
empenyats tots los cuberts,
tinguí de tréurer las noyas
del col-legi, ara fa un mes,
y sols puch sortir de vespres
de tant tronada, á passeig.
¡Quina manera de ferme
la competencia, fillets!

MAIG.

dim	4	S. Felip y Jaum
dij.	2	S Anastasi.
div.	3	Inv de Sta. Creu
dis.	4	Sta Mònica.
Diu	5	H. S. Pio V pap.
dill	6	S Joan.
dim	7	S Estanislau.
dim	8	Apar S. Mig. A.
dij.	9	S Gregori N.
div.	10	S Antonino
dis.	11	S Pons
Diu.	12	III. Sto. Domin.
dill.	13	S Pere Regalat.
dim	14	S Bonifaci.
dim	15	S Isidro Llaura.
dij.	16	S Joan Nepom.
div.	17	S Pascual Bayt.
dis.	18	S Félix de Cant.
Diu.	19	IV. S. Pere Cel.
dill.	20	S. Bernardino.
dim.	21	S Secundi
dim.	22	Sta. Rita de Cas.
dij.	23	Apar. de S. Jau.
div.	24	S. Francisco.
dis.	25	Sta. Magdalena.
Diu.	26	V. S. Felip Neri.
dill.	27	S. Joan papa.
dim.	28	S. Justo.
dim.	29	Sta. Teodosia.
dij.	30	Ascens. del Sr.
div.	31	Sta. Petronila.

Jochs florals.

Los poetas nostres,
de joch y barallas
fan servir la hermosa
llengua catalana.
Uns escriuen coses
en estranya parla;
ningú ho pot enténdrer,
aquí está la gracia;
y 'ls mantenidors
¿no s' entent? premiarla,
com que si algun any
en llengua alemany
hi envian versos,
de segur que guanyan.
¡Sortque 's diu *Clemencia*
la Clemencia Isaura!

L' un, que vol publicá una obra,
se fa el prospecte ell mateix,
i l' altre vol passar per sabi?
ja se sab... al *Ateneu*...
memorialistas, nuncis,
orgas, bombos, xicotets,
fanals, y fins ara inventan
pintar totas las parets...
Societats per alabarse,
que ja s' ho fan baratet...
entrar de *momium* al teatros...
francesillas... regalets...
Y després, home, aquest *Brussi*,
aquest Brussi m' aturdeix ..
ell me pren tota la feyna...
ell m' ha ensorrat lo primer...
Entre 'ls anuncis del mitj
y los articles de 'n Feu
ho deixan tot, que no queda
per alabar casi res...
Ves en Raspail, en *La Chatre*,
en Morisson y en Brandhet,
si me 'n haurian donat
de feyna, si no fos ell...
Ja ho veig... com són una colla
que no troban res dolent ..
¿Qué fará la gent? anarhi...
¿qué tè de fer pobre gent?
Mentre tant jo estich en vaga...
¡la *Fama* te fam!... No sè...
no sè jo ab aquesta marxa
fins ahónt arribarém.
¡Ay!... no sab pas en Fradera
lo molt agrahida que 'm tè
perque al cantó de sa casa
no vol que hi posian cartells.
Jo qu' ara la meva trompa
renovar m' habia fet...
¿Quí me l' abona aquest gasto,
qu' encara, senyors, l' ho dech?
Jo que buscava botiga
en la Rambla!... ¡vàlgam Déu!...
Jo que tenia tres fillas
y volia á totas tres
felshi seguir la carrera...

¡com avans anava bé!...
¿Qué 'n faig ara de la trompa,
qu' haig de tení un quarto esprés,
per tenirla ben guardada,
ó si no se 'm fa malbé?
¡Y com me guanyo la vida!
Ja no 'm queda mes remey
que fica'me en una copla
ó aná tocant pels carrers...
Ja ho veuhen, senyors... ja ho veuhen,
¡si m' hi vegessin los grechs!...
Vegin donchs vostés mateixos
que coneixen tanta gent,
y per 'llí á última hora,
crech que se 'n van al café,
si podrian trobar medis
de que 'm refés un xiquet.
Fassin una suscripció,
que 'm dongui alguns cents ralets,
lo mes precis per plantar
botiga de confiter
en lo carrer de Fernando,
que ara veig que es lo gran qué,
ó bè una tabaqueria
que també segons jo veig
hi déu haber la vidassa
perque 'n posa moltà gent.
Dispénsimme la molestia,
que 'ls he dat per un ratet.
No 'ls ofereixo la casa
perque no 'n tinch, francament,
que m' estich á fer las feynas,
a casa de un botiguier.
Ja ho saben; disposin d' una
servidora de vostés...
La Fama. Es copia perfecta,
fidedigna y fehacient.

JOSEPH SERRA.

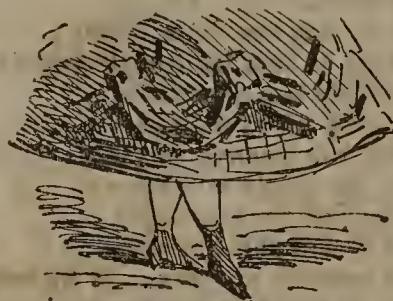
- dis. 1 S. Fortunat.
 Diu. 2 S. Marcelino.
 dill. 3 Sta. Clotilde.
 dim. 4 S. Francisco Car
 dim. 5 S. Sanxo.
 dij. 6 S. Norbert.
 div. 7 S. Pau.
 dis. 8 S. Salustiá.
 Diu. 9 Pasq. de Pentec.
 dill. 10 Sta. Margarida.
 dim. 11 S. Bernabé.
 dim. 12 S. Joan de Saha.
 dij. 13 S. Antoni de P.
 div. 14 S. Basili.
 dis. 15 S. Mod-st.
 Diu. 16 Sta. Lutgarda.
 dill. 17 S. Manuel.
 dim. 18 S. March.
 dim. 19 Sta. Juliana.
 dij. 20 Corpus Christi.
 div. 21 S. Lluís Gonzag
 dis. 22 S. Paulino.
 diu. 23 Sta. Agripina.
 dill. 24 S. Joan Bautista
 dim. 25 S. Guillem.
 dim. 26 S. Joan y S. Pau.
 dij. 27 S. Zoylo.
 div. 28 S. Lleó papa.
 dis. 29 S. Pere y s. Pau.
 Diu. 30 Con. de S. Pau.

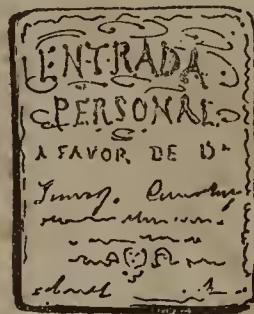
Carbassas á fi de curs.

En fer festas sols
 los estudiants pensan,
 y fan mes campanas
 que no hi ha en l'iglesia.
 Fi de curs arriba,
 y las carbasseras
 per donar l' abast
 ¡si 'n ténen de feyna!
 Y 'ls que avans estavan
 posats sempre en gresca,
 olvidant l' estudi
 y volguent fer festas,
 ara n' estant tristos,
 tots plens de tristesas.
 ¡Ay! de las riallas
 las plorallas vénen.

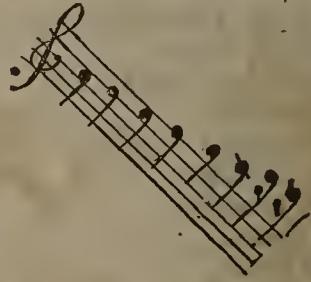
DISTRIBUCIÓ DE UNA

Los baixos son molt bonichs,

Gran Entrada,

bona Escala; lo quarto de devant molt buló;

Un bon gabinetet pels noys; lo quarto dela criada ls agradará,

la ximenea no dona fum;

la seva carbonera

Lo número 100 de rajola
de Valencia.

los quartos de tressera
bastant magreis.

Hi ha grua;

y fins bo

dill.	1 Sta. Leonor.
dim.	2 La Vis. de N. S.
dlm.	3 S. Trifò.
dij.	4 S. Laureano.
div.	5 S. Miquel.
dis.	6 S. Romulo
Diu.	7 S. Fermi.
dill.	8 Sta. Isabel.
dim.	9 S. Cenon.
dim.	10 S. Cristófol.
dij.	11 S. Pio I papa.
div.	12 S. Félix
dis.	13 S. Anacleto.
Dlu.	14 S. Bonaventura.
dill.	15 S. Enrich.
dim.	16 N. S. del Càrmen
dim.	17 S. Aleix.
dij.	18 Sta. Sinforsa.
div.	19 S. Vicens de P.
dis.	20 Sta. Margarida.
Diu.	21 Sta. Praxedes.
dill.	22 Sta. M. Magdal.
dim.	23 S. Llibori.
dim.	24 Sta. Cristina.
dij.	25 S. Jaume apòst.
div.	26 Sta. Ana
dis.	27 S. Pantaleó.
Diu.	28 S. Nazari.
dill.	29 Sta. Marta.
dim.	30 S. Abdón.
dim.	31 S. Ignasi de L.

JULIOL.

Recreos de la TORRE.

Se 'n va á la torreta
lo senyor que 'n té;
allí 'l sol lo torra
y ell no s' ho coneix.
Si regant las plantas
suha de valent,
se 'n va al surtidor,
lo vestit se treu
y ab mólta catxassa
pren un bany «de peix.»
Lluny de conveniencias,
menja malanient,
pero á fora, engreixa
vida de pagés,
dormir, menjar y bêurer
sense cumpliments.

CASA DEL ENSANXE.

bonas vistes, bon dormitori; Un corredor bastant llarg,

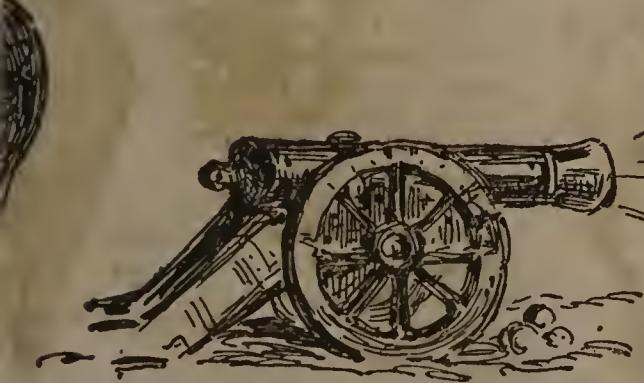
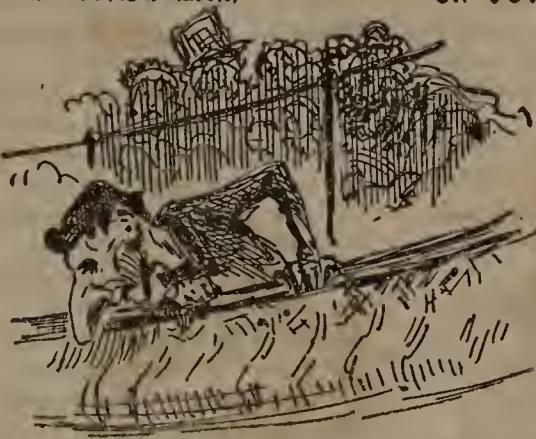
Un estudi;

un cel-obert molt espayós;

fins hi ha

galliner.

, y una gran canonada.....

aixó si

hi ha xinxes.

dij.	1	S. Pere ad-vín.
div.	2	N. S. de los Ang
dls.	3	Inv. S. Estebe.
Diu.	4	Sto Domingo.
dill.	5	N. S. de las Neus.
dim.	6	Stos. Just y Pr.
dim.	7	S. Cayetá.
dij.	8	S. Ciriach.
div.	9	S. Romá.
dis.	10	S. Llorenç.
Diu.	11	S. Filomena
dill.	12	S. Clara.
dim.	13	S. Cassiá
dim.	14	S. Eusebio.
dij.	15	Assump. de N. S.
div.	16	S. Roch.
dis.	17	s. Lliberat.
Diu.	18	S. Joaqüin.
dill.	19	S. Magí.
dim.	20	S. Bernat.
dim.	21	S. Juana.
dij.	22	S. Tilmoteo
div.	23	S. Felip Benic.
dis.	24	S. Bartomeu.
Diu.	25	S. Lluis rey de F
dill.	26	S. Ceferino.
dim.	27	S. Joseph de Ca.
dim.	28	S. Agustí.
dij.	29	Deg. de S. Joan.
div.	30	S. Rosa de Li.
dis.	31	S. Ramon Nonat.

AGOST.

Figas.

RESOLUCIÓ HERÓICA.

ROMANS.

Al peu de tosca finestra oberta sota teulada, un minyó com un sant Pau, que de nou pams y mitj passa, mès moreno que 'l pa mut, mès resolut que un bon fallo, mès plantat qu' un pallé nou, y mès maco que 'l d' Andana; à una pagesa pitera per la *Tita* anomenada, sol cantar bellas folías després del toch de las ànimias. Es la *Tita* una xicoteta rodona com las patatas, mès fresca qu' una llatuga, aixerida com un raba, bermella com un pebrot y com un bitxo picanta.

Tres nits fa que canta 'l maco y tres nits que la callada li dóna ella per resposta à sas tèndras serenatas. Es dissapte: mitja nit: fa garbí y mes à mes glassa. *Lo trobare enamorat* bufa de fret y de ràbia. Sas mans no poden fer l' ou, ja han saltat de la guitarra la prima, tersa y bordó y no obstant rasca que rasca; mès la *Tita* no 's belluga y la finestra... Tancada. Desesperat del silenci ab veu capás de trencarne tots los vidres, si per sort vidres en la casa hi hagia, canta ab brau tò, com dihentla:

—Aquí va 'l resto, penjada.
Lo garbí bufa cremat;
»y jo rebufo. ¡Catxassa!
»si no m' obras tot seguit
»ja pots dí bona nit cuarta.
»Tant y tant vol dí tanoca:
»tanoca es paría d' asa
»y l' asa ho podrás ser tú
»pero no 'l fill de ma mare.»
Esperá una altra estoneta picant de peus, pel coratge; y ab dol mirant la finestra esclamá ab enuix—¡Tancada!

Era l' endemà un diumenje que, com sabreu, al dissapte sempre segueix. En lo poble hi havia alegres balladas. Y sens dupte; era la *Tita* lo milloret de la plassa. Los músichs sona que sona: la *Tita* balla que balla; mes no es pas lo ballador lo galan de las vespradas. De prompte soná un murmur: Lo cantadó entra en la plassa escamat com toro vell, ab mirada atravessada, coll en fora, boca oberta, y las mans à las butxacas.

—¡Ara ve 'l bo!—Tots se deyan.
—¡Mireu 'l brau, ja s' atansa!
Y aixís fou: se 'n va à la *Tita*, la mira: lo cap abaixa, la torna à mirá de nou, enrajola y al fi esclama:
¡Escarxofa: à Dèu per sempre!
Y 'siu mosso de la esquadra.
¡Y la *Tita*?—Fiu cóm totas.
Se va casá, y santas pasquas.

BLAY MÁRFAGAS.

Dónan las figueras lo delicat fruit,
y á la matinada ó quan lo sol fuig,
tothom qui sab víurer cap á fora surt,
allí al Criadero ó Font de Jesus,
de las mes panxonas ne demana un munt,
y sol ó ab familia menja que es un gust,
sens pensar en penas d' ell ni de ningú;
perque menjar sigas estant trist, fa ruch.

LA MONA Y 'L BOMBO.

FÁBULA.

Un francés, fill de Bayona, que pel mòn se la campava, d' un punt á altre truginava un òs, un bombo y una mona.

La mona, pel coll lligada, pujava casas à munt, y tenia à cada punt gent ab la boca badada.

Si á voltas, fos pel que fos, poch públich era 'l reunít, lo francés donava un crit, y tocava 'l bombo, l' òs.

Al moment gent acudia, y la mona, en tò cremat deya: «¿Per ma habilitat, aquesta gent, no venia?

¿Qué déu lo bombo tenir que avans la gent era poca, l' òs agafa 'l bombo, toca, y tant públich fa venir?

Jo sabré la veritat per qué es que aquest instrumen fa acudir aquí mes gent que la meva habilitat.»

Aixins la nit va arribar, y quan l' amo, com un roch roncava, ella, poch á poch, lo bombo va à revertar.

Reventat, dintre ell se fica, y surti, dient poch després: «Fa soroll: no tè res mes; habilitat, no 'n tè mica.

Ara jo al lector me tombo perque 'm contestia al moment: ¿No coneix á mòlta gent, que es igual igual al bombo?

PAU BUNYEGAS.

SETEMBRE.

A Monserrat.

Diu.	1	S. GII y s Llop
dill.	2	S. Antolí.
dim.	3	S. Nonito.
dim.	4	S. Càndia.
dij.	5	S. Llorens J.
div.	6	S. Petroni.
dis.	7	S. Regina.
Diu.	8	Nativitat de N.S.
dill.	9	S. Gorgoni
dim.	10	S. Nicolau de T.
dim.	11	Sts. Proto y Jac.
dij.	12	S. Leonci.
div.	13	S. Felip.
dis.	14	E. de la Sta. Creu
Diu.	15	S. Cereal
dill.	16	S. Cornelii.
dim.	17	Inn. llag. S. Fra.
dim.	18	S. Farriol.
dij.	19	S. Genaro.
div.	20	S. Eustaquio.
dis.	21	S. Mateu.
Diu.	22	S. Mauricio
dill.	23	S. Tecla
dim.	24	N. S. de la Mercé.
dim.	25	S. Sta. Maria de G.
dij.	26	S. Cipriá.
div.	27	S. Cosme.
dis.	28	S. Wenceslao.
Diu.	29	Dedic de S. Mig.
dill.	30	S. Geróni.

Un noy petit y entramaliat va arrencar los primers y últims fulls del seu Fleuri. Lo mestre li preguntá:

—Quiquet: ¿qué es lo que no té principi ni fi?
—Nostre Senyor, contestá, y 'l meu Fleuri.

—Avuy, primer de Setembre vens lo pagaré. Me l' paga ó l' ecsecuto. Tè de passar per aquí ó per la porta.

—Home, no m' ecsecuti. Ja que 'm dòna á triar, passaré per la porta.

—Ola, D. Mateu, avuy es lo seu Sant.
—No, senyor, ni avuy ni may soch lo meu sant.

REFRANS ADOBATS.

Gallina vella fa *de mal mastegar*.
Any nou, vida *mes vella*.

POBLES CÉLEBRES.

Calaf, pel mercat.
Reixach, per las campanas.
Manresa, per falta de pantorrillas.
Olot, per l' apotecari.
Sanahuja, porque 's posan sota la pluja.
Caldas, per l' orga.
Falset, per la comedia.
Cambrils, pel saynete.

¡A véurer la Verge!

¡Cap á Montserrat!

Ne vé la diada

y n'hi han móltz que hi van
ab un sol que crema,
carregats de pans,
viandas y criatures
d' ellz y del vehinat.

Sens poguer dir: «saba»
arriban á dalt
y no van á jéurer,
á fer broma van.

Després de dos dias
morts y rebentats,
diuhen que á fer broma
van á Montserrat!

COSAS VIVAS, QUE NO 'N TÉNEN RES.

Bora—viu.
Argent—viu.
Cordó de—viu.
Ayqua—viva.
Compás—viu.

COSAS QUE PICAN NO TENINT BECH NI PICH.

Lo sol.
Los panellons.
Las bogaderas.
La mostassa.
Las multas.
Lo pebre.
Los bitxos.
Lo peix passat.
Las veritats.
Los picadors.
Y otras.

COSAS QUE PELAN, SENS TRÉURER PEL NI PELL.

Lo joch.
Lo fret.
La bolsa.
Y otras.

COSAS QUE TALLAN SENS GANIBET.

Lo vent.
Los nadadors.
Los sargentos quan quintan.
Y otras.

dim.	1	S. Remi.
dim.	2	Sto. Ang. de G.
dij.	3	S Cándido.
div.	4	S Francesch.
dis.	5	S Froylan.
Diu.	6	S Bruno.
dill.	7	S March papa.
dim.	8	S Sta. Brígida.
dim.	9	S Dionisi Areo.
dij.	10	S Franelso.
div.	11	S Nicasi.
dis.	12	N. S. del Pilar.
Diu.	13	S Eduardo.
dill.	14	S Calixto.
dim.	15	S Sta. Teresa.
dim.	16	S Galo.
dij.	17	Sta. Eduvigis.
div.	18	S Lluch evang.
dis.	19	S Pere Aleant.
Diu.	20	S Sta Irene.
dill.	21	S Sta Ursula.
dim.	22	S Sta María Sal.
dim.	23	S Pere Pascual.
dij.	24	S Rafel arc.
div.	25	S Crispí.
dis.	26	S Evaristo.
Diu.	27	S Vicens.
dill.	28	S Simon.
dim.	29	S Narcís.
dim.	30	S Claudi.
dij.	31	S Quinti.

OCTUBRE.

Obertura d' aulas.

LA FESTA MAJOR.

Alat á la festa del poble,
anemhi tots;
anem, anem á la festa,
festa major,
que n' es la festa mes bona
d' aquets contorns.

Lo batlle porta la banda
y 'ls regidors;
pórtan barret y gambeto,
gambeto nou.
No 'ls arrendo la ganancia,
ni la suhor,
que fa una calor que ofega,
¡som al Agost!
La campana toca á missa,
missa major,
anem, anem á la iglesia,
anemhi tots.
La missa n' es acabada,
ja 'n surt tothom;
esperemnos á que surtia
la professó.

Guayteu, guayteu las banderas
y gonfanons;
guayteu sòta 'l tabernacle,
nostre patró.
Capellans n' hi van derrera;
donas y noys;
las donas van ab caputxa,
y fa calor;
los homens van ab gambeto,
y crema 'l sol.
La professó n' es entrada,
la professó.
A la plassa vá la còpla,
anemhi tots.
Si la còpla no n' es bona,
n' hi ba de pitjors.
Ballan dansas y sardanas
y 'l tira bou;
guayteu, que casi no 's veuhen

de tanta pòls.
Ja regan, regan la plassa;
guayteu quin llòt.
Las noyas, ballant, se posan,
posan garrons.
Han parat ja las balladas,
fins á ser fòsch.
Cansats, en la plassa seuhen
los balladors.
Anem, que 'l dinar espera;
dotze horas son.
Per ser la festa del poble,
han mort moltó;
menjeune encara que sigua
salat ó dols.
No mes avuy moltó 's menja,
cada any un cop;
per mes que mal cuit estiguia,
tè de esser bo.
Ja vènen las andadoras
ab plats de flors;
vingan quartos! vingan quartos!
¡doneune tots!
Ja hem dinat: porteu las cartas;
alsémnos, noys.
La barrotada ó manilla;
anem al joch.
Torna la còpla á la plassa,
anemhi tots.
Lo rector no vol que 's toquian
caps rigodons.
¡Ja fosqueja! ¡ja fosqueja!
¡ja fuig lo sol!
Cap á sopar y fer noya,
que ja es rahó.
¡Dèu mieu, qué cansat me trobo!
¡sí que jech tou!
¡Deixeuvos d' aquesta festa,
festa major!

PAU BUNYEGAS.

Del seu temple, n' obra
las portas la Ciencia,
y en lo temple seu,
en gran tropell, entran
planters d' almirants,
bisbes y poetas,
pintors y llegistas,
astrólechs y mestres,
grans apotecaris
y famosos metjes;
però molts planters,
en planters se quedan,
no donant cap fulla
ni menys cap poncella,
que no tots arriban
al punt hont se pensan,

¡LA MEVA ESTRELLA!

Un que porta una viga,
lo carrer tomba,
y en la pesada fusta,
lo meu front topa.
Lo trench que 'm queda,
de estrella té figura.
¡La meva estrella!

Jo estimava una noya
que era molt maca;
respongué á mos carinyos,
una carbassa.
Estrella 's deya,
y jo l' anomienava,
«¡la meva Estrella!»

A la rifa m' assento
costia 'l que costia;
prou trech de las butxacas;
may trech la grossa.
¡Es que á la cuenta,
per ser rich, me fa pobre
la meva estrella!

Tot me surt al contrari
de lo que penso.
De societats de crèdit,
¡ay, que 'n jamego!
¡Ab tanta pega,
jo crech que fa sabatas,
la meva estrella!

Las estrelles caigueren,
'l última anyada;
jo deya ab alegría:
«¡ay, quina ganga!»
Pero ella, ¡tiessa!
¡per res del mòn vol caurer,
la meva estrella!

PAU BUNYEGAS.

div.	1	Tots Sants.
dis.	2	Com. deis difu.
Diu.	3	S. Armengol.
dill.	4	S. Càrios Bor
dim.	5	S. Zaciarias.
dim.	6	S. Sever.
dij.	7	S. Florenci.
div.	8	Sant. mart. cor.
dis.	9	S. Teodoro.
Diu.	10	S Audreu Avel
dill.	11	S. Martí.
dim.	12	S. Diego.
dim.	13	S. Estantisla.
dij.	14	S. Serapi.
div.	15	S. Eugèni.
dis.	16	S. Rufino.
Diu.	17	S. Gregori Tau.
dill.	18	S. Máximo.
dim.	19	S. Isabel.
dim.	20	S. Félix de Valo.
dij.	21	Present. de N. S.
div.	22	S. Cecilia.
dis.	23	S. Clemente.
Diu.	24	S. Joan de la C.
dill.	25	S. Catarina.
dim.	26	Despos. de N. S.
dim.	27	S. Facundo.
dij.	28	S. Gregori III.
div.	29	S. Sadurní.
dis.	30	S. Andreu apòst.

NOVEMBRE.

Morts.

Cap al cementiri
á véurer los morts,
ó á que 'ls vius se vegin,
que s'hi va per só.
Lo que està á la porta
del Camp Sant, negrot,
alt com un Sant Pau,
veu la professió
dels que entran y surten,
sent murmuracions,
sent parlar de modas,
sent parlar de tot
lo que als vius pertany,
pero gens dels morts.
Per só de vegadas
rient s' està del mòn.

TURRONERA D' AGRAMUNT.

Ab mocador blanch al cap,
Cara negre y gipó curt,
Aquí teniu la pagesa,
Turronera d' Agramunt.

TURRONER DE JIJONA.

Ab calanyés, calsa curta,
Y gech de mànegra estreta
Lo turroner de Jijona
Guanya la primera pela.

ESCALA MUSICAL.

—Don Joan es pintor, d' alló!
—Vol dir?
—Es celebritat!
—Y quin mestre l' ha ensenyat?
—No s' ensenya aixó, es un bò.

—Diu D. Pere que vosté
No sab de qué se las pesca.
—Sempre ve per armar gresca
—Y qui es D. Pere? Es un RE.

—Vaig tréurer la rifa ahí:
Dotze mil duros, Gregori!

—Senyor: lo dia que s' morí
Ja caldrá que pensi en MI.

—En Gil es un tros de pa.
—Massa bo: tothom l' enganya.
—Y per aixó es que no guanya.
—No: per bolsista, no FA.

—Anem á donar un vol?
Veurem á la Doloretas.
—Ca: pera véurer noyetas
M' agrada mes anar SOL.

—Ja l' he vist, D. Sebastiá,
Aquella ab qui anava á fora,
Era la seva senyora?
—No, senyor.

—Ah! ja era LA...

—Que no 'ns veurem demá?
No hi faltis.
—No faltaré
A las nou en punt.
—També.
—Me estimarás, sempre?

SI.

PAU BUNYEGAS.

DESEMBRE.

Diu.	1	S. Eloy.
dill.	2	S. Sta. Bibiana.
dim.	3	S. Francisco X.
dim.	4	S. Sta. Bárbara.
dij.	5	S. Sabas.
div.	6	S. Nicolau de B.
dis.	7	S. Ambrós.
Diu.	8	Purís. Concepc.
dill.	9	S. Sta. Leocadia.
dim.	10	N. S. de Loreto.
dim.	11	S. Dámaso.
dij.	12	S. Sinesl.
div.	13	S. Sta. Lluclia.
dis.	14	S. Espíridiò.
Diu.	15	S. Eusebi.
dill.	16	S. Sta. Adelaida.
dim.	17	S. Llatzer.
dim.	18	N. S. de la O.
dij.	19	S. Nemesi.
div.	20	S. Sto Domingo.
dis.	21	S. Sto. Tomás ap.
Diu.	22	S. Zenon.
dill.	23	S. Sérvulo.
dim.	24	S. Delfí.
dim.	25	Nativ. de N. S. J.
dij.	26	S. Esteve prot.
div.	27	S. Joan apóstol.
dis.	28	Los Sts. Ignoc.
Diu.	29	S. Sto Tomás Can.
dill.	30	Tras de S. Jau.
dim.	31	S. Silvestre.

Galls.

Lo si d' any espera
mòlta y mòlta gent,
lleteras, serenos,
mossos y carters;
que tothom voldria
tenir prou «de qué»
per comprar un gall
ó capons al menys;
¡Bè ha de despedirse
l' any que va á passeig!
Aixins, lo que passa,
que 'l senyor que té,
compra gall, y dóna
á en aquet y aquell,
y mólt mes que 'l gall
puja 'l «farsiment.»

PAU BUNYEGAS.

SÍMIXS.

—En qué se sembla lo Jainer al sisé que 's presenta á un dinar per cinch?

—En que es un mes.

—En qué se sembla lo criaturet á un traballador gandul?

—En que fa móltas festas.

—En qué se sembla lo present any á un febrós?

—En que té set.

—¿Qué l' amohina mes, senyor Batista, lo vent ó la pluja?

—Res.

—¡Y jo, que 'm creya que vosté era tant delicat!

—Donchs, no, senyor: quant fa vent solament, no m' amohina la pluja, y

Per fi d' any á las criatures
Solen los grans enganyar
Ensenyántloshi un, que té
Tants nassos com días l' any.

quant no mes plou, lo vent
no 'm dóna gens de mal
de cap.

—Noya: ahí 't vares al-
sar lo vestit y 'm va sem-
blar que duyas las pantor-
rillas posliissas

—Aixó sí que no ! Y per
qué t' ho va semblar?

—Perque 'm sembla que
si fossen naturals serian
mes grossas.

Un, que volta desalabar
á una noya, deya que 'l ca-
bell y 'l color que tenia tot
era postis.

—Pero ¿ y aquell peu
tant petit? li preguntá un
amich.

—Es petit? Donchs tam-
bé hi han postisos, que
ella no té res bonich.

LOS PORQUETS DE SNT. ANTONI.

Los porquets de sant Antoni
Van pels carrers fets uns porchs.
A tres quartets lo bitlet!
¡Qui vol un bitlet, qui 'l vol!
Se 'n ha de venir de mena
Per ser porch y ser senyor:
Y al véurer aquets, no 's dupte
Que de mena vénen porchs.

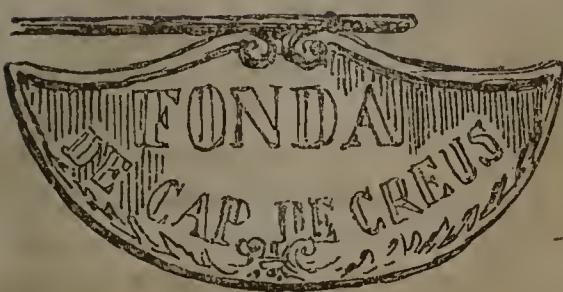
Las panxas los hi arrossegan
Y ells s' arrossegan per tot;
Ab la seva cansalada
Se 'n atipa un balalló.
Ténen d' anar, perque 'ls d'onguin
Un xiquet d' ayre y humor,
Devant del sach dels gemechs,
Del tamborino y fluviol,
Y al compás d' alegre danza
Caminan á poch á poch.
¡Qui no s' assenta á la rifa!
¡Qui vol un bitlet! , qui 'l vol!

SEBASTIA LLOPIS

Sol-lució al geroglífich del any passat.

FINIS CORONAT OPUS.—LAS MILLORS FIGAS SE LAS MENJAN LOS DROPUS.

CAPS NOTABLES DE BARCELONA.

Cap de Creus.

Cap del Riu.

Cap del Rey Moro
del carrer de la Ciutat

Cap de la carassa.

Cap de sota l'orga de la Seo.

Cap de S. Llorens
en la Tapineria

Cap del Moll.

ANUNCIS.

GRAN COLECCIÓ DE OBRAS
DEL FESTIU ESCRITOR
D. SERAFÍ PITARRA.
SINGLOTS POÉTICHS.

	Rals.
La esquella de la torratxa.....	1
Ous del dia.....	1
La Vaquera de la piga róssa.....	1
Lo Cantador.....	1
Lo Castell dels tres dragons.....	1
La Venjansa de la Tana.....	1
Lo punt de las donas.....	1
Liceistas y cruzados.....	1
Las carbassas de Monroig.....	1
Un mercat de Calaf.....	1
Si us plau per forsa.....	1
Un barret de riallas.....	1
Lo boig de las campanillas.....	1
En Joan doneta.....	1
La Butifarra de la llibertat.....	1
Las píldoras de Halloway.....	1
Cosas del Oncle.....	1

	Rals.
L' ultim Trencalós.....	1
Parodia de la ópera Il Profeta.....	1
Parodia id. L' Africana.....	1
Parodia id. Faust.....	1
La Mort de la Paloma.....	1
Lo Xanguet de 1863.....	1
Lo id. de 1864.....	1
Lo id. de 1867.....	1
Totas las ditas 25 obras que sois vendidas en 25 rals contienen mes de 300 láminas.	v 1
Comprinlos y los hi asegurem que ni passarán bons ratos.	

OBRAS DRAMATICAS DE ALTRES AUTORS.

Un pollastre aixelat, de Arnau.....	2
La pubilla del Vallés, id.....	4
Los Banys de Caldetas, id.....	4
Las admelillas de Arenys, id.....	4
Un embolich de Cordas, id.....	6
Al altre món, id.....	2
La pór guarda la vinya, de Fontova.	2
Una noya es per un Rey, Bunyegas.	1
La vida al encant, id.	4
Antany y enguany, de dos gats.....	1
Los Heroes y grandesas, de Pitarra.	2

Lo qui 'l trball l' encaparra
Distreures barato pot
Per un rat cada singlot
De las obras de 'n Pitarra.

EL MUNDO RIENDO.

Dirigit per en Robert;
Il-lustrat per en Padró,
No han pas deixat res per vert,
Iley sent de gresca y sent bò.
Per poch mes d' onze pessetas,
Ténen un xistós cuadern,
Gros, y ab doscentas viñetas:
¡Qui no riurá tot 'l ivern!

LO NOY DE LA MARE.

Sense gastar grans caudals
Se distraurán ¡una posta!
Lo noy de la mare costa
Cada tres mesos, sis rals.

Además de tot lo anunciado, trobarán los que vinguian á casa á comprar *Xanguets*, un surtit complet de obras modernas de recreo é instrucción en toda clase de ediciones tan económicas, com il-lustradas ab molt luxo. Una collecció tambe de obras morals ab encuadernacions de totes classes, propias pera prenis y aguinaldos.

Tenim també per vèndre un surtit grandiós de—VISTAS DE ESTEREÓSCOPO de tots generos:—RETRATOS de targeta á preus baratíssims.—ESTEREÓSCOPOS.—ALBUMS DE RETRATOS.—MARCOS de retratos de targeta.

Vinguian doushs á comprar y 'ls assegurem que ni vostes ni nosaltres quedarem descontents.

I. LOPEZ, EDITOR.—Barcelona.

Carrer Ample, 26.

¡UN RAL!

Rambla del Mitj, 20

VAL MES AQUI QUE A CAL APOTECARI.

LO XANGUET,

Almanach per l' any 1868,

Il-lustrat per T. PADRÓ,

Y PESCAT PER D PAU BUNYEGAS, AJUDANTLI Á TIRAR L' ART D SERAFÍ PITARRA, D BLAY
MÁRFAGAS, ANTONET SERRA, LLUISET, FRANCESCH POUS, FELIP CASALS,
Y ALTRES QUE VAN EN BUSCA D' OCAS, NO MES QUE PER TENIR
PLOMAS PER ESCRÍURER CLA Y CATALÁ.

ESTACIONS.

La Primavera entra cuan
un té de pagar.

L' Estiu entra cuan un paga.

La Tardor entra cuan un té
de cobrar.

L' Ivern entra cuan á un
hi quebra 'l dentor.

ECLIPSSES.

N' hi haurá de deutors, vi-
sibles en los punts ahont se tro-
bin los acreedors.

N' hi haurá de lluna, sem-
pre que 's trenqui un mirall.

Noy, en aquet temps que som
no saps de que te las heus;
déixat d' alas en los peus
y pósat los peus de plom.

—No faré jo 'l disbarat
de portar un pes així;
si apena puch durme á mi!
¿no veus que estich tan tronat?

JUDICI DEL ANY.

D' aquest any portia las riendas
Mereuri, dèu del comers,
president de moltes caixas
que se 'n han anat al cel
tant sols per estar més prop
del seu digne president;
prestatista acreditada,
pus sols cobra 'l cent per deu;
director d' un gran carril
que d' aquí, en molts pochs moments,
á la lluna de Valencia
deixa á moltíssima gent;
proprietari de una mina
que treu or... dels ignoeents;
y empressari d' un gran teatro
ahont s' hi fau comedies bé.
Ja veuhen, donehs, que aquest any
es un any que molt promet,
que encar que es sexanta vuit,
serà un sexanta tant plé
de días, que vint y nou
ne tindrà 'l mes de febrer.
Vuit ell no mes ho serà

de nom, judici y diners;
sora d' aquestas tres cosas
diguin què se 'ls ofereix.
Si volen balls, hi haurà balls
en lo Romea y Liceo,
y en algunes altres casas
hont la ballarán magrets;
varzuelas, n' hi haurà un sens à
entre marits y mollers;
novelas se 'n escriurán,
parlant al perdo, un femer,
que lluirán en los kioskos
los retumbants títols seus,
y m' lhas scràn llegidas
fins á son comensament.
Mes de quatre amos de easas
usaran la nova llei
de deshauci, per trobarse
deshauciats de lloguers
Molts passos, per cobrar comles,
farà aquet, la altre y aquell,
perque serà, 'l no pagar.
la moneda mes corrent.

Los catalans que en Amèrica
baglin passat algun temps,
vindrán mes o menos riebs
parlant un castellà grec,
pus sembla que allà hi ha mina
de parlar iessimament,
que darán mes que las d' or
en l' any que ara judicar.

Per lo que toca á política
d' Espanya y del Estranger,
mes valdrà que ho deixem correr
per hont volga, y no 'ns fiquem
en camisas d' onze metres,
massa grans per un Xanguet.
Si l' Italia diu: «ja hi vaig,»
si la França diu: «hey, hey!»
si la Prussia diu: «m' agrada,»
si Inglaterra diu: «corrent,»
si l' Austria diu: «mal vinangre!»
si l' Alemanya diu: «bè,»
lo Xanguet s' ho mirará,
esclamant tant sols «AMEN»
PAU BUNYEGAS.

dim.	1	La Circuncisió.
dij.	2	S. Macari abat.
div.	3	S. Daniel.
dis.	4	S. Tito.
diu.	5	S. Telesforo
Dill.	6	La Adoració.
dim.	7	S. Ramon.
dim.	8	S. Llucia.
dij.	9	S. Marcelino.
div.	10	S. Nicanor.
dls.	11	S. Ildefons.
Diu.	12	S. Victorià.
dill.	13	S. Gumersindo.
dim.	14	S. Hilari.
dim.	15	S. Pau.
dij.	16	S. Fulgenci.

div.	17	S. Antoni ab.
dis.	18	Cat. de S. Pere.
Diu.	19	S. Canut.
dill.	20	S. Fabià.
dim.	21	S'a. Ignés.
dim.	22	S. Vicens.
dij.	23	S. Udefonso
div.	24	S. Timoteo.
dis.	25	Conv. de S. Pau.
Diu.	26	S. Policarpo.
dill.	27	S. Joan Crisòst.
dim.	28	S. Julià.
dim.	29	S. Franco. de S.
dij.	30	Sta. Martina.
div.	31	S. Pere Nolasco.

Aquets gats, per més que vull,
no 'm deixan acluar l' ull.

De la Rambla agafi 'ls kioskos,
arbres, anuncis-fanals

y otras cosas; sumi y resti.
¿Queda molt per passejar?

La paciencia es lo
desespero de la es-
peranza.

En lo temps que
correm, la millor
virtud es la de la mo-
neda.

Lo talent es una
qualitat que se su-
posa en molts, per-
que 's veu en molts
rochs.

La gravetat mes
conciensuda es la
del burro.

La il-lusió es com
l'arrós: atipa, pe-
ro no engreixa.

¿Qué era lo que
abundaba mes en la
Exposició retrospec-
tiva?

—Los corchhs.

Lo noi 1868 empeny al vell 1867, que impàvit com u capitá manaya
se 'n va cap á la fossa comú.

dis.	1	S. Ignasi.
Diu.	2	La Purificació.
dill.	3	S. Blai.
dim.	4	S. Andreu Cors.
dim.	5	S. Agueda.
dij.	6	S. Dorotea.
div.	7	S. Romualdo.
dis.	8	S. Joan de Mata.
Diu.	9	S. Apolonia
dill.	10	S. Escolástica.
dim.	11	S. Severí.
dim.	12	S. Eulalia.
dij.	13	S. Catarina.
div.	14	S. Valentí.
dis.	15	S. Faustino.

Diu.	16	S. Juliá.
dill.	17	S. Pere Tomás.
dim.	18	S. Simeó.
dim.	19	S. Alvaro de C.
dij.	20	S. Lleó.
div.	21	S. Félix.
dis.	22	Cat. de S. Pere.
Diu.	23	S. Margarida.
dill.	24	S. Matías.
dim.	25	S. Cesari.
dim.	26	N. S. Guadalape.
dij.	27	S. Baldomero.
div.	28	S. Romá.
dis.	29	S. Macari

—¿ Veus qué 't diuhen ? ¡ Y no 'm fonch !
—¡ També fas cas d' un esbronch !

LOS QUATRE COLLS.

—Des que ab aquest amo estich,
sembla que estich entre moros;
á fulana un bon abrich,
á sutana un gorro rich...
Aquí, noy, trunfos són oros.

—Vinga Xampany!
—¡Rom ben fort!
—Cuidado, mestre, que topas.
—¡Carinyena! ¡quína sort!
—¡Vas de tort!
—¡Tu vas de tort!
Aquí, noy, trunfos són copas.

—Yo la vull.

—Donchs jo també.
—¡De furor estich en brasas!
—¡Sota 'l pont!
—¡No hi faltaré!
—¡Demá á las deu!
—¡Hi aniré!

Aquí, trunfos són espasas.

—Necessitaba un vestit...
—¡Encara vens ab mes gastos!
—¡Pero, home!...
—¡Ja t' ho tinch dit!
—¡No 'm peguis! ¡Marit! ¡Marit!
Aqui, noy, trunfos són bastos.

FELIP CASALS.

—Cóm es que cada quatre
anys hi ha un any ab un
dia mes?

—Jo li diré. Lo sol, can-
sat de voltar lo mòn tres
anys seguits, vol descansar,
y en lo quart passa un dia
fent bacainas.

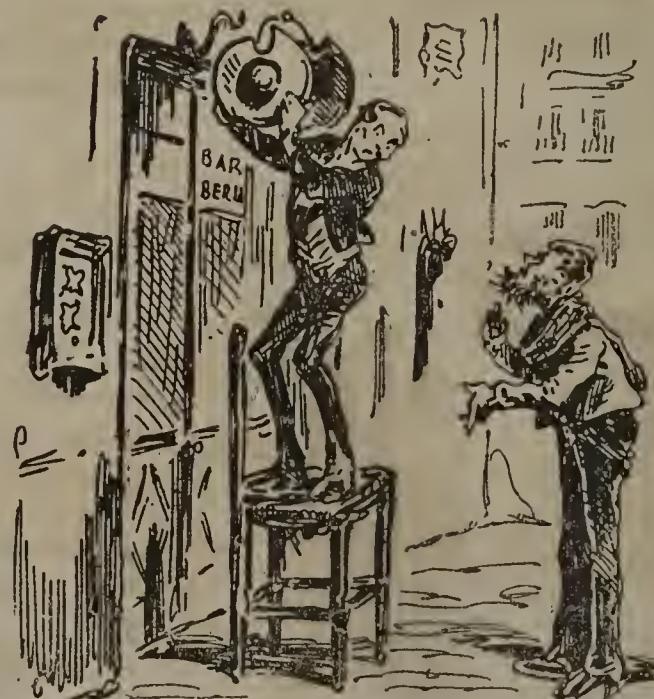
—Un gandul.—¡No sé per
qué han hagut de suprimir
dias de festa!

—Un treballador.—Perque
tu 'n pugis fer mes.

Avuy estem á 29 de Febrer. Si 'm vol deixar un
parell de mils duros, li firmaré un pagaré pel mateix
dia del any vinent.

—Si 'ls necessita, firmim
lo pagaré pel mateix dia d'
aquí á quatre anys y 'ls hi
deixo.

—No: trobo massa llach
lo plasso.

—Home, encara que siguin las dugas, que aques-
ta tarde tinch de surtit á l' Odeon de comparsa!
—Es impossible, no podem treballar. Digueu-
me ahont esteu, y desseguida aniré á casa vos-
tra á afeitarvos.

—Mes llarch era 'l que
vosté 'm proposaba.

—¿Sap qué es bo pels ulls
de poll?

—Prou: un calsat hen es-
tret que apenas lo deixi ca-
minar.

—¡Ca, si aixís cabalment
varen sortirme los que tinch!

—Aixó, donchs, li pro-
bará lo que es bo per ells.

—Cóm es que 'n aquest any
lo Febrer té 29 dias?

—¡Perque es mes atrevit
que en 'l any passat.

—¡Per qué vol dir!

—Estáclar, home, perque
l' any passat va plantarse
á 28.

MARS.

Diu.	1	I, de Q. S. Ros.
dill.	2	S. Simplici.
dim.	3	S. Celoni.
dim.	4	S. Casimiro.
dij.	5	S. Nicolau.
div.	6	S. Olaguer.
dls.	7	Sto. Tomás de A.
Diu.	8	II, de Q. S. J. D.
dill.	9	S. Pacià.
dim.	10	S. Melito.
dim.	11	S. Eulogi.
dij.	12	S. Gregori.
div.	13	S. Leandro.
dis.	14	Sra. Matilde.
Diu.	15	III de Q. S. Ram.
dill.	16	S. Heribert.

dim.	17	S. Patrièi.
dim.	18	S. Gabriel arc.
dij.	19	S. Joseph.
div.	20	Sta. Enfemaria.
dis.	21	S. Benet.
Diu.	22	IV, de Q. S. Ds.
dill.	23	El b. Joseph Or.
dim.	24	S. Simon.
dim.	25	Anunciació.
dij.	26	S. Brauli.
div.	27	S. Robert.
dis.	28	S. Sixto III.
Diu.	29	S. Eustaquí.
dill.	30	S. Clímac.
dini.	31	Sra. Balbina.

¡Cuaresma, que passas gansa!
tant de dejuni ja cansa.

ESCENA DEL FAUST.

Faust, es un jove inespert,
Valentí, es espadatxí;
en la lluita ab Valentí,
es ben segur que Faust pert.

Mefistófeles s' amanya
contra Valentí, en la lluita;
y aixís, se gira la truita;
lo Faust, sensa fer res, guanya.

Me recordo bè que un dia
lo Faust se representaba,
y jo esta escena 'm goitaba
y cavilós me tenia.
Per cert que, es dilshi á vostés,
de Faust ne feya un romá;
era Valentí, italiá;
Mefistófeles francés.

GIL MARCH.

Las monedas falsas y las donas dolentes se semblan en que tenen bona cara y dolents fets, en que corran y no passan, en que pesan y no fan lo pes, en que la pegan al mes pintat y en que 's despinstan.

Molt compra 'l senyor Pascual,
mes per ara tot ho déu.
—Sempre ha seguit peu per peu,
lo sistema decimal.

Si per cas tinch que sortir,
me crema un dia de pluja.
—Li crema?
—¡A no poguer mes!
—Y á vosté?
—A mi no; á mi 'm mulla.

¡Sols va afeitat d' una galta!
—Ja ho sé. Es que han tocant las dugas
y 'l perruquer me 'n fa anar
aixís, per por de la multa.

La dona caprichosa y hipócrita, se subjecta al matrimonio per estar mes llibre; al revés del seu home que essent llibre, ab lo casament se troba subjectat.

dijm.	1	S. Venanci.
dij.	2	S. Francisco.
div.	3	S. Benet de P.
dis.	4	S. Isidoro.
Diu.	5	Rams. S.V. Ferr.
dill.	6	S. Celestino.
dim.	7	S. Epifani.
dim.	8	S. Albert.
dij.	9	Sta. Maria Cleof.
div.	10	S. Ezequiel.
dis.	11	S. Lleó el Magn.
Diu.	12	Pasq de Resur.
dill.	13	S. Bernenegild.
dim.	14	S. Pere Gonzal.
dim.	15	S. Sta. Basilia.

dij.	16	S. Sto. Toribi.
div.	17	S. Aniceto.
dis.	18	S. Eleuteri.
Diu.	19	de Quas. S. Vic.
dill.	20	S. Ignés de M.
dim.	21	S. Anselmo.
dim.	22	S. Sotero.
dij.	23	S. Jordi.
div.	24	S. Efdel.
dis.	25	S. March.
Diu.	26	S. Cleto.
dill.	27	S. Armengol.
dim.	28	S. Prudenci.
dim.	29	S. Pere mr.
dij.	30	S. Sta. Catarina.

Tot són florz, aucells y brisas
y Abelardos y Eloisas.

LO CESSANT, LO BISBE Y 'L LLORO.

Fábula.

Un cessant ben plantat y currutaco
Tenia un lloro gros d' alló mes maco,
Y mentre un nou empleo pretenia,
Passava com podia
Lo temps en fer tornar la bestia sàbia.
Un vespre en que agudesas li ensenyava
Volgué probar també si renegava,
Y n' hi ensenyá unes quatre ó cinc de aquellas
Que fins fan tornar rojas las orellas.
Passaren quinze dias,
Al fi l' agent que li buscà ab urgencia
L' empleo qu' esperá ab tanta impaciencia,
—Ignaci,—li digué,—deix la canturia
Del llorito real y de la pala,
Que avuy la sort tè dòna rius de plata
Nombrante secretari d' una curia.
No feu de tot encara una semmana
Quant lo cessant per fers passà la gana
Ja estava de la curia en l' escriptori
Ab quatre dependents y un meritori.
Mes sent del senyor bisbe secretari,
Era per est mirat ab simpatia,
Comensà de primer sols per parlarhi,
Si duyan lo diari, li llegia,
Y aixís ensenyant gracias sens defecte
Logrà del bisbe 'l verdader afecte.
D' aixó estava content, quant lo temps muda,
Li ve un catarro fort, de caiguda,
Ha de fer llit al menys una mesada
Y es sa casa pe 'l bisbe visitada.

Un vespre donch estantshi de visita
Ya feya dues horas
Ab lo bisbe una pila de senyoras,
Reparan lo llorito dins la gabia,
Li demanan la pata,
Quant tot d' una, molt clà y parlant en plata,
Digué un renech tant cargolat lo lloro,
Que tots llansaren un xisclet à coro,
Y 'l bisbe al dependent per tota queixa,
Negantli l' amistat, cessant me 'l deixa.
Aixó 't diu sens faltarhi punt ni coma,
Lector, lo que no dech aconsellarte,
Mes com que es pe 'l teu bè, dech recordarte
Que lo dolent ni s' ha de fer per broma.

SERAFI PITARRA.

Lo altre dia, assentat en un padris del Passeig
nou, me varen fer córrer tots los diners que portava demunt.

Poca diferència, avans me sucsechia 'l mateix
mí, totas las semmanas.

—¿Cuán s' assentaba al passeig?
—Cuan m' assentaba á las risas.

Diu 'l ditxo: San Joan, lo dia mes llarg del any.

— Per aixó fan que no sigui dia de festa, pu treballant, se passarà lo dia mes distret.

FABULETA.

Buscant en Pep á l' Agna y á la Rosa,
ab un jove, de bras, veu á sa esposa.
Aquell que s' aficioni á ne 'l tresillo,
no estranyi que li donguin un codillo.

div.	1	S. Felip y Jaum.
djs.	2	S. Anastasi.
Diu.	3	III. Inv de Sta. C.
dill.	4	Sra. Mónica.
dim.	5	S. Pio V.
dim.	6	S. Joan.
dij.	7	S. Estanislau.
div.	8	Apar. S. Mig. A.
dis.	9	S. Gregori N.
Diu.	10	IV. S. Antonino
dill.	11	S. Pons
dim.	12	S. Sto. Domingo.
dim.	13	S. Pere Regalat.
dij.	14	S. Bonifaci.
div.	15	S. Isidro Llaura.
dis.	16	S. Joan Nepom.

Diu.	17	V.; S. Pasqual B.
dill.	18	S. Félix de Cant.
dim.	19	S. Pere Cel.
dim.	20	S. Bernardino.
dij.	21	La As. de N.S. J.
div.	22	Sra. Rita de Cas
dis.	23	Apar. de S. Jau.
Diu.	24	S. Francisco.
dill.	25	Sra. Magdalena.
dim.	26	V. S. Felip Neri.
dij.	27	S. Joan papa.
dis.	28	S. Just.
dill.	29	Sra. Teodosia.
dis.	30	S. Fernando.
Diu.	31	Pasq. de Pentec.

Me 'n vaig al mes de Maria,
que allí hi veuré la Sofía.

L' HOME Y LAS CIENCIAS EXACTAS.

Mòlts punts de contacte tè l' home ab las ciencias exactas, que són fàcils de trobar sense haber de tindrer grans coneixements respecte á cada una de las ciencias.

Comensem per l' *Historia natural*, que 's divideix en tres regnes: *animal*, *vegetal* y *mineral*. En quant al regne animal, tenim que l' home que no sap res, es un *burro*; en quant al regne vegetal, tenim que 'l que de difícil comprensió, es un *suro*; y en quant al regne mineral, tenim que l' home inconsistant es un *argentiviu*.

Si mes exemples volguessem posar, entre 'ls animals hi trobariam l' home *arestrús*, l' home *gos*, l' home *gat*, etc., entre 'ls vegetals nos vindrian prompte 'l que es un *pal*, una *roca*, etc., y entre 'ls minerals no deixariam de toparnos ab un *bronze*, un *roch*, un *plom*, etc., pero bástan los anomenats per que 's comprehenguilostre obiecte.

Ab la *Fisica*, no són menos los punts de contacte que hi tè l' home. Aixís veyem que l' home que no mes busca lo positiu, es un home *sòlit*; que 'l que mira las ganancies en los sèus negocis, busca 'ls productes *líquits*; y que 'l que tot vol poetisarho, es un home *vaporós*. Que 'ls que tenen bons modals, són *atractius*; y que 'ls de mala vida, són *repulsius*.

Si mirem las *Matemáticas*, trovarem que l' home que fuig de las cuestions que no li convenen, s' escapa per la *tangent*; que 'l que obra conforme á sos convenciments, es *recte*; que 'l que sempre està formal, es un home *quadrat*; que l' home digne, freqüenta 'ls bons *circuls*; y per acabar, després dels cataclismes en que s' ha vist l' industria, no hi ha que dir quins són los homes *quebrats*.

J. BATLLORI.

Au, això, y cap als toretes.

—Pero ¿qué vols fer, home, que 'm despentinás?

—Dona, estich tot vestit y no mes me falta la cua. A tu no 't farà tanta falta com me faria á mi.

—¡Ditxosos toretes! Ja 'n tinch lo cap plé.

Avans me cobraba 'l vuit per cent l' any pel interès dels mil duros que 'm tè deixats, y ara 'm vol cobrar lo deu per cent?

—Avans un podia fer de mes y de menos, pero ara es precis subjectarse al sistema decimal.

TEATRO

Està bon xich malaltó
lo Teatro Català.
La seva dida, en PITARRA,
fa per ell tot lo que hi sap,
tot ho proba, fins li dóna
un glopet de castellà

per véurer si 'l nen, «las modas»
podrà seguir alguns anys;
diu en BUNYEGAS, que 'l polsa,
que té «la vida al encant;»
«¡tal hi va que no s' ho creu!»
respon en EDUART VIDAL,

y ofereix los seus serveys
d' hermano, per si decás;
ija no pót dir «Setse jutjes!»
en ANGELON va esclamant:
si «las ametillas d' Arenys»
li agradan, crida en ARNAU,

CATALÁ.

hi porto una paperina
ie són d' alló que no hi ha;
a malvasia de Sitges.
ntesta en PACO VIDAL,
d' ésser lo seu remey,
una ampolla n' hi he portat;

ca, anyadeix en CAMPRODON,
vinga caldo y vingan tallis,
de la «Teta gallinaire»
las gallinas aquí van;
no, lo millor són joguinas,
diu en FERRER, y aquí hi ha

«Las reliquias d' una mare
ab que l' nen podrá jugar;
y mentres que oferiments
cada hu fa pel seu costat,
trist, «La copa del dolor»
està apurant en CAPMANY.

JUNY.

dill.	1	S. Il·eigo.
dim.	2	S. Marcelino.
dim.	3	S. Sta. Clotilde.
dij.	4	S. Francisco Car
div.	5	S. Sanxo.
dis.	6	S. Norbert.
Diu.	7	S. Pau.
dill.	8	S. Salustiá.
dim.	9	S. Primo y F.
dim.	10	S. Margarida.
dij.	11	Corpus Christi.
div.	12	S. Joan de Saha.
dis.	13	S. Antoni de P.
Diu.	14	S. Basili.
dill.	15	S. Modest.

dim.	16	S. Lluitgarda
dim.	17	S. Manel.
dij.	18	S. March.
div.	19	Lo Sant. C. de J.
dis.	20	S. Florentina.
Diu.	21	S. Lluís Gonzag
dill.	22	S. Paulino.
dim.	23	S. Agripina.
dim.	24	S. N. de s. Joan.
dij.	25	S. Guillem.
div.	26	S. Joan y s. Pau.
dis.	27	S. Zoylo.
piu.	28	S. Lleó papa.
dill.	29	S. Pere y s. Pau.
dim.	30	Con. de S. Pau.

Comensemnos á arreglar,
perque aixó no pót tardar.

LA VELLA.

BALADA.

N'era una vella,
molt lletxa, molt,
y ésser volia
de rostre hermos.
¡Mireus vosaltres,
esta afició
si n'hi daria
de sinsabors!
Ara ja es morta,
¡Dèu la perdó!

Tenia en casa
un mirall gros;
cuant se miraba
mirall enfront
ella mateixa
se feya horror
veentse sols d' ella
la pell y l' os.
Ara ja es morta,
¡Dèu la perdó!

—Cuánt, aquesta col?
—Vint y cinch milésims.
—¡Aneu al diable á robar! ¡L' altra vegada que m' estabia en Barcelona me l' haurian donada per tres quartos, y ara me 'n demaneu una borratxeria!

UN DUPTE.

—Voldria que algú 'm digués,
puig jo may ho he sapigu',
¿quànt un home pateig mès:
ab dinés sense salut,
ó ab salut sense dinés?

LLUISET.

EPÍGRAMA.

En aquet racó hi fa sol
y á ningú la sombra apura.
—A mi la sombra m' hi pesa.
—Té sombra!

De feridura.

RESPONSTAS DEL ECO.

¿Qué es avuy la clau de amo?	Or.
¿Qué fa 'l que té quant demana?	Mana.
¿Qué té aquell que á tots s' allana?	Llana.
¿Qué es que fa anar al vapor?	Por.
¿De dona 'n convé ninguna?	Una.
¿Qué fa aquell que no es esperi?	Perl.
¿Es boig qui obra sens concert?	Cert.
¿Qué fa 'l que tot lo bo engruna?	Runa.
¿Qué es l' amor que tot ho abrasa?	Brasa.
¿Qué fa 'l que al pobre consent?	Sent.
¿Y 'l que no calla un moment?	Ment.
¿Qué es qui no cuida sa casa?	Ase.
¿Qué alcansa 'l sabi millor?	Llor.
¿Qué fer quant de mí un sonriu?	Riu.
¿Qué es qui en tots paisos viu?	Viu.
¿Y 'l que en lloch pót ser remor?	Mor.

SILVESTRE MOLINS.

JULIOL.

dim.	1 Sta. Leonor.
dij.	2 La Vis. de N. S.
div.	3 S. Trifò.
dis.	4 S. Laureano.
Diu.	5 S. Miquel.
dill.	6 S. Ròmulo.
dim.	7 S. Fernà.
dim.	8 Sta. Isabel.
dij.	9 S. Zenon.
div.	10 S. Cristòfol.
dis.	11 S. Pio I papa.
Diu.	12 S. Félix.
dill.	13 S. Anacleto.
dim.	14 S. Bonaventura.
dim.	15 S. Enric.
dij.	16 N S del Càrme.

div.	17 S. Aleix.
dis.	18 Sta. Sinfòrosa.
Diu.	19 S. Vicens de P.
dill.	20 Sta. Margarida.
dim.	21 Sta. Praxèdes.
dim.	22 Sta. M. Magdal.
dij.	23 S. Llibori.
div.	24 Sta. Cristina.
dis.	25 S. Jaume apòst.
Diu.	26 Sta. Ana.
dill.	27 S. Pantaleó.
dim.	28 S. Nazari.
dim.	29 Sta. Marta.
dij.	30 S. Abdón.
div.	31 S. Ignasi de L.

Si enguany va bè la cullita,
al rector donch feyna, Rita.

EPÍGRAMAS.

—Donchs qué tè 'l teu oncle?

—Res.

—Cóm, res, si s' está morint!

—Li he mirat tots los calaixos,
y no tè un maravedís.

D' avuy á dos anys y un dia,
las cosas cambiarán.

Bè: 'ls dos anys es lo de menos,

pero 'l dia, ¿quín será?

—Home, si mira tant prim...

—Donchs cóm se mira, D. Joan?

Noya: ¿t' estabas allí,
ab ell, prop del murri-tort,
entre 'ls rosers...?

—Cóm vol di?

—Sembla que vingas del hort!

—No, pare; vinch del jardí.

PERE ROIG.

L' home per la
paraula y 'l bou
per beefsteack.

—Quí es aquet
Chassepot?

—Es un senyor
vingut á n' aquet
mòn per enviar
gent al altre.

—Per qué servei-
xan las targetas de
visita?

—Per fer visi-
tas de targeta.

Bossa sensa di-
ners, dígali vuida.

Muller.—Cuán
comensa l' any
econòmic?

Marit.—Cuan
tu vulguis.

—Si apenas sè
tocar gens!

—Home, toca al-
gun capritxo.

—Capritxo!...
La teva dona po-
drá complauret,
Francisco.

—Home; estafant
d' aquet modo tu
no vas bè.

—Bah! Ara he
anat fins á París
en primeras.

—No t' en dònas
vergonya de de-
manar á tothom?

—Jo no 'm do-
no res, los que 'm
dònan són los al-
tres. Jo sols de-
mano.

—Home, no tingui temor,

que en un moment se despatxa!

—La meva mateixa fatxa
en lo mirall me fa por.

AGOST.

dis.	1	S. Pere ad-vín.
Diu.	2	N. S. de los Ang.
dill.	3	Inv. S. Estebe.
dim.	4	Sto Domingo.
dim.	5	S. de las Neus.
dij.	6	Stos. Just y Pr.
div.	7	S. Cayetá.
dis.	8	S. Ciriach.
Diu.	9	S. Romá.
dill.	10	S. Llorenç.
dim.	11	S. Filomena.
dim.	12	S. Clara.
dij.	13	S. Cassiá.
div.	14	S. Eusebio.
dis.	15	Assump. de N.S.
Diu.	16	S. Roch.

dill.	17	s. Liberat.
dim.	18	S. Agapito.
dim.	19	S. Magí.
dij.	20	S. Bernat.
div.	21	S. Joana.
dis.	22	S. Timoteo
Diu.	23	S. Felip Benic.
dill.	24	S. Bartomeu.
dim.	25	S. Lluís rey de F
dim.	26	S. Ceferino.
dij.	27	S. Joseph de Ca.
div.	28	S. Agustí.
dis.	29	Deg. de S. Joan.
Diu.	30	S. Rosa de Li.
dill.	31	S. Ramon Nonat

¿ Te probará Sant Hilari ?
—Sí. (En Rosendo sol anari.)

Barcelona á la una de la nit.

Barcelona los días de festa.

CANSONETAS.

Del rossinyol, la passada;
de la rosa, 'l rich olor;
de las llanas, la merina,
y de la minyona, 'l dot.

La noya que 's casi ab mi,
déu tenir las circunstancies
de ser rica, guapa, muda,
sense sogra ni cunyadas.

Es molt noya de sa casa,

diuhen de la Marieta;
pero jo mes la voldria
molt noya de casa meva.

La Layá es un gran partit,
sentó que diu lo jovent,
mes jo dich, no fa per casa,
que jo vull un bon senser.

Lo poeta vol l' aurora;
lo rabadá, 'l trench del auba;
lo llaurador, lo crepuscul;
jo, l' hora de seure á taula.

BLAY MÁRFAGAS

SETEMBRE.

dim.	1	S. Gil y s. Llop.
dim.	2	S. Antolí.
dij.	3	S. Nonito
div.	4	S. Candia.
dis.	5	S. Llorens J.
Diu.	6	S. Petroni
dill.	7	S. Regina.
dim.	8	Nativitat de N. S.
dim.	9	S. Gorgoni
dij.	10	S. Nicolau de T.
div.	11	S. Proto y Jac.
dis.	12	S. Leonei.
Diu.	13	Lo S. N. de M.
dill.	14	E. de la Sta. Creu
dim.	15	S. Cereal

La butxaca 'ls comediants,
la tenen plena de mans.

dim.	16	S. Cornelius.
dij.	17	Im. Ilag. S. Fra.
div.	18	S. Farriol.
dis.	19	S. Genaro.
Diu.	20	S. Eustaqui.
dill.	21	S. Mateu.
dim.	22	S. Maurici.
dim.	23	S. Tecla.
dij.	24	N. S. de la Mercé.
div.	25	S. Maria de C.
dis.	26	S. Clàrià.
Diu.	27	S. Cosme.
dill.	28	S. Wenceslao.
dim.	29	Dedicac. de S. Mig.
dim.	30	S. Geróni.

EXPOSICIO RETROSPECTIVA.

Passajem per la sala ahont hi ha vestits y en trobarem alguns pertenents à una època mes moderna que lo que exigeix lo programa de l' Academia. Això es un engany, y 'ls enganys són tan retrospectius que tots sabem que 'l dimoni en figura de serpent enganyà à nostra primera mare.

Deixant l' engany, encara que continua en algunas alhajas, alguns mobles y algunas armas, miremmos los objectes de vidre que n' hi ha alguns de molt bruts, poguentse netjar facilment, pero que no s' ha fet perque la brutícia es molt retrospectiva. probantnos això fins à la evidència alguna ciutat d' Afrika que es molt bruta, y 'ls africans viuen un bon xich atrassats respecte à certas nacions d' Europa.

Surtim de la Exposició, y tot calculant las ventatxes que déu reportar en la conservació de las antiguitats artísticas, anémisen cap als claustros de la Catedral. Aquí hi trobem una porció de retaules gòtics que tenen un dit de pols; hi trobem uns reixats que semblan preciosos

treballs de manyà, pero que no podem assegurar que ho siguin perque las trenyinas ho tapan; hi trobem algun altar emblanquinat, per dissimular que es de pedra hi trobem la lápida d' algun sepulcre pintada de negre, per eclipsar l' altar emblanquinat; hi trobem esculturas trencadas, en demonstració de que hi ha qui treca y no hi ha qui arrecla; y en fi, hi trobem uns estrangers que miranho tot esclaman: ¡com es possible que això estigui tan descuidat!

Nosaltres mirem de regull à aquets estrangers, y tornantnos rojos, no sabem si d' ira o d' algun altre sentiment, baixem lo cap y sortim del claustros lamentantnos interiorment de que algun individuo de la comissió de monuments no estignés allí per respondre lo que convenia.

LLUCH MIRONS.

EPÍGRAMA.

—Fa 'l sén Agost, senyor Quim.
Per Nadal venent turrons?
—Ca! Nadal es en Decembre,
¿com vol que fassi l' Agost?

dij.	4 S. Remigi.
div.	2 Sto. Ang. de G.
dis.	3 S. Cándido.
Diu.	4 S. Francesch.
dill.	5 S. Froylan.
dim.	6 S. Bruno.
dim.	7 S. March papa.
dij.	8 Sta. Brigida.
div.	9 S. Dionisi Areo.
dis.	10 S. Francisco.
Diu.	11 S. Nicasí.
dill.	12 N. S. del Pilar.
dim.	13 S. Eduardo.
dim.	14 S. Galixto.
dij.	15 Sta. Teresa.
div.	16 S. Galo

dis.	17 Sta. Eduvigis.
Diu.	18 S. Lluch evang.
dill.	19 S. Pere Alcant.
dim.	20 Sta. Irene.
dim.	21 Sta. Ursula.
dij.	22 Sta. Maria Sal.
div.	23 S. Pere Pasqual.
dis.	24 S. Rafel arc.
Diu.	25 S. Crispí.
dill.	26 S. Evaristo.
dim.	27 S. Vicens.
dim.	28 S. Simon.
dij.	29 S. Narcís.
div.	30 S. Claudi.
dis.	31 S. Quinti.

Lo fret cabalment m' atrapa
sensa paltó y sensa capa.

LA MORT MAY TÉ CULPA.

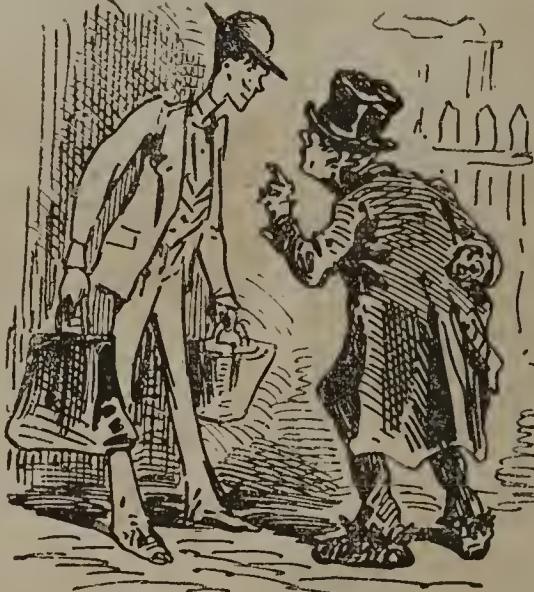
La gent escolteuvos
cuau un ha finat;
la mort may tè culpa,
no tè culpa may.

Fa poch va morirse
la filla de 'n Pau.
Estaba malalta,
se va descotxar,
y aixó sols l' ha morta,
pus era 'l seu mal
de cura senzilla,
de cap gravetat.
La mort may tè culpa,
no tè culpa may.

En Pep era tísich
alló... al últim grau.
Los metjes digueren
que anés á viatjar;
va anar á la Suissa
y 'l fret lo matá.
En clima més cálit
hauria allargat.
La mort may tè culpa,
no tè culpa may.

En Gil va ferirse;
li van tréurer sanch,
però massa poca,
y aixó 'l va matar.
No sè cóm un metje,
que es ben reputat,
no va saber véurer
lo que era tant clar.
La mort may tè culpa,
no tè culpa may.

La Rosa tenia
lo bras cangrenat,
lo metje li amputa
sens considerar

— De véurer l' Exposició
de París, tot just arriba?
— ¿Cóm no hi va anar don Badó?
— Aquí ja vaig véurer jo
també la Retrospectiva.

Argument d' un comàlich per convéncer
a un individuo de la Mandataria que no
li vagi á péndrer la feyna.

que no podria ella
sufrir tant gran mal;
aixís es que prompte,
pobreta, espirá.

La mort may tè culpa,
no tè culpa may.

La dona de 'n Carlos
morí al si d' un cranch,
va dirli lo metje,
«remey, no 'n tè cap.»
¿Donchs sí? 'ls homeopátichs,
remeys probará.
¡L' haguessen cuidada
los metjes d' avans!
La mort may tè cu'pa,
no tè culpa may.

Morí D. Batista
d' atach cerebral,
però 'ls de sa casa
no 'l varen cuidar.
Fent tot lo que 'l metje
tenia manat,
encara hi havia
senyor per molts anys.
La mort may tè culpa,
no tè culpa may.

D' un greu mal de pedra
morí en Sebastiá.
Tants metjes y metjes
que havia probat,
jno sè qué costaba
anar á buscar
á 'n Pol, curandero,
y viu fòra encar.
La mort may tè culpa,
no tè culpa may.

Per fas ó per nefas,
per nefas ó fas.
la mort may tè culpa,
no tè culpa may.

FRANCESCH POUS.

Diu.	1	Tots Sants.
dill.	2	Com. dels difus.
dim.	3	S. Armengol.
dim.	4	S. Carlos Bor.
dij.	5	S. Zacarias.
dív.	6	S. Sever.
dis.	7	S. Florenci.
Diu.	8	P. de Ntra. Sra.
dill.	9	S. Teodoro.
dim.	10	S. Andreu Avel.
dim.	11	S. Martí.
dij.	12	S. Diego.
div.	13	S. Estanislao.
dis.	14	S. Serapi.
Diu.	15	S. Eugeni.

Per tots cantons, tres recors :
cadavres, difunts y morts.

dill.	16	S. Rufino.
dim.	17	S. Gregori Tau.
dim.	18	S. Maximino.
dij.	19	Sta. Isabel.
div.	20	S. Félix de Valo
dis.	21	Present. de N. S.
Diu.	22	Sta. Cecilia.
dill.	23	S. Clemente.
dim.	24	S. Joan de la C.
dim.	25	Sta. Catarina.
dij.	26	Despos. de N. S.
div.	27	S. Facundo.
dis.	28	S. Gregori III.
Diu.	29	S. Sadurní
dill.	30	S. Andreu apóst.

COSTUMS ESTRANGERAS.

Tohom, qui menos qui mes,
per mes que li fassia nosa,
veureu que tè alguna cosa,
que pertany als estrangés.

Aquell que molt mou lo bech
per parlar, y ningú 'l pót
enténdrer tan sols de un mot,
es perque sol parlar grech.

Lo qui balla la Masurka,
perque molt lo cap li volta,
lo qui parla sense solta,
es perque tè alguna turca.

Y aquell pobre feligrés
que 's tapa y molt se embolica
perque no 'l vegin... ni mica,
es perque tè algun inglés.

Per sí 'l que fa la bestiesa
de anarsen de las reunions
sense dir «estiguin bons.»
es que se 'n va á la francesa.

Tohom, qui menos qui mes,
per mes que li fassi nosa,
veureu que tè alguna cosa,
que pertany als estrangés.

ANTONET SERBA.

Eloy, me 'n vaig cap à la meva terra.
— Per qué?
— Perque ara aquí Barcelona, segons
portab 'l diari, no permetran ser pobre.

Nou sistema de banys hidràulichs.—Servei gratis.

DESEMBRE.

dim.	1 S. Eloy.
dim.	2 Sta. Bibiana.
dij.	3 S. Francisco X.
dij.	4 Sta. Bárbara.
dis.	5 S. Sabas.
Diu.	6 S. Nicolau de B
dill.	7 S. Ambrós
dim.	8 Purís, Concepc
dim.	9 Sta. Leocadia.
dij.	10 N. S. de Loreto.
div.	11 S. Dámaso.
dis.	12 S. Sinesi
Diu.	13 Sta. Llucia.
dill.	14 S. Espíritu.
dim.	15 S. Ensebi.
dim.	16 Sta. Adelaida.

dij.	17 S. Llatzer.
div.	18 N. s. de la O.
dis.	19 S. Nemesi.
Diu.	20 S. Domingo
dill.	21 S. Tomàs ap.
dim.	22 S. Zenon.
dim.	23 S. Sèrvulo
dij.	24 S. Difí.
div.	25 Nativ de N. S. J.
dis.	26 S. Esteve prot.
Diu.	27 S. Joan apòstol.
dill.	28 Los Sls. gnoc.
dim.	29 S. Tomàs Can
dim.	30 Tras de S. Jau.
dij.	31 S. Silvestre.

Tenint aquest lluny pintat,
ja està el pessebre arreglat.

NOTAS.—Dia 26 febrer.—Aquest dia, los divendres de Cuaresma, lo dimércoles, dijous, divendres y dissapte Sant no es pot menjar carn. Dejuni tota la Cuaresma.

Dia 30 de maig, 27 juny, 14 agost y 24 desembre es dejuni sens poder menjar carn.

Dia 3, 5 y 6 juny; 16, 18 y 19 setembre; 16, 18 y 19 desembre dejuni.

Dia 24 juliol, 31 octubre, 4, 5, 11 y 12 desembre dejuni.

LLIBRERÍA ESPANYOLA DE I. LOPEZ, EDITOR,

carrer Àmples, núm. 26.—Rambla del Mitj., 20.

BARCELONA.

En dita Llibrería se trobarán totes las obras en català del popular y humorístich escriptor D. Serafí Pitarra, las de Bunyegas, Arnau, Vidal, Ferrer, Capmany, Busquets, y altres.

Tots los almanachs publicats en Madrid y Barcelona; una gran colecció de totes las obras modernas de instrucció, de recreo y científicas.—ALBUM DE FOTOGRAFÍAS.—FOTOGRAFÍAS.—OBJETES D' ESCRIPTORI.—DEVOCIONARIS Y SEMMANAS SANTAS.

Recomenem al públich las següents obres que acabem de dar á llum.

Cuentos de la hora del foc, per D. Serafí Pitarra, 1 t. 4 rs.
Cuentos del avi, per D. Serafí Pitarra, 1 t. 8.º 4 rs.
Del amor y otros eccessos, per D. Eusebi Blasco, 1 t. 8.º 4 rs.

LOKANCET

ALMANACH PER 1869

ILLUSTRAT

ANY

1
RAL

Risotto

VAL MES AQUI QUE A CAL APOTECARI.—PREU 1 RAL.

LO XANGUET,

Almanach per l' any 1869,

Il-lustrat per RISSOTTO.

Y ESCRIT PER D. PAU BUNYEGAS, D. SERAFÍ PITARRA, D. BLAY MÁRFAGAS, D. ANTON SERRA, D. FRANCESCHI POUS, D. FFLIP CASALS, Y ALTRES
PLOMAS DE CAP DE ALA.

ECLIPSSES.

La total de la Llibertat; visible en Espanya si 's deixa governar per un rey. Aquesta serà un eclipse *real*; lo rey als pochs minutxs de estar en lo trono passará per devant de las llibertats y 'ns quedarem á las foscas per llarch temps.

FIRAS.

En cas de qué 's verifique l'eclipse anunciada, hi haurá fíras de bens en tots los punts de Espanya.

MERCATS.

Lo de Calaf tindrà lloch en Madrit, si 's posa á discussió quin rey té que venir á donarnos llenya.

FESTAS.

Los que pretengan empleo farán á ne 'l govern siga que 's vulga. En Marfori 'n ferá á Donya Isabel de Borbó.

ESTACIONS.

Aquest any, no se 'n sarán S. Miquel, ni á Junqueras, ni Jerusalem, perqué habents anat al cel aquests monuments, no hi podrá haber monuments.

ÉPOCAS CÉLEBRES.

Aquest any es lo *quint* de aparició de Lo XANGUET; lo segon de que 'ls *destronats* Bonbons se vejan *tronats*; y si torna á venir rey á Espanya, se 'l primer de la tornada de Titó, parodia de la de 'd Carprodon.

JUDICI DEL ANY 1869.

Lo Temps no vol ser profeta; pero habentli demanat si tindrà la bondat de dir alguna coseta.

Nos ha dit que aquest any, no; que li dispense 'l Xanguet, perquè ha sortit un bolet, que se 'n diu *Revolució*.

Que 's jove y 'ns podrà parlar millor que ell, gueto, podria, que ab això la profecía lo bolet nos podrà dar.

Aixís, al bolet sortit lo Temps li ha recomenat que 'ns digués la veritat: y veuréu lo que 'ns ha dit:

Estudiant he de l' Europa los vents, que buscan tan varis, los que pels reys son contraris, pels pobles son vents en popa.

L' Espanya, si te judici, aquest any anirà bè, pero si aquest any no 'n té, s' enfonsa en un precipici.

Si habent tirat al bordell lo trono, 'l torna à fer, prou en lloch de seixanta nou tindrà un any seixanta vell.

Per no pérdrer bous y esquellas no fasce ara ab lo vell probas; que procure cosas novas y s' deixi de cosas vellas.

Que no estiga per partits que res val cosa partida, y si vol anar *unida*, que 's guayte 'ls Estats-Units.

Del Papa 'l poder real crech que aquest any no s' escapa, perqué 'l temporal del Papa navega ab gran temporal.

L' Italia sols voursa sort en ser *una*, y es de esperà que tire 'l barco romà á las rocas del seu port.

Com las cosas de aquest mon rumbo liberal han pres, del tira imperi francés no 'n dono... un napoleon.

De 'n Baudin l' ombra inmortal s' aixecarà de sa tomba, y caurà com una bomba demunt del trono imperial.

Ab això, tots preparats, que la República avansa, y no hi ha mes esperansa pels *tronos*, que ser *tron ls.*

Si algú 't desnienteix, XANGUET, totas las mevas rahons, no miris contemplacions, dónli 'l meu nom, un bolet.

PAU BUNYEGAS.

FABULETA REPUBLICANA.

Un home que estava cego la vista va recobrar; mes lo bon home observava que los ulls li feyan mal cuan la vista dirigia a las regions solars. En vista de tot això després d' estar meditant, resolgué pèndrer consell de dos,—per ell,—bons companys. L' un li digué: agafa un vidre que sigui tot ben fumat, y á través d' aquell objecte llibre 'l sol podrás mirar.— L' altre amich, per lo contrari li va dir: lo teu company no 't guia, per mi, gens be; creume deixat de crestalls, si es vritat que no hi pots veurer, vol dir que no estàs curat, ab això t'apart los ulls y segueixte medicant. Lo bon home convensut

GUIATS.

Estofat.

Se vesteix un de torero, se 'n va á trobar á ne 'n Gonzalez Brabo y 'l bofeteja. Es un bonestofat. Es probat.

Sansayna.

S' uneixen ab realistas de tots colors, uns que s' habian dit fins ara republicans, y resulta una sansayna que 's titula coalició.

Truita:

Se fa una revolució liberal y 's crean Juntas; ve un govern provisional y gira la truita.

Pastel.

Un Gobern dona disposicions il·liberal; ve l' Olózaga y las disposicions aquellas se desvirtuan.

Crema.

S' agafan retratos de D.ª Isabel de Borbó, se fican dintre las barraques de consums y s'hi pega foch.

Bunyols.

Se proclama la li-

de que encar tenia mal, resolgué, per segon cop tornarse cego á quedar.

Lo tapat d' ulls, caminava per los carrers, com avans, mes ara tots los carrers estaven desempedrats; y com lo pobre no hi veia caminava ensopegant, fins que al últim trobà un sot y en ell se precipitá. Llavors trayentse la vena ab que duya 'ls ulls tapats, va esclamar: 'jeixa desgracia me la podia estalviar si en bon hora, tenint vista, los ulls no m' hagués tapat. Are lector jo pregunto: ¿estaba l' hom, disposit per tenir vista y no caurer, ó per caurer y pender mal? Donchs aplica 'l cas històrich als que 't vinguin rondinant dient que per la República no estàs gota preparat.

ANTONET SERRA.

Tots los fruits dels camps malmesos
feyan dolor de mirar,
y aixó que 'ls varen regar
ab llàgrimas, los pagesos.

bertat de cultos, se prohibeix fer manifestacions esternes de tota religió y 's permet que vajen pels carrers los combregars tocant la campaneta, los enterros ab capellans cantant, etc,

Bou dinàstich.

D. Paquito Borbó se 'n va á passeig y en Marforí va á fer companyia á sa senyora.

Agre-dols.

Se fa una numerosa manifestació en la que 's crida; i fora reys! Los realistas ho troban agre y 'ls republicans ho troben dols.

Guatllas realistas.

Se fa córrer que las manifestacions monàrquicas son mes numerosas que las republicanas, que 'ls republicans volen partirse 'ls bens, que la república suposa l' establiment del llibre cambi, que un rey solsament pot salvar la situació de Espanya, que la reacció treballa ab los republicans, etc.

- 1 div. **Cap d' any.**
- 2 dis. S. Macari.
- 3 diu. Sta. Genoveva.
- 4 dill. S. Tito. bis.
- 5 dim. S. Telesphor.
- 6 dime. **Los Reys.**
- 7 dij. S. Ramon de P.
- 8 div. S. Teofil.
- 9 dls. S. Julia mr.
- 10 diu S. Nicanor.
- 11 dill. S. Higiní.
- 12 dim. S. Arcadi.
- 13 dime. S. Gumersindo
- 14 dij. S. Hilari.
- 15 div. S. Pau hermità
- 16 dis. S. Fulgenci.

- 17 diu. Lo d. nom de J.
- 18 dill. La c. de S. Pere.
- 19 dim. S. Canut.
- 20 dime. S. Sebastià.
- 21 dij. Sta. Agnés.
- 22 div. S. Vicens.
- 23 dis. S. Ansó
- 24 diu. S. Tmoteo.
- 25 dill. La G. de S Pau.
- 26 dim. sta. Paula.
- 27 dime. S. Joan Cris.
- 28 dij. S. Julia y Cirilo
- 29 div. S. Fº de Sales.
- 30 dis. Sta. Martina.
- 31 diu S. Pere Nolasch.

Sereno ja som à any nou.
— Aquest griso 'ns ho diu prou.

Rebuda triunfal dels poetes catalans en Provença. Mostra de totes mides.

D. Joan de Serrallonga segons «La Montaña de Montserrat,» era un personatje polítich; segons «El Principado,» era un personatje im-polítich; de la discussió no 'n sortí cap llum.

D. Joan de Serrallonga segons «La Montaña de Montserrat.»

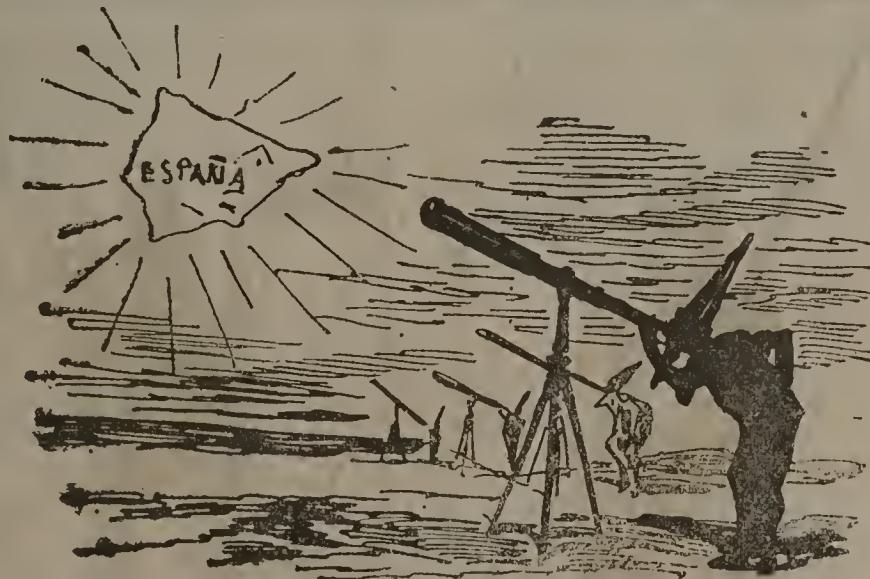
D. Joan de Serrallonga segons «El Principado.»

- 1 dlli. S. Ignaci y Cecili
 2 dim. La Candelera
 3 dime. S. Blay.
 4 dij. S. Rambert.
 5 div. Sta. Agueda.
 6 dls. Sta. Dorotea.
 7 diu. Quing. S. Ricart
 8 dill. S. Joan de Mata.
 9 dim. Sta. Apolonia.
 10 dim. s. Guillem.
 11 dij Los 7 s. de María
 12 div. sta. Eularia.
 13 dis. s. Benigne.
 14 diu. s. Valentí.
 15 dill. s. Faustí y Jovita

- 16 dim. s. Honest.
 17 dime. s. Rómulo.
 18 dij. s. Simeó.
 19 div. s. Mansuet.
 20 dis. s. Nemesi.
 21 diu. s. Secundí.
 22 dill. La cat. s. Pere.
 23 dim. s. Pere Damiá.
 24 dime. s. Matsas. ap.
 25 dij. s. Victorino.
 26 div. M. D. Guadalupe
 27 dis. s. Leandro y s.
 Baldomero.
 28 diu. s. Roman y Ru-
 fino.

Trago y cants, son las absoltas
del desditxat carnestoltas.

Allí dalt sembla que 's mou,
 si l' ullera no 'ns enganya,
 un astre nou. Si: l' Espanya.
 ¡Ja tenim un astre nou!

LAS MOSCAS Y L' ARANYA.

Fábula.

Mes de quatre mil moscas avisпадas,
 Per una d' ase grossa presididas,
 Tractavan, reunidas,
 De fer las caritats ben ordenadas.
 —Per forsa heu d' advertir, la d' ase déya
 Donantse tò de sabia,
 Que hi ha qui ausilis vol, per la taleya
 De que lo treballar li dóna rabia,
 La nostra societat deu constituirse
 A fi y efecte d' evitar tal plaga;
 Lo bé ha de repartirse
 Mes no entre l' que d' ocíos per tot se paga.
 A n' aquí del discurs l' oradò arriba
 Quant, una vironera,
 Li entra á dir que una mosca apenas viva
 Entre, ls fils d' un' aranya 's desespera.
 Que ausili crida y que si permis dóna
 L' honorable congrés que d' aixó tracta
 Ella n'hi donará si bé ab lo pacte
 De que es la mosca una galan persona.
 —Silenció! L' president diu, que ja mira

A l' assamblea tota conmoguda!
 Pe l' bè tant com vostés mon cor delira
 Y crech que á mos germans tinch de dà ajuda.
 Que 's miri si la que ara 's desconsola
 Podria sens ausili libertarse,
 Y si ella no pot sola
 Llavors ab nostra ajuda pot contarse.
 S' obehi al president, nombraren périts
 Las comissions per aquest cas votadas,
 S' ecsaminaren de la presa 'ls mérits,
 Y un cop las diligencias practicadas,
 Y quant ja la pietat al congrés porta
 A fer lo bè que en los sèus cors s' entranya,
 Vegeren ab sorpresa la mes forta,
 Que ja la pobra mosea jeya morta
 En la trenyina que teixi l' aranya.

Aixó (Fabi) vol dir, que no analises
 Quant caritat ne fassis á los pobres,
 Puig mès val que á un milió que no ho meresqui
 Caritatius l' almoyna repartisses,
 Que no que (per volé 'n fer bè de sobras)
 Un sol dels verdaders d' ella caresqui.

SERAFÍ PITARRÀ.

- 1 dill. s. Rosendo.
- 2 dim. s. Simplici.
- 3 dlme. s. Emeteri.
- 4 dij. s. Casimiro.
- 5 div. Lo B. Nicolau F.
- 6 dis. s. Olaguè.
- 7 diu. s. Tomás de Aq.
- 8 dill. s. Joan de Deu.
- 9 dim. s. Pacià.
- 10 dimé. s. Meliton.
- 11 dij. s. Constantí.
- 12 div. s. Gregori.
- 13 dis. s. Ramir Rodríguez y Salomón.
- 14 diu. sta. Florentina.
- 15 dill. sta. Madrona.

Pel Mars, lo vent descubreix
tot lo que à missa assisteix.

SIGNES DEL ZODÍACH.

Aries, que es un bê, està representat per un realista.

Tauro, un toro, representat pel marit de D.ª Isabel de Borbó.

Géminis, uns bessons, representats per Neron y 'n Gonzalez Brabo.

Cáncer, un cranch, representat per un neo-catòlic.

Leo, un lleó, representat pel president dels Estats-Units.

Virgo, una verge, representada per l'Àngel de la Aduana.

Libra, unas balan-

Lo Barómetro de avuy y 'l de ahí.

LOS REYS.

Agafeune corns marins
ignocents nens de l' Espanya
¡Au! que us portarán joguinas
los reys que espereu ab ansia.
¡Ja venen! rompen las músicas,
lo dia dels reys s' atansa;
enceneu atxas de vent,
corns, músicas, saragata,
que tenim los reys apropi
ab la Cort que 'ls accompanya.

Los caballs van carregats
de joguinas per la pàtria,
portan fusells y canons
y cadenas y marrallas
fleys de quintas y patibols
presupostos y fragatas
que irán á Fernando Poo
de liberals carregadas.
Joguinas tot son, joguinas
que 'ls reys portan á la Espanya.
La sabateta al balcó
ja pots tréurer, gent incàuta;
si en lloch del turro que esperas

- 16 dim. s. Heribert.
- 17 dime. s. Patrici.
- 18 dij. s. Gabriel.
- 19 div. s. Joseph.
- 20 dis. sta. Solina sama.
- 21 diu. Ramis. s. Benet.
- 22 dill. s. Deogracias.
- 23 dim. Lo B. J. Oriol.
- 24 dime. s. Timolau.
- 25 dij. sant L'anunciació
- 26 div. sant s. Brauli.
- 27 dis. sta. Lidia.
- 28 diu. Pasqua. s. Sixto.
- 29 dill. s. Eustasi.
- 30 dim. s. Joan Climàco.
- 31 dime. sta. Balbina.

per un canastró que
en un costat té un rey
y al altre un butxí y
y l' un no fa pujar á
l' altre.

Escorpio, un escorpi, representat per l'Olózaga.

Sagitario, un que tira fletxes, representat per en Marfori.

Capricornio, un banyut, representat pel rey D. Carlos IV.

Acuario, 'l rey de las Aigues, representat per en Cupinyas nadant.

Piscis, dos peixos al aigua, representats per un nortamericà y un suís.

1	dij. sta. Teodora.
2	div. s. Franc.º de P.
3	dis. s. Benet.
4	du. s. Isidor.
5	dill. s. Vicens Fer.
6	dim. s. Celestí.
7	dime. s. Epifani.
8	dij. s. Albert lo me.
9	div. sta. Marfa Cleofé
10	dis. s. Ezequiel.
11	din. La Divin Paast.
12	dill. s. Víctor.
13	diim. S. Hermenegil.
14	dijm. s. Telm.
15	d. sta. Basilisa.

Dan monas me mortifico...
l' any vinent los darè mico.

16	div. s. Toribi.
17	dis. La b. Mariana J.
18	diu. Lo p. de s. Joseph.
19	dill. s. Hermógenes.
20	dim. sta. Inés.
21	dime. s. Anselm.
22	dij. s. Solero y Cayo.
23	div. s. Jordi p. de C.
24	dis. s. Fidel.
25	diu. s. March evan.
26	dill. s. Cleto y Marc.
27	dim. s. Pere Armen.
28	dime s. Prudenci.
29	dij. s. Pere y s. Rober.
30	div. sta. Catalina de S.

t' hi posan un fuet, calla,
no 't queixes may de la sort
ja que tu te l' has buscada.
¡Ja van venint! Comtempleulos
ab lo sonris en las galta,
mirant al poble ignocent
que ab alegría 'ls aclama.
Sa corona us enlluerna,
(vostres suors l' han pagada)
sota 'ls brillants y 'ls rubins
los cercles de or s'hi amagan,

y aquets cercles de or, cenyexen
lo front del senyor de Espanya.
Lo manto ral es vermell,
rojenca color posada
perqué no 's veje la sanch
que demunt del manto caiga.
¡Au! agafeu corns marins
nens ignocents de la patria
y aneu á rebre los reys.
¡Esclaus voluntaris, apa!

FRANCESCH Pous.

ULLADA POLITICA.

L' Espanya patia baix
o poder de D.ª Isabel de
Borbó un grapat de anys
seya, cuan l' armada 'n
va armar una de seria,
l' exèrcit va exercitar los
seus fusells y 'l poble va
popularisar la revolució,
eridant tots á una: ¡Abaix
los Borbons! ¡Viva 'l Su-
fragi universal! Donya
Isabel, no tenintne prou
de un marit, va tocar lo
dos ab en Marfori, enpor-
tantzen al pare Claret per
la part espiritual. Se 'n
anà al castell de Pau, ve-
yent que li anaban á fer
guerra. Veyent que en
Pau, s' anaba á alterar la
pau á resultas de una inva-
sió jesuitica, agafá 'ls
trastos y se 'n anà á Pa-
ris, ahont li besan los
peus en Gonzalez Brabo
y altres generals adictes
á la seva causa de cap
efecte. Se sab de bona
tinta que 'n Marfori no
li besa 'ls peus, perqué
es home que may ha vol-
gut rebaixarse tant.
L' Espanya quedá

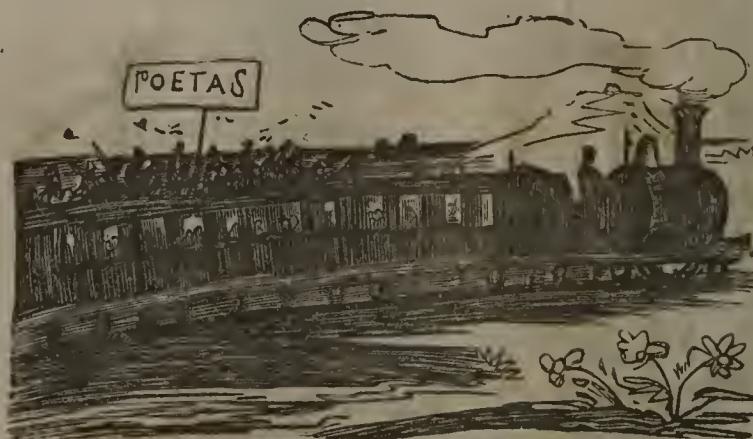

Jo en Espanya so 'l primer
de casarme ál us civil
en apoyo de aquell ditxo
de: Reus, Lóndres y Paris.

constituida en Juntas re-
volucionarias provisio-
nals fins que per medi
del Sufragi universal se
elegiren las definitivas.
Pero als pochs días se pre-
sentan nou subjectes y
per sufragi particular se
constitueixen en Gobern
provisional. Las Juntas,
comprenden la legalitat
de aquet Gobern, dimi-
tiren y deixaren espedit
lo país en mans dels nou
varons, que res tenen
que véurer ab los de la
fama. Aquests al prin-
cipi seguian un bon ca-
mi en consonancia ab lo
que habian emprès las
Juntas; arriba mes tard
l' Olózaga á Madrit, des-
prés de haberse fet pre-
gar perqué li fessen anar,
lo camí aquell no li agrada-
dá, fa tombá als nou cap
al vell camí y ¡au! van
desfent lo fet, fins que
posant al trono de Espanya
en Pere ó en Pau,
quedarán las cosas si fa
ó no fa, com en temps de
D.ª Isabel. Hi haurá 'ls
mateixos gossos ab dife-
rents collars.

Aixó tot prové de què
'l Gobern interí ha recu-

- 1 dis. s. Faliph y Jaume
- 2 diu. s. Alanasi.
- 3 dill. sta. Creu.
- 4 dim. sta. Mónica.
- 5 dime La c. de s. A.
- 6 dij. ✕ L' Ascenció.
- 7 div. s. Estanislao.
- 8 dis. La ap de s. Miq.
- 9 diu. s. Gregori Nac.
- 10 dill. s. Antoni.
- 11 dim. s. Pons.
- 12 dime s. Demingiu.
- 13 dij. s. Pere Regalat.
- 14 div. s. Bonifás.
- 15 dis. s. Isidro.
- 16 diu. Pentecostès.

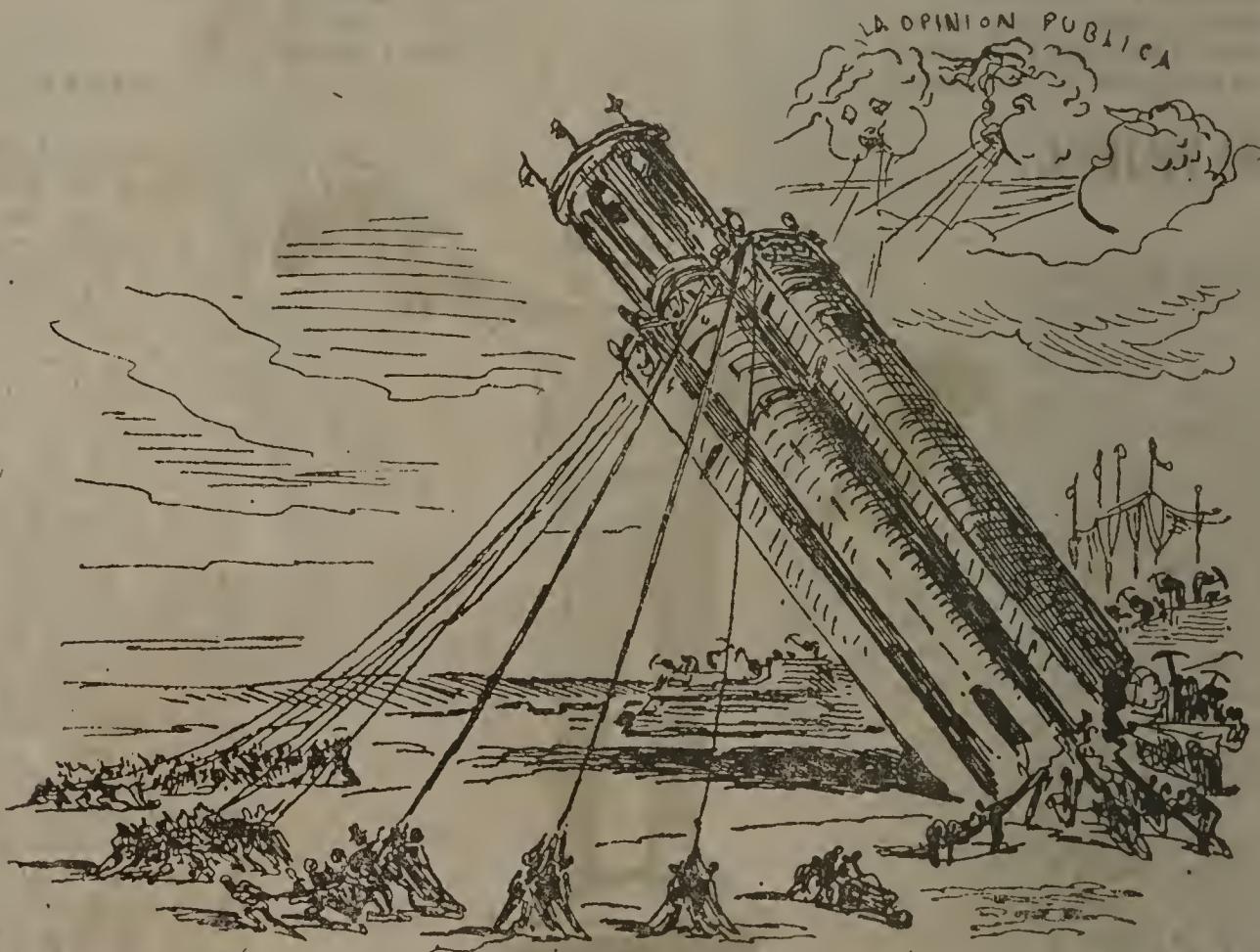
Per poetas no ploreu
que tot un vagó 'n rebreu.

- 17 dill. s. Pasqual Bay.
- 18 dim s. Félix de Ca.
- 19 dime. s. Pere Celestí.
- 20 ij. s. Bernardi de S.
- 21 div. s. Secundi
- 22 dis. sta. Rita de Ca.
- 23 diu. La Trinitat.
- 24 dill. sta. Afra.
- 25 dim. s. Gregori VII.
- 26 dime. s. Faliph Neri
- 27 dij. ✕ Corpus.
- 28 div. s. Just.
- 29 dis. sta. Teodosia.
- 30 dill. s. Fernando r.
- 31 dim. sta. Petronilla.

lat pel camí ral, y per ell vol ferhi ensangar los Diputats constituyents. De manera, que 'l gobern ha manifestat lo partit á qué ell perteneixia per enter,

única manifestació que debia estalbirarse en aquet temps.

FELIP CASALS.

L' opinió pública, aspirant l' ayre de la Revolució, tira á terra ab un sol buf, la torre de la Ciutadella, que no habian lograt fer cáuter las tramontanas políticas de una colla de anys.

1	dim. s. Fortunat.
2	dime. s. Marcelli.
3	dij. s. Isaach.
4	dij. Sm. Cor de Jesus
5	dis. s. Sano.
6	diu. s. Norbetr.
7	dill. sta. Sabinia.
8	dimm. sta. Salustia.
9	dime. s. Prim.
10	dij. sta. Margarida.
11	div. s. Bernabé.
12	dis. s. Onofre
13	diu. s. Anton de P.
14	dill. s. Basili.
15	dim. s. Modest.

16	dime. sta. Lutgarda.
17	dij. s. Manel.
18	div. s. March y Mar.
19	dis. s. Gervasi.
20	diu. s. Silveri.
21	dill. s. Lluis Gonza.
22	dim. s. Pauli.
23	dime. sta. Agripina.
24	dij. S. Joan.
25	div s. Guillem.
26	dis. s. Joan y s. Pau.
27	diu. s. Lalislao
28	dill. s. Lleo II. papa.
29	dim. s. Pere s. Pau.
30	dime. sta. Emiliana.

Las trampas son de aquest mes,
dels de avans y 'ls de després.

LA RATERÀ PARADA.

Si 't ficas á la ratera
la Monarquia está morta.
Entra dins, caurá la porta
y Repùblica 'ns espera.

Pare del poble, pels fets;
y avi que ets, fora perills.
que ets un pare sense fills
y ets un avi sense nets.

- 1 dij. sta. Leonor.
- 2 div. La Visitació.
- 3 dis. s. Trifò.
- 4 diu. La P. sanch N. S.
- 5 dill. S. Miquel dels Sants.
- 6 dim. s. Isafas.
- 7 dime. s. Fermí.
- 8 dij. sta. Isabel.
- 9 div. s. Zenò.
- 10 dis. s. Cristophol.
- 11 diu. s. Abundí.
- 12 dill. s. Joan Gualter.
- 13 dim. s. Anacle.
- 14 dime. s. Bonaventura.
- 15 dij. s. Henrich.
- 16 div. M. de D. del Cme

- 17 dis. s. Aleix.
- 18 diu. sta. Sinfonosa.
- 19 dill. s. Vicens de Paul.
- 20 dim. s. Elias profeta.
- 21 dime. sta. Práxedes.
- 22 dij. sta. Maria Magd.
- 23 div. s. Libori.
- 24 dis. sta. Cristina.
- 25 diu. s. Jaume.
- 26 dill. sta. Ana.
- 27 dim. s. Pantaleó.
- 28 dime. s. Nazari.
- 29 dij. sta. Ma y sta. Bs.
- 30 div. s. Non y s. Nen.
- 31 dis. s. Ignaci de Loy.

Cuan jo sol es molt calent
cap à la mar falta gent.

PA Y VI.

DESCENTRA-
LISACIÓ.

LLIBERTAT.

ECONOMIAS.

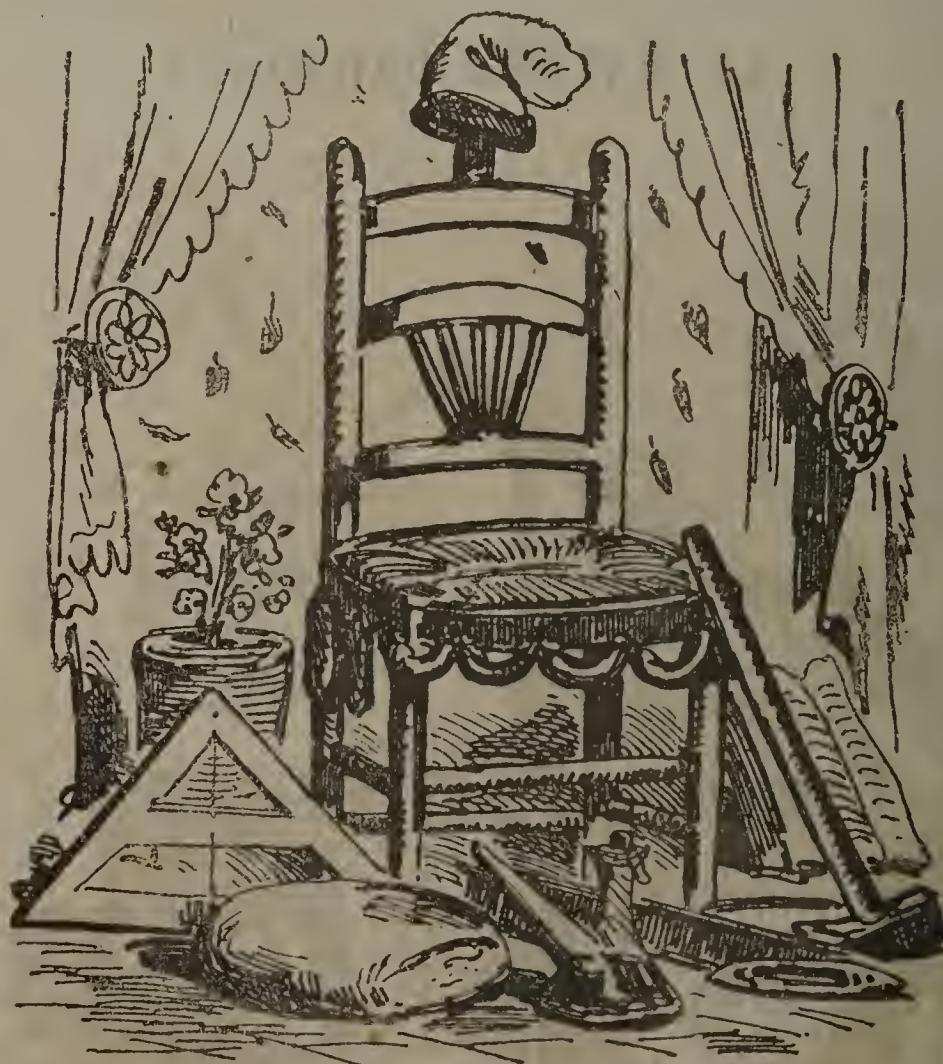
IGUALTAT.

TREBALL.

FRATERNITAT.

MILICIA

CIUTADANA.

Atributs esencials de la República.

COSAS QUE NO PODEN VÉURER LOS NEOS.

La república de las lletras.

Un llibre, un vers llibre y l' ayre llibre.

Un home de bona constitució.

La igualtat conjugal.

—¿Que segueix lo sistema decimal, senyor Clement?

—No senyor: lo meu sistema es l' alopatia, no estich per sistemes nous.

Una pregunta á qui corresponga:

—Establert lo nou sistema monetari, com se dirà alló de «t' arreglaré las peras à cuarto,» sen aixis que no hi haurà cuartos?

AGOST.

- 1 diu. s. Pere y s. Fèliu
 2 dill. M. D. dels Ange.
 3 dim. La I. d. c. s. Es.
 4 dime. s. Diumen. G.
 5 dij. M. D. de las Neus
 6 div. ss. Just y Pastor.
 7 dis. s. Gayetà.
 8 diu. s. Ciriach.
 9 dill. s. Roman.
 10 dim. s. Llirens.
 11 dime. sta. Filomena.
 12 dij. sta. Clara.
 13 div. s. Casià y s. Hip.
 14 dis. s. Eusebi.
 15 diu. L' Ascenció.
 16 dill. s. Roch y s. Jas

- 17 dim. s. Liberat.
 18 dime. sta. Elena.
 19 dij. s. Magí y s. Mar.
 20 div. s. Bernat.
 21 dis. sta. J.ª F.ª Fre.
 22 diu. s. Joaquim.
 23 dill. s. Felip.
 24 dim. s. Bartomeu.
 25 dime. s. Lluís r. Fr.
 26 dij. s. Ceferí.
 27 div. s. Joseph de Cs.
 28 dis. s. Agustí.
 29 diu. Lo P. cor de Ma.
 30 dill. sta. Rosa.
 31 dim. s. Ramon.

Pera entretení 'l calor,
 ballá én la festa major.

GRANS

CENTRALI-

SASIÓ.

CONTRIBUCIONS

QUINTAS.

PRIVILEGIS.

AFUSELLA-

REGENCIAS.

MENTS.

EMBARCA-

MOSSOS

MENTS.

DE L' ESCUADRA

Atributs esencials de la Monarquia.

BESTIAS CÉLEBRES.

Lo gos del hortelá.
 L' ase de 'n Mora.
 Lo porç de can Ribot.

La burra de Balaau.
 Lo falcó de la fonda.
 Lo gall de la passió.
 La bestia del Apocalípsis.

- 1 dime. s. Llop.
- 2 dij. s. Esteve rey.
- 3 div. s. Nonito.
- 4 dis. sta. Càndida.
- 5 diu. sta. Obdulia.
- 6 dill. s. Faust.
- 7 dim. sta. Regina.
- 8 dime. **X** Lo n. d. M^a
- 9 dij. s. Gorgoni.
- 10 div. s. Nicolau de T.
- 11 dis. s. Proto y Jasc^o
- 12 diu. s. Leonci.
- 13 dill. s. Eulogi
- 14 dum. La E. d. I. Creu
- 15 dime. s. Nicomedes.

- 16 dij. s. Cornelius.
- 17 div. s. Pere Arbues.
- 18 dis. s. Tom. de Vil.^a
- 19 diu. Los dolo. de Ma
- 20 dill. s. Eustaqui.
- 21 dim. s. Mateu apost.
- 22 dime. L. ss. MSS. T.^a
- 23 dij. sta. Tetcla.
- 24 div. La M.D. d. I.M.
- 25 dis. sta. M. del Socós
- 26 diu. s. Cipriá.
- 27 dill. s. Cosme y Dam
- 28 dim. s. Wenceslao.
- 29 dime. La D. d. s. Mi
- 30 dij. s. Geroni.

Recorduevos que á Isabel
cremarem per Sant Miquel.

Avi y net de ahí.

Avi y net de avuy.

ARGUMENTS

A FAVOR DE LA PENA DE MORT.

Ab la mort s' acaban totas las penas, luego 'l matar á una persona es ferli un bé , perqué se 'l lliura de penar.

L' insecuritat es un mal en todas las cosas, l' home no está segur de cuan morirá , luego es un bē senyalar á un l' hora segura en que té de acabar la vida.

Pera anar al cel es indispensable morir , luego al qué 's mata se li fa donar lo pas indispensable pera anar al cel.

Cristo va ser condemnat á mort, y tot bon cristíá deu procurar imitar al que inspirat per Deu, predi-

caba la verdadera religió, luego al que 's condemna á mort se 'l imita al fill de Deu fet home, y se 'n pot donar per content.

Per últim; la pena de mort es en benefici dels metjes. Cuan mort algú, 'l metje acostuma á tenir-ne la culpa, pero dels que mata la lleu no se 'n dona la culpa á cap metje, luego la pena capital contribueix á sosténir lo crèdit de la noble carrera mèdica.

A. B.

Si en Espanya volen posar un home que porte corona, per gespe de la Nació, no hi ha mes que posarhi calsevol capellá.

- 1 div. L' angel custodi.
- 2 dis. Los angs. d. l. G^a
- 3 diu. M. D. del Roser.
- 4 dill. s. Francesch.
- 5 dim. s. Placit.
- 6 dime s. Bruno.
- 7 dij. s. August.
- 8 div. sta. Brígida.
- 9 dis. s. Dionisi.
- 10 diu. M. D. del Remey
- 11 dill. s. Nicasí.
- 12 dim. M. D. del Pilar.
- 13 dime. s. Eduart.
- 14 dij. s. Calixto.
- 15 div. sta. Teresa de J.
- 16 dis. s. Galo.

Capas ja podré trobarne,
però i y dinés per comprarne?

COSAS PREVISTAS

per la gent de bon criteri.

Que un *prim*, no es prou
grœixut pera sostenir una
revolució sobre sas espal-
llas.

Qué 'ls consums, tart ó
dejorn habian de consu-
mirse.

Que 'n Concha, no po-
dria servir al estiu, que
fins los llansols fan calor,
cuau mes las *conxas*.

Que 'n Reina, sòra del
partit de la reiaa.

Que de Jreusalem, no 'n
quedaria pedra sobre pe-
dra.

Que la Marina debia ma-
rejar al govern de Donya
Isabel.

Que 'l que té cort, tè que
ser porch ó truja.

PIGRAMA.

—Ola, tu aqui Nofre Roig?
—Estich tronat!

—No m' estranya.
Home vols ser rey de Es-
panya.
—Que 't creus que m' he
tornat boig?

Pera conciliar la idea
realista ab la republicana,
y feros un partidari gros,
proposem l' arreglo se-
güent:

President de la República
espanyola:

Lo pare del princep de
Asturias.

¡Ja veu com tiran S. Miquel á terra! No sé que diu-
hen que s' hi feya; jo puch jurar que á mi...

—Jo també ho puch jurar. Se tancaban las portas
y no mes quedabam dintre donas y capellans. ¡Qué
volian que 's fes!

—¡Oh, y ab tant poch llum que hi havia, que enca-
ra que s' hi hagués volgut fer res, no s' hauria pogut, Per honrat, Gonzalez Bra-
perqué apena nos hi veyam!

No diga, que l' any 3 cuan varem anar...

—¡Que té que véurer! ¡No 's recordà del any 13
cuau també..!

- 17 diu. sta. Eduvigis.
- 18 dill. s. Lluchevang.
- 19 dim. s. Pere d' Alc.
- 20 dime. sta. Irene.
- 21 dij. sta. Ursala.
- 22 div. sta. Maria Salom
- 23 dis. s. Pere Pasqual.
- 24 diu. s. Rafel arcang.
- 25 dill. s. Crispí y Crisp
- 26 dim. s. Evarist.
- 27 dime. s. Vicens.
- 28 dij. s. Simó y s. Jud
- 29 div. s. Narcís.
- 30 dis. s. Claudi.
- 31 diu. s. Quintí.

DONAS QUE ESTAN

en boga.

Pera pesar, la romana.
Pera ballar, la americana.
Pera tapar lo sol, la per-
siana.

Pera escalfar, la madri-
lenya.

Pera calesar, las polacas.
Pera pintar, la grega.
Pera jéurer, la otomana.
Pera vestir, la inglesa.
Pera punxar, la sevillana.
Pera entusiasmar, la mar-
sellesa.

Y pera anar de tort, la
turca.

CANTAR.

per sabi, 'l pare Claret;
en Paco Borbó, per digne;
per casta, Donya Isabel.
NOFRE PICH.

Adelantos del sigele.

Anys enrera, cuan un
que volia ser rey de Espa-
nya entraba en la Nació, se
'n habia de tornar en una
tartana; ara, segons s' ha
vist ab lo duch de Mont-
pensier se 'n torna en car-
ril. A aquet pas nos sem-
bla que l' any vinent los
que entran ab igual fi, se
'n tornaran ab telégrafo.

- 1 dill. s. Tot sants.
- 2 dim. Los morts.
- 3 dime. s. Armengol.
- 4 dij. s. Carlos Borrom
- 5 div. s. Zacarias.
- 6 dis. s. Sever.
- 7 diu. s. Florenci.
- 8 dill Los 4 m. coron.
- 9 dim. s. Teodor.
- 10 dime. s. Andreu Avó
- 11 dij. sta. Mena.
- 12 div. s. Martí papa.
- 13 dis. s. Estanislau.
- 14 diu. Lo P. de la M.D.
- 15 dill. s. Eugeni.

- 16 dim. s. Elpidi.
- 17 dime. sta. Gertrudis.
- 18 dij. s. Maxim.
- 19 div. sta. Isabel r. d'II^a
- 20 dis. s. Felix de Valois
- 21 diu. La P. de la M.
- 22 dill. sta. Cecilia.
- 23 dim. s. Clement.
- 24 dime. s. Joan de la C.
- 25 dij. sta. Catarina.
- 26 div. s. Conrado.
- 27 dis. s. Facundo
- 28 diu. s. Gregori III.
- 29 dill. s. Saturní.
- 30 dim. s. Andreu ap.

¡Quin lacayo mes bonich!
Lo ser mort fa noble y rich.

CROQUIS POLÍTICHS.

Home que sabatas gasta,
y va del tot afeitat,
que porta paltó suat
ab botons de banya ó pasta,
bastó de crossa y barret,
que recorda la conquista.
que siga un xich curt de vista,
y parli sempre de empleo,
pots dir: es neo.

Aquell que gasta rellotje
te títol y cinta al trau,
que predica ordre y pau
y sol freqüentar la Llotja,
Es directó de una caixa,
de un banch y de dos carrils
que te totorra y te mòlts mils
y palco de propietat,
es moderat.

Lo que parla ab molta pausa
y presum de home de seny,
que sense ferne desdeny,
desprecia tota altra causa,
que te part ab sent negocis
y fama de molt talent,
que sap viurer ab tot vent
y de tot dona rahó,
es de la Unió.

Aquell que té la desgracia
de viurer d' una ilusió,
¡que un rey tot sol li fa pó
y ab tot fuig la *democracia*!
Que canta l' himno de Riego
y vesteix exagerat,
porta l' cabell esbollat
y lentes tenint vista,
es progresista.

Si entra, faig disoldre la reunió.

—Perqué?

—Perqué ningú pot entrarhi ab bastons, ni altres armas, y com vosté porta bastons, si no 'ls deixa no entra.

¡No 's pot entrar!

—¡Home! ¡Viva l' poble armat!

—Bé ¡viva! pero no entrará.

Aquell que sempre batalla
per una idea: 's desviu,
y sempre espera l' estiu
y l' perqué l' espera calla;
que no 's cuida del vestit
y treballa nit y dia,
que á voltas despert somnia
y l' que sent no sab callá,
republicá.

BLAY MÁRFAGAS

LA VEU DEL DANTE

¡Hont ets, Pezuela insensat,
que l' meu nom has escarnit,
fent véurer que has traduit
lo que sols has emporcat!

L' Academia t' ha tingut
en son cos sols per sa mengua;
académich de la llengua
deus ésser per lo llengut.

¡Fuixme de aquí, general,
apàrtat, punjosa espina,
que una *Comedia divina*
has fet que sembla *infernal*!

Si vinguesses en lo cel,
farias, mal traductor,
que aquet temple del Senyor
sembles temple de Luzbel.

¡Fuixme de aquí, home falsari,
digne de horrenda anatema!
¡vols traduir un poema
essent tu un foliculari!

¡No vindràsl per lo que has fet
mon furor del cel t' allunya.
¡Te 'n trech, com de Catalunya
Peres y Jaumes t' han tret!

FELIP CASALS.

- 1 dime. s. Eloy.
- 2 dij. sta. Aurelia.
- 3 div. s. Franc. Javier
- 4 dis sta. Bárbara.
- 5 diu s. Sábas.
- 6 dill. s. Nicolau de B.
- 7 dim. s. Ambrós.
- 8 dime La P. Conc.
- 9 dij. sta Leocadia.
- 10 div. M. D. de Loreto.
- 11 dis. s. Damás
- 12 diu. s. Sinesi.
- 13 dill. sta. Llucia.
- 14 dim s. Nicasí y Pom.
- 15 dime. s. Eusebi.
- 16 dij. sta. Adelaida.

¡Cuants galls en un galliner
te per Nadal lo forner!

- 17 div. s. Llatzer.
- 18 dis. M. de D. de la O.
- 19 diu. s. Nemesi.
- 20 dill. s. Diumen. de S.
- 21 dim. s. Tomas ap.
- 22 dime. s. Zenon.
- 23 dij. sta. Victoria.
- 24 div. s. Delfi.
- 25 dis. Nadal.
- 26 dium. s. Esteva.
- 27 dill. s. Joan ap. y e.
- 28 dim. Los ignocents.
- 29 dime. s. Tomas Cant.
- 30 dij. La T. de. s. Jau.
- 35 div. s. Silvestre.

Ja es arribat lo dia
Que 'l poble tant volia:
Fujiu tirans, lo poble vol ser rey.
Ja la campana sona,
Lo canó ja retrona..
An em, anem, republicans, anem!
A la victoria anem!

Progresista y veterano
si es que llega la ocasion,
morirá con la espada en la mano,
morirá con la espada en la mano,
morirá con la espada en la mano,
defendiendo la constitucion.

Ab tota moderació
se diu que ha fet molts mils duros,
y fumant sempre bons puros,
se sum de la situació.

Ab barretina de estain,
ab lo posat melancòlic
y sabatas de simolsa...
veusaqui lo neo-catòlic.

Tots dos à l' hora, fent un bisbe:

FINS AQUÍ HEM ARRIBAT.

Com á proba de la desobediencia que portan encarnada 'ls Borbons , bastará dir que lo ex-príncipe de Asturias no diu pare á ne 'l seu pare.

¿Volen sapiguer si un poeta es ó no realista? Li fan fer una poesía y si li fa ab octavas reals, es realista.

Noy ¿que 't portarán los reys?
—Lo que ells voldrán.
—(Aquesta criatura promet.)

¿No es de la redacció de 'n Brusi, vosté?
—Si senyor : perteneixo á la república de las lletres.
—¡Ay, ay! ¡vosté es republicá!

Vosté es molt calavera. De segur que vol la república.

—No senyor.
—¿Dönchs un rey?
—No senyor.
—¿Y donchs qué s' estimaria mes?
—Una reina.
—¡Ah, jal !Com dimoni no hi havia caigut!

Inglaterra 'ns vol regalar un rey, Portugal un altre, Génova un altre, Sajonia un altre...

—Si però...
—No hi ha perós que hi valgan. A caball regalat no li miris lo dentat.
—Es cert.

Obras dramáticas publicadas en la Llibrería Espanyola, de I. Lopez, editor, carrer Ample, 26, y Rambla del mitj, 20, Barcelona.

	Rals.
<i>La esquella de la torratxa</i> , parodia en 2 actes de D. Serafí Pitarra.	1
<i>Ous del dia</i> , id. id. id.	1
<i>La vaquera de la piga rossa</i> , id. id. id.	1
<i>Lo cantador</i> , id. id. id.	1
<i>Lo castell dels tres dragons</i> , original id. id. id.	1
<i>La venjansa de la Tana</i> , parodia id. id. id.	1
<i>Lo punt de les donas</i> , original id. id. id.	1
<i>Liccistas y cruzados</i> , id. id. id.	1
<i>Las Carbassas de Monroig</i> , id. id. id.	1
<i>Un mercat de Calaf</i> , id. id. id.	1
<i>Un barret de riallas</i> , id. en 1 acte, id.	1
<i>Lo boig de les campanillas</i> , parodia, id.	1
<i>En Joan doneta</i> , original, id. id.	1
<i>La Butifarra de la llibertad</i> , id. id. id.	1
<i>Las Píldoras de Holloway</i> , id. id. id.	1
<i>Los Heroes y las grandesas</i> , id. en 2 actes, id.	2
<i>Si us plau per farsa</i> , id. id. id.	1
<i>¡Cosas del oncle!</i> id. id. id.	1
<i>Un pollastre aixelat</i> , id. en 1 acte de D. José M.ª Arnau.	2
<i>Una noya es per un rey</i> , id. id. de D. Pau Bunyegas.	1
<i>Antany y Enguany</i> . Revista. id. id. de dos gats dels frares.	1
<i>La pubilla del Vallés</i> , id. en 2 actes de D. José M.ª Arnau.	4
<i>Los banys de Caldetas</i> , id. en 1 acte de id.	4
<i>Al altre món</i> , id. en 2 actes de id.	2
<i>Las Fotografías</i> , id. en 1 acte de id.	2
<i>La pór guarda la vinya</i> , id. en 1 id. de D. Lleó Fontova.	4
<i>Las atmetllas de Arenys</i> , id. id. de D. José M.ª Arnau.	4
<i>Un embolich de cordas</i> , id. en 2 actes de id.	6
<i>La vida al encant</i> , id. en 1 acte de D. Pau Bunyegas.	4
<i>La Comedia de Falset</i> , id. en 1 acte de id.	4

SE VEN TAMBÉ EN LA MATEIXA LLIBRERIA.

<i>L'últim Trencalòs</i> , original	de D. Serafí Pitarra.	1
<i>Il Profeta</i> parodia de aquesta magnífica òpera	id.	1
<i>L'Africana</i> id. id. id.	id.	1
<i>Faust</i> , id. id. id.	id.	1
<i>La mort de la paloma</i> .		1
<i>Lo Xanguet de 1865, 1866, 1867, 1868 y 1869</i> , original de D. Serafí Pitarra y altres.—Preus de cada any		1
Las 8 últimas produccions que sols vallen 8 rs. contenen més de 250 làms.		
<i>Gra y palla</i> , paper pera matar rats colecció de poesias escritas per lo testiu escriptor D. Serafí Pitarra 1 tomo en octau.		4
<i>Cuentos de la hora del foch</i> per D. Serafí Pitarra 1 tomo en octau.		4
<i>Cuentos del avi</i> per id. id.		4
<i>Patots y ganxos</i> , original de D. Serafí Pitarra.		4
<i>La sabatela al balcó</i> , original en 2 actes de D. Serafí Pitarra.		6
<i>La urbanitat</i> , original en 2 actes de D. Serafí Pitarra.		6
Poesias jocosas del rectò de Vallfogona. Un tomo 8.º ab làminas.		4
<i>Cuentos del dia</i> por Ventura Ruiz Aguilera, 1 tomo en 8.º		4

ADVERTENCIA.

Lo Xanguet que en la moguda mar de la revolució espanyola no s' havia atrevit á sortir á flor de aigua, ha esperat per tréurer la cua que hi hagués un aconteixement que marqués la nova era que 'l pais emprent, y ¿quin aconteixement millor que l' obertura de las Constituyents? Véltshi aquí perqué fins avuy s' ha fet esperar aquest almanach, esclamant á sa aparició:

MES VAL TART, QUE MAY.

I. LOPEZ, EDITOR. Barcelona.
Rambla del Mitj , 20.

I. LOPEZ
EDITOR
ANCHA 56
RAMBLA
CENTRO 50

1870

VAL MES AQUI QUE A CAL APOTECARI.—PREU 1 RAL.

LO XANGUET?

ALMANACH PER L' ANY

ILUSTRAT PER T. PADRÓ, Y ESCRIT PER D. PAU BUNIEGAS, D. SERAFÍ PITARRA, SALVADOR GRA, BATISTA GARRA,
MOSEN SERÀ Y ALTRES QUE HAN AFAGIT A LAS OBRAS DE MISERICORDIA LA DE:
FER FIURER Á QUI NO 'N TE GANAS.

FESTAS.

Se 'n farán al Rey que
vinga; sobre tot, si es una
criatureta.

MERCATS.

Lo de Calaf, se parla
trasladarlo á un palau
Congrés.

FIRAS.

N' hi haurá, de em-
p'eos, en Madrid.

ECLIPSES.

Segons com descar-
gue l' atmòsfera políti-
ca en Espanya serà visi-
la total de la llibertat.

JUDICI DEL ANY 1870.

L' any aquet que 'ns ha arribat,
això si que no atinet però,
es un any que acaba en cero,
es lo setanta, pelat.

Si tant pelat l' any tenim,
¿qui es que pelat no estarà?
Ja 'ns podem tots preparà
á passa 'l pelat y prim.

No hi ha recla general
que no tinga una excepció;
si dir «podem» parlo jó
ab tothom, no ab tal o qual.

Perqué si anem á mirà,
al tancá l' any son registre,
potser hi haurà algun ministre
que pelat no ho quedarà.

Tal vegada l' oració
podrem girá per passiva,
y veurem ab pena viva,
que haurat estat un pelat.

Aquestas, ja són velluras
que en nostra Espanya no 'ns deixan.
¡Cuants, cuants ministres s' engréixen
ab las nostras peladuras!

Per só, ¿qui com jo no veu
que al dir com a cosa estable,
que «l ministre es responsable,»
s' hi deixan «devant de Deu?»

Lo mateix, donchs, passará,
que ja fa temps que s' aguanta.
¡Ja veurem en l' any setanta
quin ministre respondrà!

No 's cregon que á ne 'ls franceses
los hi vagi massa bé,
que «l Emperador los té,
de tant lligats, tots malmesos.

Encara que, tontos son
si no volen está al cel,
¿qué hem fet aquí ab la Isabel?
donchs, iapa, noys! *rsans fusón'*

y 'l Papa, aquell bon senyó,
matant gent, y fent concili,
y demandant sempre aussili....
¡me sembla que cau de bò!

Los Estats-Units, viurán
millor que en aquí vivim.
Está clà, aquí tot es *prim*,
pero atti, no; tot es *gran*.

Pel demés... val mes callá,
que tota vritat, amarga.
Hi haurá aquest any gresca llarga,
y mes de un geniegàrà.

Mirin lo dibuix de dalt.
¡Quina criatura més moua!
per no vulguer dú corona,
arma un gios sacramental.

Plorant aixis, se rebenta
y tot sembla que s' ensorra.
¡Déixinli posar la gorra,
ja que ub ella està contenta!

PAU BUNIEGAS.

JANER.

- 1 dis. Cap d' any.
 2 diu. S. Macari.
 3 dill. Sta. Genoveva.
 4 dim. S. Tito.
 5 dime. S. Telesphor.
 6 dij. Los Reys.
 7 div. S. Ramon de P.
 8 dis. S. Teofil.
 9 diu. Juliá mr.
 10 dill. S. Nicanor.
 11 dim. S. Higinia.
 12 dime. S. Arcadi.
 13 dij. S. Gumerindo.
 14 div. S. Hilari.
 15 dis. S. Pau ermitá.
 16 diu. S. Fulgenci.

Any nou, vida nova.

Consecuencia.

Si l' casarse sense anar á l' Iglesia es lo matrimoni civil, lo asarse anant á l' Iglesia, será matrimoni incivil.

Dupte.

En ma vida he decidit
i en aquet mon tant raquitich,
es milló un partit politich,
i bé, un politich partit.

- 17 dill. Sta. Rosalina.
 18 dim. Sta. Prisca.
 19 dime. S. Canut.
 20 dij. S. Sebastiá.
 21 div. S. Fructuós.
 22 dis. S. Vicens.
 23 diu. S. Anfós.
 24 dill. S. Timoteo.
 25 dim. La C. de S. Pau.
 26 dime. Sta. Paula.
 27 dij. S. Joan Crisóstomo.
 28 div. S. Juliá y Cirilo.
 29 dis. S. Francisco.
 30 diu. Sta. Martina.
 31 dill. S. Pere Nolasch.

Doctrinas oposadas.

—Jo estich en qué l' home té dret al treball.
 —Jo estich en que l' home té que anar dret al treball.

—Posa la cara de hiena
cremat ja de ser tant sol.
—Aquest rey sembla que vol
cremarnos, à tots, l' esquena.

Cuestió religiosa.

—Jo no crech en los Sants.
 —Jo sí.
 —¿Qué n' ha vist cap?
 —Si senyó. Miris, he comprat cinta á casa 'n Santonja; he comprat sucre á casa 'n Santmartí; he comprat indiaña á casa 'n Sansalvador; he comprat tela á casa 'n Sandiumenge; he comprat embuts á casa 'n Santaló; y he comprat bacallá á casa 'u Santanera. ¡Vegi si n' he vist de Sants!
 —Però aquets no son Sants cone-guts.

Lo sol está molt lluent;
de tant que llú, está escalfant;
de tant escalfá, cremant;
y de tant crema, encenent.

—Per coneigits, tres amichs que tinch que s' diuhen: l' un, Sanjoan; l' altre, Santana; y l' altre Santasusagna. ¡Ne vol més! Y per acabá, tots los que neixen en un poble que s' toca ab Hostafrauchs, son fills de Sans. ¡Ara no cregui en Sants!

Resposta de época.

¡Ay pobre gall de nadal!
obra 'l en canal, ó rebs.
—¡Pare, no só cap Lesseps,
per sapigué obri en canal!

FEBRER.

- 1 dim. S. Ignaci y Cecili.
 2 dime. La Candelera.
 3 dij. S. Blay.
 4 div. S. Rambert.
 5 dis. Sta. Agueda.
 6 din. Sta. Dorotea.
 7 dill. S. Ricart.
 8 dim. S. Joan de Mata.
 9 dime. Sta. Apolonia.
 10 dij. S. Guillem.
 11 div. Los 7 s. de Maria.
 12 dis. Sta. Eularia.
 13 diu. Sta. Catarina.
 14 dill. S. Valenti.

*Si la Candelera plora, lo fret fora;
 si la Candelera riu, lo fret mes riu.*

CANDIDATS PEL TRONO.

Lo rey dels astres.
 (Vagintlo à buscar al cel).

Retrato.

Crida molt; es curt de vista;
 es guapo; pert, si 's baralla;
 y canta l' himne de....

—Calla!

Ja 'l coneix: un progressista.

QUIM CLARET.

Lo rey de la broma.

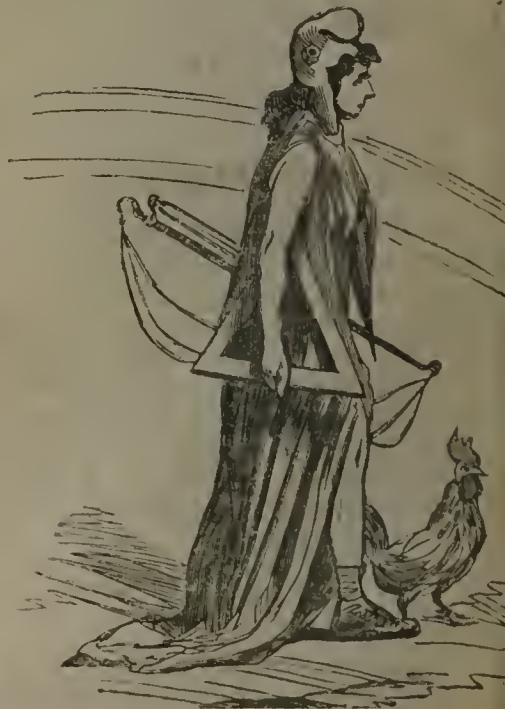
(L' ensenyaban en la plassa de Catalunya.)

Ahir.

Avuy.

Demà.

- 15 dim. S. Fausti y Jovita.
 16 dime. S. Honest.
 17 dij. S. Rómulo.
 18 div. S. Simeó.
 19 dis. S. Mansuet.
 20 diu. S. Nemesi.
 21 dill. S. Secundi.
 22 dim. S. Abili.
 23 dime. S. Pere Damiá.
 24 dij. S. Matias.
 25 div. S. Avertano.
 26 dis. Sta. Guadalupe.
 27 diu. S. Leandro.
 28 dill. S. Ruman.

MARS.

- 1 dim. s. Rosendo.
 2 dime. s. Simplici.
 3 dij. s. Emeteri.
 4 div. s. Casimiro.
 5 dis. Lo beato Nicolau F.
 6 diu. s. Olagué.
 7 dill. s. Tomás de Aquino.
 8 dim. s. Joan de Deu.
 9 dime. s. Paciá.
 10 dij. s. Meliton.
 11 div. s. Constanti.
 12 dis. s. Gregori.
 13 diu. s. Ramir Rodrigo y Sa-
 lomó.
 14 dill. sta. Florentina.
 15 dim. sta. Madrona.

*Lo Mars, Marsot, mata á la rella
 prop del foch, y a la jove si pot.*

- 16 dime. s. Heribert.
 17 dij. s. Patrici.
 18 div. s. Gabriel.
 19 dis. s. Joseph.
 20 diu. s. Niceto.
 21 dill. s. Benet.
 22 dim. s. Deogracias.
 23 dime. Lo beato J. Oriol.
 24 dij. s. Timolau.
 25 div. ✠ L' Anunciació.
 26 dis. s. Brauli.
 27 diu. sta. Lidia.
 28 dill. s. Sixto III.
 29 dim. s. Eustasi.
 30 dime. s. Joan Clímaco.
 31 dij. sta. Balbina.

MODAS.

LO CAN-CAN.

Tot lo que vé de Franga, es bó. (No parlo pels emigrats que han vingut de allí, que aquests son bons ó dolents, segons los pares.) ¡Es estrany que no s' haje pensat en fer venir un rey de la nació vehina, perqué mani nostra nació Encara no som allá ahont anem.

Lo Can-can, aquest ball, que de tot té menys de ball, es una planta francesa que s' ha probat de plantar en nostra terra y sembla que hi arrela: en los salons de ball, cassinos, teatros y altres invernacles, hi va mes be que l' arbre de la llibertat que plantà l' Ajuntament de Barcelona al obrirse las Constituyents del 69. ¡Llástima que l' tal arbre no 'l portessen de França. De segur que las sevas branques taparian ja tota l' Universitat, y mes endavant, flns donarian sombra á las inteligencias dels universitaris.

Pero deixantnos del tal arbre, perqué maym' ha agradat parlar de morts als meus lectors, parlem de vius, del aixecament de cas, maneig de brassos y doblegament de cos, anomenat Can-can.

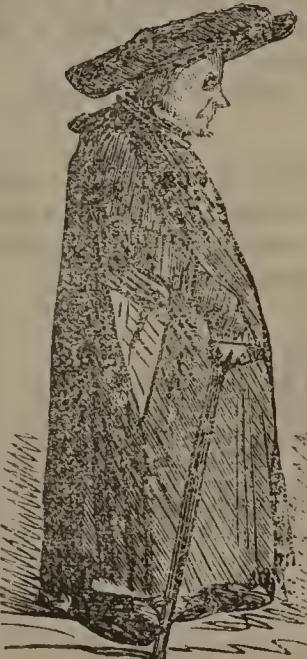
aquesta importació francesa. ¡Alguns se defendrán de això, dientme que 'l Can-can no es cap xistel

Lo poeta senyor Liern, ha escrit una *Revista dramática* en la que 's proposa... (¡Ara si que jo mateix m' he atrapat!) No sé lo que 's proposa. En si, 'l senyor Liern es autor de varias comedias de màgica, y cosa de màgica es, fer una cosa pera acontentar als can-canistas y als que no ho son. S' hi senten en dita *Revista*, llargas tiradas de versos anatematisant lo Can-can, y acaba 'l primer acte, ballantlo. Los que no 'l volen, aplau-deixan l' anatema; y 'ls que 'l volen fan repetir lo ball. Lo senyor Liern no vol está malament ab ningú; si fos ministre, donaria molts empleos, ab lo gént que té de volguera contentar

BISBE CALDEO.

Un que volia viurer á costas
 dels vius.

Hi ha qui diu que en Franga 's balla 'l Can-can de una manera fina, y no m' estranya que aixó 's diga, ja que també tots sentim dir á molts calaveras, que hi ha prostitutes finas. Després, que no pocas vegadas aixó 's diu sols pera donar á entendrer que 'l que ho din ha passat los Pirineos. Atmetent que 'l Can-can es un ball y que pot sé si, no 'ns ocupariam de ell si no sortís dels llochs propis pera balls particulars, particularissims, y no invadís los teatros. Aixó es lo què 'ns té fora de testa, y encara 'ns hi té més lo véurer que 'l públich ho aplau-deix. ¡Ha ent:at en modal Lo mateix públich que murmura de aquet o aquell autor dramàtic perqué té xises massa verds (paraulas testuals) sa sagnar las sevas mans, aplaudint

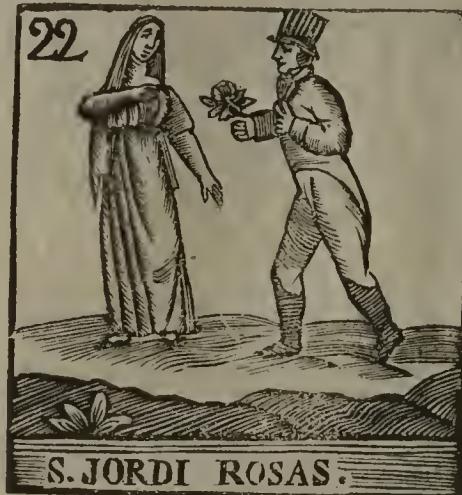

BOSSEN SEBA.

Un que viu á costas dels
 morts.

ABRIL.

- 1 div. sta. Teodora.
 2 dis. s. Franc.º de P.
 3 diu. s. Benet.
 4 dill. s. Isidor.
 5 dim. s. Vicens Fer.
 6 dime. s. Celesti.
 7 dij. s. Epifani.
 8 div. s. Albert lo me.
 9 dis. sta. Maria Cleofé.
 10 diu. s. Ezequiel.
 11 dill. La Divina Past.
 12 dim. s. Victor.
 13 dime. s. Hermenejil.
 14 dij. s. Telm.
 15 div. sta. Basilisa.

Per l' Abril, cada gota 'n val mil.

- 16 dis. s. Toribi.
 17 diu. La b. Mariana de J.
 18 dill. s. Eleuteri.
 19 dim. s. Hermógenes.
 20 dime. sta. Inés.
 21 dij. s. Anselm.
 22 div. s. Sotero y Cayo.
 23 dis. s. Jordi p. de C.
 24 diu. s. Fidel.
 25 dill. s. March evan.
 26 dim. s. Cleto y Marc.
 27 dime. s. Pere Armengol.
 28 dij. s. Prudenci.
 29 div. s. Pere mr. y s. Robert.
 30 dis. sta. Catalina de Sena.

tot hom.

Cuan en la *Revista* diu Mercurí, que en Madrit se-
rán moda pastels á lo Prim, patillas á lo Topete, llen-
gas á lo Castelar, etc., trobem á saltarhi, Can-cans á
lo Liern.

S' haurian de convencer los autors y las empresas,

que si bé l' escena es un lloch ahont s' hi deu ensen-
yar, es al mateix temps un lloch ahont s' hi va a
apendrer bonas costums.

¡Ditxós Can-can! ¡Ja no hauria de ser cosa francesa
per no haber entrat en moda!

SALVADOR GRA.

DISFRESES QUE LO INFRASCRT ACONSELLA Á LOS SÉUS AMICHS Y CONEGUTS PERA LO VINENT CARNAVAL DE 1871.

Si no 'm destorba ningú
Dels á qui 'l cas interessa,
Jo 'ls donaré una disfressa
Ben propia per cada bú.

Aquell que ab d' alé amorós
Per rondar á la xicota
Gasta molts talons de bota...
Ja té la disfressa:—D' os.

Lo qui, sens tros de sabata,
'Sent rich, y, perque es avaro,
Va vestit estrany y raro...
Ja té lo trajo:—De RATA.

Lo qui arrastra un tren faustós
Y per qualsevol registre

Projecte de una estàtua de Napoleó III, pera ser
executat en marbre de la CARRACA.

¿Cuants son los sentits?

—En l, home, cinch: en los objectes un.

—¿Com s' entent?

—Si, pare: los objectes no ténen mes
que oido; aixis de una llima que no
parla, se 'n diu llima sorda; de una llan-
terna que no hi veu, se 'n diu llanterna
sorda; de la pólvera que no crida, se 'n
diu pólvera sorda; de una campana que
no se sent, també se 'n diu campana
sorda, etc.

Lo sol de la llibertat
diu que aqui ha trobat cabuda,
y ja me 'n entorno al llit.

—Perque?—Perque aixó es la lluna.

—Com! ¡Capità general
diu que 'n Prim mateix s' ha fet!

—La caritat ben entesa,
comensa per si mateix.

—Perqué no 's compleix allò
de: ¡Viva l' Espanya ab honra!

—Si l' honra són un empleo,
que anys que faria que hi fóral

—Noy: lo sol te menja, 'l blau de la brusa.

—Per aixó varem fer la revolució, perqué to thom menjés.

- 1 diu. s. Faliph y Jaume.
- 2 dill. s. Atanasi.
- 3 dim. sta. Creu.
- 4 dime. sta. Mónica.
- 5 dij. s. Pio V p.
- 6 div. L' Ascenció.
- 7 dis. s. Estanislao.
- 8 diu. La ap. de s. Miquel.
- 9 dill. s. Gregori Nazianzeno.
- 10 dim. s. Antoni.
- 11 dime. s. Endaldo.
- 12 dij. s. Pancraci.
- 13 div. s. Pere Regalat.
- 14 dis. s. Bonifás.
- 15 diu. s. Isidro.
- 16 dill. Pentecostés.

Pel Maig, cada dia un raig.

- 17 dim. sta. Restituta.
- 18 dime. s. Félix de Cantalicio.
- 19 dij. s. Ibo, abogat.
- 20 div. s. Bernardí de Sena.
- 21 dis. s. Secundi.
- 22 diu. sta. Rita de Casia.
- 23 dill. La Trinitat.
- 24 dim. sta. Afra.
- 25 dime. s. Gregori VII, p.
- 26 dij. La Ascenció del Señor
- 27 div. sta. Restituta.
- 28 dis. s. Just.
- 29 diu. sta. Teodosia.
- 30 dill. s. Fernando, rey.
- 31 dim. sta. Petronilla.

CONVERSA POLITICA.

Bé, pare y ¿qué tenim d' ensá del cop?

—Mira, noy: en primer lloch tenim nosaltres sis rals diaris que may 'ns los hauriam vist y tot no més que per portar aquet vestit tant virolat Segonament, no tenim mossos de l' escuadra, perquè senthi nosaltres, no servirian per res.

—Ah, si; com que 'ns fan anar á fer por als païsans.

—¡No 'm parlis dels païsans! Sobre tot estich fins al coll de aquells que 's diuen republicans.

—¿No vos ne deyau vos?

—Sí, però era cuan no teniam las ventatjas que 'ns ha dut la Revolució.

—¿Y qué 's diu ara del rey?

—En Prim es lo qui maneja las cireras y de alli ha de venir.

—Se parlava de un de Génova.

—A la cuenta s' ha sapigut que era massa aficionat als macarrons y no l' han volgut.

—¿Y l' de Portugal?

—Es casat ab una baillarina y si vingués, la ballarina massa grassa.

—¿Y l' de Alemanya?

—No l' entendriam. ¡No

'ns entenèm nosaltres ab nosaltres, y 'ns portarian un home que 'ns tindria de parlar ab signos!

—¿Y en Montpensier?

—¡Cà! Aquet es cunyat de la Beleta, y sempre hi ha un tirat de familia. Per lo mateix no volem á don

Alfonso y á D. Cárlos.

—¿Donchs, qui queda?

—No t' hi trenquis lo cap. En Prim diu que encara'n té set'més, y aquets de una sola cuiia

—¿Y qué fan ara á las Corts?

—¡Oh! parlan molt. ¡Ja treballan, ja! Mirat, fins han fet una Constitució molt liberal, sino que no volen que siga dit, perque no 'ls hi agrada donar-se importància. Per aixó es que les llibertats procuran tenirlas tant amagadas com poden.

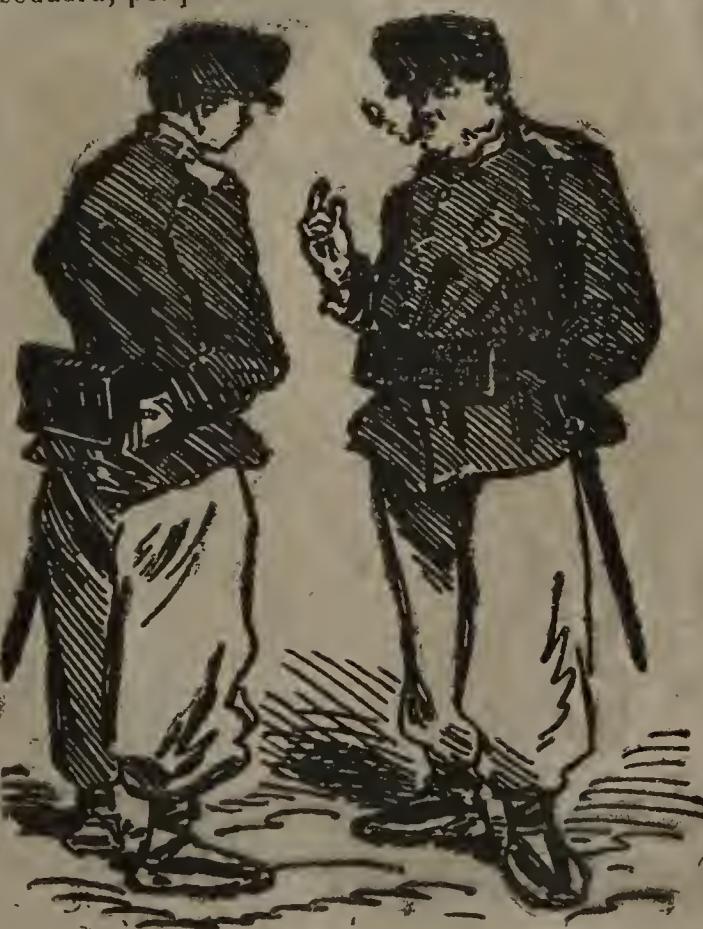
—Es dir que ja hi son, però no 's veuen.

—¡Angelat!

—Pero aixis casi bé es com si no hi fossen.

—¿De hont ho has tret? Cuidat de cobrar los sis rals diaris y no 't fiquis en trenca-caps.

—Entesos.

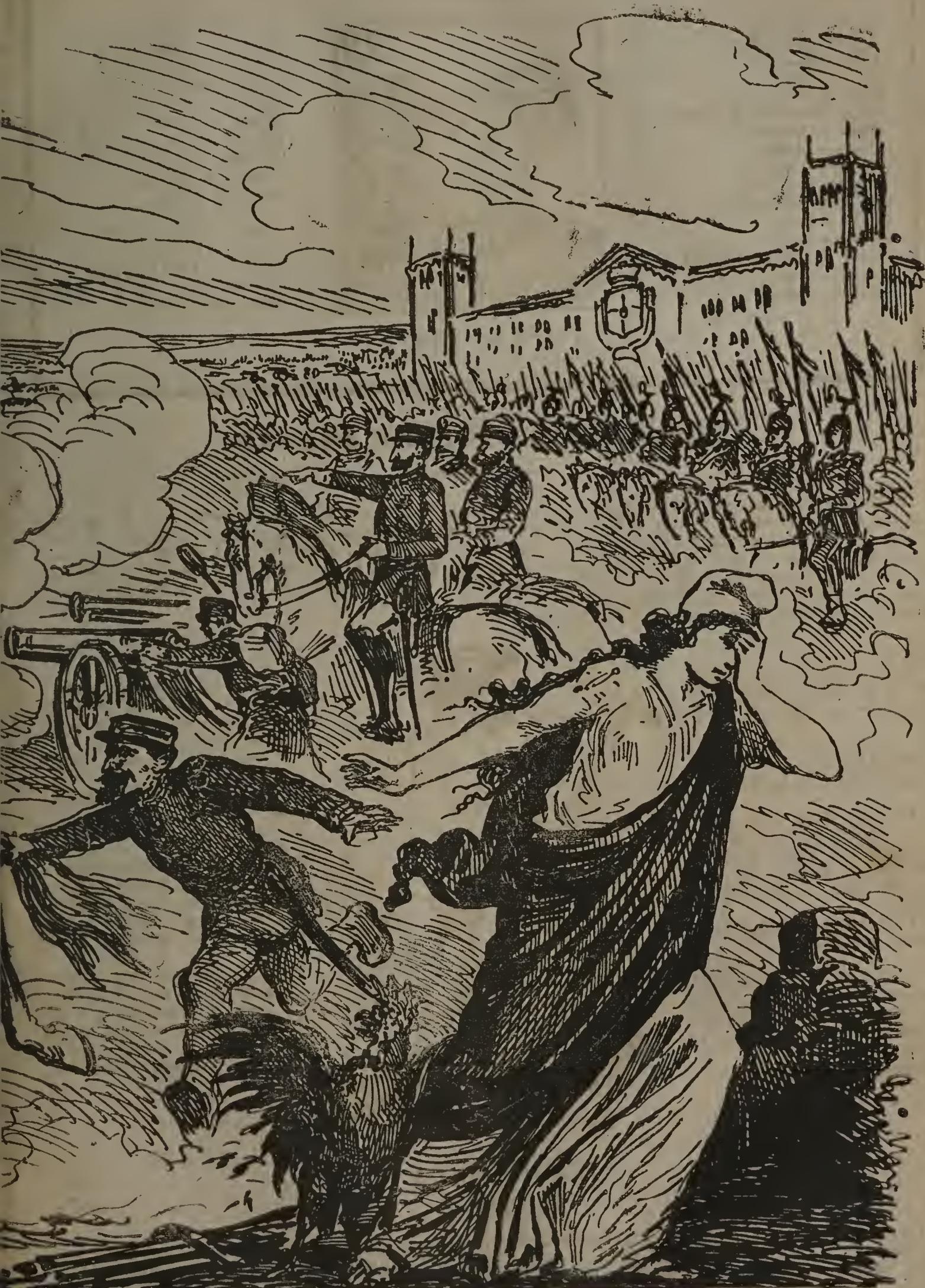

PRIMER ANIVERSARI DE LA GLC

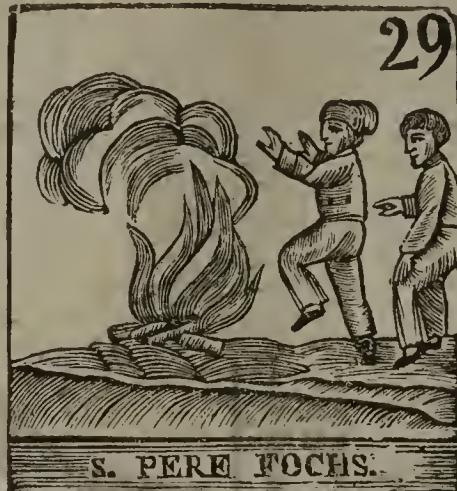
Gracias á la bizarria de la tropa, las barricadas

REVOLUCIÓ DE SETEMBRE DE 1868.

oren presas al moment, sense que ningú las defensés.

- 1 dime. s. Fortunat.
 2 dij. s. Marcelli.
 3 div. s. Isaach.
 4 dis. s. Francisco.
 5 diu. *Pascua de Pentecostés*.
 6 dill. s. Norbert.
 7 dim. s. Sabini.
 8 dime. s. Salustiá.
 9 dij. s. Feliciano.
 10 div. sta. Margarida.
 11 dis. s. Bernabé.
 12 diu. s. Onofre.
 13 dill. s. Anton de Pádua.
 14 dim. s. Basili.
 15 dime. s. Modest.

Pel Juny, la fals al puny.

- 16 dij. *Corpus*.
 17 div. s. Manel.
 18 dis. s. March.
 19 diu. s. Gervasi.
 20 dill. s. Silveri.
 21 dim. s. Lluís Gonzaga.
 22 dime. s. Pauli.
 23 dij. sta. Agripina.
 24 div. s. Joan.
 25 dis. s. Guillem.
 26 diu. s. Joan y s. Pau.
 27 dill. s. Lalislao.
 28 dim. s. Lleó II, papa.
 29 dime. s. Pere y s. Pau.
 30 dij. sta. Emiliana.

MILLORAS FETAS PER 'L AJUNTAMENT MONARQUICH.

Uniformar los escombriaires públichs; reposar la plassa de Medinaceli en l' estat de avans de la glòria; anar à la festa de Santa Eularia; anar à missa à Santa Maria; posar y treurer un joch de aigas en lo surtidor de la plassa Nacional; posar drets à la carn y als consumidores de gas; subvencionar los Jochs Florals; volquer que la gent que tinga de anar en

cotxe á aquet ó á aquell carril, vagí á llogar lo cotxe á aquesta ó á aquella plassa; negar los drets de ciutadá á un que el mateix Ajuntament li ha passat papeleta pera votar; posar nous empleats á Casal la Ciutat; cambiar los claus de la lápida del Saló de Cent; etc., etc.

Senyor Manel: ¿com es que se 'n ha anat à viurer mes amunt de las casas de 'n Vilà?

—Perqué allí, encara que renegui mes que un carreter, sempre estich en *Gracia*.

Un jove, deya á un frare: ¿vol dir que la Mare de Deu va ser verge avans del part, en lo part y després del part?

—Per mí, si, contestá 'l frare.

Y 'l jove va anarsen enterament convensut.

Lo govern actual ha obert un concurs per una marxa que sustituis a la real. Encara diran després que aquet gobern segueix la mateixa marxa que 'ls governs anteriors!

Lo gran misteri del naixement de Jesucrist, deya un estudiant, no está pas en no haber tingut pare.

—¿Donchs en què? li pregunta un seu company.

—En haber tingut moltes mares.

—¿Vols dir que 'n va tenir molts?

—Conta: la Mare de Deu de Montserrat, la Mare de Deu de la Bona-nova, la de la Salut, la dels Desemparats, la del Pilar, y otras deu mil.

—¿Hi ha mascles que estigan renyits ab las sevas famellas?

—Prou: los quintos, que estan à mata y degolla ab las quintas; y 'ls modos, que 's veuhens posposats á las modas.

REGIDORADA.

Un regidor de cert Ajuntament, encarregat de la plassa de Sant Joseph, per alts motius de salut pública, maná recullir lo tocino fresh que 's venia en temps que no 's podia matar, y disposá que 's repar-

tis entre las casas de beneficencia. En aquestas casas, la salut pública no deu tenirhi res que venrer. Si aquet regidor fós metje ó apotecari, coneixeria lo seu error.

JULIOL.

- 1 div. s. Galo y sta. Leonor.
- 2 dis. La Visitació.
- 3 diu. La P. sanch de N. S.
- 4 dill. s. Laureano.
- 5 dim. s. Miquel dels Sants.
- 6 dime. s. Isaias.
- 7 dij. s. Fermí.
- 8 div. sta. Isabel.
- 9 dis. s. Zenó.
- 10 diu. s. Cristophol.
- 11 dill. s. Abundi.
- 12 dim. s. Joan Gualbert.
- 13 dime. s. Anaclet.
- 14 dij. s. Bonaventura.
- 15 div. s. Henrich.
- 16 dis. M. de D. del Carme.

- 17 diu. s. Aleix.
- 18 dill. sta. Sinforsa.
- 19 dim. s. Vicens de Paul.
- 20 dime. s. Elías profeta.
- 21 dij. sta. Práxedes.
- 22 div. sta. Maria Magd.
- 23 dis. s. Libori.
- 24 diu. sta. Cristina.
- 25 dill. s. Jaume.
- 26 dim. sta. Ana.
- 27 dime. s. Pantaleó.
- 28 dij. s. Nazari.
- 29 div. sta. Marta y sta. Bs.
- 30 dis. s. Non y s. Nen.
- 31 diu. s. Ignaci de Loyola.

*Per santa Magdalena,
l' avellana plena.*

¡Després de haber vist lo *Don Carlos* en lo Liceo, encara hi haurà carlistas!

TERMÓMETRO.

Aquell que jamay traballa
y enmatlleva á Joan y á Diego
y no mes en lo joch pensa,
está molts graus sota cero.

* * *
Lo soldat que 's pronuncia
per lo just y per lo injust,
deixant apart la conciencia,
aquej puja graus amunt.

BARÓMETRO.

Qui s' embolica ab papers
de ferro-carrils y banchs,
no dupti que la butxaca
ha de anarli á sequedat.

* * *
Aquell que en lo camp politich
no vol passejarse magre,
y pensa ferhi carrera,
senyala sempre variable.

AGOST.

- 1 dill. s. Pere y s. Feliu.
 2 dim. M. D. dels Angels.
 3 dime. s. Esteba
 4 dij. s. Domingo de Guzman.
 5 div. M. D. de las Neus.
 6 dis. s. Just y s. Pastor.
 7 diu. s. Gayetá.
 8 dill. s. Ciriach.
 9 dim. s. Roman.
 10 dime. s. Llorens.
 11 dij. sta. Filomena.
 12 div. sta. Clara.
 13 dis. s. Casiá y s. Hipolít.
 14 diu. s. Eusebi.
 15 dill. ☩ La Ascenció.
 16 dim. s. Roch.

- 17 dime. s. Liberat.
 18 dij. sta. Elena.
 19 div. s. Magi.
 20 dis. s. Bernat.
 21 diu. s. Joaquim.
 22 dill. s. Siforíá.
 23 dim. s. Felip.
 24 dime. s. Bartomeu.
 25 dij. s. Lluis, rey.
 26 div. s. Ceseri.
 27 dis. s. Joseph de Calasanz.
 28 diu. s. Agustí.
 29 dill. La degollació de s. Joan Bautista y sta. Sabina, mr.
 30 dim. sta. Rosa de Lima.
 31 dime. s. Ramon Nonat.

*Cada cosa en son temps,
 com las figas pel Agost.*

La Central barcelonesa que anaba á Gracia ha desaparegut. En aixó 's fundan los situacioners per a asegurar que ara tenim molta descentralització.

Fa molt temps que 'ls diairis venen dient que la Insurrecció de Cuba s' acaba, y si desde que aixo 's diu m' haguessen anat donant diners, me las hauria ab en Rotchil.

—No negui que ja som á la cua

—En tot cas deu ser com la de aquells animals que tenen la cua deu vegadas mes llarga que 'l seu cos.

—L' altre dia en Peret va ensopregar en lo terrat y va

anar cayent de tomballons escala avall fins al carrer, sense haberse fet una pelada. —Eh que es estrany?

Un altre, que tampoc s'hi descalcaba per contar gotillas va contestarli: —Mes estrany es lo que 'm va passar á mi, que vaig ensopregar en lo esglao de l' entrada, y no vaig parar fins al terrat sense ferme un blau.

No hi ha animal sense tara. Aquesta màxima deya molt formal un que va llegir los 33 articles primers de la constitució.

—Quin rey es lo mes bò?
 —Lo mes dols.
 —Quin es lo mes dols?
 —Lo que es de sucre.

Los progressistas de avans
 y 'ls de ara, aquets mes bons mossos,
 tots son los mateixos gossos
 ab los collars molt semblants

¡AY POBRE!

(Traducció del provensal).

—Ay, pobre, estás inconsolable!
 ¿Ets tú 'l que veig, els tú 'n Mateu?
 Tú, alegre avans, res veyas greu,
 sembla que estás dat al diable...
 ¿Qué t' ha passat, digas, per Deu?
 —Com! gno sabs tú lo que m' abona
 tant de dolor, tant de penar?
 ¡en quinze jorns, jorns de pesar,
 he vist morir l' ase y la dona!
 ¡estich solet ab mos satichs...!
 —Tos nens! —¡No 'n tineix! —Y los amichs?
 —¡No 'm parles de ells...! ¡No 'ls vull á casal
 han vingut tots los cors de acer!

m' han proposat altra muller...
 ¡pero cap de ells m' ha ofert altre ase...!

LO FELIBRE L. R.

COPLETA

ESCRITA SOBRE UN APLECH DE CANSONS MANUSCRITAS
 de Mr...

Si jo fos rey de las cansons, bermosa,
 frase que 'm diu sovint l' adulador,
 vostre aplech, á ma Musa recelosa
 denunciara un rovell usurpador;
 que ab los consells que en sos bons versos dóna
 al pobre Poble, tant tractat sens lleyn,
 tremoláran mon ceptre y ma corona,
 si jo fós rey.

TRADUIT DE P. J. DE BERANGER, PER P. B.

SETEMBRE.

- 1 dij. s. G.l.
 2 div. s. Esteve, rey.
 3 dis. s. Nonito.
 4 diu. sta. Cándida.
 5 dill. sta. Obdulia.
 6 dim. s. Faust.
 7 dime. sta. Regina.
 8 dij. ✠ Lo n. d. M.
 9 div. s. Gorgoni.
 10 dis. s. Nicolau de Tolentino.
 11 diu. s. Proto y s. Jacinto.
 12 dill. s. Lleonci.
 13 dim. s. Eulogi.
 14 dime. s. General, mnr.
 15 dij. s. Nicomedes.

- 16 div. s. Cornelí.
 17 dis. s. Pere Arbues.
 18 diu. s. Tomás.
 19 dill. s. Genaro.
 20 dim. s. Eustaqui.
 21 dime. s. Mateo, apostol.
 22 dij. s. Maurici.
 23 div. sta. Tetclà.
 24 dis. ✠ La M. D. de la M.
 25 diu. sta. Maria de Cervelló.
 26 dill. s. Cipriá.
 27 dim. s. Cosme y s. Damiá.
 28 dime. s. Simon de Rojas.
 29 dij. La D. de s. Miquel.
 30 div. s. Geroni.

*Per san Miquel,
 la brena se 'ns puja al cel.*

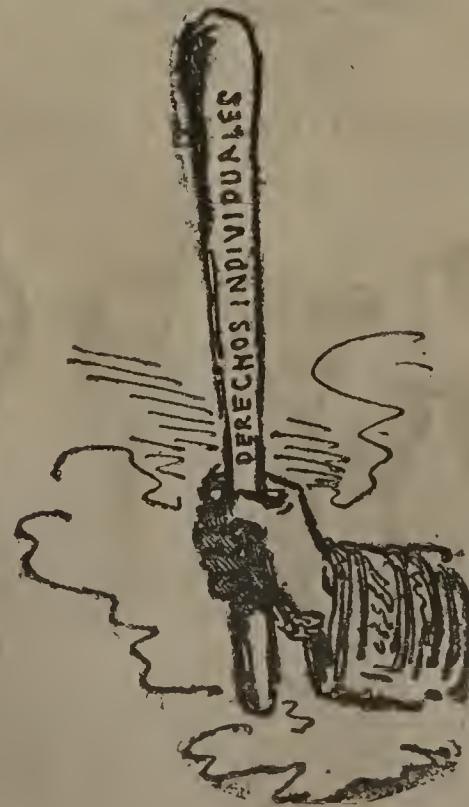
La Monarquía, molt vella;
 la República, xamosa.
 ¿Qui es que buscant cosa hermosa,
 se recorda mes de equella?

¡ILENYA!

(Circular secreta del ministeri del Bastó).

¡La patria está en gran perill,
 y es precis que la salvem!
 Aquellas hordas salvatges,
 aquells tunos y pillets
 que no volen sé empleats,
 que cridan contra 'l gobern
 perquè crea empleos nous,
 y doua faixas y creus,
 y pensions inmerescudas
 y pagas á tort y á dret,
 sens pensar que sens això
 ningú voldria al gobern,
 aquells bárbaros, com dich,
 cridan cada dia mes
 demanant economías,
 ignaltat devant la llei
 y deu mil altres ximplesas
 que no 'ns convenen per res.
 ¡Això no 's pot aguantá!
 ¡Es un abús manifest
 de l' imprempita, reunió,
 llibre-pensá y altres drets,
 que á ningú disputariam
 si sols se servissem de ells
 pera atabar als ministres,
 que ja sabem lo què 'ns fem!

¡Lo poble no está instruit!
 Cada dia li dol més
 tení que pagá y callá,
 y va seguint com un nen
 á n' aquets que li predican
 demostrantli lo que elles.
 ¡Aixó no pot durá, aixisl
 ¡Es precis que 'ns despertem!
 ¡Va 'l carro pel pedregall
 ¡La cosa no 'ns pinta bé!
 ¡Hem de defensá la patria
 y 'ls llochs en que ara 'ns trobem!
 En vista de tot aixó,
 hem tingut un llarg Consell
 y hem pensat tots los ministres,
 en aquet punt, igualment,
 lo que prova la justicia
 que impera en nostres parers.

*Als que pensin com nosaltres,
 deixarlos está quiets.....
 Però ab aquells que no pensin
 tal com nosaltres pensem,
 al que falti á la llei: ¡ILENYA!
 y al que no hi falti: ¡TAMBÉ!*

BATISTA GARROT.

OCTUBRE.

- 1 dis. L' angel custodi.
 2 diu. s. Leodegari.
 3 dill. M. D. del Roser.
 4 dim. s. Francesch.
 5 dime. s. Placit.
 6 dij. s. Bruno.
 7 div. s. August.
 8 dis. sta. Brígida.
 9 diu s. Dionisi.
 10 dill. s. Lluís Beltran.
 11 dim. s. Nicasí.
 12 dime. M. D. del Pilar.
 13 dij. s. Eduart, rey.
 14 div. s. Calixto.
 15 dis. sta. Teresa de Jesús.
 16 diu. s. Galo.

- 17 dill. sta. Eduvigis.
 18 dim. s. Lluchevang.
 19 dime. s. Père.
 20 dij. sta. Irene.
 21 div. sta. Ursula.
 22 dis. sta. Maria Salom.
 23 diu. s. Pere Pasqual.
 24 dill. s. Rafel arcangel.
 25 dime. s. Crispi.
 26 dime. s. Evarist.
 27 dij. s. Vicens.
 28 div. s. Simó y s. Judas.
 29 dis. s. Narcís.
 30 diu. s. Claudi.
 31 dill. s. Quinti.

Sant Francesch, vellat.

VIVA LA LLIBERTAT!

LLETRETA.

—Qui es aquet que aquí tant llú?
 —Es director de un carril;
 està guanyant per hú, mil,
 v' l' carril pert mil per hú.
 Diuhien que es subjecte honrat,
 que es un home molt cumplert.
 —¡Qui mes hi fa, mes hi pert!
 Noy, ¡viva la llibertat!

—Qui es aquet? —Aquel? Un vista,
 que fa 'l cego com ell sol;
 té cotxe, 's dona xarol...
 gasta, en fi, com un rendista.
 Diuhien que es bon empleat:
 per ell deu serho: ben cert.
 —¡Qui mes hi fa, mes hi pert!
 Noy, ¡viva la llibertat!

—Qui es aquet? —Un pela-canyas.
 Era res, va fé un pastel,
 y ara l' han fet coronel.

—L' estrella caiguda 'ns ha deixat no mes ab la pell y l' os; la que ara surt, nos treurá de pena.

CONVERSA.

—Sab que la lira del *Trovador de Montserrat*, desde la Revolució, està molt callada?

—Es com un jugador de *tutti*, que té un caball.

—¿Perqué vol dir?

—Perqué espera que li vingui un rey per cantar.

PENSAMENT DE UN PARTIDARI DE 'N PUIG Y LLAGOSTERA.

Si 'ls Estats-Units nos volguessen donar pacas de cotó en cambi de espanyols que son y buscan ser empleats, desde aquet moment establia 'l llibre-cambi en Espanya.

Génovas, Orleans, Borbons,
 Coburgs y demés parents,
 tots son punyos diferents,
 però al fi tots son bastons.

Lo punyo molt poch hi fa,
 mes gros, mes xich, mes rodó,
 sempre es lo cap de un bastó
 que ha de servir per pegar.

NOVEMBRE.

- 1 dim. s. Tot sants.
 2 dime. Los morts.
 3 dij. s. Armengol.
 4 div. s. Càrlos Borromeu.
 5 dis. s. Zacarias.
 6 diu. s. Sever.
 7 dill. s. Florenci.
 8 dim. Los i marts. coron.
 9 dime. s. Teodor.
 10 dij. s. Andreu Avelino.
 11 div. sta. Mena.
 12 dis. s. Martí papa.
 13 diu. Lo P. de la M. D. y s.
 Estanislau.
 14 dill. s. Serapi y s. Ruso.
 15 dim. s. Eugeni.

- 16 dime. s. Elpidi.
 17 dij. sta. Gertrudis.
 18 div. s. Maxim.
 19 dis. sta. Isabel reina de H.
 20 diu. s. Felix de Valois.
 21 dill. La P. de la M.
 22 dim. sta. Cecilia.
 23 dime. s. Climent.
 24 dii. s. Joan de la Creu.
 25 div. sta. Catarina.
 26 dis. Los D. de Ntra. Sra. y
 s. Conrado.
 27 diu. s. Facundo.
 28 dill. s. Gregori III.
 29 dim. s. Saturni.
 30 dime. s. Andreu ap.

Sant Andreu, pluja ó neu
 ó fret molt breu.

A n' aquet li han obert un canal y vè de Suez.

DOCTRINA PROGRESSISTA

—¿Qué cosa es Fe?

—Es una virtut molt natural ab la cual creyem tot lo qué l' Olózaga 'ns revela, y 'n Prim nos ho manxa créurer com á cosa de fe.

—¿Qué cosa es Esperansa?

—Es una virtut molt natural ab la cual esperam del Ministeri que 'ns donarà l' rey que mes nos convinga y 'ls medis per ferlo venir.

—¿Qué cosa es Caritat?

—Es una virtut molt natural per la cual nos repartim turrò los uns als altres.—MOSSEN SERÁ.

DIALECH.

Un vista de Aduanas.—Ja que no está previst en los arancels, ¿cuán varem pagar á un càrrec de rey estranger.

—Lo ministre.—Fassin los ulls grossos, y deixintlo passar com á primera materia.

—Lo vista.—Está bé Donchs lo donarem com un tres de marbre.

—Alsa noya com deixas anar la sal.
 —Per això l' han desestancada.

A n' aquet li han allaugerit las cadenes y corra per Cuba.

CANTARS.

Mes que estima 'l peix al mar
 t' estimo jo, nena hermosa,
 y mes que 'n Prim ser ministre,
 y que 'l Papa, rey de Roma.

No 't dich «reina del meu cor,»
 perqué 'l meu cor no vol reinas,
 y à mes, pensà ab Isabel
 te 'm posaria vermella.

Per gent de spleen, à Inglaterra;
 per grans fanfarrons, à Fransa;
 per sinxats, à Portugal;
 per molts empleats, à Espanya.

EPIGRAMA.

¡Com posa deutes á Espanya
 aquet Ministre de Hisenda!
 —Per só 's diu que es partidari
 de la politica ingleza.

—Jo penso que * * D. Càrlos serà
 rey de Espanya.

—Vosté pensa cosas impossibles
 y nega la llibertat de pensar.

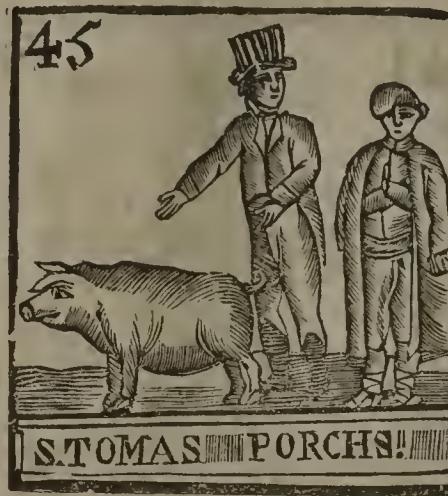

L' editor ¿qué 'ls hi apareix?
 De Alger ara ha aparescut

tant divertit, tant mogut,
 tant... vamos, es ell mateix.

DESEMBRE.

- 1 dij. s. Eloy.
 2 div. sta. Aurelia.
 3 dis. s. Francisco Javier.
 4 diu. sta. Bárbara.
 5 dill. s. Sabas.
 6 dim. s. Nicolau de Bari.
 7 dime. s. Ambrós.
 8 dij. ♫ La P. Concepció.
 9 div. sta. Leocadia.
 10 dis. M. D. de Loreto.
 11 diu. s. Damás.
 12 dill. s. Sinesi.
 13 dim. sta. Llucia.
 14 dime. s. Nicasi y Pom.
 15 dij. s. Eusebi.
 16 div. sta. Adelaida.

- 17 dis. s. Llatzer.
 18 diu. M. de D. de la O.
 19 dill. s. Nemesi.
 20 dim. s. Domingo de S.
 21 ime. s. Tomás ap.
 22 dij. s. Zenon.
 23 div. sta. Victoria.
 24 dis. s. Delfi.
 25 diu. Nadal.
 26 dill. s. Esteva.
 27 dim. s. Joan ap. y ev.
 28 dime. Los innocents.
 29 dij. s. Tomás Cant.
 30 div. La T. de s. Jaume.
 31 dis. s. Silvestre.

*Per Nadal,
cada ovella á son corral.*

ALS REBUTORS.

Vostés ja estan al correut de les peripecias perquè ha passat l' editor de aquest almanach: lo varcn pendrer, va anar á Mallorca, de allí va escapulirse á Alger, va passar á Fransa y després va compareixer mitj moro y mitj gabaig. ¡Contin si 'n té per esplicar! Aixó va fer que aquest any no sortis á son degut temps aquet Xanguet. Voliam ferlo sortir mes tart, però hi va haber alló del assalt de Gracia, y jau! altra vegada l' editor al Ponton. ¡Es que es tota una desgracia! Ell conta que cuan mamaba alguna bruixa 'l va mal mirar, encara que tothom li assegura que es un bruixot que l' ha mal mirat.

Ab això 'l Xanguet de 1870, no va poguer eixir, y ara hem dit: que no 's quedí enrera; avans de acabá l' any que surti, y dintre pochs dias sortirà 'l de 1871, pel cual ja ho tenim tot á punt de solfa.

¡Pot sé 's creyan que no sortiria 'l del any 71! ¡No faltaba mes! Bé tenim de dirne alguna de fresca sobre l' icterodes y sobre Prussia y Fransa y sobre ca 'n Gomis... ¡Ja veurán lo dibuixant com ha tret fabas de olla!

Salut y pessetas per comprar aquet *Xanguet* y dintre pochs dias lo del any nou.

EPITAFIS.

Hi ha aqui una revolució morta de tips de turró.

Aquí jau la tirania
que, peiqué no ses mes mals,
varen matá uns generals.
—Aixó contau á ta tia.

ANUNCIS.

Cinch minuts fora del mont, jiguina en vers y en un acte. Preu 1 ral.

La Passió política. Tragi-comèdia satírica é històrica en 4 actes y once cuadros, illustrada ab 18 tipos-caricatura. Preu 2 rals.

¿Per un ral qui no pendrá
lo TIBURÓ? Es divertit,

es politich, es pulit,
y está escrit en castellá.

MAPA CÓMICO POLITICO

DE EUROPA PARA 1870.

perfectamente delineado,
siendo representados los
países por figuras alegó-
ricas que caracterizan los
distintos estados de Eu-
ropa.

Forma este precioso mapa un
gran pliego marquilla colorido y
vénese al ínfimo precio de 2 rs.

PLANO DE PARIS

Y SUS ALREDEDORES.
con las fortificaciones de de-
fensa actual.

Con esto deallado mapa á la
vista, podrán seguirse fácilmente
las operaciones del ejército sitiador y sitiado en Paris.

Forma un pliego marca lóleo
regular colorido y vénese al in-
fimo precio de UN real.

J. LOPEZ, editor—Rambla del Mitj, 20, Barcelona.

ANY VII

VAL MES AQUI QUE A CAL APOTECARI.

LO XANGUET,

ALMANACH PER L' ANY

1871.

Il·lustrat ab molta sal y escrit per D. Pau Bunyegas, D. Magí Gil, D. Simon lo Sereno del barri y altres autoritats populars.

Epòcas célebres.

Del assalt de Gracia, segon any.
Dels punts negres, segon any.
De ls assassinats de Montalegre, tercer any.
Del ajuntament militar, tercer any.
De la gloriosa pasterada, caart any.
De la resurrecció de Judas, quart any.
Dels desacerts progressistas, cincuentéssim any.
De las desgracias de Espanya... hem perdut lo compte.

Estacions.

Pels homes.
Primavera, fins à 20 anys.
Estiu, de 20 à 35 anys.
Tardor, de 35 à 55 anys.
Ivern, de 55 anys amunt.

Per les dones.

Primavera, fins à 18 anys
Estiu, de 18 à 30 anys.
Tardor, de 30 à 40 anys.
Ivern, de 40 anys amunt

ECLIPSE DE LLUNA.

JUDICI DE 'L ANY.

Lo millor que 'ls bi puch di es que no 's trenquin lo cap en buscar lo que no 's troba ni per un dit de la ma. Buscar á aquest any judici, es buscar sis peus al gat. Una remesa de Italia, que per cap d' any va airibá, va probar bé que en Espanya lo judici s' ha acabat, y perque ella no s' escapi pel mon á fer disbarats, la subjecta á casa seva lo grillet de Gibraltar.

La guerra entre Franya y Prussia, que encara 'n raja la sanch, deixa á Prussia y deixa á Franya sense brassos, sense un clau, ab las gallas enfonsadas

y ab lo judici á can taps. Lo rey de Italia va á Roma, cuan no bi veu dificultats y ja 's considera un heroe perque dintre Roma ha entrat; y aixó prova que 'l judici ha fugit dels italians

L' Inglaterra, la nació que ara podent evità las desgracias que s' han fet los francesos y 'ls prussians, s' ho mira ab indiferencia y 'ls deixa barbarisá, demostraque té 'l judici un bon xich perjudicat.

Y si aixis lo mapa-mundi anem corrent pam á pam, trobarem, que 'l que es per ara lo judici té pochs graus,

y á no ser pel Nort de Amèrica y la Suissa, que han lograt posar-se 'l judici á casa, no 'n trobariam ni un grà.

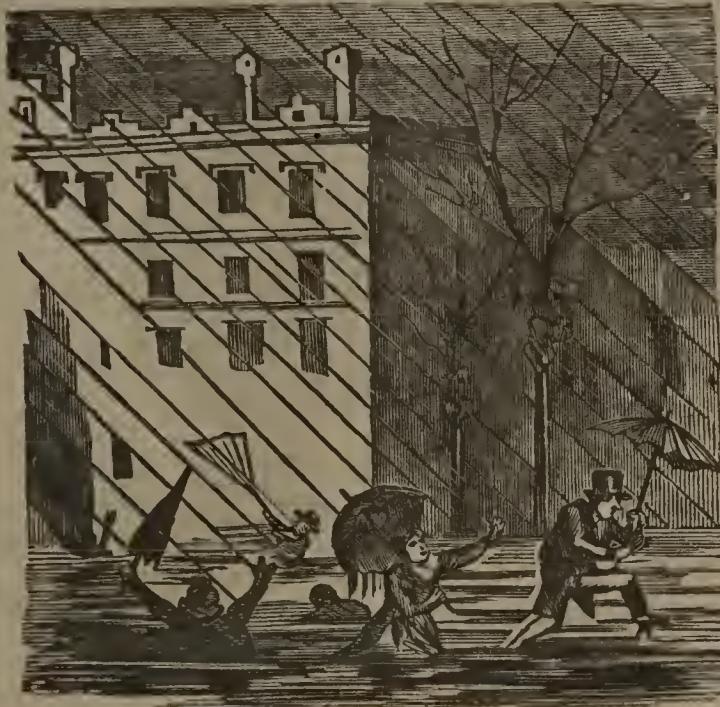
Veyent aixó LO XANGUET, en us de las facultats que li han concedit los peixos, per sufragi universal, mana: Que 'l primer que trobi 'l any scanta hui reinant, per la desgracia del mon, lo Illigui de peus y mans y 'l porti á Sant Boy depressa, ahont quedará tancat.

Passis avis als cipayos y als soldats de plom mes braus, perque pugn denà aussili al que logri agalà 'l any.

PAU BUNYEGAS.

JANER.

- 1 diu. Cap d' any.
- 2 dill. San Macari.
- 3 dim. Sta. Genoveva
S. Daniel.
- 4 dime. S. Tito.
- 5 dij. S. Telesphor.
- 6 div. L' adoració dels
Reys Gaspar, Mel-
cio y Baltasar.
- 7 dis. S. Ramon de Pe-
ñafort.
- 8 diu. S. Teofil.
- 9 dill. S. Juliá mr.
- 10 dim. S. Nicanor.
- 11 dime. S. Higinio.
- 12 dij. S. Arcadi.
- 13 div. Sr. Gumersindo.
- 14 dis. S. Hilari.
- 15 diu. S. Pau ermità y
S. Mauro.
- 16 dill. S. Fulgenci.

Plou y en l' aquari de 'n Malla
tot Barcelona batalla.

- 17 dim. Sta. Rosalina y
S. Antoni Abad.
- 18 dime. Sta. Prisca.
- 19 dij. S. Canut.
- 20 div. S. Sebastiá.
- 21 dis. S. Fructuós y
Sta. Ignés.
- 22 diu. S. Vicens.
- 23 dill. S. Anfós y S. Il-
defonso.
- 24 dim. S. Timoteo.
- 25 dime. La Conversió
de S. Pau.
- 26 dij. Sta. Paula.
- 27 div. S. Joan Crisós-
tomo.
- 28 dis. S. Juliá y Ci-
rielo.
- 29 diu. S. Francisco.
- 30 dill. Sta. Martina.
- 31 dim. S. Pere Nolasch

LA FEBRA GROGA.

Després de un dinar de escudella de lley marcial, carn d' olla de quintas y entrant de elecció de rey, l' any 70 nos va donar per postres, una abundància de miasmas, per lo cual va quedar deserta de autoritats y de particulars la ciutat del Ajuntament per sufragi del Capità general.

Los capellans, tocaren lo dos; los regidors, tocaren lo cuatro; los diputats provincials tocaren lo sis; los militars tocaren lo vuit; y 'ls metjes, tocaren lo deu, veyent que en la malaltia no hi tocaban pilota, y si res hi tocaban, era l' violon.

Passá aquella marfuga, pero com tota causa produeix los seus efectes, aquests foren, que per Nadal no va poder menjar gall tothom qui n' hauria volgut y que per cada miasma que hi haguè, ha vingut de Madrit una creu. De manera, que després de la malaltia epidèmica, ha vingut la malaltia endémica de Espanya, que es la de las condecoracions.

Si are se armés una creuhada y hi haguessen de anar tots los creuhats, aquesta terra hi estaria representada per totes las classes socials, desde l' primer ministre, fins al limpia-botas.
MAGI GIL.

FEBRER.

- 1 dime. S. Ignaci y
 Cecili.
 2 dij. ♀ La Candlera.
 3 div. S. Blay.
 4 dis. S. Rambert.
 5 diu. Stas. Agueda y
 Calamanda.
 6 dill. Sta. Dorotea.
 7 dim. S. Ricart y Ro-
 mualdo.
 8 dime. S. Joan de
 Mata.
 9 dij. Sta. Apolonia.
 10 div. S. Guillem y
 Sta. Escolástica.
 11 dis. Los set servos
 de Maria.
 12 diu. Sta. Eularia.
 13 dill. Sta. Catarina de
 Riccis.
 14 dim. S. Valentí.

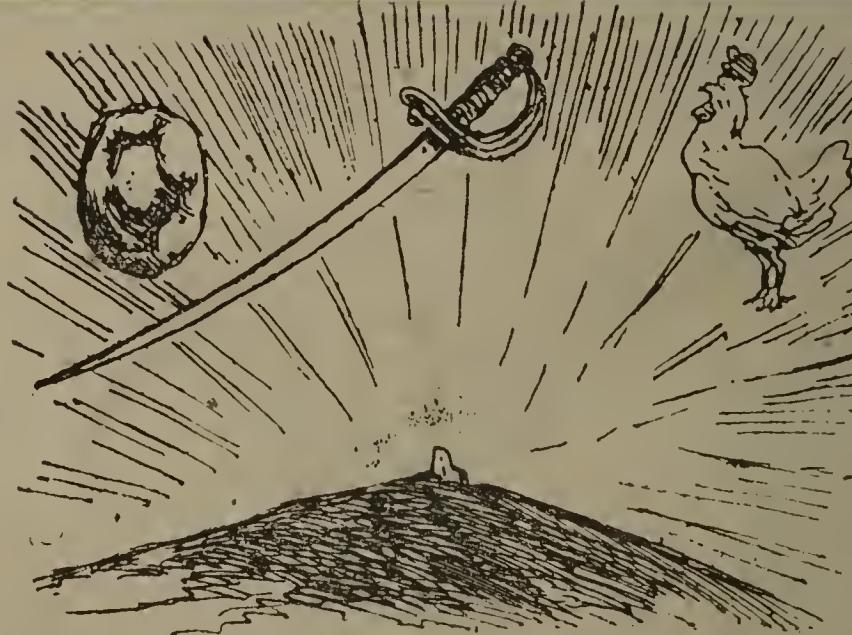

Aquests peixos raquitichs,
no son pas peixos politichs.

- 15 dime. S. Faustí y
 Jovita.
 16 dij. S. Honesti.
 17 div. S. Rómulo.
 18 dis. S. Simeó.
 19 diu. S. Mansuct.
 20 dill. S. Nemesi y Sa-
 dot.
 21 dim. S. Secundi y
 Abili.
 22 dime. Cendra y la
 c. de s. Pere 'n A.
 23 dij. S. Pere Damiá
 y Sta. Margarita.
 24 div. S. Matias.
 25 dis. S. Avertano.
 26 diu. Ntra. Sra. de
 Guadalupe.
 27 dill. S. Leandro y
 Baldomero.
 28 dim. S. Roman.

LA AURORA BOREAL

Deyan uns que l' aurora
 designa guerras;
 això es fam, deyan altres;
 y 'ls altres, pestes.
 Jo me 'n buriaba,
 yaquells que hi daban crèdit
 me seyan llàstima,
 Mes no una cosa sola
 dos anunciaba,
 sino que las hem vistes

totas plegadas.
 La sebra, guerra
 y fam, que de las dues
 es consecuencia.
 Ara crech que l' aurora
 designa guerras,
 ó fam, ó peste horrible
 ó altres lindesas.
 ¡Bondat divina;
 cuan vol darnos somanta
 primé 'ns avisa.

D. SIMON

La carneceria Franco-Prussiana

Guillem de Prussia, atrapá á Napoleon, lo *Petit*, que conten de la influencia material que li habia fet guanyar l' últim plebiscit, ballaba 'l can-can mes trempat que un ginjol.

MARS.

- 1 dime. s. Rosendo.
 2 dij. s. Simplici.
 3 div. s. Emeteri y Seldoni.
 4 dis. s. Casimiro.
 5 diu. Lo beato Nicolau Factor.
 6 dill. s. Olagué.
 7 dim. s. Tomás de A.
 8 dime. s. Joan de Deu
 9 dij. s. Paciá y sta. Francisca vda.
 10 div. s. Meliton.
 11 dis. s. Constantí.
 12 diu. s. Gregori.
 13 dill. s. Ramiro, Roldigo y Salomó.
 14 dim. sta. Florentina.
 15 dime. sta. Madrona.
 16 dij. s. Heribert.

(¡Que n' es de bé 'l meu marit!)
 —Pren y comprat lo vestit.

- 17 div. s. Patrici.
 18 dis. S. Gabriel.
 19 diu. s. Joseph.
 20 dill. s. Niceto.
 21 dim. s. Benet.
 22 dime. s. Deogracias.
 23 dij. Lo beato Joseph Oriol.
 24 div. s. Timolau.
 25 dis. L' Anunciació de N.S. y sant Dimas.
 26 diu. s. Brauli.
 27 dill. sta. Lidia.
 28 dim. s. Sixto III.
 29 dime. s. Eustasi y Bartoldo.
 30 dij. s. Joan Clímaco.
 31 div. Los dolors de N.S., sta. Balbina

Napoleon, confiant en la Providencia, declara la guerra á la Prussia

Guillem, confiant en la Providencia, atmet la declaració de guerra.

Napoleon deya que tenia molta gent, molts canons, y bona administració. Guillem tenia molta gent, molts canons y bona administració.

La confiansa del un, era un bon xich mes fundada

que la del altre, perque Napoleon deya lo que no tenia y Guillen tenia lo que deya.

Aixis es, que al dir los francesos ¡A Berlín! y 'ls Prussians ¡A París! aquestos se fundaban ab basses mes sólidases que aquells.

Napoleon, que volia anar á Prussia va créuter que 'l camí mes curt era 'l de Sedan y cap allà dirigi 'l seu exèrcit.

Efectivament: los prussians sitiaren á Sedan y allí Guillem axarpá á Napoleon que li entregá l' espasa y 's deixá sicá á la gabia si us plau per forsa.

Un hulano que tenia noticia de que 'l francès engabiat desitjava anar á Prussia li satisfe aquet desitj enportantselo ab una ma, perqué sensa corona, sense espasa y sense honor, Napoleon pesaba poch.

ABRIL.

1	dis. sta. Teodora y
s. Venanci.
2	diu. s. Francisco de
Paula.
3	dill. s. Benet.
4	dim. s. Isidor.
5	dime. s. Vicens Fer.
6	dij. s. Celestí y s.
Celso.
7	div. s. Epifani.
8	dis. s. Edesi y s.
Albert lo gran.
9	diu. Pascua de Re-
surrecció, sts. Ma-
ria Cleofé.
10	dill. s. Ezequiel.
11	dim. s. Lleó el gran
12	dime. s. Victor.
13	dij. s. Hermenejil.
14	div. s. Telm.
15	dis. sta. Basilisa.

Per fer toros, en Espanya;
sols en això ningú 'ns guanya.

Desde Prussia pogué calcular tota la desgracia deguda á la seva gracia.

Guillem, que havia dit que sols feya la guerra al Emperador, continuá sentla á la Republica, y ab això vingué á demostrar que tenia paraula de rey.

Las tropas franceses, foren en sa majoria fetas presoneras y destruidas y l' exercit que 's formá no-

vament, era de gent del tot nova per lo art destructor y bárbaro de la guerra. Aixis, encara que oposant una forta ressistència al enemic, no tinguò mes que sucumbir, sino al valor, al major número y á las armas dels prussians.

Paris, la capi-

tal del continent europeo, se vegé sitiada y bombardada y la República francesa, pels desacerts de son anterior govern imperial, tingué que firmar la pau, cedint á la Prussia la Alsacia, part de la Lorena, y cinquè cent milions de franchs, quedantse los

16	diu. s. Toribi.
17	dill. La b. Mariana
de J.
18	dim. s. Eleuteri.
19	dime. s. Hermógen.
20	dij. sta. Inés.
21	div. s. Anselm.
22	dis. stos. Sotero y
Cayo.
23	diu. s. Jordi p de
Catalunya.
24	dill. s. Fidel.
25	dim. s. March evan.
26	dime. s. Cleto y
Marcelino.
27	dij. s. Pere Armen-
gol.
28	div. s. Prudenci.
29	dis. s. Pere.
30	diu. sta. Catalina de
Sena.

alemanys en Fransa fins al complert cumpliment dels capítols de la pau.

Los resultats de aquesta guerra, han sigut: la desaparició de uns cuants cents mil homes, deixarne altres tants de esguerrals, y la destrucció de moltes vilas franceses, gràcies á la civilisació dels alemanyans.

L' única cosa bona que ha tingut, ha estat l' augment de monarcas destronats, que per lo mateix estant tronats, y que 's poden consolar los uns als altres, per alló de qué mal de molts es consol de boits.

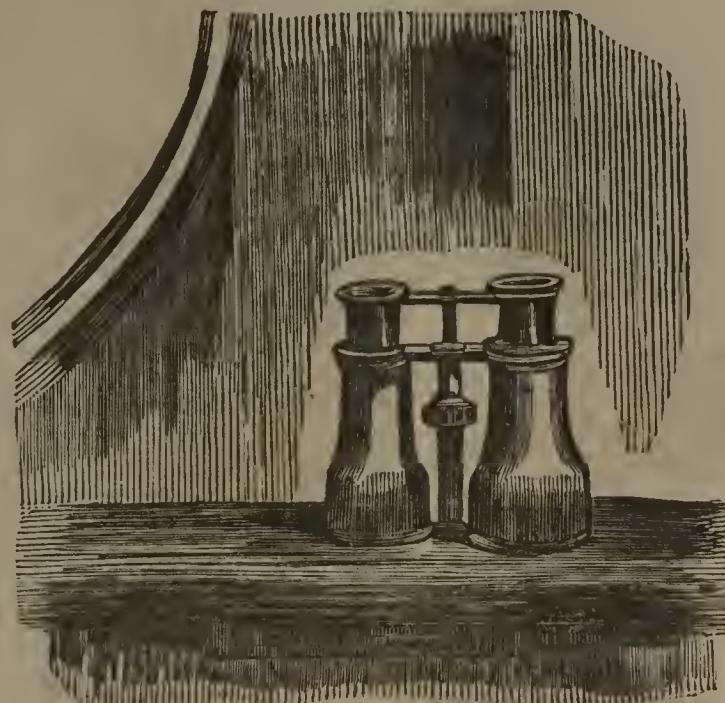
Tant debó que aquesta sós l'

última guerra que tingués d' apuntar la història! Lo de destronar monarcas, també 's pot conseguir de altres maneres, y no val la pena que per ells s' empapi la terra de sanch inocenta.

LO SERENO DEL BARRI.

MAIG.

- 1 dill. s. Felip y s.
Jaume.
2 dim. s. Atanasi.
3 dime. sta. Creu.
4 dij. sta. Mònica.
5 div. s. Pio V. p.
6 dis. S. JOAN ANTE
PORTAM-LATI-
NAM.
7 diu. s. Estanislao.
8 dill. La aparició de
s. Miquel.
9 dim. s. Gregori Na-
zianzeno.
10 dime. s. Antoni.
11 dij. s. Eudalt.
12 div. s. Pancraci.
13 dis. s. Pere Regalat
14 diu. s. Bonifás.
15 dill. s. Isidro.
16 dim. s. Joan Nepo.

Aquets, may serveixan tant,
com cuan se balla 'l can-can.

GRACIOSA DESGRACIA.

*Gracia, la vila graciosa,
va ser desgraciada, gracies
á la gracia de un desgraciat,
que pera pescar una gracia
va portarse de un modo
graciós.*

*La gracia estigué en qué
'ls gracienses aixecaren
una barricada en lo pas-
seig de gracia; se posá siti
á Gracia, se desgraciá la
vila y s' assaltá graciosament,
sense que ningú s' hi oposés.
Lo govern agraciá al
que causá tantas desgra-
cias.*

Moltas gracies

—¿Cuants anys me faría
vosté?

—Trenta cinch.

—Justos.

—¿Y vosté, cuants me
'n desfaria?

—¡Oh! no sé desferne.

—Sempre había sentit
dir que era mes fácil des-
fer que no pas fer!

AL GENI DE LA MORT.

(Monument de carn y ossos.)

- 17 dime. sta. Restitura
18 dij. X La Assunció
del Senyor.
19 div. s. Ibo, abogat.
20 dis. s. Baldiri.
21 diu. s. Secundí.
22 dill. sta. Rita de C.
y sta. Julia.
23 dim. La aparició de
Santiago.
24 dime. stas. Afra, Su-
sana y Paladí.
25 dij. s. Gregori VII.
26 div. s. Felip Neri.
27 dis. Lo v. Beda.
28 diu. Pas. de P.
29 dill. sta. Teodosia.
30 dim. s. Fernandc,
rey de Espanya.
31 dim. sta. Angela y
sta Petronilla.

DIVISIONS DELS ESPANYOLS

Uns que pagan y uns
que pegan; ó

Uns que reben diners y
uns que reben pallisas; ó

Uns que roban y uns
que reben; ó

Uns que xiulan y uns
que bufan; ó

Uns que prenen y uns
que son presos; ó

Uns que ballan y uns
que treballan; ó

Uns que cantan y uns á
qui 'ls quintan; ó

Uns descamisats y uns
que descamisan.

Pel Juliol d' aquest any,
s' han de cambiar los sel-
los de correo.

La llibertat que ara hi
ha, será substituida pel
cap del rey.

Si may vé la febra gro-
ga, ab los metjes y auto-
ritats actuals, no tingan
por de morirne.

Aixó, si may vé; ara si
vé alguna vegada, ja es
una altra cosa.

EPITAFI.

Aixefada pel gran pes
de esta ilosa sepulcral,
que labrà 'l Poble francés
malmesa per sempre mes,
hi ha una corona imperial,

EPITAFÍ.

Hi ha á 'n aquet clot mitj milió,
que en lo camp varen quedá
Justicia! 'ls varen matá
un rey y un emperadò.

JUNY

- 1 dij. s. Fortunat.
- 2 div. s' Marceli y Erasme.
- 3 dis. s. Isaach y sta. Clotilde,
- 4 diu. La santíssima Trinitat.
- 5 dill. sta. Valeria.
- 6 dim. s. Norbert.
- 7 dime. s. Sabini.
- 8 dij. ☩ *Corpus Christi.* y s. Salustiá.
- 9 div. s. Primo y Feliciá.
- 10 dis. sta. Margarida.
- 11 diu. s. Bernabé.
- 12 dill. s. Onofre.
- 13 dim. s. Anton de Padaua.
- 14 dime. s. Basili.
- 15 dij. s. Modest.

¡So neo y 'm desespera!
¡¡Sols jo ab lo cranch vaig enrera!!

- 16 div. sta. Llutgarda.
- 17 dis. s. Manel, Sabel e Ismael.
- 18 diu. s. March y Marceli.
- 19 dill. s. Gervasi y Protasi.
- 20 dim. s. Silveri.
- 21 dime. s. Lluís Gonzaga.
- 22 dij. s. Paulini.
- 23 div. sta. Agripina.
- 24 dis. *La nativitat de san Joan Bautista.*
- 25 diu. s. Guillem.
- 26 dill. s. Joan y s. Pau
- 27 dim. s. Ladislao.
- 28 dime. s. Lleó II p.
- 29 dij. s. Pere y s. Pau
- 30 div. *La commemo- ració de s. Pau.*

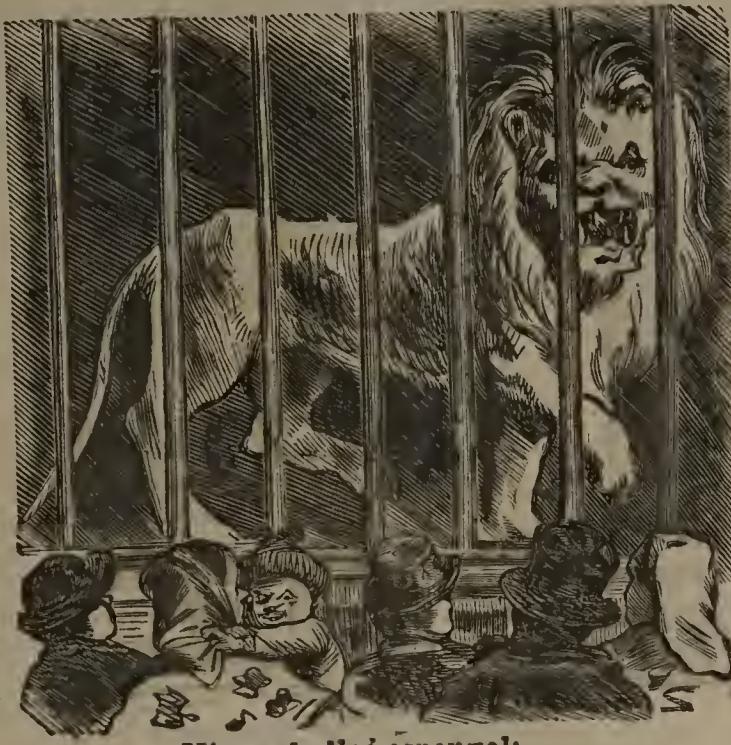
Un ministre cessant.

La seva estancia, un palau;
los seus criats, de levita;
menja bons talls, fuma habanos,
y viva la cessantia.

Sem
ment
Igua
Llibe

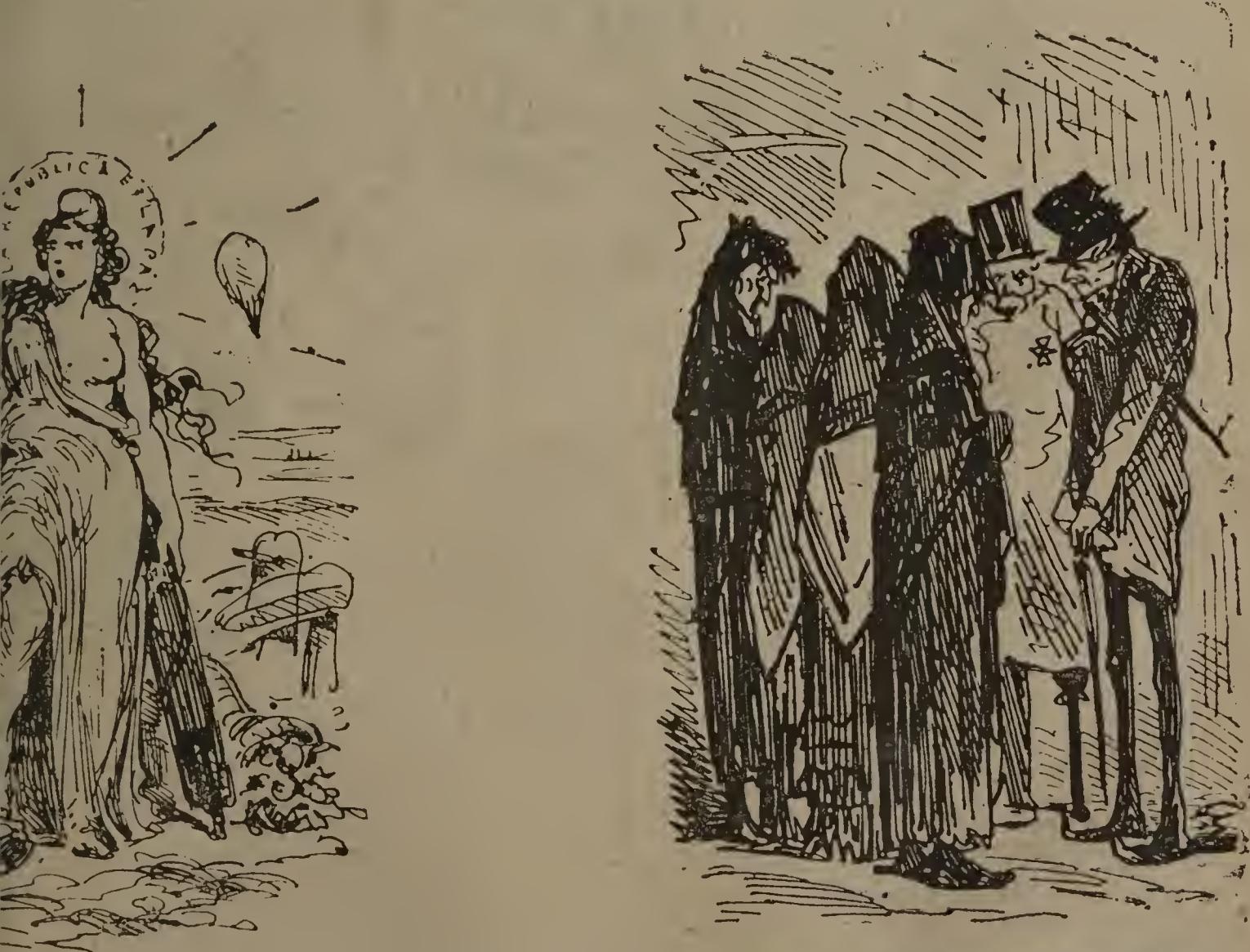
JULIOL.

- 1 dis. s. Galo
 2 diu. La Visitació de
Ntra. Sra.
 3 dill. La prec. sanch
de N. S. J.
 4 dim. s. Laureá y
el bto. Gaspar B.
 5 dime. s. Miquel dels
Sants.
 6 dij. s. Isaías:
 7 div. s. Fermí.
 8 dis. sta. Isabel.
 9 diu. s. Zenó.
 10 dill. s. Cristóphol.
 11 dim. s. Abundi.
 12 dime. s. Joan Gual.
 13 dij. s. Anaclet.
 14 div. s. Bonaventura
 15 dis. s. Henrich.
 16 diu. M. de D. del
Cárme.

*Mireus lo lleó éspanyol;
Crida y no pot di 'l que vol.*

- 17 dill. s. Aleix.
 18 dim. s. Sinforsa y
s. Frederich.
 19 dime. s. Vicens de P
20 dij. s. Elías y s. Ge
roni E.
 21 div. sta. Práxedes.
 22 dis. sta. Maria Mag.
 23 diu. s. Libori.
 24 dill. sta. Cristina.
 25 dim. s. Jaume y
s. Cugat.
 26 dime. sta. Ana.
 27 dij. s. Pantaleó y
Juliana.
 28 div. s. Nazari, Cel
so y Víctor.
 29 dis. sta. Marta y
Beatriz.
 30 diu. s. Nen y s. Non
 31 dill. s. Ignaci de L.

Cessants que deixa un ministre.

poble serà esclau,
 hagi proclamat
raternitat,
Progrés y Pau.

Habitán sota terrat,
 debent encara 'ls lloguers;
 lo fret, consola sa gana;
 la gana, 'ls consola 'l fret.

AGOST.

- 1 dim. s. Pere y s.
 Feliu.
 2 dime. M. D. dels
 Angels.
 3 dij. s. Esteba.
 4 div. s. Domingo.
 5 dis. M. D. de las
 Neus.
 6 diu. s. Just y s. P.
 7 dill. s. Gayetá.
 8 dim. s. Ciriach.
 9 dime. s. Roman.
 10 dij. s. Llorens.
 11 div. sta. Filomena.
 12 dis. sta. Clara.
 13 diu. s. Casiá y s.
 Hipòlit.
 14 dill. s. Eusebi.
 15 dim. ☩ La Asunció
 16 dime. s. Roch y s.
 Jacinto.

¡Verge mevà, cuants afanys!
 Si pogués tornà à quinze anys!

- 17 dij. s. Liberat.
 18 div. sta. Elena.
 19 dis. s. Magí y s. Ma-
 riano.
 20 diu. s. Joaquim.
 21 dill. sta. Joana.
 22 dim. s. Sinforiá y s.
 Fabriciá.
 23 dime. s. Felip.
 24 dij. s. Bartomeu.
 25 div. s. Lluis, rey.
 26 dis. s. Ceferí.
 27 diu. s. Joseph de Ca-
 lasanz.
 28 dill. s. Agustí.
 29 dim. La degollació
 de s. Joan Batista
 y sta. Sabina.
 30 dime. sta. Rosa de
 Lima.
 31 dij. s. Ramon Nonat

CAPS DE GUIX.

LO SIGLE IX.

¡Horror..! ¡Llaurer se prepara
 al que surt ab un invent,
 que logra matar mes gent
 que tot lo inventat fins ara!
 ¡Lo canó que allarga mes
 es aplaudit de tothom;
 de son inventor, lo nom,
 veureu per tots las pàpés!
 ¡Minè, Chassepot, Berdan..!
 ¡Lo sigle ab goig vos atmira..!
 Pero aquet sigle delira...
 ¿com no aplaudeix á Troppman?
 Ja ho veig... ¡Pregunta pueril!
 Sigle, molt bé 'ls noms pregonas;
 ¡Troppman matá set persones;
 y 'ls altres... setanta mil!
 Aquet es sigle de sort,
 pel que té mes forsa á casa;
 la gran rahó, es la espasa
 y 'l dret, es del que es mes fort.
 ¡Voleu sapiguer la terra,
 del mon, mes adelantada..?

es la mes acaudalada
en materials de guerra;

La que té ametralladoras,
mes fusells, y mes espases,
incendiarias, balas rasas,
mes màquines destructoras.

La que mes titols mereix
de gran civilisació,
avuy dia, es la Nació
que mes mata y mes destrueix.

Y en mitj de aquet entusiasme
de guerra, de iniquitat,
la llei es paper mullat,
la justicia es un sarcasme.

Véncer es la sola ditxa;
per véncer, la llei s'ensorra,
la fraternitat s'esborra,
la llibertat se trepitxa.

Sigle dinou ¿tú 't decretas
un titol de honor cumplert..?
 ¡Sigle de las llums..! No es cert.
 ¡Sigle de las bayonetas!!

FRANCESC POVS.

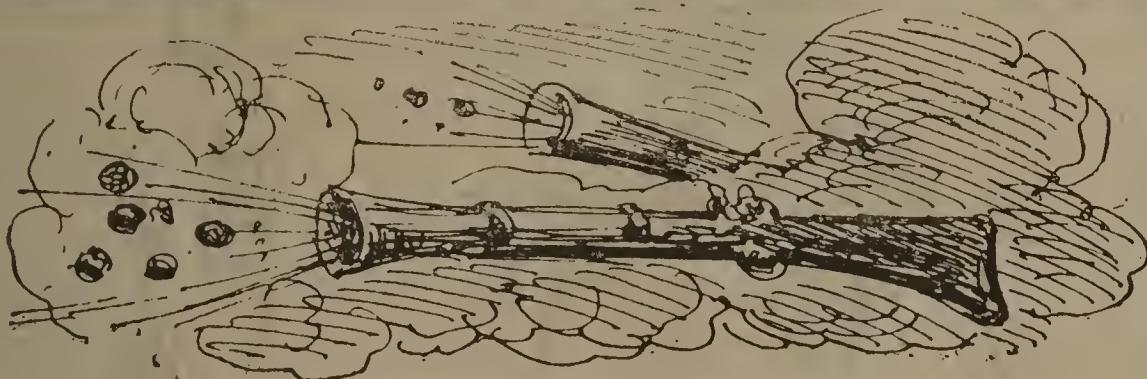
SETEMBRE.

- 1| div. s.-Gil.
 2| dis. s. Antoli y s.
 Esteve, rey.
 3| diu. s. Nonito.
 4| dill. sta. Cándida y
 sta. Rosalía.
 5| dim. s. Llorens y
 sta. Obdulia.
 6| dime. s. Onesiforo y
 s. Faust.
 7| dij. sta. Regina.
 8| div. ✕ La n. d. M.
 y s. Adriá
 9| dis. s. Gregori.
 10| diu. s. Nicolau d. T.
 11| dill. s. Proto y s. J.
 12| dim. s. Lleonci.
 13| dime. s. Eulogi y s.
 Amad.
 14| dij. s. General.
 15| div. s. Nicomedes.

Ara es à dalt lo qui hi es;
 veurem qui hi serà després.

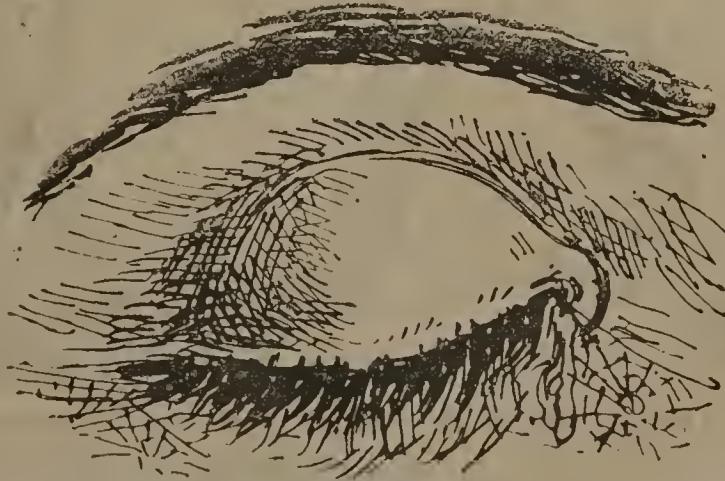
- 16| dis. a. Cornelio y s.
 Cipriá.
 17| diu. s. Pere de Arb.
 18| dill. s. Tomás.
 19| dim. s. Genaro.
 20| dime. s. Eustaqui.
 21| dij. s. Mateu, apost.
 22| div. s. Maurici.
 23| dis. sta: Tecla.
 24| diu. ✕ La M. D. de
 la M.
 25| dill. sta. Maria de
 Cervelló.
 26| dim. s. Cipriá y sta.
 sta. Justina.
 27| dime. s. Cosme y s.
 Damiá.
 28| dij. s. Simon de Ro.
 29| div. La D. de s. Mi-
 quel.
 30| dis. s. Geroni.

ARGUMENTS DE AQUEST SIGLE.

OBSERVACIO.

No he vist cap persona
 mes curta de vista,
 que 'ls vistes de Aduana
 y 'ls de policia,
 Per naps, ó per bledas,
 ó per xiribias,
 ni miran cuant veuen,
 ni veuen cuant miran.

¡BRUUM...!

Los disparos
 van fer ruido.
 Buscan, prénan
 á tot bitxo...
 Y está, encara,
 lo dels tiros,
 sicut erat
 in principium.

L' ull de la policia que ha buscat als autors dels anteriors arguments.

FABULETA.

Al sortir don Manuel de fé 'l tronera,
 reventá, de un vapor, una caldera.
 Com don Manuel es home molt poruch,
 li sembla alló 'l disparo de un trabuch;
 y assegura ell mateix, fins que vegé,
 del disparo, punts negres pel carré.
 ¡Ditxós peruch, que mes de una ocassió.
 se passeja pel prat de la ilusió!

FABOLETTA.

Un generale, per pastici buoni,
 m' ha donatto á mangiare un macarroni.
 lo non voleva; é ha fatto forza tale,
 què resta morto il tristo generale!
 Io n' ho mangiato, ma sensa apetito,
 é aviatò l' avrò restituuto.
 Aspetta, buon lettore, poco ratto;
 verrai il macarroni disgratsiatto!

OCTUBRE.

- 1 N. S. del Rosari y l' Angel custodi.
- 2 dill. s. Leodegari.
- 3 dim. s. Candi y Gerard.
- 4 dime. s. Francesch.
- 5 dij. s. Froilá y s. Plácit.
- 6 div. s. Bruno.
- 7 dis. s. August.
- 8 diu. N. S. del Remey sta. Brígida.
- 9 dill. s. Dionisi.
- 10 dim. s. Lluis Bertran
- 11 dime. s. Nicasí.
- 12 dij. N. S. del Pilar y s. Serafí.
- 13 div. s. Eduart.
- 14 dis. s. Calixto y sta. Fortunata.
- 15 diu. sta. Teresa de J.

Fins están descamisat.
me tinch de véurer picat.

- 16 dill. s. Galo.
- 17 dim. sta. Eduvigis.
- 18 dime. s. Lucas.
- 19 dij. s. Pere de Alc.
- 20 div. sta. Irene.
- 21 dis. sta. Ursula.
- 22 diu. sta. Maria Salomé.
- 23 dill. s. Pere Pascual.
- 24 dim. s. Rafel arcángel.
- 25 dime. s. Crispí y Crispiniá.
- 26 dij. s. Evarist.
- 27 div. stos. Vicens, Sabina y Cristeta.
- 28 dis. s. Simó y s. Judas.
- 29 diu. s. Narcís.
- 30 dill. s. Claudi.
- 31 dim. s. Quintí.

NOMS

dels

FEDERALS.

- Descamisats.
- Demagogos.
- Rojos.
- Incendiaris.
- Baladrers.
- Y tot lo que vé
á la boca dels
senyors monárquichs.

Un home d' ació.

NOMS

dels

MONARQUICHS.

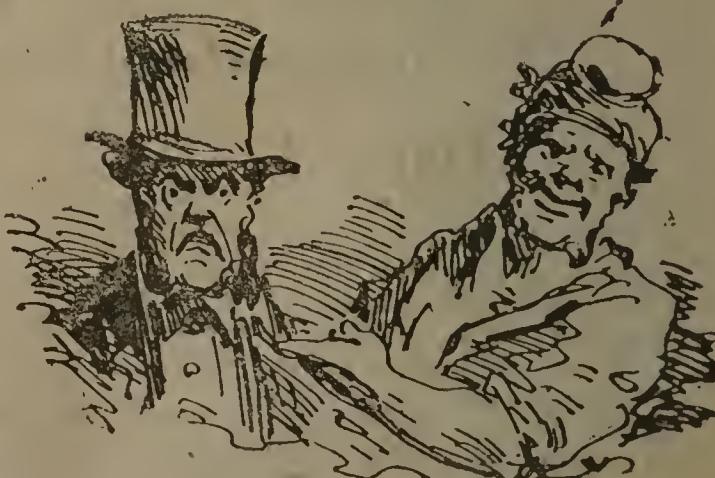
- Realistas.
- Sangoneras.
- Porristas.
- Pastelers.
- Gent d' órdre.
- Y tot lo que 'ls
pobres repub-
licans veu-
hen que son.

Un senyó pacífich.

Guanyan los monárquichs.

Guanyan los republicans.

NOVEMBRE

- 1 dime. ☩ Tot Sants.
 2 dij. La Commemoració dels morts.
 3 div. s. Armengol.
 4 dis. s. Carlos Borromeu.
 5 diu. s. Zacarias.
 6 dill. s. Sevé.
 7 dim. s. Florenci.
 8 Dime. Los 4 màrtirs coronat.
 9 dij. s. Teodor.
 10 div. s. Andreu Avel.
 11 dis. s. Martí y sta. Mena.
 12 diu. Lo Patrocini de N. S. y s. Martí.
 13 dill. s. Estanislau.
 14 dim. s. Scrapi y san Rufo.
 15 dime. s. Eugeni.

Per tirar fietxes de amor,
no sé trobar la millor.

- 16 dij. s. Elpídi.
 17 div. sta. Gertrudis y sta. Victoria.
 18 dis. s. Màxim.
 19 diu. sta. Isabel.
 20 dill. s. Félix de Valois.
 21 dim. La Presentació de N. S.
 22 dime. sta. Cecilia.
 23 dij. s. Climent.
 24 div. s. Joan de la Creu.
 25 dis. sta. Catarina.
 26 diu. Los Desposoris de N. S.
 27 dill. s. Facundo y Primitiu.
 28 dim. s. Gregori.
 29 dime. s. Saturni.
 30 dij. s. Andreu ap.

PORRISTAS CÉLEBRES.

Hèrcules.
Lo gegant de la ciutat
Los progressistas.

HIMNE PORRISTA.

La cansó de 'n tururut:
qui jamega ja ha rebut,
y aquell que ja es enterrat
ha rebut y jamegat.

COSTUM ANTIGA.

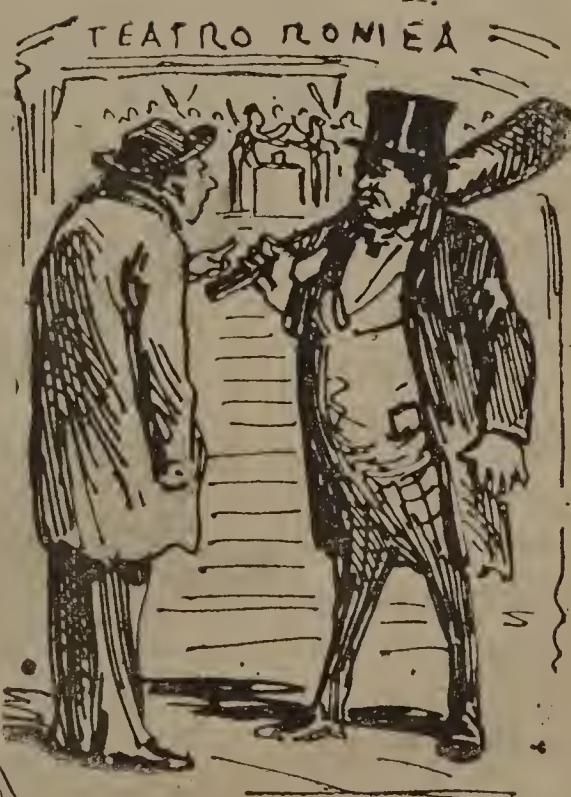
Per anar á la professió lo porrer de la Catedral, necessita perruca blanca y porra.

MATRIMONI.

Matrimoni tractat y contractat entre D. Absolutisme y Donya República, perquè ls fills que surtin de aquesta unió sigan tot carlins ó tot federals, y fas sin la contra als que manejan las cireres.

Coalició carlista-republicana.

COSTUM MODERNA.

Per anar al teatro Romea un senyor, necessita la entrada y porra.

DIVORCI.

En vista de què al senyor Progrés li amaga l'ou la seva senyora Donya Unió, aquell ha demanat divorci alegant per tota causa la seva impotència en cumplir los devers que s'habia imposat al casarse en 1868.

DECEMBRE.

- 1 div. s. Eloy.
 - 2 dis. sta. Paulina y
sta. Aurelia.
 - 3 diu. s. Francisco Ja-
vier.
 - 4 dill. sta. Bárbara.
 - 5 dim. s. Sabas.
 - 6 dime. s. Nicolau de
Bari.
 - 7 dij. s. Ambros.
 - 8 div. ✠ La P. Con-
cepció.
 - 9 dis. sta. Leocadia.
 - 10 diu. M. D. de Loreto
 - 11 dill. s. Damás.
 - 12 dim. s. Sinesi.
 - 13 dime. sta. Llucia.
 - 14 dij. s. Nicasi y s.
Pompeyo.
 - 15 div. s. Eusebi.
 - 16 dis. sta. Adelaida.

Nóy, [desde que t' has casat,
t' està aquet cap... ni pintat!

Los alemanys diuen que l' Emperador Guillem y 'n Bismark, junts, valen per 10. Aquetes lo número 4 y l' Emperador es lo 0.

La paraula dels alemanys, escepte la del Emperador, se pot créurer, sobre tot parlant de casa seva.

Lo general M óltke.

—¿Quin es lo sentit que avuy dia escaseixa mes?
—Lo sentit comú.

DOCTRINA PROGRESSISTA

Debers,

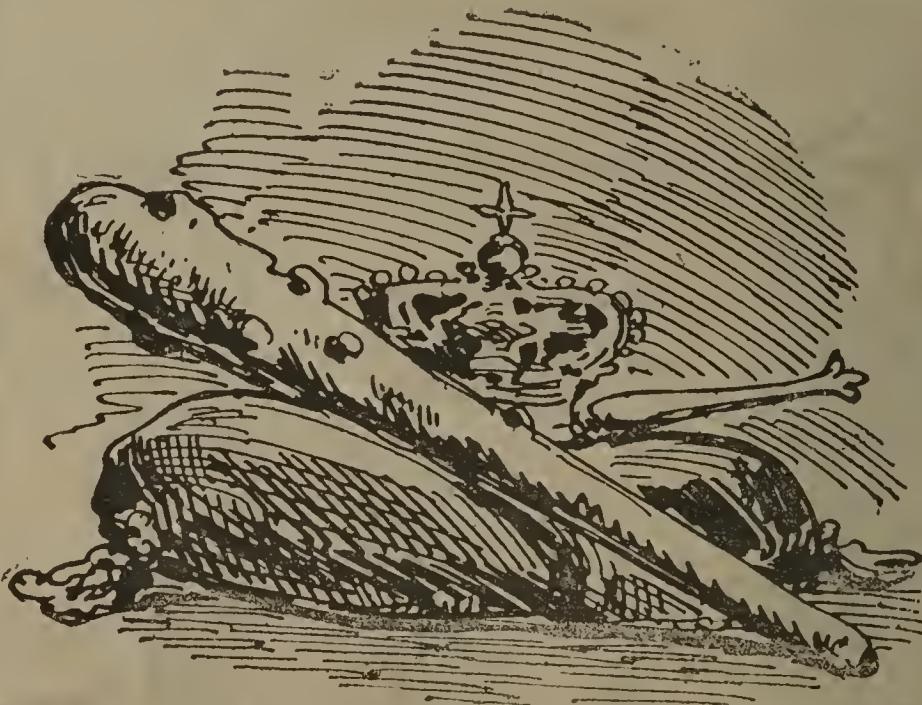
¿A quina edat se necessita treure cedula de vehicle, pagant los 18 rals?

—A 14 anys.

—A quina edat s' entra á la quinta?

—A 20 anys.

- 17 diu. s. Llatzer.
 18 dill. M. D. de la Es-
 peranza ó de la O.
 19 dim. s. Nemesi.
 20 dime. s. Domingo.
 21 dij. s. Tomás ap.
 22 div. s. Zenon.
 23 dis. sta. Victoria y
 s. Sérvulo.
 24 diu. s. Delfí y sta.
 Tersila.
 25 dill. ~~N~~ Nadal.
 26 dim. s. Esteva.
 27 dime. s. Joan, ap.
 y evangelista.
 28 dij. Los ignocents.
 29 div. s. Tomás Cant.
 30 dis. La T. de s. Jau-
 me.
 31 diu. s. Silvestre y
 sta. Coloma.

Lo que tenen á la vista
y mes de quatre mil duros
cada dia, sols per puros
pel sastre y per la modista,
son de un gobern pogressista
los atributs essencials,
sense contá 'ls capitals
que en las fondas inverteixan.
Los que mes de aixó 'n pateixan.
son: carlins y federrals.

Drets

—A quina edat se pot votar, ser diputat y exercir altres càrrecs.
—A 25 anys.

— Perquè 'ls progressistas diuen que l' home deu sapiguer los debers avans que 'ls drets.

Ja ho veus, Joaet:
—Jo, li juro, don
eton, que per mi,
s' ha perdut.
—Ja ho sé: pero
mpoch s' ha trobat
que buscabam.

—Vosté no va vol-
uer venir á ne 'ls
arcos, y ara li fan
nar.

—¡Haber donat
ots aquells diners,
ue 'm representaban
intas cullitas de ta-
onjas, per quedarme
la lluna...!

—¡De Valencia!
—No: de Mallor-
a.

Tendrá despedida entre D. Joan Batista y D. Anton.

LO QUÉ DIUHEN.

Lo de Cuba,
s' acaba.

LO QUÉ PASSA.

Lo de Cuba
may s' acaba.

FEBRA DE 1870.

Haben set mil desgracias
la febra groga,
sembrant dol y miseria
per casa nostra,
va vent un dia,
en que va volé anársen,
per nostra ditxa.

Medalla commemorativa de las duas febras.

FEBRA DE 1871.

Cuan haurá set desgracias
la febra nova,
sembrant dol y miseria
per casa nostra,
vindrá, al fi un dia,
en que tindrás de anársen,
per nostra ditxa.

Veurer promp-
es lo que anhela

te lo sí aquet,
'l XANGUET.

Al autor [de «Un mirall per las pubillas», Carlos Altadill.—4 rs.

EL MUNDO RIENDO.

Colección enorme de chistes selecta, novísima en prosa y verso con 200 grabados, (dibujos de T. Padró) sacada de autores antiguos y modernos, nacionales y extranjeros, clérigos y seglares, famosos y oscuros por Roberto Robert.

1 tomo casi folio de mas de 700 páginas impreso en buen papel y vale 50 reales.

GRAN COLECCIÓN DE OBRAS

del festiu escritor

D. SERAFÍ PITARRA

SINGLOTS POETICHOS.

Rals.

La esquella de la torratxa, en 2 actes. 1

Ous del dia, 2 id. . . . 1

La vaquera de la pigüessa, 2 id. 1

Lo cantador, 2 id. 1

Lo castell dels tres dragons, 2 id. 1

La venjansa de la Tana, 2 id. . . . 1

Lo punt de les donas, 2 id. . . . 1

Liceistas y cruzados, 2 id. . . . 1

Las Carbassas de Monroig, 2 id. 1

Un mercat de Calaf, 2 id. . . . 1

Un barret de rialles, 2 id. . . . 1

Lo boig de las campanillas, 1 id

En Joan Doneta, 1 id. . . . 1

La butifarra de la llibertat, 2 id. . . 1

Las pildoras de Holloway, 1 id. 1

Los Héroes y las Grandesas, 2 id. 2

Si us plau per foisa, 2 id. . . . 1

Cosas del oncle, 2 id. . . . 1

Palots y ganxos, 2 id. . . . 4

La sabateta al balcó, 2 id. . . . 6

La urbanitat, 3 id. 8

L'últim Trencalós (legenda). . . . 1

Parodia de la obra Il Profeta. . . . 1

Parodia id. L'Africana. . . . 1

Parodia id. Faust. . . . 1

La mort de la paloma. 1

Gra y palla 1 tomo 8.º ab láminas. 4

Cuentos de la hora del foch 1 tomo en 8.º 4

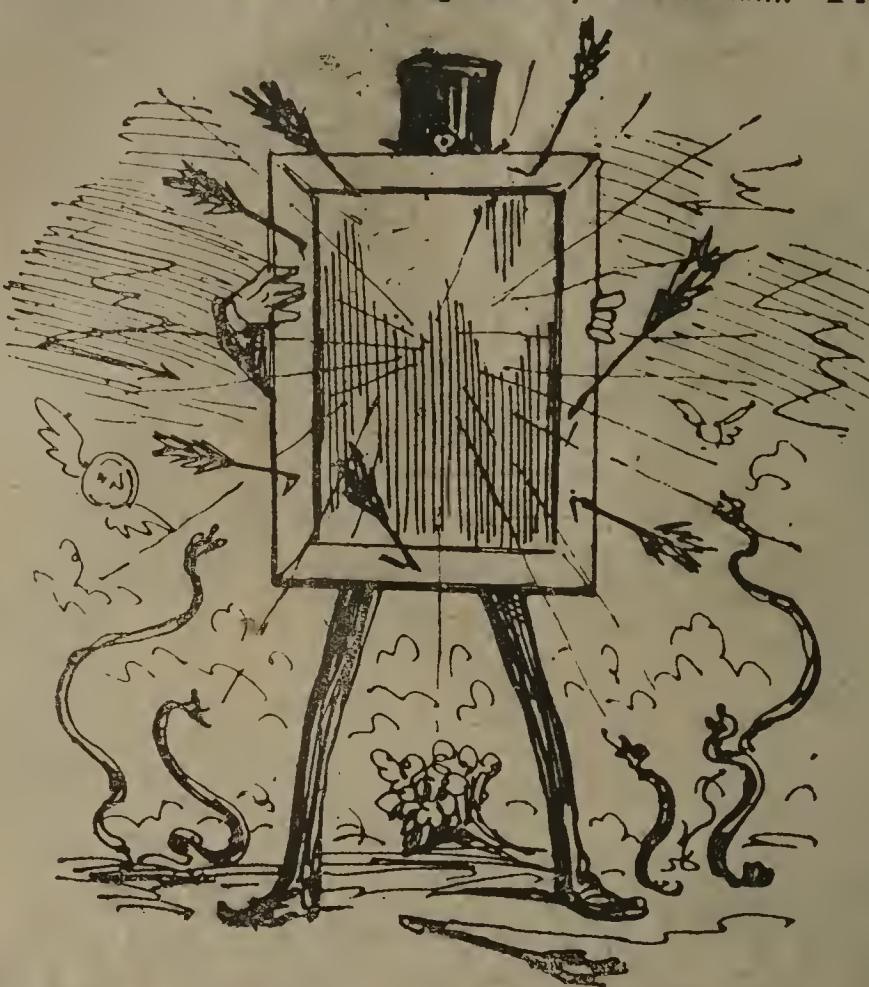
Cuentos del avi, 1 tomo en 8.º . . . 4

Obras de Eduard Aulés.

Cinch Minuts fora del mon jogina en un acte y en vers catalá 1 ral.

Lo diari ho porta Juguina en un acte y en vers arreglada á la escena catalana per Eduard Aulés 2 rals.

La passió política.—Tragi-comedia satírica é histórica en 4 actes y once cuadros, per A. del

A ton mirall, ab vil arch, y prenen per blanch la lluna fletxes tiran molts à la una, no las clavan sino al march.

Rals. Real y Joseph Roca y Roca adornada ab 17 láminas. Preu 2 rals.

Lo Xanguet de 1865, 1866, 1867, 1868, 1869, 1870 y 1871, escrito per Pitarrà, Bunyegas y altres, adornat ab caricaturas. Cada any, 1 ral.

El Tiburon.—Almanaque humorístico, ilustrado, con multitud de caricaturas. Años 1863, 1864, 1865, 1866, 1867, 1868, 1869, 1870 1871 á 1 real cada año.

Dios.—Folleto escrito por el diputado Francisco Suñer y Capdevila, 2 rs.

Cuentos del dia, por Aguilera, 1 tomo en 8.º, 4 rs.

La nueva Inquisicion.—Sucesos ocurridos en Barcelona en la revolución de Setiembre de 1869, escrito por el diputado Serraclará, 2 rs.

Los héroes de Valencia.—Sucesos ocurridos en Valencia en la insurrección Octubre de 1869 2 rs.

La contribucion de sangre.—Sucesos de Barcelona, Gracia y pueblos comarcanos en la última insurrección de quintas. (Abril de 1870) con láminas, 2 rs.

Sucesos de la Bisbal y su distrito.—Reseña de la insurrección republicana de Octubre de 1869 por el diputado Caimó, 2 rs.

Guia completa del viajero en Barcelona.—La más completa y moderna que se ha publicado en Barcelona, un tomo voluminoso en 8.º—6 rs.

Obras de J. Maria Arnau

Rals.

Un pollastre aixellat, 1 acte.

La pubilla del Vallès, en 2 id.

Los banys de Calderetas, 1 id.

Al altre món, 2 id.

Las fotografías, 1 id.

Las atmetllas de Arenys, 1 id.

Un embolich de cordas, 2 id.

Obras de Pau Bunyegas.

Una noya es per un rey, 1 id.

Antany y Enguany. Revista, 1 id.

La vida al encant, 1 id.

Un pòm de violas, 3 id.

L'ocasió fà l'illaire, 1 id.

La comed'a de Falset, 1 id.

Obras publicadas por otros editores.

Vida de Jesús, por Renan. 1 tomo en 8.º con el retrato del autor, 5 rs.

Cuentos para reir, por Blanco Herrero, 1 tomo en 8.º 5 rs.

Los cachivaches de Antaño, por Roberto Robert, 1 tomo en 4.º 16 rs.

Los tiempos de Marl-Castañas, por Roberto Robert, 1 tomo en 4.º 16 rs.

Arte de hacerse amar por su marido, de Blanca Herrero, 1 tomo en 8.º 6 rs.

Álbum del buen humor con caricaturas, 1 tomo 4 rs.

Talisman de las jóvenes para hallar novios y casarse pronto un cuaderno en 16 páginas 2 rs.

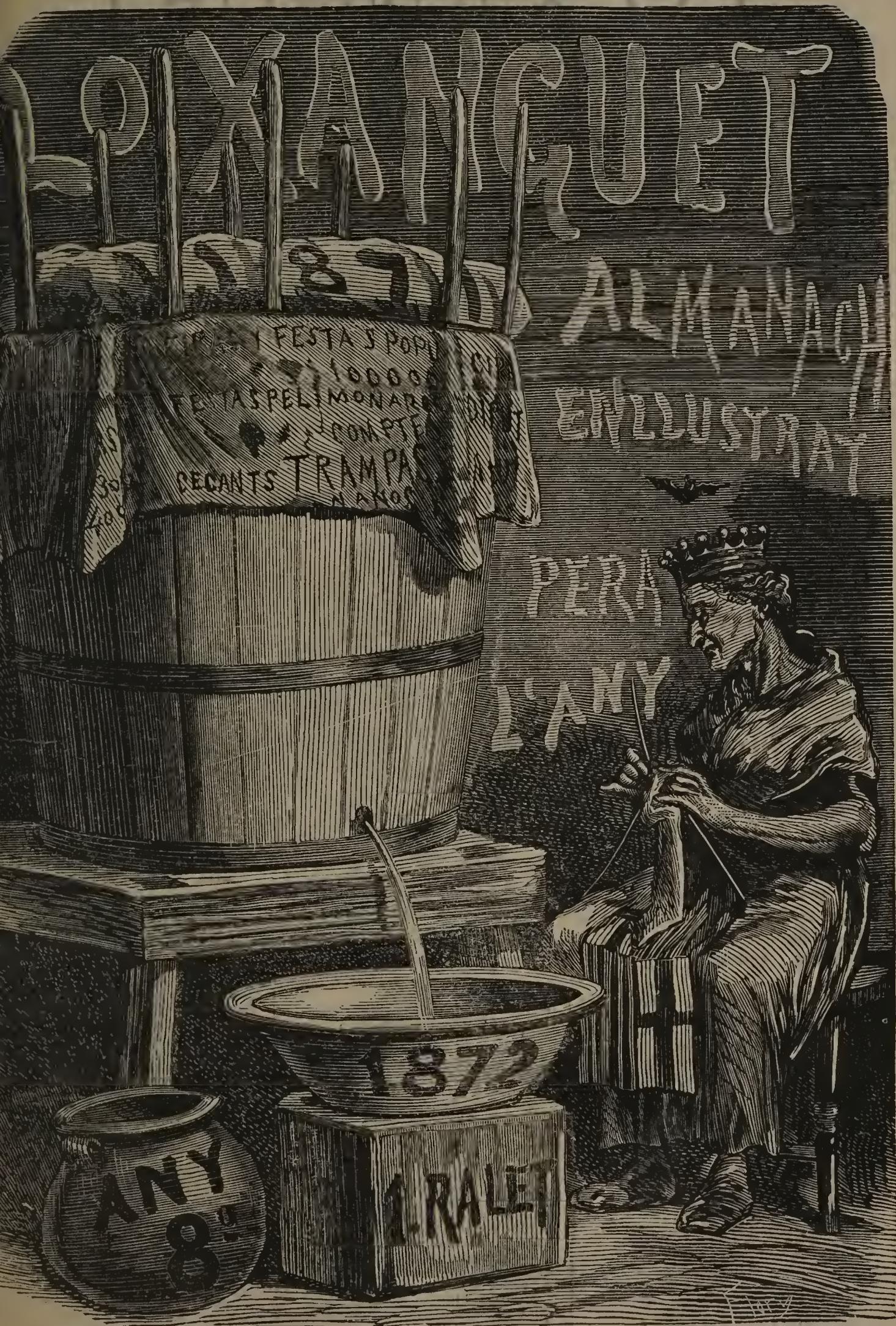
Novísimo estilo de cartas, Manual completo del Secretario español conforme los adelantos modernos, 1 tomo en 8.º á 6 rs.

La por guarda la vinya, por Lleó Fontova. 1 t. 2 rs.

Todo el que desee adquirir cualesquier de las mencionadas obras, mandando su importe en sellos de franqueo ó libranza á su editor D. I. Lopez, Rambla del Centro, 20, Barcelona, le será remitida por el correo inmediatamente franco de porte.

Imp. de la V. y F. de Gaspar, carrer de Ataulfo, 14.—Barcelona.

I. LOPEZ, EDITOR.—Rambla del Mitg, 20.—Barcelona.

MES VAL AQUÍ QUE Á CAL APOTECARI.

LO XANGUET,

Almanach per l' any 1872.

ENLLUSTRAT AB MOLTA XISPA Y ESCRIT PER D. PAU BUNYEGAS, ANTONET SERRA, PAU ROSELLA, SIMON DE
ONCLE Y ALTRES QUE TENEN TAN BONA FAMA EN

LA CIUTAT DELS COMPTES.

L' ANY VELL Y L' ANY NOU.

Noy ¿ahont vas?
—A ocupá 'l meu lloch en lo món.
—De allí vinch.
—Tinch de reinar. Me sembla que estaré molt bè.
—Ets jove y vas carregat de ilusions. Cuan sigas vell com jo, estarás plé de desenganyos. Si 'm vols creure, no 't treguis massa aviat la gorra de cop, perquè en la terra 's donan unes caigudas molt serias. Mira; aquet blau, me 'l varen fer los prussians en Fransa. Aquet xiribech del front, me 'l varen fer los francesos de la Comune. Aquests promon-

JUDICI DEL ANY 1872.

Anem à llogá cadiras que arriba la professó, professó que passarà durant l' any setanta dos. Dividits los progressistes en dos bandos, es cuestió de veure quina bandera ocuparà 'l primè lloch. Diuen uns: «la Sagastina;» altres cridan: «no, no, no; la Zorrillista es mes bona.» «Com s' enten!» «Alsa minyons!» Y ja tenim los dos bandos desbandats, que es un primor. Per si 'ls de 'n Sagasta guanyan, no guanyant res la Nació. La professó fa 'l seu curs, y apena gira... «Aquí tots!» Y la delanteria queda pels de 'n Zorrilla. Ab això la Nació tampoch hi guanya, però paga y reb (y molt). Durant tot lo curs, aixís disputan lo primer lloch

Sagastins y Zorrillistas, las payellas y 'ls cassons, si m' embrutas t' enmascaro. si tu ets negre, sò carbó. Vagin endebant las atxas, que no es res; los espanyols no 'ns detenim per tal cosa ja hi estém fets à n' aixó. Ara van passant los gremis; veyam si 'n coneixo molts. Aquet, lo gremi dels diaris. Es coneugut, portan tots à l' esquena, la vergonya; la dignitat, als talons; y l' opinió à la butxaca. Son esclaus de l' opinió! Lo gremi dels emplecats. Aquet si que es numerós! Mircu: se perdan de vista. Y fan gracia casi tots portan orellas de burro y 'ls dits llarchs, com uns baslons. Gremi de classes passivas. Ay que están magres y grochs! Mircu: cap porta butxacas. No tenint ni mocadó per posarhi, ¿qué 'n traurian? Gremi de mestres. Jo 't toch,

toris de l' esquena son efects dels tantos que he rebut en Cuba. Axis fujo del mòn, calvo nafrat y xacròs.

—¿Y en Espanya no heu suferit cap contra temps?

—Més que en cap altra part! Com jo reinaba en tot lo món conta si seria Internacionista! Donchs l' Espanya s' ha posat contra l' Internacional y es la Nació que m' ha fet venir més ganas de fujir!. ¡Una Nació que va contra la marxa del temps!

—¿Quant temps heu manat?
—He manat 365 dias cum plerts.

—Si haquessiu manat un dia més! Qui sab! Jo vull probar de manarne 366.

que flachs y que atrotinats! Deuhen menjá pochs capons ab lo que del Estat cobran, ó no cobran, dit milló.

Lo gremi dels capellans. Aquests sí que estan bons! Com que fan comers ab llana, menjan molt bè y dorman tous.

Allà baix vè la custodia. Mireu: la portan à coll la gent del poble. ¡Es molt lluentia! La varen fe à Italia. ¡Oh, oh! ¡Y cuanta tropa la guarda! Tindrán pò dels segadós!

Déixamen entornà al niu, perquè aquesta professó es pesada; casi bè es com la del any anterior; també ab las trampas comensa y acaba ab soldats. Això, ja ho hem vist tan en Espanya, que no 'ns vindrà gens de nou.

Que s' arreclin; sò XANGUET, y com que no sò peix gros, no puch pescà; sols que 'm pesquin dech esperà de la sort.

PAU BUNYEGAS

ANY NOU, VIDA NOVA.

Com que l' any nou ja ha arribat
y habém de fer vida nova,
fén de modo que la roba
n' arreglin los que han manat.....
Fins ara 'ns han governat
uns cuants sense tó, ni solta,
y encara que algun volta
no 's fan obehi la fley
perqué no hi ha mes remey,
lo poble may se 'ls escolta.

Hem tingut contribucions
y cédules per més pena,
y habém portat la cadena.
Habém fet riure á Nacions

portant género estranjer
que alaban com al primer
mòlts dels que portan espasa....
Tenint com tenim á casa
género de més valer.

Han fet ministre á 'n Bum-bum...
L' hom que per nostra desgracia
guanyá l' entorxat de Gracia
sent l' héroe tan sols del fum!
Fins ara ha aguantat lo llum
sols per pujá al candalero,
y com que tan brau-guerreru—
quedar no dèu eclipsat,

uns euants com ell, l' han nombrat
Ministre guerré.... ¡¡Saleru!!

De modo que una bugada
passá á n' aqui convindria,
puig la bugada seria
nostra ditxa mès colmada....
Nostra llibertat aymada
se 'n vá á pujar cap amunt;
y si ara no 's troba ni un
que puga calmá aqueix mal,
no hi fa mès: la Federal
ja se ho emportará tot junt!

PAU ROSELLA.

CALENDARI PER L' ANY 1872.

JANER.	FEBRER.	MARS.	ABRIL.	MAIG.	JUNY.
dill. 1 La Circunc.	dij. 1 S. Ignasi.	div. 1 S. Rosendo.	dill. 1 S. Venanci.	dim 1 S. Felip y J.	dis. 1 S. Icigo.
dim 2 S. Macari ab.	div. 2 La Purificac.	dis. 2 S. Simplici.	dij. 2 S. Franciso.	Diu. 2 S. Marcellino.	dis. 2 S. Clotilde.
dim 3 S. Daniel.	dis. 3 S. Blay.	Diu. 3 III Q. S. Cel.	dim 3 S. Benet P.	dill. 3 Inv Sta. C.	dim 3 S. Francisco.
dij. 4 S. Tito.	Diu. 4 S. Andreu C.	dill. 4 S. Casimiro.	dij. 4 S. Isidoro.	dim 4 Sta. Móniea.	dim 4 S. Sanxo.
div. 5 S. Telesforo	dill. 5 Sta. Agueda.	dim 5 S. Nicolau.	div. 5 S. Vicenç F.	dij. 5 S. Pio V.	dij. 5 S. Norbert.
dis. 6 La Adoració	dim 6 Sta. Dorotea.	dim 6 S. Olaguer.	dis. 6 S. Celestino.	dill. 6 S. JOAN A.	dij. 6 S. Fau.
Diu. 7 S. Raimundo	dim 7 S. Romualdo.	dij. 7 Sto Tom. A.	Diu. 7 S. Epifani.	dim 7 S. Estanislau.	dis. 7 S. Salustiá.
dill. 8 S. Lluçá.	dij. 8 S. Joan Mata.	div. 8 S. Juan Dios.	dill. 8 S. Albert.	dim 8 A. S. Mig. A.	dis. 8 S. Prin o y F.
dim 9 S. Marcelino	liv. 9 Sta. Apolon.	dis. 9 S. Pacià.	Diu. 9 Sta. María C.	dij. 9 S. Gregori N.	dim 9 Sta. Margar.
dim 10 S. Nicanor.	dis. 10 Sta. Escolást.	Diu. 10 IV. Q. S. M.	dim 10 S. Ezequiel.	dill. 10 S. Antonino.	dij. 10 S. Pio I.
dij. 11 S. Higinio.	Diu. 11 S. Severí.	dill. 11 S. Eulogi.	dij. 11 S. Lleó Mag.	dis. 11 S. Pons.	dim 11 S. Joan Saha.
div. 12 S. Arcadio.	dill. 12 Sta. Eulalia.	dim 12 S. Gregori.	div. 12 S. Julio.	Diu. 12 Sto. Doming.	dij. 12 S. Antoni P.
dis. 13 S. Gumersin	dim 13 Sta. Catarina	dim 13 S. Leandro.	div. 13 S. Hermen.	dill. 13 S. Pere Reg.	dis. 13 S. Bonifaci.
Diu. 14 S. Hillari.	dim 14 S. Valentí.	dij. 14 Sta. Matilda.	Diu. 14 S. Pere Gonz.	dim 14 S. Isidro LI.	dim 14 S. Basili.
dill. 15 S. Pau.	dij. 15 S. Faustino.	div. 15 Sta. Madron.	dill. 15 Sta. Basilisa.	dim 15 S. Modest.	dij. 15 Sta. Llutzard.
dim 16 S. Fulgencio.	div. 16 S. Julià.	dis. 16 S. Ildefons.	dim 16 St. Toribio.	dij. 16 S. Joan Nep.	dim 16 S. Mauel.
dim 17 S. Anton ab	dis. 17 S. Pere Tom.	Diu. 17 P. S. Patrici.	dim 17 S. Aniceto.	dis. 17 S. Pascual B.	dim 17 S. March.
dij. 18 Cat. de S. Per	Diu. 18 I. Q. S. Sim.	dill. 18 S. Gabriel.	dij. 18 S. Eleuteri.	Diu. 18 Pasq. Pent.	dim 18 Sta. Julia F.
div. 19 S. Canut.	dill. 19 S. Alvaro C.	dim 19 S. Joseph.	div. 19 S. Vicente.	dill. 19 S. Bernard.	dim 19 Sta. Florent.
dis. 20 S. Fabiá.	dim 20 S. Lleó.	dim 20 Sta. Eufem.	dis. 20 Sta. Ignés M.	dim 20 S. Seeundino.	dim 20 S. Lluis Gonz.
Diu. 21 Sta. Ignés.	dim 21 S. Félix.	dij. 21 S. Benet.	Diu. 21 S. Anselmo.	dim 21 Sta. Rita Cas.	dis. 21 S. Paulino.
dill. 22 S. Vicens.	dij. 22 Cat. S. Pere.	div. 22 S. Deograc.	dill. 22 S. Setero.	Diu. 22 Apar. S. Jaun.	dim 22 Sta. Agripin.
dim 23 S. Ildefonso.	div. 23 Sta. Margar.	dis. 23 b. Joseph Or.	dim 23 S. Jordi.	dill. 23 S. Franciso.	dim 23 N. S. Joan.
dim 24 S. Timotco.	dis. 24 S. Matías.	Diu. 24 R. S. Simon.	dim 24 S. Fidel.	dim 24 S. Magdal.	dim 24 S. Guillem.
dij. 25 Conv. S. Pau	Diu. 25 II. Q. S. Mal.	dill. 25 Anunciació.	dim 25 S. March.	dim 25 S. Cleto.	dim 25 S. Joan S. P.
div. 26 S. Policarpo.	dill. 26 N. S. Guadal.	dim 26 S. Braili.	div. 26 S. Armengol.	dill. 26 S. Joan papa.	dim 26 S. Zoylo.
dis. 27 S. Joan Cris.	dim 27 S. Baldomero.	dim 27 S. Robert.	dis. 27 S. Prudenci.	dim 27 S. Just.	dim 27 S. Lleó papa.
Diu. 28 S. Julià.	dim 28 S. Macari.	dij. 28 S. Sixto III.	Diu. 28 S. Pere mr.	dim 28 S. Teodos.	dis. 28 S. Pere y s. P.
dill. 29 S. Franc. S.	dij. 29 S. Romá.	div. 29 S. Eustaqui.	dim 29 S. Clímaci.	dim 29 S. C. C.	dim 29 Con. S. Pau.
dim 30 Sta. Martina	dis. 30 S. Pere Nol.	dis. 30 Sta. Catarina.	dim 30 Sta. Petron.	dis. 30 Sta. Petron.	dis. 30 Sta. Petron.
dim 31 S. Pere Nol.	Diu. 31 P. R. Sta. B.	Diu. 31 P. R. Sta. B.	Diu. 31 P. R. Sta. B.	Diu. 31 P. R. Sta. B.	Diu. 31 P. R. Sta. B.

JULIOL.	AGOST.	SETEMBRE.	OCTUBRE.	NOVEMBRE.	DESEMBRE.
dill. 1 Sta. Leonor	dij. 1 S. Pere ad-v.	Diu. 1 S. Gil y S. Li.	dim 1 S. Remigl.	div. 1 Tots Sants.	Diu. 1 S. Eloy.
dim 2 La Vis. N. S	div. 2 N. S. Angelcs.	dill. 2 S. Antolí.	dim 2 Sto. Ang. G.	dis. 2 Com. dels d.	dim 2 Sta. Bibiana.
dim 3 S. Trifó.	dls. 3 Inv. S. Esteb.	dim 3 S. Nonito.	dij. 3 S. Cándido.	Diu. 3 S. Armengol.	dim 3 S. Francisco.
dij. 4 S. Laureano.	Diu. 4 Sto. Doming.	dim 4 S. Candia.	div. 4 S. Francesch.	Diu. 4 S. Carlos B.	dim 4 Sta. Bárbara.
div. 5 S. Miquel.	dill. 5 N. S. Neus.	dij. 5 S. Llorens J.	dim 5 S. Froylan.	dim 5 S. Zecarias.	dim 5 S. Sabas.
dls. 6 S. Rómulo	dim 6 Stos. Just Pr.	div. 6 S. Petroni.	Diu. 6 S. Bruno.	dij. 6 S. Sever.	dim 6 S. Nicolau B.
Diu. 7 S. Fermí.	dim 7 S. Cayetá.	dis. 7 S. Regina.	dill. 7 S. March p.	dim 7 S. Florcnei.	dim 7 S. Ambrós.
dill. 8 Sta. Isabel.	dij. 8 S. Ciriach.	Diu. 8 Nativit N. S.	dim 8 Sta. Brígida.	div. 8 P. Ntra. Sia.	dim 8 Purís. Conc.
dim 9 S. Zenon.	div. 9 S. Romá.	dim 9 S. Gorgoni.	dim 9 S. Dionisi A.	dis. 9 S. Teodoro.	dim 9 Sta. Leocad.
dim 10 S. Cristófol.	dis. 10 S. Llorens.	dim 10 S. Nicolau T.	Diu. 10 S. Francisco.	Diu. 10 S. Audre A.	dim 10 N. S. Loreto.
dij. 11 S. Pío I papa	Diu. 11 Sta. Filom.	dim 11 S. Proto J.	div. 11 S. Niclaesi.	dill. 11 S. Marti.	dim 11 S. Dámaso.
Diu. 12 S. Félix.	dill. 12 Sta. Clara.	dij. 12 S. Leonci.	dim 12 N. S. Pilar.	dim 12 S. Diego.	dim 12 S. Sincsi.
dis. 13 S. Anacleto.	dim 13 S. Cassiá.	div. 13 Lo S. N. M.	Diu. 13 S. Eduardo.	dim 13 S. Estanislao.	dim 13 Sta. Llucia.
Diu. 14 S. Bonavent.	dim 14 S. Eusebio.	dis. 14 E. de Sta. C.	dim 14 S. Calixto.	dij. 14 S. Serapi.	dis. 14 S. Espiridió.
dill. 15 S. Enrich.	dij. 15 Assump. N. S.	Diu. 15 S. Cereal.	dim 15 Sta. Teresa.	Diu. 15 S. Eugeni.	dim 15 S. Ensebi.
dim 16 N. S. Cárme.	div. 16 S. Roch.	dim 16 S. Cornelí.	dim 16 S. Galo.	dim 16 S. Rufino.	dim 16 Sta. Adelayd.
dim 17 S. Aleix.	dim 17 S. Lliberat.	dim 17 S. Pere Arb.	Diu. 17 S. Pere Edugiv.	dim 17 S. Gregori T.	dim 17 S. Lázaro.
dij. 18 Sta. Sinfor.	dim 18 S. Agapito.	dim 18 S. Farriol.	div. 18 S. Lluch ev.	dim 18 S. Maximino.	dim 18 N. S. de la O.
div. 19 S. Vicens P.	dim 19 S. Magí.	dij. 19 S. Genaro.	dis. 19 S. Pere Ale.	dim 19 Sta. Isabel.	dim 19 S. Nemesi.
dis. 20 Sta. Margar.	dim 20 S. Bernat.	div. 20 S. Eustaqui.	Diu. 20 Sta. Irene.	dim 20 S. Félix Vale.	dim 20 S. Domingo.
Diu. 21 Sta. Praxed.	dim 21 Sta. Joana.	dis. 21 S. Mateu.	dill. 21 Sta. Ursula.	dij. 21 Pres. N. S.	dim 21 S. Tomás ap.
dill. 22 Sta. M. Mag	dij. 22 S. Timoteo.	dim 22 S. Maurici.	dim 22 Sta. Maria S.	dis. 22 Sta. Cecilia.	dim 22 S. Zenon.
dim 23 S. Libori.	dim 23 S. Felip Ben.	dim 23 Sta. Tecla.	dim 23 S. Pere Pasq.	dim 23 S. Clemente.	dim 23 S. Sérvulo.
dim 24 Sta. Cristina	dim 24 S. Bartomeu.	dim 24 N. S. la Mere.	Diu. 24 S. Rafel arc.	Diu. 24 S. Joan la C.	dim 24 S. Delfí.
dij. 25 S. Jaume ap.	dim 25 S. Lluís rey F.	dim 25 Sta. María C.	dim 25 S. Crispí.	dim 25 Sta. Catarina.	dim 25 Nat. N. S. J.
div. 26 Sta. Ana.	dim 26 S. Ceferino.	dij. 26 S. Clírià.	dim 26 S. Evaristo.	dim 26 Despos. N. S.	dim 26 S. Esteve p.
dis. 27 S. Pantaleò.	dim 27 S. Joseph Ca.	div. 27 S. Cosme.	Diu. 27 S. Vicens.	dim 27 S. Facundo.	dim 27 S. Joan apóst.
Diu. 28 S. Nazari.	dim 28 S. Agustí.	dis. 28 S. Wenceslao.	dim 28 S. Simon.	Diu. 28 S. Gregori.	dim 28 Los Sts. Ign.
dill. 29 Sta. Marta.	dij. 29 Deg. S. Joan	Diu. 29 Ded. S. Mig.	dim 29 S. Narcís.	dim 29 S. Sadurní.	dim 29 S. Tomás C.
dim 30 S. Abdon.	dim 30 Sta. Rosa Li.	dill. 30 S. Geroni.	dim 30 S. Claudi.	dim 30 S. Andreu.	dim 30 Fras. S. Sau.
dim 31 S. Ignasi L.	dis. 31 S. Ramon N.	Diu. 31 S. Quinti.	Diu. 31 S. Quinti.	Diu. 31 S. Silvestre.	dim 31 S. Silvestre.

LA CIVILISACIÓ

del siglo XIX.

Cuant diuhen que un sige es civilisat, es que deu donar probas de civilisació. Pero desde l' moment que's fan y 's permeten fer actes que mereixen la reprobació general, crech que 'l sige hauria de pendrer per ironia cuant li diguessin civilisat. No vull entrar en consideracions, perquè aquet no es lloch a propòsit, sobre las guerras, la pena de mort y 'ls desafios, tres elements bárbaros que sancionan las lleys del sige present; no vull fer més que recordar algunas cosas que de pochs dias á questa part he llegit en diferents periódichs.

En un diari belga, he llegit que 'n Bismarck diu que si en los llochs que ocupan los prussians en Fransa, los francesos matan á algunos prussiá, ell donará ordes perquè se prengui algun francés, *en rehenes*. De manera, que un ignoscent, que s' está molt tranquil en sa casa, que cumpreix en tot quant se li mana, que no fa cap mal á ningú, está amenaçat de véurerse privat de la seva llibertat, y tal vegada de la seva vida, per una nació que 's diu de las mes civilisadas.

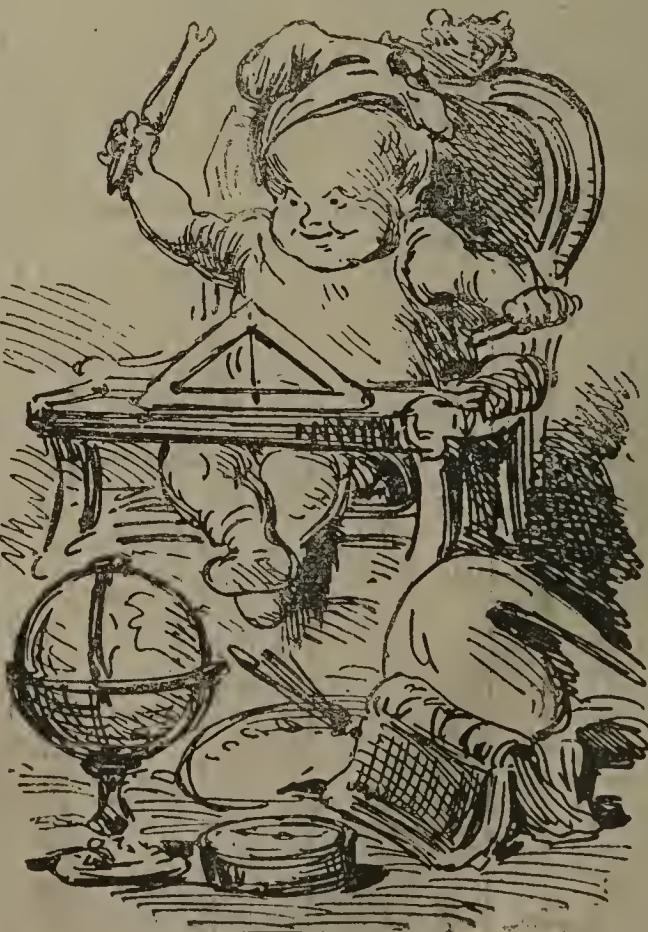
En un periódich de la veïna Fransa, he llegit que un francés ha introduït una modificació á certas armes de foch. Per aquet sistema, lo fusell podrá fer dos disparos més cada cinch minuts. De manera, que en una nova guerra, la matansa serà encara més considerable de lo que ho havia sigut fins ara.

En un periódich de Sevilla, he llegit que en la plassa de toros de un poble veïn de aquella capital, un torero ha sigut mortalment ferit, y aquet torero es germá de un altre que va morir de una banyada rebuda en la plassa de toros de Saragossa.

En un diari de l' Habana, rebut per l' últim correu, he llegit dos anuncis de venda. L' un de un negret de 16 anys, de bona y blanca dentadura, sense cap defecte fisich; y l' altre, de una negreta de 16 anys, molt sana y robusta y filla de una negra molt trahalladora.

Com del any setanta dos la Lluna es reina y senyora, de segú que haurem trobat al fi, la Lluna en un cove.

L' ANY NOU.

Cada qual pot ferse las consideracions á que doner lloch aquestas lecturas, tinent en compte, que Bismarck es lo primer ministre del Emperador de Alemanya; que en Fransa y altres nacions, se premia al que inventi un instrument de matansa, mes *perfeccional* que 'ls usats fins al dia; que en Espanya no sols se permeten las corridas de toros, sino que fins lo gese del Estat va á presidirlas y remunerar als toreros; y que en las Antillas espanyolas, lo tràfic de carn humana, està protegit per las lleys.

¡Totas aquestas coses son coneigudas y reprobades per la generalitat, y passan en l' úlitim terc del sige XIX, lo sige de las llums, de la civilisació!

COSME LLARCH..

LO QUE PASSA.

Aquest any torna á posar-se la contribució de consums.

La revolució del 68, acaba de ser *consumida*.

«Desde que en los barcos de guerra s' hi donan balls, ja m' agrada mes.»

Aixó ho deya un, mentre se menjaba un tall de cert pernil que havia fet córrer de la Numancia.

Donya Isabel de Borbó, voldria que D. Alfonso viugués á reinar en Espanya.

Després dirán que totas les mares cercan lo bé dels seus fils.

M' estranya molt que 'l govern permeti que en las *Bolsas* se cotizzen las accions dels ferro-carrils que van de una nació á un'altra.

Així, fa sospitar que no es tan contrari com diuhen de 'l Internacional.

Donya Isabel, Napoleon, Francisco II, lo rey de Roma y altres ex-monarcas vients, deuen ser internacionalistes. Ho diem perquè, segons sembla, s' han declarat *en huelga*.

LA PREMPSA.

Si no 's vegés que es tan jove,
ni 'ns contés coses tan vellas,
m' agradaría molt mes
la quinzenal Renaxensa.

¿Qui 't deya que era,
qui 't deya qui,
Crit de la patria
«Qui-qui-ri-quich!»?

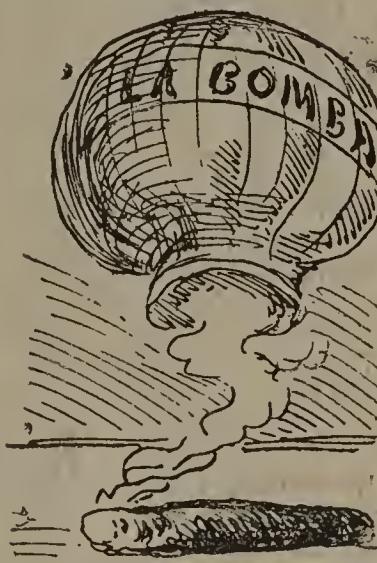
La gloria del Rector de Vallfogona,
diners y gloria á ne 'n Pitarra dóna.

Qui no vol la Monarqua,
qui la República ensalsa,
qui à ne 'ls del govern aixorda,
es *La Campana de Gracia*.

Ranci de ideas
lo mestre Titas,
no mès recorre
las sacristías.

No pot alsarse
gaire *La Bomba*;
fum de cigarros
té poca forsa.

Lo qui veyeu aqui dalt,
es element de riquesa;
es la mina de l' empresa
del Teatro Principal.

RECORDS DEL ANY PASSAT.

Los barcelonins nos recordem de moltes coses del any 1871.

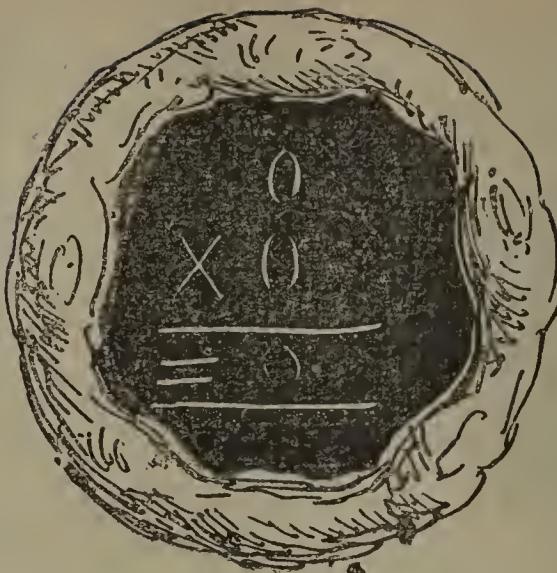
Lo de las eleccions municipals ja 'ns ha fugit de la memoria, porqué foren tantas las ilegalitats comesas, que las unes fan olvidar les altres. Per altra part, com totes les eleccions que fan los progressistas venen á ser idénticas, no hi ha que fer menció de aquelles ó de aquellas.

Una cosa que may se 'ns olvidarà, es la vinguda del rey á la ciutat comptal. ¡Aixó si que caracterisa la nostra època!

Qui s' olvidarà ja may de un rey que vestit ab bolet y americana, agafa unallanxeta, se 'n va port en fora y allí 's despulla y comensa á fer cap-bussos? Aquell va ser un dia en lo qual vaig tenir un sentiment en no ser de la situació. ¡Com m' hauria lluit! Segurament que m' hauria fet lloch al costat del Tasso, de Camoens, de Goethe y de Milton. Comprèn que 'ls progressistes tot ho celebren ab banquets, per puguerse inspirar una mica, quant allò no logrà inspirarlos.

Y la anada del rey al Teatro Talia? Aquell pas, per mi, es prou pera solidar una monarquia democràtica. Jo no hi era, però 'm sembla que als artistas dels quadros al viu, se 'ls hi debian perfeccioinar las formes á forsa de entusiasme.

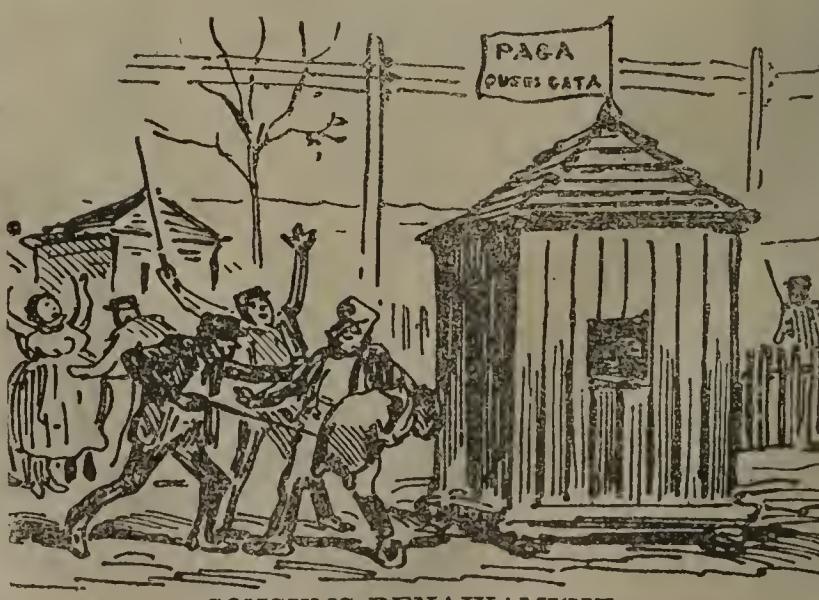
Tampoch s' apartarà may més de la memoria 'l ball de la Numancia. Peralgüns fou allò 'l país de Jauja, las bodas de Gamacho, terreno conquistat. Aquell assenyoras que s' alsaban cada vegada que 'l rey passaba pel saló passejantse y s' assentaban després, que feya l' efecte de aquells balls xinesos, en que quant van ajupinse los de un cantó, vant alsantse

Resultat de las festas de la Mercé.

Las flors de patria, de fé y de amor, totes plegades, los Jochis Florals las mantenen en un pot de aigua de malvas.

CONSUMS-RENAIXAMENT.

los del altre. Aquelles cases, que en la Exposició retrospectiva haurian fet un paper lluidíssim. Y tantas altres coses, que varen fer que l' heroisme de l' antiga Numancia, quedés empettit al costat del ball de la Numancia moderna, may més poden anársen de la memòria dels barcelonins.

Y no 'ns recordarem de las firas y Festas populars? ¡Vaya! Sobre tot aquell hipódromo que després de haber sigut adjudicat en subasta pública la seva confecció, per art de birli-birloqui 's donà á fer á un altre. Pochs días més tard, com una cosa providencial,

en lo mateix hipódromo guanyá 'l primer premi 'l caball sech y nafrat de un gitano de Reus.

Y no 'ns deben recordar també del premi que 'ls habitants del carrer nou donaren á las criadas que més corregueren ab un canti al cap y un altre á cada ma? Aquesta protecció al art de anar á la font, es en gran manera plausible y al autor de l' idea, cuant menys, lo faria comendador de Carlos III.

Y per últim los naturals de Barcelona, tindrem sempre present l' any 1871, perqué en ell se nombrá Minstre de Ultramar al *Trobador de Montserrat*, célebre barceloní que pochs anys enrera posaba plomes á las *gacelas* y escrigué una poesia ab lo títol de «La creu roja de Saboya.» Precisamet un de la casa de la creu roja l' havia de tenir més tard per ministre.

Vamos que del any passat ne guardarem bons records.

SIMON DEL ONCLE.

LO QUE PASSA.

Los carlins, també corren dividits per aquests mons. Figürense que 'l célebre D. Carlos seté, es un jovenet; però té un nen, que encara mama, que li diuhen D. Jaume, Donchs hi ha carlins, que s' han declarat jaumistas. De totes maneras se veu que 'ls absolutistes de Espanya, son molt criaturers.

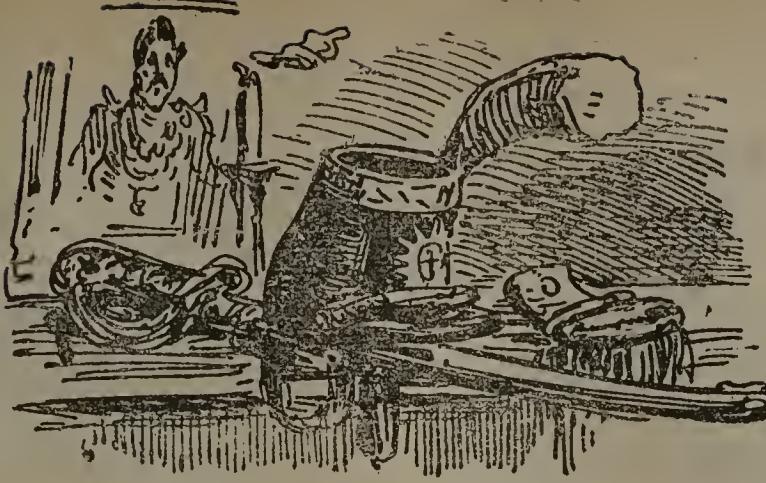
LO SUFRAGI UNIVERSAL.

Avuy es lo que déu ésser aquet dret consignat en la Constitució de Espanya. Los municipals votan déu y dotse vegadas cada un, de manera que exercitan aquet dret de una manera que dona gust de véurer. ¡Pobre gent! Feya tans anys que no podian anar á votar á qui 'ls hi habia de ser superior, que ara no saben com férsen passar las ganas.

¡Potser si que la gent acomodada 's creya que després de la gloria, que 'ls municipals no 's desquitarian de no haber pogut votar mai! No senyor; per cada vot que avuy dònnan los antichs electors, los municipals ne dònan una dotsena; fins que de aquí á uns quants anys, la cosa estigui nivellada.

¿Y 'ls escombriaires del Ajuntament? ¿Qui més interessat que ells en las eleccions, sobre tot en las municipals? Ningú. Ells se cuidan de la netedat dels carrers, en ells se veu la netedat del municipi. Ab aixó ells deuen procurar que surtin regidors que 'ls donguin lloch á netejar. Si surtis un ajuntament massa net, es probable que 's quedessen sense feina; y per aixó ha sigut precis que cadí escombriaire valgués també per una dotsena dels demés electors.

¿Y 'ls serenos? Si surtis un ajuntament que no 'ls fes anar á la plassa de toros, ni á las professors (com lluirian lo vestit de gala?) De aquí que s'ha

Cosas que perteneixan á la Historia.

ELECCIONS MUNICIPALS.

¡Ja ho vehuen! ¡Manus limpias!
¡Aquí, 'ls que 's cuidan de la llimpiesa!

CONSUMS-REENTERRO.

vist la necessitat de què cada sereno multipliqués lo seu vot.

Ara estem en l' època dels desagravis y aquestos petits empleats, mólt tenen que desagraviarse; ara estem en època de igualtat devant la lley, y aquestos servidors fidels del municipi, ténen de votar mólt y mólt per igualar las vegadas que votin á las dels propietaris, comerciants é industrials.

Totas aquestas consideracions, y algunas altras de tant pes, nos las feyan en los colegis electorals, mentras tenian lloch las últimas eleccions de Ajuntament.

Bernat Pescaire.

PENSAMENTS.

Aquell que defensa la pena de mort, proba que la mort dels altres no li dona cap pena.

Tots los que defensan la contribució de sanch, de segur que han passat l' edat de entrar á la quinta y no tenen fills que hi hagin de entrar; si no es aixís, es que tenen diners pera comprar la llicència de ells ó dels seus fills.

Los que van á votar, sent contraris del sufragi universal, es perqué si no existis aquet dret universal, també tindrian vot.

Lo qui 's desafía es un home indigno, perqué desafiantse te de ser víctima ó criminal.

HOMERO

ORFEO

BOSSET

OFELIA

E BARCELONA.

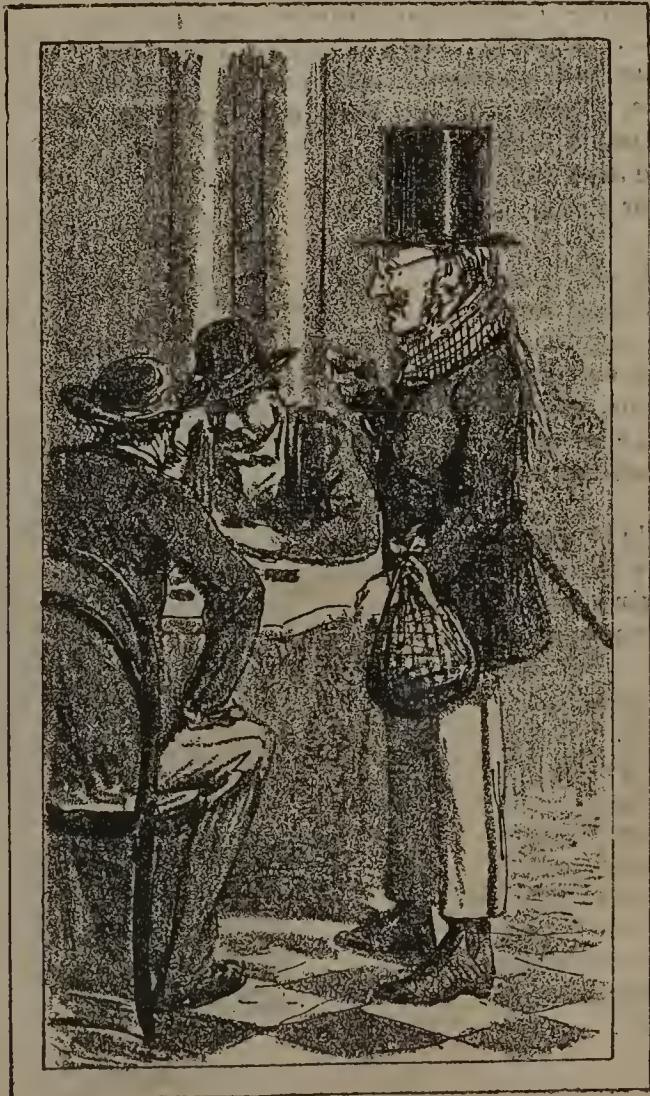
LO DIMONI.

EL JUDIO ERRANTE.

PAGANINI.

SALAMANCA.

MAS ALEGRIAS.

Lo cint y 'l plor atesoro
per parts iguals; y m' aguanto
igual si ploro y si canto;
plorant canto y cantant ploro.

Un dia vaig trobá á dos
conegeuts en lo carré,
y un va dirme: ¡hola, riallé!
y l' altre: ¡hola, ploricós!

Cada un se quedá parat
mirant al altre y á mi.
«¡Qué us admira, 'ls hi vaig di,
si tots dòs dieu veritat!»

No déu pas causá estranyesa
veure riure y plorá á l' hora
hi ha qui de alegria plora;
donchs bè, jo rich de tristesa.

Si cosa dificil hi ha
en lo mon, es distingi
lo que té de fè entrísti;
de lo que té de alegrà.

Cuant mòlts ménos anys contaba
y poch lo mon coneixia,
lo que á ne m' m' entrística
á mòlts altres alegraba.

Y al contrari; hâbia vist
cosas de tan bell color

Las víctimas del 24 de Diciembre.

que 'm donaban bon humor,
y un altre ho miraba trist.

Los vestits de l' ignoscencia
massa primets vaig trobá,
y comensime á posá
los abrichs de l' experientia.

Un cop ja més abrigat,
vaig reflexioná milló

y 'm posi ab observació
de lo que havia observat.

¿Perqué 'm té de alegrà 'l cor
lo que peix mòlts no es alegre,
vaig dirme, y 'm dóna humor negre
lo que als altres bon humor?

Això 'm portaba amohinat;
cuan agafa un ganivet,
prim, groixut, ample y estret,
de un cantó ó altre mirat.

J'Eureka! vaig di al moment,
fora las cavilacions!
las cosas tenen cantons
y cada un es diferent,

Tot té amargor y dolsura,
tot té mal y tot té bè,
tot té gracia y tot no 'n té,
tot té desgracia y ventura.

Y per só rich y suspiro
per tot cuant se 'm apareix;
tot m' alegra y m' entristeix,
segons pel cantó que ho miro.

Mès, casi sempre, á la vista
sols la part alegra esposo
de lo que mostrà 'm proposo,
y 's queda en mi la part trista.

PAU BUNYEGAS.

EX-REYS.

Hí ha cosas que tenen de fer càurer la cara de vergonya, per poca que se 'n tingui.

Afigúrinse que 'l véurer passar al que era rey de Roma, ó emperador de Fransa, ó á la que era reina de Espanya, tothom deu miràrsels y parlant de ells deu dir: *ex-reina, ex-rey, ó ex-emperador*, de manera, que de tan sentirse xiular per las orellas *ex* y més *ex*, no poden ménos de pensar que arriban á fer fastich á tothom! Y de aixó ni ha pera sofocar á cualesvol!

De aquí vé, y en aixó obran molt santomament, que tots aquests *ex*, encara 's firman reina, rey y emperador, com si ho fossin *in partibus infidelium*.

Encara 'ls hi queda un consol, y es que 'ls *santis di guixis*, venen las sevas figures de lo que eran y en aixó justificar poden las sevas firmas.

De aquí que al véurer que Napoleon á Douya Isabel en documents firman '*l emperador ó la reina*', sempre 'm vé á la boca l' afegir derrera de aquesta paraula, la frase *de guix*.

En aquet concepte, no está mal que fassen abdicacions en favor dels seus fills, y així aquests sent reys dormirán sino més, tant com lo guix.

En Sagasta assegura que no es conservador, però com las paraulas lo vent se las emporta, debem fiesarnos en los fets y per aquests veyem que de tots modos vol conservar la cartera de ministre.

En Barcelona s' han format dos partits de Carnestoltes; un del Born y altre de Santa Caterina.

Lo primer es catalá y porta per lema: *filantropia y diversió*. Lo segon es castellá y porta en la seva bandera: *Caridad y diversion*.

Lo Xanguet que es catalá fins al moll dels ossos, no pot lligar ab lo de Santa Caterina, que si bé sembla que com á més modern hauria de haber cridat més la atenció pública, ab tot, es molt general la veu dels barcelonins que diu: *roda'l mon y torna al Born*.

¡¡Santi di guix!!

LO PASSEIG DE GRÀCIA.

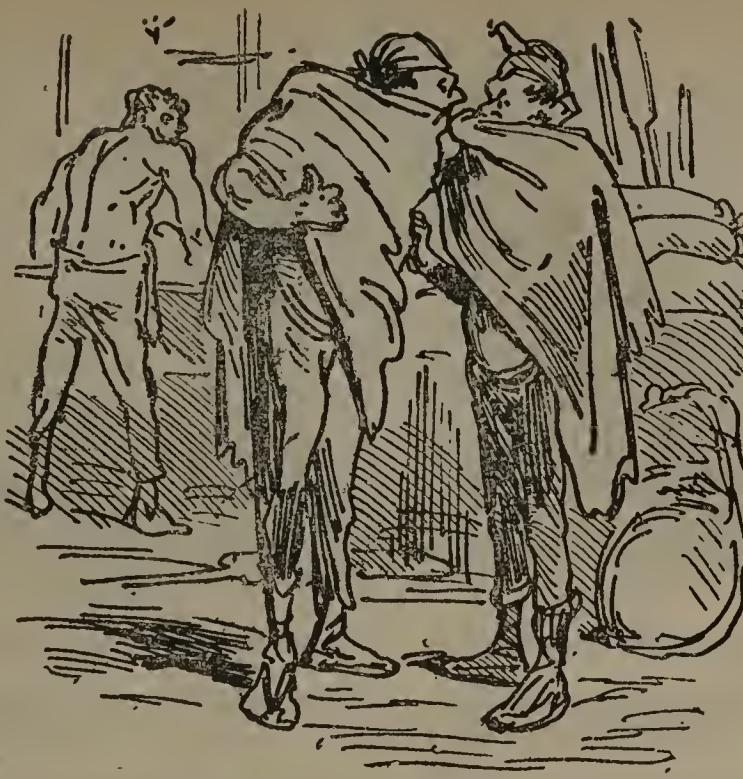
Si 'l passeig de Gràcia tingués llengua, desde la *gloriosa*, semblaria un segon Jere-mías. ¡Si se 'n ha vistes de verdes y de maduras!

Alló de cuidarse de posarhi grava, ha passat à l' historia. Així es que durant los mesos de estiu, no pot anarshi de pols, y en los días de ivern no pot anarshi de fang. Apenas s' hi veuhen per allí guarda-passeigs. Naturalment: aquests han de cuidar los passeigs y alló ha perdut la seva naturalesa de passeig y no hi ha quedat res para cuidar. Jo fora de parer, salvo millor, que 's creés una altra classe de empleo, en vista del estat del ex-passeig que 'ns ocupa. Per compte de *guarda-passeigs*, podrían instituirse *descuidos-carreteras*, que se 'ls podria destinari à aquell punt.

Com si 'l descuit no fos prou encara, vè l' alsament de las quintas, y l' Capità general, pren lo passeig per camp de batalla, y vingan canons per aqui, balas per allí, bombas per un costat y caballeria per l' altre, deixant lo passeig com lo rey del carlins, que no mès ho es de nom.

No bastaba això. L' empresa de las aygas de Dosrius, obra 'l passeig en canal y 'l deixa tant malt arreglat com va poguer. Si mès malament no va deixarlo, es per què no 'n va sapiguer mès; en això no hité cap culpa.

No n' hi havia prou. S' hi posan allí 'ls rails del tramvia un bon tros mès alts que 'l nivell del terreno, y veus aqui que 'ls cotxes que fan aquell

Es di, que 'ls días de festa,
no treballem poch ni molt
—Ca, ca; que treballi l' amo,
si volen menja pà tou.

TOT ES HU.

Que no 's digui que en Espanya
l' un demana, y l' altre no;
demana 'l poble, justicia
y 'l govern, contribucions.

Si bé hi ha una diferencia...
¡mès qui repara en tant poch!
que 'l govern té 'l que demana,
y 'l poble no té 'l que vol.

CANTARELLA.

Lo carlí, somta sempre;
sempre menja 'l progressista;
lo moderat, sempre cobra;
y 'l federal, rep pallissas.

BARÓMETROS QUE MAY ENGANYAN.

camí sembla que vin-guin de enterrar lo Carnestoltes y que han aixecat massa 'l colse.

Encara mès. L' Ayuntament per sufragi militar, no podia mirarse lo desgraciat passeig sense fent-hi alguna de crespa. Així es que, com si no estigués prou desarreclat, va pensar en desarreclarlo mès, fent-ho á cost de rey, y vinga fer clots, aixecar pedrissos, matar arbres y derregularisar caminals.

¡Ay passeig! ¡Totas las desgracias se passejan pel teu demunt!

ROSEGÀ SEBÀS.

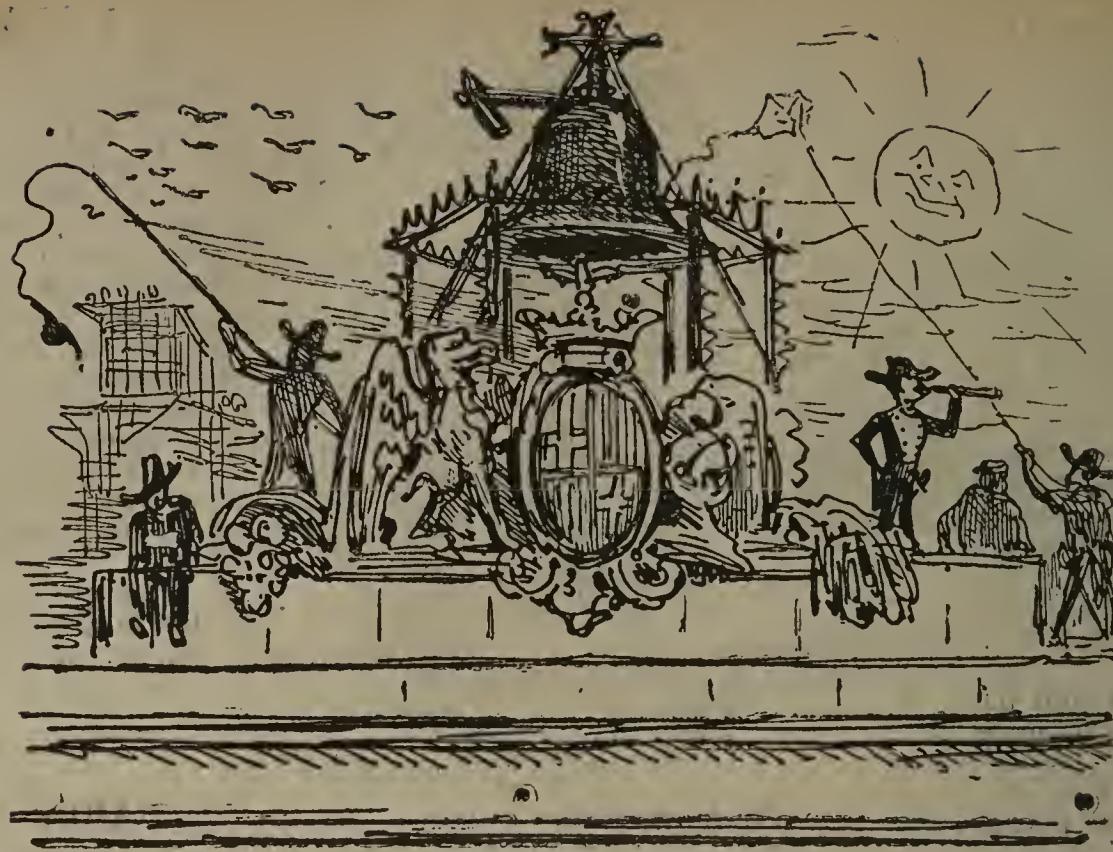
BARCELONA.

¡Ara si que estém ben posats! Los uns posan á Barcelona la corona de Compte y 'ls altres la de Marques. ¿En qué quedem? Fòra bò que 'l dupte 's decidís aviat, perquè 'ls que escribim pel pùblic hem de sapiguer á qué atenirnos. No es tot hú dir la ciutat *comptal* ó la ciutat *marquesal*. Per de prompte, sila ciutat té de ser *marquesal*, lo disbarat ja està fet y no té adòp. En Balaguer sobre tot, que 'n molts poesias usa de la *Comptal*, no té poca feina si té de sustituir aquesta paraula per la de *Marquesal*, perquè aquesta té una silaba de mès, y un vers no es com una lliga-cama que s' estira y s' arronça com se vol.

Després, si la ciutat es *Marquesa*, ja cal que tirin á un racó las coronas de casa la Ciutat y la de la estàtua del Banch, que que fins n' hi fal-tandos graus per a ser de comp-te.

Però demés, y fins això també, tan nos fa que la ciutat sigui comptesa ó marquesa, lo que si voldriam veurhi en ella es major *llimpiesa*, que ab aquesta última circumstancia la deixarian passar fins per baronesa.

UN BARCELONÍ.

Passatemps dels municipals, si hagués sortit regidor un tremendo ciutadá que anaba en candidatura.

PARTITS POLÍTICHS.

Des que l' partit progressista
s' ha partit de mitj à mitj,
s' ha partit lo cap; y donchs,
podem dir que es *cap partit*.

Uns se'n van ab en Sagasta,
los altres ab los Borbons,
y 'ls hi dihuen «unionistas.»
¡Y quins exemples de unió!

Ja té ben pochs partidaris
la idea de Carlos set,
però ell, de amichs personals,
sempre 'n tindrà dos ó tres.

Diuhen si 's pensa ab l' Alfonso,
fent Regent á 'n Montpensier;
jo faria á aquet, monarca
y á D. Alfonso Regent,
(aixó si tingüés de ferho),
Dels dos, l' Orleans es mes nen.

FRANCESCH POUS.

CANTARELLAS.

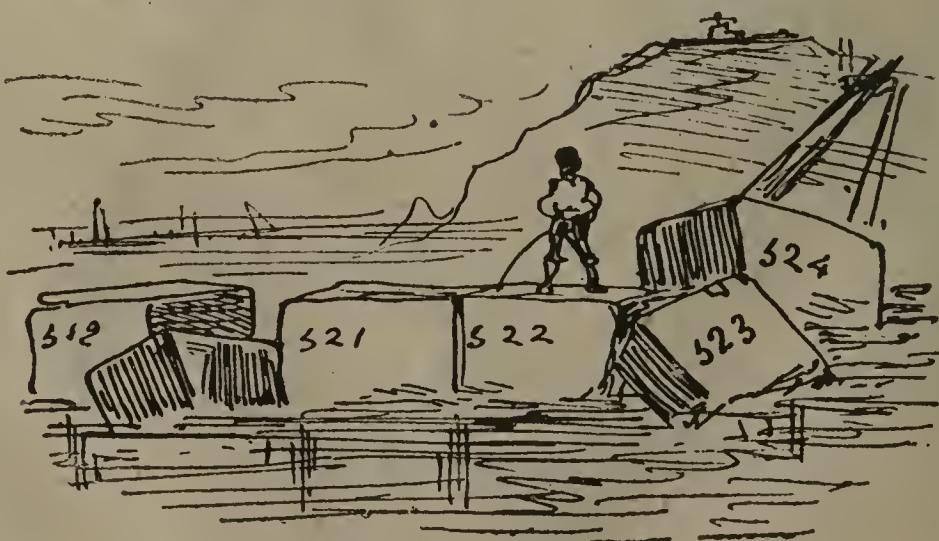
Diu que á Madrit no s' entenen
y tots parlan castellá;
donchs aquí que no hi parlem
sabem que volan y ahont van.

Per cobrar mès que no 's guanya,
per posar consums y quintas
y per mantenir ganduls,
no hi ha com la monarqua.

Molts, cuan volen mirá 'l sol
sense un vidre, s' enlluernan;
si á mòlts parlem de República
está clar: no la comprehen.

Si parlem, tractant de Cuba,
ab certa gent de cert gremi,
us eridaran: ¡viva Espanya!
Pro acabat dirán: ¡aneuhi!

A. S.

Las obras del port-venir.

Lo general Gaminde ha sigut poch temps ministre de la guerra, pero ha deixat bén demostrat que en poch temps se pot fer molt. Y aixó que estava malalt. Per causa seva va cáurer lo ministeri y vanen obtenir elevadas graduacions, militars que may s' ho podian esperar. ¿Qué hauria fet si hagués estat bó?

Los Consums que 's vanen posar:—*Flor de un dia.*

L' arcalde Soler y Matas:—*Espinases de una Flor.*

A véurer si sortirà un altre Camprodón á escriúrer aquestós dos *dramas*.

—Sabs que això del tram-via té de menjá molt?

—Per qué.—Perque 'ls rails estan plens de queixals.

Diuhen si ab la cuestió del tram-via, hi ha hagut trampas. No fora estrany perque *tram-via* y *trampas* tot comensa en *tram*.

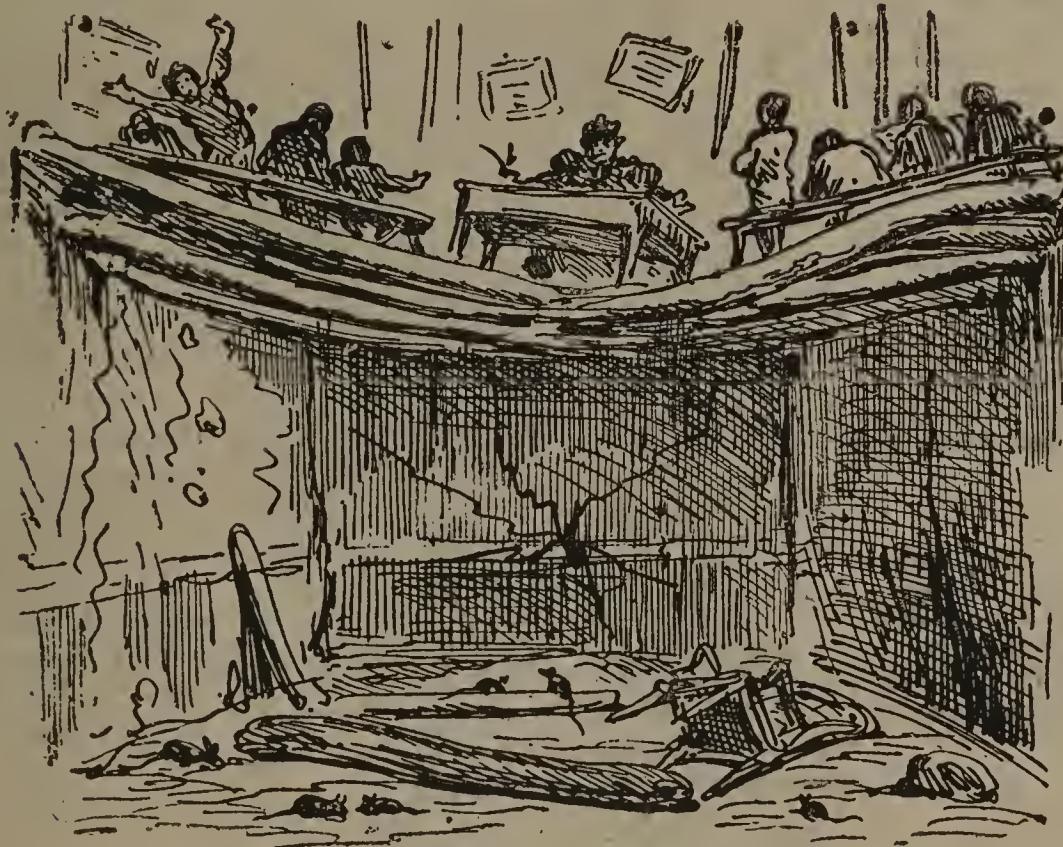
CONSELLS A UNA NENA QUE ESTIMO

Dels soldats ja may te n' fies, nena, si vols viurer bé; perqué de amors ells cambian, com cambian de quartel.

Lo que crida mès, noyeta, no es pas lo qui mès te vol, que 'l que mès pulmons demostra no demosta mès gran cor.

Si un empleat t' acaricia no crequis may sas paraulas, que fins vendrà la teva honra, si ab això logra mès paga.

UN FEDERAL.

—L' Universitat vella.—D' APRÉS NATURE.

¿CUANTS DÉUS HI HA?

Cuanta llum !verge Maria! m' enlluernan tantas hatxas. ¿Si será una professò lo que cap aquí s' atansa? No hi ha dubte, sentho música y veus robustas y claras que cantan à veu en coro en llengua que ningù parla. Veig que portan sota pali del Déu dels homens la imatxe.... ¡Ah! ja entençh; la professò es un combregà dels qu' ara sol va usar la nostra iglesia quant de algun ricatxo 's tracta.

Hè sentit un soroll sort que de una campana 'm sembla, si, ho es y al mateix temps dos blandons cap aquí venen. Los portan dos escolans als que dos homens segueixen ficats sota d' un paraigua, vermell, que sembla de seda. Van depressa, tenen tart, y 's coneix que van per feina. No portan pas majestuos, ni aquells capellans que resan, ni música, llums, ni tálam ni fan tampoch tanta fressa com aquella professò que poch fa acabó d' veure. ¡Ah! Ja entençh, aquet parell à la cuenta 's dirigeixen

à combregà algun pobret que 'l deu matar la miseria.

De modo que segons veig, això está tant ben montat, que segons de qui se tracta deu haberhi 'l combregar. Si deduum consecuencias de un fet tan incidental, pregunto jo: ¿ per ventura en lo cel dos Déus hi ha ó bé 'ls homens un pe'ls richs y un pe'ls pobres n' han trobat?

A. SERRA.

REFLEXIONS.

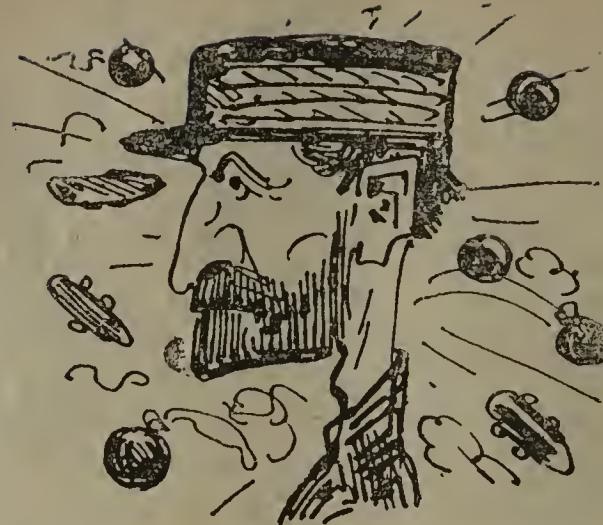
L' Ayuntament del any passat, ho era per sufragi del Capità general; la majoria del Ayuntament de aquest any ho es per sufragi dels serenos, municipals y escombriaires. Al menos ab lo de aquest any vol haberhi una sombra de legalitat.

Com varem dir l' any anterior, la cuestió de Cuba continua no acabantse. Com que allí no coneixen lo fret, la cuestió es molt acalorada, y las cuestions acaloradas acostuman á ser molt llargs.

Mòlts francesos que no mataren los prussians, després los han anat matant los mateixos francesos. Aixó vol dir que 'ls prussians se quedaren curts en cuestió de matansa.

Un subjecte que havia gastat tot quant tenia durant la epidemia del any 70, deya al acabarse l' any 71: —L' any passat no vaig tenir la febra groga, pero en canbi tot aquest any he estat ab febra per falta de gregas.

Senyó regidor: ¿me sabria dir perqué alguns municipals varen anar á votar dèu vegadas en un mateix dia. —Si senyó: per introduir en lo sufragi 'l sistema decimal.

Fac-simil de un que té un entorxat de GRACIA.

Frentes de la Diputació després de las 10 de la nit.
¡Després no diguin que may fan res!

—¿Quién vive? crida un centinella á un que passaba pel carrer.

—Espanya, contestá aquet.

—¿Qué gente?

—¿Qué gente, qué gente!.... La que vosté vulgui; la cuestió es que 'm deixi passar.

Del mateix modo 'n Sagasta será lo que 's vulga; la cuestió es no deixar la cartera de ministre.

PIGRAMAS.

Avans no 's feyan carrils
y ara se 'n fan, Mossen Pau.

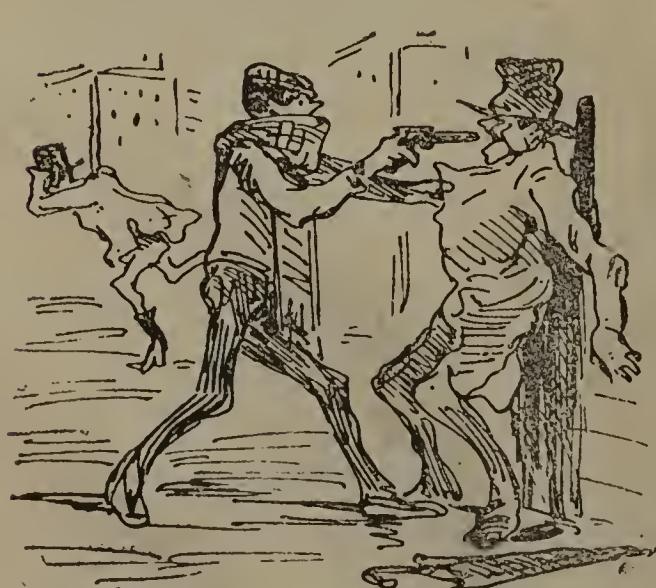
—Pero 'ls sants feyan miracles
Don Just, y ara may ne fan.

Los neos se desesperan
no sabent veure 'l perqué
lo diari «La Convicció»
es lo que ménos convéns.

GESSTAS.

Aquest any, es lo vuité de la aparició de LO XANGUET,
que plé de graciosas caricaturas y humoristichs escrits
se ven per UN RALET.

Es lo desé de la publicació de EL TIBURON, que ab
sas caricaturas y sos escrits, també per UN RAL, fa
fer un panxó de riurer.

VENTATJAS DE VIURE EN L' ENSANXE.

¡LA LLUFA!

PARALELO.

Qui modestia gasta,
fa molt poch paper;
qui no té vergonya
tot lo mon té seu.

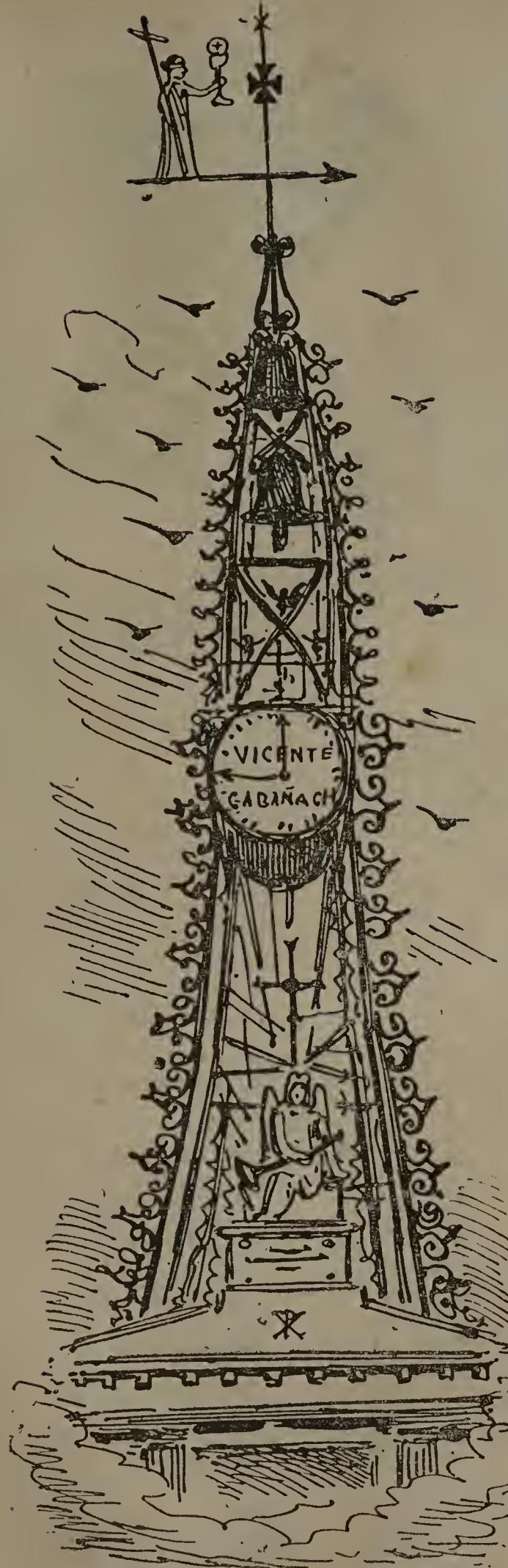
Don March, es un sabi
com no 'n sè cap més,
més no sè cap altre
sabi més modest.
Passa tots los dias
y las nits també,
tant si 'l caló ofega,
com si gela 'l frct,
llibres y més llibres
fullejant, à cents.
Notas y més notas
posa en cada text,
fullas y més fullas
fa continuament
de treballs científichs,
de un valor inniens.

Y don March, es home
que va pel carré
fet un miserable,
de miseria sech.
Sols vestint de deixas
de amichs y parents,
va en ivern de estiu
y en estiu de ivern.
No segueix cap moda;
la moda 'l segueix,
cuau la moda torna
del seu barret vell.

Vuidas las butxacas,
ningú li diu res;
no més algú que altre
li fa: «passiho bé»,
si de cara 'l topa
en un carré estret.

Es un pou de ciencia,
més en aquet temps,
molt poca se 'n poua,
si se 'n poua gens.
Y com aquet sabi,
ja he dit que es modest,
ningú de ell s, adóna,
cas omis fan de ell.
Las cellas cremantse,
estudiant de ferm,
lo pobre no pensa
que en lo temps present,
qui modestia gasta
fa molt poch paper.

En Menció es un ximple;
ximple dit y fet.
En sabé y vivesa,
si vos l' escolteu,
es lo *non plus ultra*;
y 's fa molt cas de ell.
Xerra, que sa boca
més sembla un torrent.
Si llegeix un diari,
es tot cuant llegeix.
Dona cullarada,
à tort y à dret,
en deu mil asuntos
que jamay ha entés.
Pels teatros se 'l troba,
pels balls, pels passcigs,
pcls cafés, per festas
y per tot arreu.
A tothom detura,
si no ho fan à n' ell,

PANTEON DEL ÁNGEL DE LA PORTA DEL CEMENTIRI.

y aquells ab qui parla
l' escoltan ab plaer.
Diu que es gran polítich,
no comprench perqué;
per filantrop passa,
tampoch ho comprench;
altres ho comprenen
tant com jo mateix,
però sas paraulas
creuhen, y l' cas es
que ell vesteix ab luxo,
está gras y fresch,
y gasta la plata
més que cap marqués,
en temps que 'ls marquesos
la passaban bè;
Y ara un bon empleo
li ha dat lo gobern.
De que ell es un burro,
n' estich al corrent;
que no usa vergonya
pujéuhi de peus,
no per estalviarla,
sino que no 'n té.
Y es cosa sabuda,
que en lo temps present,
qui no té vergonya,
tot lo mon té seu.

PERE FRESSEJA.

COSAS QUE MAY S' ACABAN.

L' obra de la Seo.
La cuestió de Cuba
Lo déficit de nostra Hisenda.
La mania de ser empleat.
Los cambis de Ministeri.
La cuestió de la plassa de Ca-
talunya.

COSAS QUE NO 'NS PODEM

ACABAR MAY.

Que un home sigui infalible.
Que 'n Balaguer hagi sigut
ministre.
Que 's donguin per válidas
las últimas eleccions municipals.
Que 'ls carlins vagin à unas
Corts Constitucionals.
Que 's tornin à posar los con-
sums.
Que à la revolució del 68, se
le digui encara Gloriosa.
Que 'l rey dels carlins, sigui
Carlos seté.
Que Mr. Thiers sigui repu-
blicà.

ADAGIS ARRECLATS.

Qui no vol creure à la bona
mare, ha de creure à ne 'n Sa-
gasta.
Vésten Joan Prim, que 'l par-
tit progressista que queda, 's
descompon.

¡PARÍS A SANGRE Y FUEGO!—*Jornadas de la Comuna*, obra escrita por Luis Carreras. Reseña histórica de la revolución comunalista de 1871. Forma esta obra un tomo casi fóleo, á dos columnas de materia compacta, clara impresión y va adornada con doce retratos de los principales hombres de la Comuna, y multitud de láminas intercaladas en el texto, y una preciosa cubierta al cromo — Vale 5 reales.

PROCESOS DE LA COMMUNE DE PARÍS.—Relación completa y detallada de todas las causas que se han seguido por el Consejo de Guerra de Versalles, contra los jefes de la última insurrección de París. Acusaciones, defensas, interrogatorios y sentencias dictadas contra los miembros de la Commune, del Comité Central, escritores públicos, las petroleras, los púpilos de la Commune, interesante proceso instruido contra quince rapaces de 11 á 16 años de edad, y demás principales acusados con motivo de la insurrección Comunalista.

Forma esta obra dos tomos casi fóleo á dos columnas, materia compacta, clara impresión y van adornados con muchas láminas y retratos intercalados en el texto.

El tomo primero encuadrado á la rústica, lo forma la primera Serie que cuesta 8 reales, y el tomo segundo, la segunda Serie que cuesta 4 reales, ó sean ambos tomos 12 reales.

FRANCIA DESPUES DE LA GUERRA.—Mapa de la ocupación Alemana durante la guerra Franco-Prusiana de 1871, y después de firmados los preliminares de paz. Forma un pliego marca mayor colorido. Vale dos reales.

VISTA PANORAMICA DE LOS INCENDIOS DE PARÍS.—Forma un pliego marca mayor con una extensa explicación al pie. A simple vista pueden apreciarse claramente todos los edificios que fueron incendiados en la última insurrección comunalista. Precio 1 real.

LO FORASTER.—Almanach per l'any 1872. Passeigs satírichs per Barcelona.—Firas, exposiciones y fiestas populares.—Consells saludables pels forasters.—Poesías, artículos y anécdotas.—Guia de tots

los carrers y plassas de Barcelona, Ensanche y Barceloneta. Escrit per D. Pau Bunyegas. Ab profusió de grabats y multitud de chispeants caricaturas, dibuixadas per Padró.—Preu 4 rals per tot arreu.

POESIAS FESTIVAS Y SATIRICAS DEL CELEBRE RECTOR DE VALLFOGONA.—Forma un tomo casi fóleo á dos y tres columnas de materia compacta; bona impresió, ab lo retrato del autor y una cuberta elegórica dibuixada per Padró.—Preu 4 rals.

Tenim en prempsa del mateix RECTOR DE VALLFOGONA y donarem quant antes á llum las poesías serias, y ademes una colecció de poesías festivas y serias que encara no han vist la llum, pública y que hem adquirit ab molts esforços.

GRAN COLECCIO DE OBRAS

del festiu escritor

D. SERAFI PITARRA:

SINGLOTS POÉTICHS.

Rals.

La esquella de la torratxa en 2 actes.	1
Ous del dia, 2 id.	1
La vaquera de la piga rossa, 2 id. .	1
Lo cantador, 2 id.	1
Locastell dels tres dragons, 2 id. .	1
La venjansa de la tana, 2 id. .	1
Lo punt de las donas, 2 actes. .	1
Liceistas y cruzados, 2 id. .	1
Las Carbaassas de Monroig, 2 id. .	1
Un mercat de Calaf, 2 id. .	1

Un barret de riallas, 2 id. .	1
Lo boig de las campanillas, 1 id.	1
En Joan doneta, 1 id.	1
La butifarra de la llibertad, 1 id	1
Las pildoras de Holloway, 1 id. .	1
Los Héroes y las grandessas, 2 id.	2
Si us plau per forsa, 2 id.	1
Cosas del oncle! 2 id..	1
Palots y ganxos, 1 id.	4
La sabateta al balcó, 2 id.	6
La urbanitat, 3 id.	8
L'últim trencalós (llegenda). 1	1
Parodia de la ópera Il Profeta 1	1
Parodia id. L' Airican.. 1	1
Parodia id. Faust.	1
La mort de la paloma.	1
Gra y palla, 1 tomo 8.º ab láminas.	4
Cuentos de la bora del foch, 1 tomo en 8.º	4
Cuentos del avi. 1 tomo en 8.º	4

Obras de J. María Arnau.

Un pollastre aixelat, 1 acte. .	2
La pubilla del Vallés, en 2 id. .	4
Los banys de Caldetas, 1 id. .	4
Al altre mor, 2 id.	2
Las fotografías, 1 id.	4
Las ametllas de Arenys, 1 id. .	4
Un embolich de cordas, 2 id. .	6

Obras de Pau Bunyegas.

Una noya es per un rey, 1 id. .	1
Antany y Enguany. Revista.	1
1 id.	1
La vida al encant, 2 id.	4
Un pom de violas, 3 id.	8
L' ocasió fá'l lladre, 1 id.	4
La comedia de Falset, 1 id.	4
Un fi de festa, 1 id.	4

Obras de Lleó Fontova.

La pór guarda la vinya, 1 id. .	2
---------------------------------	---

Obras de Eduart Aulés.

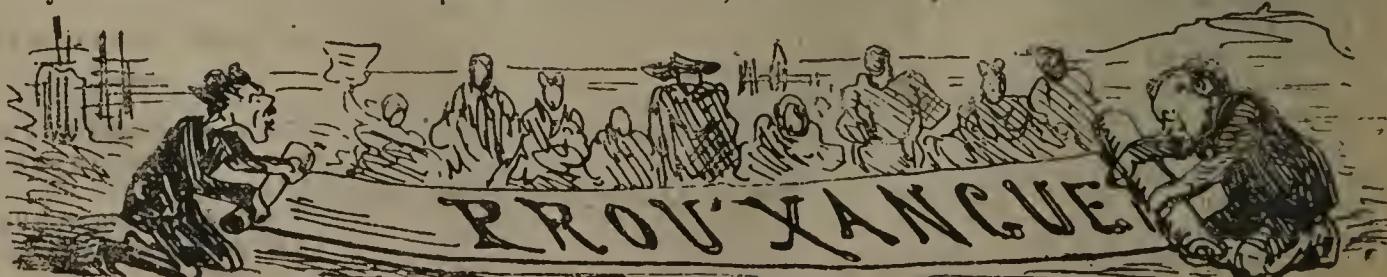
CINCH MINUTS FORA DEL MON—Joguina en un acte y en vers catalá, 1 ral.	1
---	---

LO DIARI HO PORTA.—Joguina en un acte y en vers arreglada á escena catalana, 2 rals.	1
--	---

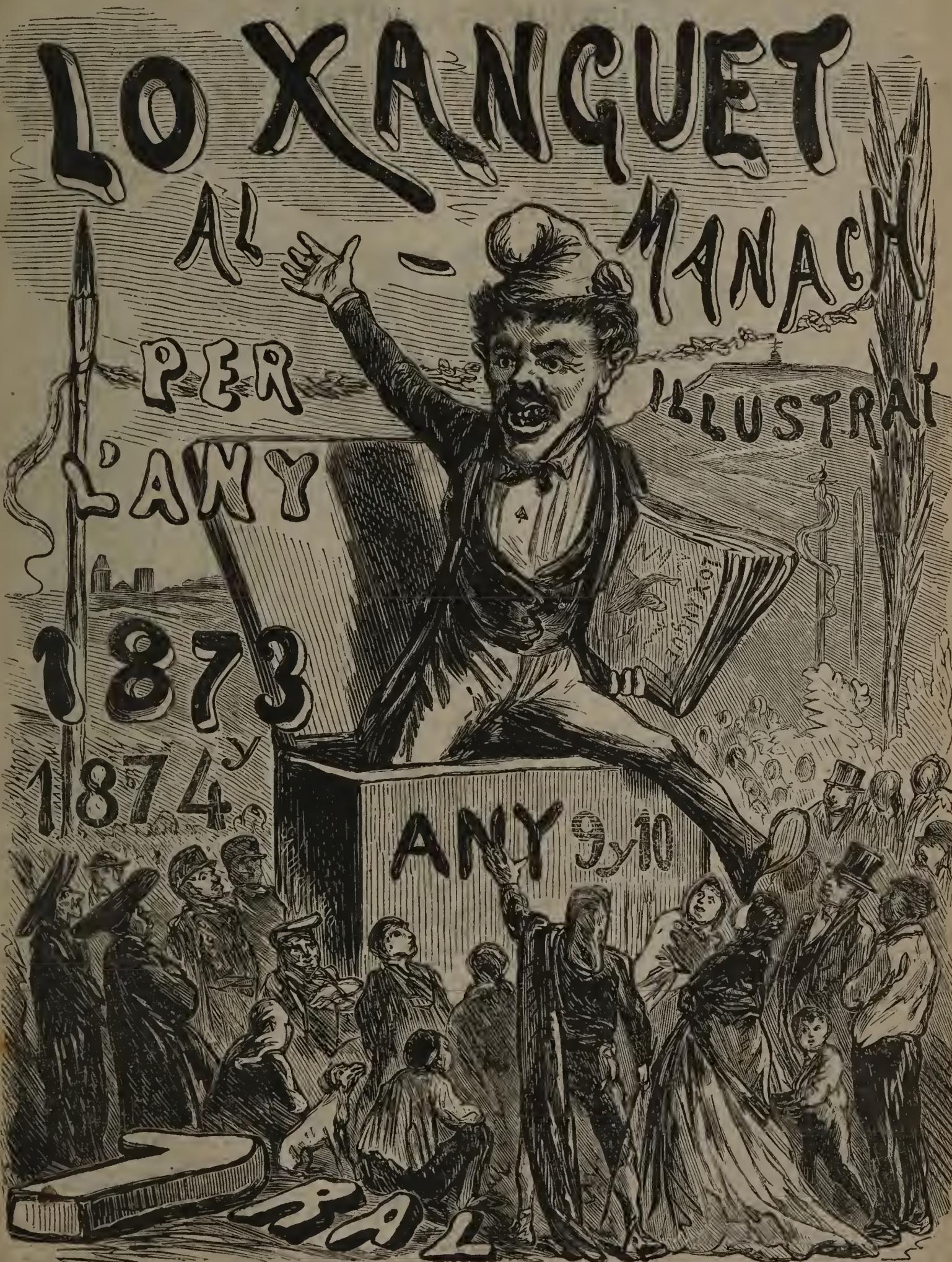
TRES BLANCHS Y UN NEGRE.—Joguina bufa en un acte y en vers. 2 rals.	1
---	---

Todo el que desee adquirir cualesquier de las mencionadas obra, mandando su importe en sellos de franqueo á libranza á su editor D. I. Lopez. Rambla del Centro, 20, Barcelona, le será remitida por el correo inmediatamente franca de porte..	1
---	---

Barcelona.—Imp. de Ramírez y C.º

I. LOPEZ, EDITOR.—Rambla del Mitg, 20.—Barcelona.

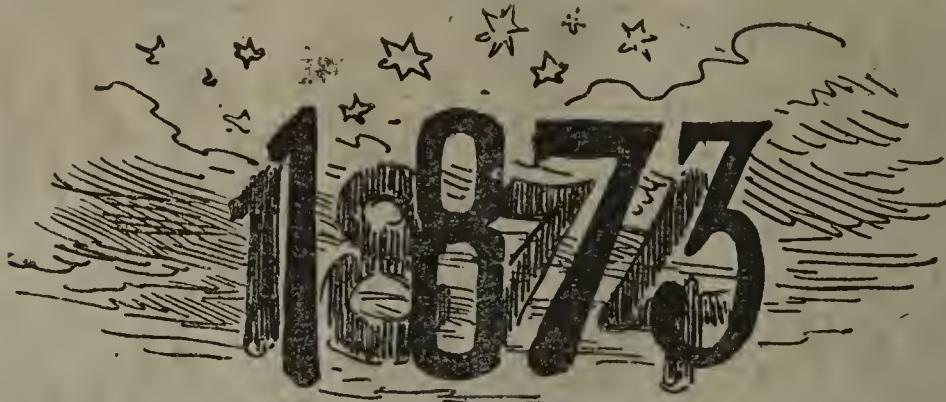
MES VAL AQUÍ QUE À CAL APOTECARI.

LO XANGUET,

ALMANACH ENLLUSTRAT

y escrit ab mes sal que no hi há en las montanyas de Cardona (sense que volguem alabarnos)

per D. Pau Bunyegas, D. Serafí Pitarra, D. Simó Alsina, En Robert de las Cabras, En Xarau
y altres malhumorats, per la doble anyada

JUDICI DELS DOS ANYS.

Tenim *Lo Xanguet* bessó
y de aquesta bessonada
n'hem de tréurer lo judici,
Mes clà: tenim de fé un àpat
yen ell hi hem de dá un *Xanguet*
 fet, no ab una, ab dugas salsas.
Per fé un guisat consemblant,
desafio á las criadas
que per ser bonas cuineras
cobran la soldada grassa.
¿A veure! quina se'n surt
de aquesta doble jugada?
¡Au, au! ¿Quina s'hi atreveix?
¿Ningú diu jo...? Donchs en marxa:
encenem foch y à guisá.
Comenseu á seure á taula.

Mil vuitcents setanta tres,
va comensá ab lo monarca
que, com los santis-di-guixi,
habia vingut de Italia,
y va acabá ab la República.
Lo sol, tras la nuvolada.
Al arribá aquí, escolteu
lo que tres ó quatre esclaman:
Un federal: «Ja era l'hora!»
Un carlí: «Mal se'ns prepara!»
Un zorrillsta: «Veurem!»
Un sagasti: «Pastarada!»
Cada hú parla de la fira,
segons com li ha anat la ganga.
Durant lo setanta tres,
los carlins per las montanyas
de Navarra, Catalunya
y provincias vascongadas.
han causat á la Nació
mes mal que cap pedregada,
donantse al incendi, al robo
á la deshonra, á la infamia,
en nom de Déu, Patria y Rey,
obrant contra Déu y Patria
y fins contra'l Rey tanoca,
escrancantli las butxacás.
Lo clero de tot lo mon
los ha ajudat. ¡Quin sarcasme!
¡Los que han de predicá pau,
tornarse gent sanguinaria!
Lo partit legitimista
de Fransa, 'ls donaba alas
y al últim los cantoners
en profit de ells treballaban.
¡Quina causa tan perduda,
que ab tot no han pogut guanyarla!
¡Y com volian guanyarla!

Tres voltas perduda causa,
s'apelan tercera volta,
fent de advocats las sotanás;
de fiscal, la opinió pública
de jutje, la Democracia.
¡Llástima 'm donan, pobrets,
de véurels tant pastanagas!

Per felshi perdre l'oremus,
vindrà l'an Setanta quatre,
precedit pel mateix Sol,
amic de las cosas claras,
contrari al oscurantisme.
¡Pobres carlins, quina plaga!
¡Ni las set de Egipte juntas,
fóran per ells mes amargas!
Lo Sol, l'astre mes guerrero,
que ningú li planta cara,
que ha lograt en aquest mon
l'Igualtat posar en práctica
donant vida á l'alta alsina
com á la mes tendra planta;
platejant al manso riu,

lo mateix que á la mar brava:
visitant lo rich palau
y la rústica cabanya;
que al microscòpic insecte,
lo mateix que al home, escalfa;
y que aixis fá suá al pobre,
com al mes finjat monarca...
per l'an de sa presidència
envia aquesta

PROCLAMA:

«Jo, Júpiter, que del any
mil vuitcents setanta quatre
so'l senyor universal,
ordeno y mano en Espanya:
Primer: Que totes las tropas,
milicias republicanas,
cossos franchs, exèrcit leal,
tothom qui puga portá arma;
descarregui á ne'ls carlins
somanta sobre somanta.
y juguin á caball fort
las tundas en sas espatlles.
Segon: Que's fassi justicia
ab l'igualtat mes exacta:
que aquell que té mes dinés
pot sopá dugas vegadas,
però s'pot estalbiá
lo que diu la lley, si falta.
Tercer: Que'ls capellans cuidin
de di missa, y Santas Pascuas:
si's donan á conspirá.
no'ls hi valdrá la sotana.
Cuart: que imperi la República
federal, ben plantejada;
y que tots los que pretenen
ser reys, se donguin de baixa.
Perqué tot això s'cumpleixi,
punt per punt, ratlla per ratlla,
jo me'n vaig áb las reservas,
y allí tindré reservada
la vara de la justicia,
que es la vara de las varas.
Y perqué cap espanyol
pugui alegar ignorància,
que's publicui en lo *Xanguet*
aquesta meba proclama:
que'l *Xanguet*, es la Gacea
meba, per aquesta anyada.
Ab això que'l comprin tots;
per un ral, no's pert cap casa.»

PAU BUNYEGAS.

1872.

Aquet senyó que
aqui veuen, en 1872
tenia molts pels y ana-
va arreplegant pelas.
De manera, que no s'
afeitaba y afeitaba á
ne 'ls altres.

1873.

Aquet mateix se-
nyò, en 1873, tenia
pochs pels y moltas
pelas. De manera, que
's deixaba afeitar y
acabà de afeitar á ne
'ls altres.

CALENDARI PER L' ANY 1874.

JANER.	FEBRER.	MARS.	ABRIL.	MAIG.	JUNY.
juev 4 La Circunc.	Do. 1 S. Ignasio.	Do. 1 S. Rosendo.	mié 1 S. Venancio.	vier 1 S. Felipe y J.	jun. 1 S. Iñigo.
vler 2 S. Macario ab	iun. 2 La Purificac.	iun. 2 S. Simplicio.	juev 2 S. Francisco.	sába 2 S. Anastasio.	2 S. Marcelino.
sába 3 S. Daniel.	mar 3 S. Blas.	mar 3 S. Emeterio.	vier 3 S. Benito P.	mar 3 Sta. Clotilde.	3 S. Francisco
Do. 4 S. Tito.	mié 4 S. Andres C.	mié 4 S. Casimiro.	sába 4 S. Isidoro.	Do. 3 inv Sta. C.	4 S. Sancho.
lun. 5 S. Telesforo	juev 5 Sta. Agueda.	juev 5 S. Nicolas.	Do. 5 S. Vicente F.	mié 4 Sta. Mónica.	5 S. Norberto.
mar 6 La Adoració	vier 6 Sta. Dorotea.	vier 6 S. Olegario.	mar 6 S. Celestino.	juev 5 S. Juan A.	6 S. Pablo.
mié 7 S. Raimundo	sába 7 S. Romualdo.	sába 7 Sto Tom. A.	juev 7 S. Epifanio.	tun. 6 S. Estanislao.	8 S. Salustiano.
juev 8 S. Luciano.	Do. 8 S. Juan Mata.	Do. 8 S. Juan Dios.	mié 8 S. Alberto.	mar 9 S. Gregorio N.	9 S. Primo y F.
vler 9 S. Marcelino	iun. 9 Sta. Apolon.	iun. 9 S. Paciano.	juev 9 Sta. Maria C.	sába 9 S. Antonino.	10 Sta. Margar.
sábu 10 S. Nicanor.	mar 10 Sta. Escoiást.	mar 10 S. McLiton.	vier 10 S. Ezequiel.	Do. 10 S. Mamerto.	11 S. Pio I.
Do. 11 S. Higinio.	mié 11 S. Severino.	mié 11 S. Eulogio.	sába 11 S. Leon Mag.	mar 11 Sto. Doming.	12 S. Juan Saha.
lun. 12 S. Arcadio.	juev 12 Sta. Eulalia.	juev 12 S. Gregorio.	Do. 12 S. Julio.	sába 12 S. Pedro Reg.	13 S. Antonio P.
mar 13 S. Gumerzin	vier 13 Sta. Catalina.	vier 13 S. Leandro.	mar 13 S. Herman.	Do. 13 S. Bonifacio.	14 S. Basilio.
mié 14 S. Hilario.	sába 14 S. Valentín.	sába 14 Sta. Matilde.	mar 14 S. Pedro Gon.	juev 14 S. Isidro Li.	15 S. Modesto.
Juev 15 S. Pablo.	Do. 15 S. Faustino.	Do. 15 Sta. Madron.	mié 15 Sta. Basiliisa.	sába 15 S. Juan Nep.	16 S. Marcelino.
vier 16 S. Fuigencio.	lun. 16 S. Julian.	lun. 16 S. Heriberto.	juev 16 Sto. Toribio.	Do. 16 S. Pascual B.	17 S. Manuel.
sába 17 S. Antonio.	mar 17 S. Pedro To.	mar 17 S. Patricio.	sába 17 S. Aniceto.	mar 17 S. Félix Cant.	18 S. Marcos.
Do. 18 Cat. de S. Ped.	mié 18 S. Eladio.	mié 18 S. Gabriel.	Do. 18 S. Eleuterio.	tun. 18 S. Pedro Ceie.	19 Sta. Julia F.
lun. 19 S. Canuto.	juev 19 S. Alvaro C.	juev 19 S. José.	Do. 19 S. Vicente.	mar 19 S. Bernardo.	20 Sta. Florent.
mar 20 S. Fabian.	vier 20 S. Leon.	vier 20 Sta. Eusem.	lun. 20 Sta. Inés M.	sába 20 S. Secundino.	21 S. Luis Gonz.
mié 21 Sta. Inés.	sába 21 S. Félix.	sába 21 S. Benito.	mar 21 S. Anselmo.	Do. 21 S. Paulino.	22 Sta. Agripin.
juev 22 S. Vicente.	Do. 22 Cat. S. Pedro.	Do. 22 S. Deograc.	mié 22 S. Sotero.	juev 22 Sta. Rita Cas.	23 N. S. Juan.
vier 23 S. Ildefonso.	lun. 23 Sta. Margar.	lun. 23 b. José Or.	juev 23 S. Jorge.	sába 23 Apar. S. Juan.	24 S. Guillermo.
sába 24 S. Timoteo.	mar 24 S. Matias.	mar 24 R. S. Simon.	mié 24 S. Fldei.	Do. 24 S. Franciso.	25 S. Juan S. P.
Do. 25 Conv. S. Pab.	mié 25 S. Valerio.	mié 25 Anunciaclon.	sába 25 S. Marcos.	lun. 25 Sta. Magdal.	26 S. Zoyio.
lun. 26 S. Poticarpio.	juev 26 N. S. Guadal.	juev 26 S. Braulio.	Do. 26 S. Cieto.	mar 26 S. Felipe Neri.	27 S. Leon papa.
mar 27 S. Juan Cris.	vier 27 S. Baldomero.	vier 27 S. Roberto.	lun. 27 S. Armengol.	mié 27 S. Juan papa.	28 S. Pedro y P.
mié 28 S. Julian.	sába 28 S. Roman.	sába 28 S. Sixto III.	mar 28 S. Prudencio.	juev 28 S. Justo.	29 Con. S. Pablo.
juev 29 S. Franc. S.	Do. 29 S. Eustaquio.	mié 29 S. Pedro mr.	lun. 29 Sta. Teodosia.	sába 29 S. Fernando.	30 Sta. Petron.
vier 30 Sta. Martina.	lun. 30 S. Climaco.	juev 30 Sta. Catellina.	mar 30 Do. 31 Sta. Baibina.	mar 30 S. Fernando.	

JULIOL.	AGOST.	SETEMBRE.	OCTUBRE.	NOVEMBRE.	DESEMBRE.
mié 1 Sta. Leonor.	sába 1 S. Pedro ad-	mar 1 S. Gil y S. L.	juev 1 S. Remigio.	Do. 1 Todos Santos	mar 1 S. Eloy.
juev 2 Sta. Vis. N. S.	Do. 2 N. S. Angeles.	mié 2 S. Antoiin.	vier 2 Sto. Ang. G.	2 Com. de los d.	2 Sta. Bibiana.
vler 3 S. Trifon.	iun. 3 Inv. S. Estèb.	juev 3 S. Nonito.	sába 3 S. Cándido.	3 S. Arunengol.	3 S. Francisco
sába 4 S. Laureano.	mar 4 Sto Doming.	vier 4 Sta. Candia.	Do. 4 S. Francisco.	4 S. Bárbara.	4 Sta. Bárbara.
Do. 5 S. Miquel.	mié 5 N. S. Nieves.	sába 5 S. Lorenzo J.	lun. 5 S. Froylan.	5 S. Zacerias.	5 S. Sabas.
lun. 6 S. Rómulo.	juev 6 Stos. Justo Pr.	Do. 6 S. Eugenio.	mar 6 S. Bruno.	6 S. Severo.	6 S. Nicolas B.
mar 7 S. Fermin.	vier 7 S. Cayetano.	lun. 7 Sta. Regina.	mié 7 S. Marco p.	7 S. Florencio.	7 S. Ambrosio.
mié 8 Sta. Isabci.	sába 8 S. Ciriaco.	mar 8 Nativit N. S.	juev 8 Sta. Brígida.	8 P. Ntra. Sra.	8 Puris. Conc.
juev 9 S. Zenon.	Do. 9 S. Roman.	mié 9 S. Gorgonio.	Do. 9 S. Dionisio A.	9 S. Teodoro.	9 Sta. Leocad.
vler 10 S. Cristóbal.	lun. 10 S. Lorenzo.	juev 10 S. Nicolás T.	sába 10 S. Francisco.	10 S. Andrés A.	10 N. S. Loreto.
sába 11 S. Pío I papa.	mar 11 Sta. Filomi.	vier 11 S. Proto J.	Do. 11 S. Nicasio.	11 S. Martin.	11 S. Dámaso.
Do. 12 S. Félix.	mié 12 Sta. Clara.	lun. 12 S. Leoncio.	lun. 12 N. S. Pilar.	12 S. Diego.	12 N. S. Guedalu.
lun. 13 S. Anacleto.	juev 13 S. Casiano.	Do. 13 S. Euiogio.	vier 13 S. Eduardo.	13 S. Estanislao.	13 Sta. Lucia.
mar 14 S. Buenavent.	vier 14 S. Eusebio.	lun. 14 E. de Sta C.	mar 14 S. Callisto.	14 S. Serapio.	14 S. Nicasio.
mié 15 S. Enrique.	sába 15 Assump. N.S.	mar 15 D. N. Marin.	juev 15 Sta. Teresa.	15 S. Eugenio.	15 S. Eusebio.
juev 16 N. S. Carmen.	Do. 16 S. Roque.	mié 16 S. Cornelio.	vier 16 S. Galo.	16 S. Rufino.	16 Sta. Adelaid.
vier 17 S. Alejo.	lun. 17 S. Liberato.	juev 17 S. Pedro Arb.	lun. 17 Sta. Eduvigis.	17 S. Gregorio T.	17 S. Láaro.
sába 18 Sta. Sinfor.	mar 18 S. Agapito.	vier 18 S. Ferreol.	mar 18 S. Lucas ev.	18 S. Maximino.	18 N. S. de la O.
Do. 19 S. Vicente P.	mié 19 S. Magín.	sába 19 S. Genaro.	lun. 19 S. Pedro Aic.	19 Sta. Isabel.	19 S. Nemesio.
lun. 20 S. Margar.	juev 20 S. Bernardo.	Do. 20 S. Eustaquio.	mar 20 Sta. Irene.	20 S. Félix Valo.	20 S. Domingo
mar 21 Sta. Praxed.	vier 21 Sta. Juana.	lun. 21 S. Mateo.	mié 21 Sta. Ursula.	sába 21 Pres. N. S.	21 S. Tomás ap.
mié 22 Sta. M. Mag.	sába 22 S. Timoteo.	mar 22 S. Mauricio.	Do. 22 Sta. Cecilia.	22 Sta. Cecilia.	22 S. Zenon.
juev 23 S. Liborio.	Do. 23 S. Felipe Ben.	mié 23 Sta. Tecla.	mar 23 S. Clemente.	23 S. Vnloria.	23 S. Delfi.
vier 24 Sta. Cristina.	lun. 24 S. Bartolomé.	juev 24 N. S. la Merce.	lun. 24 S. Rafael arc.	24 S. Juan ia C.	24 Nat N. S. J.
sába 25 S. Jaime ap.	mar 25 S. Luis rey F.	sába 25 Sta. María C.	mar 25 S. Crispin.	25 Sta. Catalina.	25 Despos. N. S.
Do. 26 Sta. Ana.	mié 26 S. Ceferino.	Do. 26 S. Clipriano.	vier 26 S. Evaristo.	sába 26 S. Esteban p.	26 S. Juan apóst.
lun. 27 S. Pantaleon.	juev 27 S. José Ca.	Do. 27 S. Cosme.	mar 27 S. Vicente.	27 S. Facundo.	27 Los Sts. ino.
mar 28 S. Nazario.	vier 28 S. Agustin.	lun. 28 S. Wenceslao.	mié 28 S. Simon.	28 S. Gregorio.	29 S. Tomás C.
mié 29 Sta. Marta.	sába 29 Deg. S. Juan.	mar 29 Ded. S. Mig.	juev 29 S. Narciso.	29 S. Saturnino.	30 Tras. S. Saut.
juev 30 S. Abdón.	Do. 30 Sta. Rosa Li.	mié 30 S. Gerónimo.	vier 30 S. Claudio.	30 S. Andrés.	31 S. Silvestre.
vier 31 S. Ignacio L.	lun. 31 S. Ramon N.	sába 31 Sta. Baibina.	mar 31 S. Quintin.	jue. 31 S. S. Saut.	

—Bè, diguim, parlant en plata:
—es tant gran en Salmeron
com diu aquí tot lo mòn?
—Ja es gran, ja, pero...no mata.

Després de la victoria de Bailen, lo general Castaños tenia las tropas acampadas, las cuales anaban molt destrossadas de roba.

—Un general, li digué:
—Pensa vosté entrar á Madrid ab aquestos descamisats?
—Ab ells vaig entrá á Bailen, contestá Castaños, y era un poch mes difícil.

—Bon dia tingui, senyor pintor. ¿Que 'm faria 'l retrato?

—Prou. ¿Cóm lo vol?

—Jo li diré: enrahonó ab una noya y 'ls pares de ella no ho volen. Ab aixó com que no 'ns podem veure gaire sovint, vull donarli 'l meu retrato. Pero com que si 'ls pares li troben li mourán un sagamental, haurá de ferme 'l de manera que no se 'm sembli.

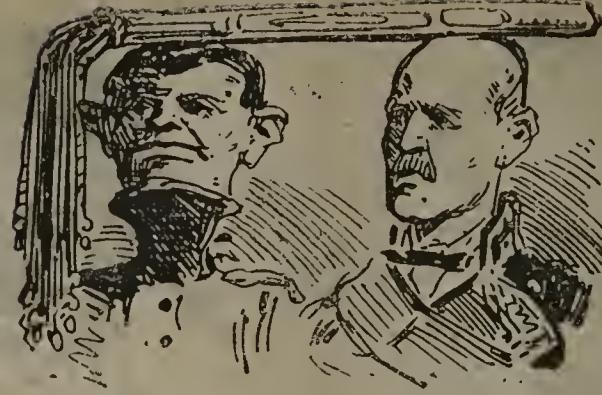
—¿Que alega vosté per eximirse de la milicia?

—Que desde naixensa só enterament sort.

—¿Qué tens, Mercé? preguntaba 'n Bernat á la seva dona un dia del mes de Agost.

—¿Qué tinch de tení? Voldria que ara hagués entrat algú y 'm hagués dit que t' habias mort.

—Gracias pèl bé que 'm vols.
—No 't vull cap mal, pero voldria una noticia que 'm deixés freda.

La disciplina es molt fortia, pero mes, si à ser àrriba pèl soldat ras, lletra viva, pèl general, lletra morta. Lley fortia, pero bè encaixa si no altera 'l seu nivell tant lo qui porta fusell, com aquell que porta faixa.

—Ahir vas aná á un enterro, y avuy á un altre?

—Sí, dona; sempre m' ha agradat cumplí, porque son favors que's tornan.

Un mestre, que fa no se cuants anys que no cobra, passava per la plassa de la vila ab las calsas estripadas.

Un que 'l vegé passar, deya á un altre que no 'l coneixia:

—Aquell, ensenya de lletra.
—Y també ensenya 'ls calsets, contestá l' altre.

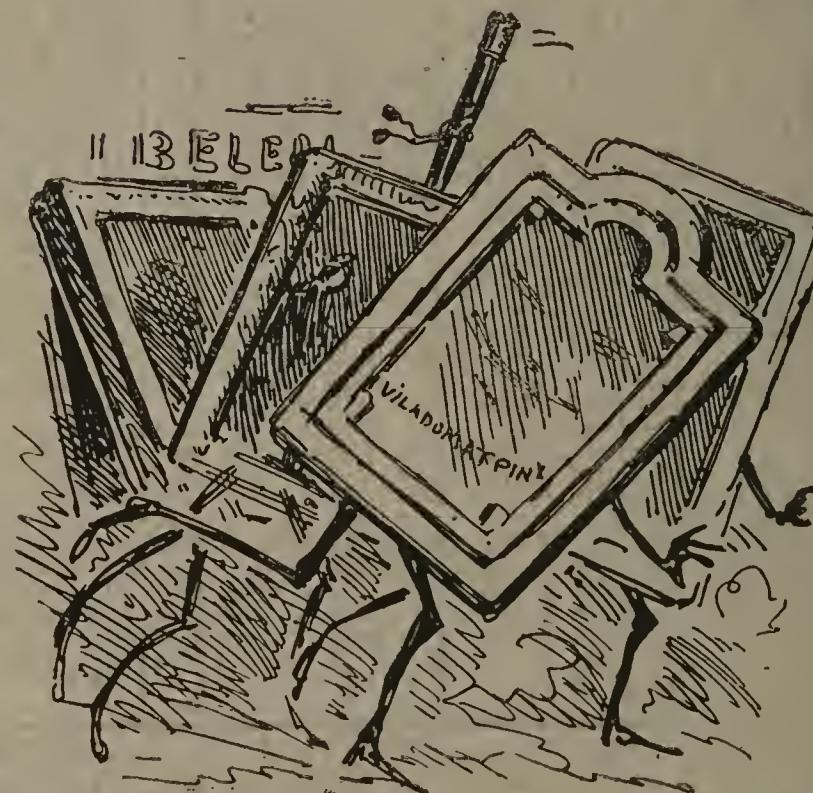
—¿Qué hi ha? preguntá un advocat veient molta gent agrupada al devant de una sala de la Audiencia.

—Han agafat á un que xerraba dintre la Sala, y per mes que l' amonestessen no volia callá, contestá un del grupo.

—Ja agafan als que xerran dintre las Salas? esclamá el advocat. Així cap de nosaltres está segú.

Mosso: pòrtam aiga.

—¿La vol sola?
No; ab una copa.

No us perdeu, Viladomats, corrent ab tal rebombori de Betlem al Consistori y de Herodes á Pilats.

—¿Quins son los manaments de la Santa Mare Iglesia?

—Aixó no sap, pare confessor? ¡May hauria dit que un capellá no sapigués los manaments de l' Iglesia!

—Pòrtim alguna cosa digué un al mosso en una fonda.

—No potser; no son encare las deu del demati.

—Que 'n tinch de fer de que en ton rellotje no siguin las deu, si en lo meu estómach es ja mitj dia?..

—Si no callas, te mato!

—Mátam, home, mátam; ja veurás després cóm t' arreglaré.

Una viuda que 's donaba aires de literata, dinant á casa de un seu amich, que ho era molt poch de la literatura, li preguntá:

—¿Qué li sembla de Homero?

—¿Que ja 's vol tornar á casá? li contestá l' amich.

—¿Qué li sembla de la carta del comte de Chambord?

—Que á n' aquet comte, la prova de ser rey no li surt á comte.

• Un pintor molt bunyol deya á un seu amich:

—Vull fer emblanquinar las parets de casa, y després las pintaré. ¿Qué te 'n sembla?

—Molt ben pensat, respondué l' amich, ab una sola variació.

—Digas quina.

—De primé pintas las parets y feslas emblanquinar després.

Sense menjar, ni cuartos per comprarne ¿cómo t' ho farías per menjar?

—Per menjar, ray, lo difícil forá trovar queviures.

Cosa bona hi ha, que si aumenta passa á sé dolenta, dona: un amor, es cosa bona, molts amors, cosa dolenta.

En casa de un prestamista francés, se parlaba de las simpatías que cada un dels presents tenía per certa época política.

—Jo, digué el prestamista, só partidari del 93.

—Per cent, esclamá un altre dels que allí hi havia.

¡Y JO NO PUCH!

L' hereu Jaume s' enmarida ab la Paula de ca'l Truch; la guerxa de ca'n Sampere se casa ab un de cuatr' ulls;

De Catalunya 'l Tigre sanguinari, saqueja pobles, honras estermina, vilas crema, secuestra y asesina... però á entrada de fosch, resa 'l rosari.

Vostè 's pot dí donya Blanca; mes de cara y de conciencia ha perdut tant la blancura, que pot dirse donya Negra.

la Dolors de ca'l Ansaldi diu qu' ho té ja tot á punt, pues un vista de Aduanas qu' no hi veu, si hi casa avuy; y la Rosa filatera per no perdre la costum se casa ab lo clavetaire que té botiga á sant Just...

Tots los carlins van molt ben armats; cada un d'ells porta lo seu escapulari.

—Mesabria molt greu morirme.

—Jo no; tots sabem que 'ns hem de morir una vegada.

—Per aixó 'm sabria greu. Si 'ns poguessem morir deu ó dotse vega-das, ja no 'm faria tanta pòr la primera.

Un que may pagaba, 's presentá en una fonda.

Un dels mossos que 'l coneixia, li portá 'l diari, la copa dels escuradents y una ampolla d' aigua.

—Perqué 'm portas aixó? preguntá 'l subiecte.

—Perqué tot aixó, contestá 'l mosso, es lo únic que no 's paga.

Com que só molt jugador, m' agrada en extrem l' Amèrica.

—¿Vol dir que allí 's juga molt?

—Sempre hi té blancas y negras.

—Aquí tot lo que 's pert se torna, deya un fondista molt desvergoñit á un seu parroquiá.

—Peró ab l' amo de la fonda no deu sucsehi aixís, contestá aquet.

—¿Ab mí? lo mateix que ab los altres.

—Donchs fa molt temps que lieu perdut la vergonya y veig que no us la tornan.

y mentrestant qu' ells esperan plens d' alegría y salut n' arribi la anhelada hora de poderne gosá junts, jo 'm dono á tots los dimonis perque 'm vull casá... y no puch.

PAU ROSELLA.

LOS CANTONS.

GRAN FUER

LÍQUIDACION

800

Un que aproveita un cantó.

La veu de l' Espanya,
per totas parts diu:
darrera 'ls cantons
s' hi troba als carlins.

Santes á Valencia
se 'n va fent camí
y 'ls de Cartagena
surten del seu niu,
per si rendir poden
als alicantins.
Veus aqui las tropas
que s' han de parti
entre 'ls uns y 'ls altres;
per so tothom diu:
darrera 'ls cantons
s' hi troba als carlins.

Diuhien que en Moriones
volta al enemich,
que si hi van mes forsa
fa un cop decisiu.
Los cantonalistas
al mar han sortit
y ab l' escuadra lleal
s' han de batre allí.
Veus aqui que al Nort
poch han conseguit.
Per so ningú dubta
lo que tothom diu:
darrera 'ls cantons
s' hi troba als carlins.

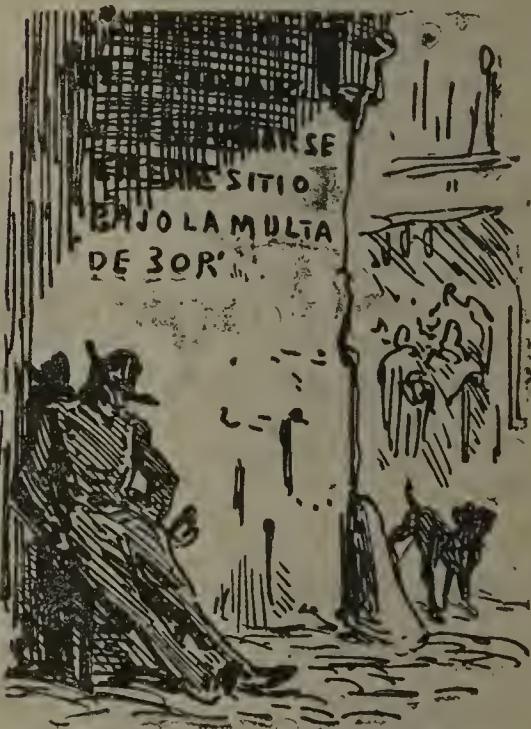
Un convoy vá á Berga,
y encara no ha eixit,
que 'ls cartageneros
diu que han de veni.
Veus aqui l' exèrcit
que ha de fer l' ull viu,
uns á Barcelona,
altres fent camí.
No hi dongueu mes voltas,
que es cert lo que 's diu:
darrera 'ls cantons
s' hi troba als carlins.

Lo cantoner Pozas,
es aquell carli.
Veus aqui que callo
perque tot es dit:
darrera 'ls cantons
s' hi troba als carlins.

PERE BLEDA.

Un fracàs en un cantó.

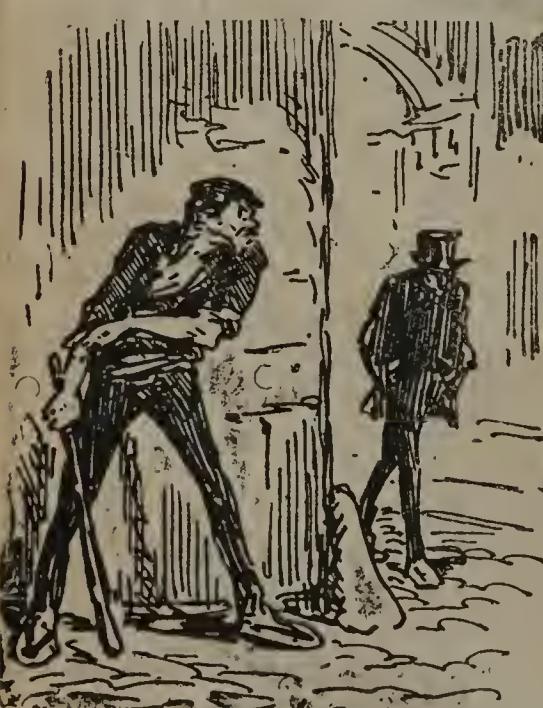

Un que guarda un cantó, per forsa,

Un á qui 'l cantó 'l sosté.

Un que guarda un cantó, de bon gust.

Lo que 's troba darrera d' un cantó.

Un senyó enemich dels cantons des-
de que 's pensá en l' ensanxe.

¡DISFRESSAS!

que poden servir pe'l carnestoltes de 1874.

Home que plé de interès
y de avaricia importuna,
vol aumentar sa fortuna
y arreconar mòlts dinés;
que no l' inquieta res mes
ni altra caboria 'l mareja
que 'l veure un altre 's paseja
ab sou que 'l pót aumentar...
aquej se pót disfressar
ab lo trajo de la *enveja*.

Ministres com molts n' hi ha,
qu' estantse dalt de la trona
se olvidan de la corona
si 's posan à predicà,
que diluen, un Deu hi ha
qu' ha de jutjans algun dia,
y ab la mes gran ironia
ells l' injurian després...
lo trajo que 'ls convé mes
per mí, es de la *hipocresia*.

Usuré, (à qui jo no alabo
y sols lo tinch pera mengua),
que 's deixa tallar la llengua
avans que donar un xavo;
que troba sols desalabo
cuant l' avaricia lo mata,
y que en veyent or y plata
ja té lo cor aixemplat...
lo trajo mes adequat
per ell, es sols lo de *rata*.

Noya qu' ab llassosy flors
y mantellina brodada.
tota la cara empolvada,
plena de *esencias y olores*,
buscas à los aymadors
per eutregà ta persona,
y may estás ni una estona
sense girà 'l teu capet...
lo trajo teu mes perfet
es sols de *mona y remona*.

PAU ROSELLA.

Un senyó Cantó dit y fet.

Lo mateix senyó per no ser
cantó, va cambiarse 'l nom,

BARCELONA MONUMENTAL.

Al devant del Principal,
tocant à la font del vell,
hi jau l' Ornato, y ab ell
lo bon gust municipal.
Barcelona, que està dalt
de la font, plora que plora,
veyent que la darrera hora
del bon gust arriba à veure;
y que per si no ho vol creure
té 'l panteó à la seva vora.

LO LLORO Y 'L MICO.

FAULA.

En un cert lloch, que no indico,
tal volta en pró del decoro,
hi habia un mico y un lloro...
ó milló, un lloro y un mico.

Mentres l' un continuament
ab molt ènfasis parlava,
l' altre pujava y baixava
sens estar quiet un moment;

Y mentr' ab sas gracies juntas
nous mots lo lloro aprenia,
l' altre fumaba, escupia...
y fins llensava las puntas.

Mes diu que 'l lloro, engrehit,
mòlts cops deya, alsant lo pico:
—Si parlant com sé, fos mico,
¿no fóra home fet y dit?

Y 'l mico, mut y sorpres,
pensava: —¡De enveja 'm moro!
¿Si parlés jo com lo lloro,
per home, 'm faltava res?

Lo cual mostra clarament,
y crech que ab creurho no s' erra,
que may ningú aqui en la terra
de lo que té està content.

ROBERT DE LAS CABRAS.

El que vea mi retrato, presente le quedará
Que lo vendo muy barato, pero nada de fiar.

Un moro pobre.

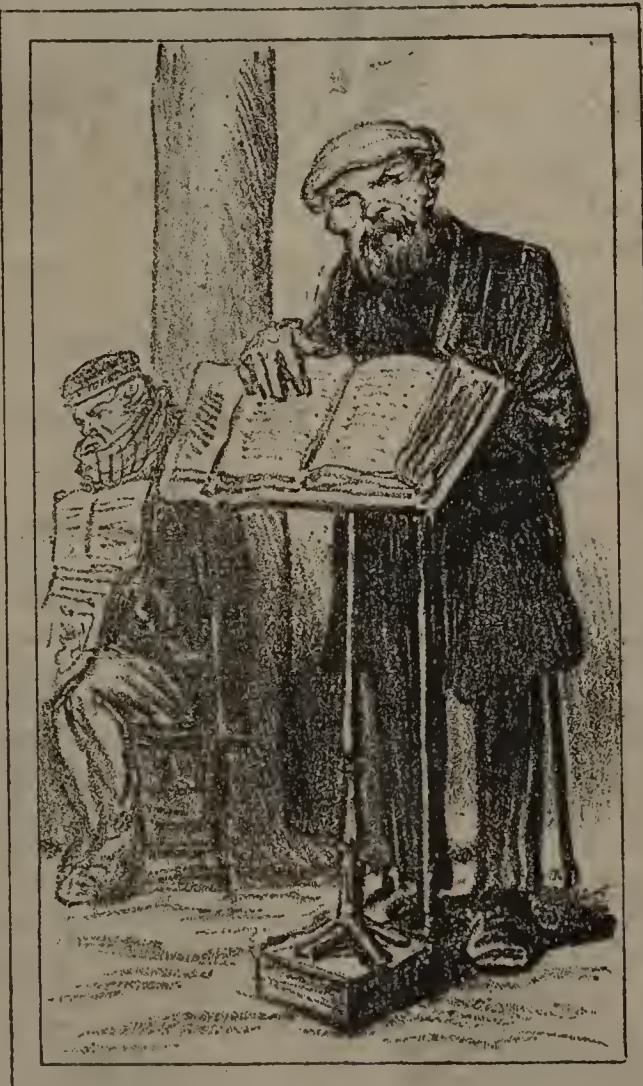
Un moro rich.

Lo senyó Bau ab primor, ab primor caixals estrau,
caixals estrau sens dolor, sens dolor del senyó. Bau.

Un cego catòlic.

Un cego protestant.

Nina, aquells clavells y rosas
que brotan en ton balcó...
prou te costarán la multa
si te 'ls veu un polisson.

¡Qué negres son los teus ulls!
¡Qué negre qu'és lo meu cor!
¡Qué negre es, ay, lo lacayo
del senyó del pis segon!

Per sota de ton balcó,
per mes que plogui ó que glassi,
cada nit passa una sombra...
es lo sereno del barri.

¿Vols que 't vulga y tú 'm desdenyas? per un sereno.
tú fas donchs, com los cargols,
que per sortir, volen pluja
y no surtan sino ab sol.

Ves, per ta culpa, en ma cara
si n' hi correrà de plor,
que aqueix demati al llevarme
m' hi he trovat dos rovellons.

¿Qui, uina, 'm farà rendir,
á ton costat al trovarme?
¡Que vingan aquí valents!...
Adeu, que sento ton pare.

Jo, nina, so rossinyol;
tú, colomet per qui 'm moro;
y aré que parlem d' aucells...
javuy se m' ha mort 'l lloro!

¿No sents quin trip trap, nimeta?
¿No sents de mou cor la veu?
¿No sens... quia griso que passa
pel balcó del cel-obert?

EN XARAU.

CASADELAVILLA

Un Ajuntament tan amich del vi, que té de ser guiat

Un coix. — ¡A mi m' han dit que ab la República to... — Y bé y qué? — Si ho sé que 'm peliu thom aniria dret!

Un geperut. — ¡Y à mi m' han dit que totom fora igual!

Pò Pi.

LO MILLOR DEL DINAR.

Soneto.

Ab quatre ó cinch companys vaig anà un dia
A dinar á la fonda, y 'ns van tréurer,
Després d' un pa ben blanch y vi per béurer,
Un dinar que lo rey l' envejaria.

Escudella, carn d' olla y companyía,
Tot bo y gustós com si 's quedés a déurer;
Després un bon rostit y un llus, que à créurer
Vaig arribar, que encara nadaria.

D' això y altres guisats apetitosos
Se compongué 'l dinar que mos donavan;
Mes creyeu que no sou, lectors ditxosos,
Lo millor del dinar que allí 'ns portavan,
Ni lo rostit, ni 'l llus, ni 'ls plats preciosos.
— Donchs qu' era lo millor? — Que me 'l pagavan.

Un caixal corcat.

Que teus pardalets al cap
mes d' un he sentit que deya;
si may hi posas canaris,
endréssam una femella.

Lo meu cor es un teatro,
tú, n' ets lo protagonista,
l' amor, l' autor de la pessa...
y ton pare es dels que xinlan.

Vina à recullir mas cendras
si 'l soch de mon cor me mata...
— ¡Quina ganga! — déus pensar.
N' hi haurà per passar ninguda.

Cuan lo llamp y 'l tró retroman
y 's va acostant la tempesta...
faig punja à escombrá 'l terrat
perqne no 's fassin goteras.

Consell que vaig à donarte,
gnàrdal per sempre en ton cor:
Gasta las botas ampletas,
que 's molt bo pels nills de poll.

Perque m' han quitat l' empleo
veig que 'm fas un paperot...
¡Vientos del árbol!... jay! Hojas
del viento... (Mah j'qniu buuyol!)

CANTAR FILOSOFICH.

La Esperansa anant pel mou
trucà a las portas del Mérit.
la Industria va aixecà 'l bras...

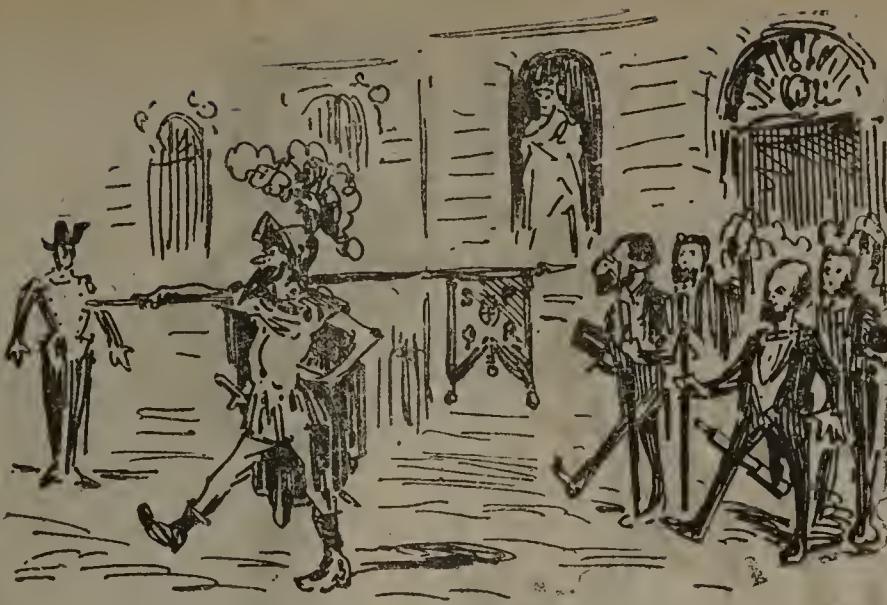
Pò Pi.

— Y bé y donchs ¿qué no 'ns pagan?
— No, no mes nos pegan.

Donya Blanca, m'ha dit un que l'ha vista pujá á caball moltes vegadas, es torta de camas.

—Donchs no es estrany que un altre que la va véurer després de la xefla que per Pascua varen fer los carlins en Montserrat, me digués que anaba de tort.

Un Ajuntament tant desballestat, que tè de ser guiat per un centurió.

PATRIA, FIDES, AMOR.

PATRIA.

Vint mil rals per dur botas
y fer de *quefa*,
deu que 'n cobro dels fondos
de las reservas...
Res: ¡pataratas!
Mes de totas maneras
¡Viva la patria!

FIDES.

—¿Cuánt ha dat la bacina?
—Pesseta y trenta.
—Pagan most, majordona,
navaja y teula...
¡Qué miserables!
Vetaquí que no 'ns queda
res per l'imatge.

AMOR.

—T' idolatre, t' estimo
fins al cel, nena.
(¡Ay, un dot, que fa ferne
de prometensas!)
—T' adoro, Paco.
(Si sabés lo de 'n Pepe...
¡vaya quín xasco!

QUIM BERRUGA.

Un escultor ensenyaba á un seu amich un baix-relleu que acababa de fer.

—¿Veus? deya l'escultor. La Lley y la Justicia que s'abressan. ¿Qué te 'n sembla?

—Que s'abressan ab tanta esfisió, contestá l'amich, que sembla que's despedeixin per no tornarse á véurer may mes.

¡Fora grupos!

—¿Sap ahont són las cuarenta horas?

—A la Catedral; carrer de la Lleona.

Los carlins destruiran lo pont de Sant Boy, perque no fòstant fácil portarhi á Don Carlos.

No fa gaire temps que en l'hospital de Santa Creu va morir un altre boix que també deya que era rey.

CANTARELLAS.

Jo 't vaig veure l' altre dia,
jo 't vaig veure, nena hermosa,
al jardí del general
que donabas pa á las ocas.

Ab lo vestit rossegant,
gorro ab flors, y alt lo cabell...
si 't deya, noya, 'l qué semblas,
pót ser que 't sabria greu.

Tú m' estimas fins al cel
y jo t' estimo altre tant;
nostre amor, morena meva,
es música celestial.

Sempre estás ab los ulls baixos,
si algú 't parla, ja estás roja...
tothom diria que may
has trencat cap plat ni ampolla.

—Sap que á D. Carlos las cosas li van millor que no's podia esperar?

—¿Per qué vol dir?

—Perquè li ha sortit lo bisbe de Urgell.

—¡Y bè, y qué!

—Que D. Carlos es *Pretent-dent* y li ha sortit un *Caixal*. Vegi vosté si no li fará mes servir un caixal que una dent.

—Ah, sí! Per mastegá 'ls desengangs.

—Dius que en Pep té bon carácter
y tots los días te pega?

—Mira, aquí tens una carta:
té bon carácter de lletra.

Un pajés se confesava:

Lo capellá l'hi diqué que per penitència resés tres credos.

Al sentirho 's posá á plorar.

—¿De qué ploras fill méu? preguntá 'l sacerdot.

—¡Ay! Vosté 'm mana que diga tres credos, y jó no 'n sé no més que un.

Un home en una fira venia un gerro de plata.

Un pillet d'aquells que son tan llestos en afanar rellotges, s'hi acostá fent com aquell qui volgués comprarlo, y posant-sel á las mans se 'l mirá y remirá y al fi digué:

La Dida de 'n Pitarrà n' es la dida que al teatro català va donant vida.

—Vosté coneixerà sens dupte al *barber de Sevilla*; deya un filarmónich á un concurrent al cafè ahont anava, parlantli de l'òpera de Rossini.

—No senyor: m' afaito jo mateix.

Un jove va anar á confesar. Lo capellá va preguntarli.

—¿Com está Déu en lo cel?

—Hi está perfectament, respondugué el jove.

—Mamà ¿qu' es un petó? preguntava una noya de quince anys á la séva mare.

—Res, filla, es una tonteria.

—¡Ay! digué la noya per si mateixa: lo méu xicot es molt discret, perque no fa mes que demanarme tonterias.

—¿Vol dir quels' carlins no pescaran res.

—Me sembla que sí.

—¿Qué?

—Tunyinas.

—¿Com es que t' has posat aquestas camas de fusta?

—Com que tú 't posas aquests talons de moda, al costat teu semblaria que m' accompanyeses á estudi.

—Está vosté ben segur de que aixó es plata.

—Per plata m' ho han encarregat; jo no so mes que un simple corredor.

—¡Ah! ¿vosté es corredor? Donchs à veure si m' atrapa.

Y fugí ab lo gerro.

Un nen venia de la taberna, portant una ampolla de vi.

—¡Ah pillin! L' hi digueren los companys: ja 'u dirém al teu pare que quant vás á la taberna, te l' hi beus la meytat del vi.

—No, respondugué, quan hi vaig, no; quant ne torno.

CANTARELLAS.

—La Roseta n' está trista!
Tot lo dia está plorosa!
Estimava á un gosset blanch,
que avuy li han donat la bola.

Mira si 'l meu cor t' estima
ab verdadera passió,
que ara me 'n vaig cap á casa
perqué tinch molt mal de cor.

—Jo so la papallona
tú n' ets lo llum;
vaig comensá á voltarte
y he caigut.

—Lo dia que ab ton anior,
nena, vaig ensopregar,
es que vaig sortir de casa
sense que m' hagués senyat.

Sempre que 't parlo de amor
tu 'm parlas de casá sempre.
Noya, enrahone'm, enrahone'm...
que enrahone'nt la gents' entenen

LAS RESERVAS,

consideradas baix lo
punt dè vista de la
galantería.

— ¡Quant te dich que t' estimo!....
— ¡Vaji allà! Si mòlt convé es un
senyoret y 's burla de nosaltres.

LO ROSSINYOL Y LA CLAU.

FAULA.

En casa d' un manyá, se sap que un dia,
Prop d' una clau, un rossinyol hi havia:
Mes entenen qu' l rossinyol no era
D' aquells que guanyan á la cadernera
Quant cantan en lo bosch son grat desterro;
Sino que de fil-ferro
Y fet ab tot l' enginy, lleugera y forta
Era eyna per obrir qualsevol porta.
La clau era bonica
Y 's coneixia que per casa rica,
Perque era de las dents mòlt complicada
Y de l' anella y mánech treballada.
Lo rossinyol, que tant senzill se veya,
Al costat d' ella rebaixat se creya
Y ab tanta rábia
Com un pardalot vell dins de la gábia,
Digué á la clau que ab tota sa escultura,
Y son pulit brillant, y sa finura,
Ell se podia sempre burlar d' ella,
Puig sens adornos ni dibuix d' anella,
Ab sa construcció enginyosa y forta
Servia per obrir qualsevol porta,
Mentres qu' ella, infelis, no mes podia
Ferho ab lo pany que son dibuix tenia.
Com que eran las rahons tan verdaderas,
La clau callá entristida
Y se n' aná á lo pany, tot desseguida,
D' una porta de poms y grans vidrieras,
Tenint de dia y nit y á tot' hora
La vida mes senyora,

— ¡Cóm es que t' miras á aquell sorje?
— ¡Mamà, no li digui sorje! Encara que
'n va vestit, es fill de una bona casa.

Manejada per damas y cambreras.
Lo rossinyol que fou venut á un pillo
Obrintne mòltas portas tingüé gustos;
Pero perdé son brillo
Servint per robos y dant mil disgustos,
Fins que atrapat, y per cumplir l' edicte,
Fou pres, considerat cos del delicte.
La clau que ho sapigué, n' esperá un dia,
En que poch oli dins del pany tenia,
Y al rodar, per obrirhi una cambrera,
Grinyolant s' esplicá d' esta manera:
— Ab goig faig lo que faig si bé se ferho,
Y no tingau desfici
Per ignorar del tot un mal ofici,
Puig tot lo qu' es dolent, bo es no saberho.

SERAFÍ PITARRA.

DIFERÈNCIA DE GUSTOS.

SONETO.

Me vaig casar fa un any; mes jo y la dona
Nos avenim tan poch; qu' es una pena,
Puig tot lo que á n' á mi lo gust m' emplena
Que l' ha de disgustar, ma fé us abona.

Jo tinch un nom bonich, ella 's diu Tona;
M' enfadan los adornos, ne va plena;
No puch sufrir los versos, donchs te vena;
Jo goso ab cel seré, ella quant trena;

Si vull lo gall pelat, ella hi vol pruna;
Si só estalviador, ella m' arruina;
Y j'ves si es no poder anar á la una!

Que jo la trovo hermosa, y si hi atina,
Senthó, y, sent dona, creu que la fortuna
No l' ha fet guapa, ni elegant, ni fina.

CELESTÍ PUIG y BOCA.

LA CANSO DELS QUE LA ESTIMAN.

Al Papiol n'hi ha una fadrina
guapa com un pom de flors.
Qui l' estima, no l' estima;
qui la estima, fa com jó.

Jo que dich; mira minyona
que t' enganya 'l galindó.

Ell li demana una cosa
que val mes que plata y or;
Ell li demana una cosa
que si 's pert no 's trova, no.

Qui l' estima, no l' estima;
qui l' estima, fa com jó.

Un senyó que n' es galan, que es
tot ell un diamant, y que no se li pot
demana un dineret per Santa Creu.

CANTARELLAS.

No'm diguis may mes, nineta,
que tens un cor molt bonich;
perque aixó de cor fa iglesia,
y aixó de iglesia, carlí.

Si es vritat que 'ls ulls demostran
lo que l' ànima conté
de segú que la teva ànima
deu està seta nn infern.

Si tens cor, no ho fassis córrer
puig com ara fan cuartels
le las iglesias, molt fàcil
que te 'l prengués lo govern.

—¿Que no hi fóra l' amo?
—Sí senyor ¿per qué?
—Venia á cobrarli aquella le-
vita de color de pansa.
—¡Senyor Francesch! Vénen
i cobrarli la levita.
—Digas que no hi so.
—Ja ho sent, diu que no hi
s; jo 'm creya que hi era.
—¿Donch cuan podré tornar?
—No ho sé. ¡Me sembla que
cuau ayuy no li troba!..

—¿A véurer si sabs fer l' exer-
ici? ¡Armas al hombro!..
—¿Qué ets ximple!
—¿Per qué?
—Com dius: ¡Armas al hom-
bro! y jo no mes tinch una ar-
ma!..

Fent plomas á las gacelas
va sé mestre en gay sabé,
y en set tomos, escrigué
una Historia de novelas.
Brut de gloria y net de pelas
pensá en la butxaca sua;
vá doná fil á la grua
y ab pastels, logrà arribar
á ministre de Ultramar.
—¡Fásjuli un nus á la cua!

Jo que dich; mira minyona
qu' una noya té una flor;
una flor, que si s' esfulla
se pot dir qu' ho ha perduttot,

Qui t' estima, no t' estima;
qui t' estima, fa com jó.

Jo que sempre t' aymaria
pura com un raig de sol.
Jo que quant no sias pura
també t' aymaré per çó.

Qui t' estima, no t' estima;
qui t' estima, fa com jó.

Serafi Pitarra.

Ja que m' estimas, vull dirts
que á Madrit no hi vagis may,
perquè veig que quan hi arriban
tothom muda de pensá.

Lo ten cor, quan vinga l' hora
que toquin á repartir,
no 'l donguis, perque hi ha alguns
que 'l volen; guàrdal per mí.

Si pels consells que t' he dat
algun favor me vols fer,
serà tornantme 'ls vuit cuartos
que 't vaig deixá al cent per cent.

S. ALSINA Y CLOS.

—Noya, ja 't pots tréurer la
careta.

—Per qué, cap de ase?..
—Per que 't coneix tothom.
Ab aixó, es com si no 'n portes-
ses.

—¿Y per qué 'm coneix to-
thom?

—Perque ets tan desvergo-
nyida ab careta, com sense ca-
reta.

Un senyor troba á un cego
coneugut y li pregunta:

—¿Que tal, senyor Batista?
—Bè, contesta 'l cego. ¿Y
vosté?
—Jo... ja ho pot véurer.

HISTORIA DE UN CAP, CONTADA PER ELL MATEIX.

En l' any 1831.

Era adroguer.

En 1833.

Estaba en son esplendor.

En 1835.

Després de la crema.

En 1838.

Era rector.

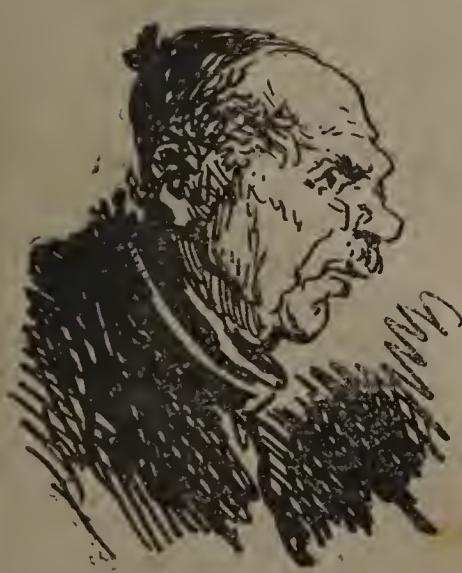
En 1850.

Era canonje.

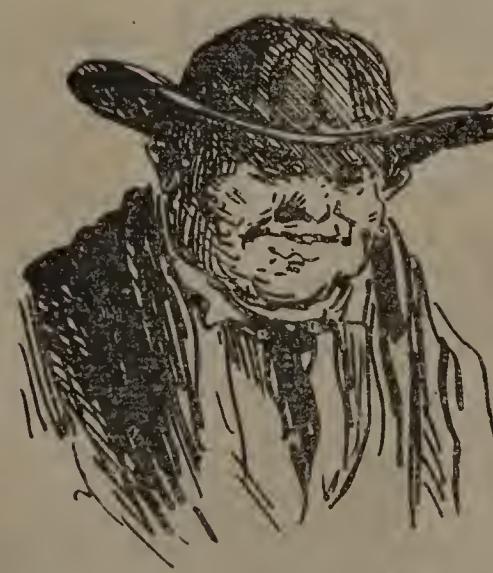
A últims del 1868.

Era emigrat.

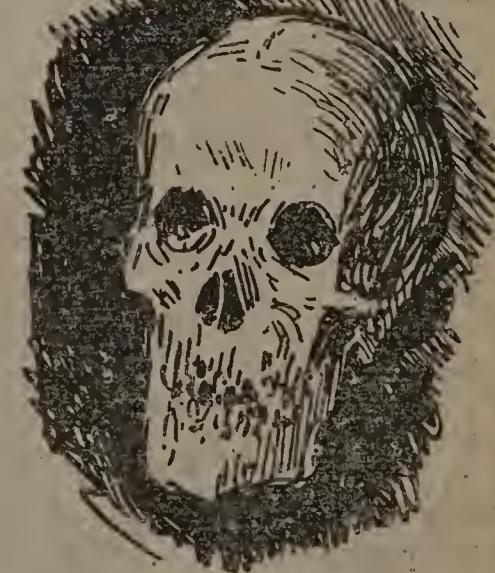
En 1871.

Torna, pero no cobra.

En 1873.

Los carlnis l' obligan á disfressarse.

En 18....

Pelat per omnia saecula saeculorum.

T R E T R E T E É .

Qualevol que vulga comprar *El Tiburon*, almanach per l' any 1874, escrit ab mòlt sal per diferents escriptors, é ilustrat ab molt pebre pèl dibuxant A. W. que tant éxit obtingué en *La Flaca* y ara en *La Madaia política*, pot passar á la llibreria de 'n Lopez, que se li vendrá per

UN RAL.

Altre si: Qualsevol que vulga comprar *L' any nou*, almanach per 1874,

escrit per D. Pau Bunyegas é ilustrat per T. Padró, pot anar á ca'n Lopez, ó á la llibreria de 'n Puig, Plassa Nova, ahont lo trobará per un ral.

Altre si: qualsevol que vulga comprar l' almanach de *La Campana de Gracia*, que tant per la lletra com per la il-lustració fa reventar de riure, que s' esperin uns quants dies, que per un ral se li vendrá en la llibreria de 'n Lopez.

GRAN COLECCIO DE OBRAS

del festiu escriptor

Don Serafí Pitarra.

SINGLOTS POETICHES.

Rals.

La esquella de la torratxa, en 2 actes.	1
Ous del dia, 2 id.	1
La vaquera de la piga rossa, 2 id.	1
Lo cantador, 2 id.	1
Lo castell del tres dragons, 2 id.	1
La venjansa de la Tana, 2 id. .	1
Lo punt de las donas, 2 id. .	1
Liceistas y cruzados, 2 id. .	1
Las Carbassas de Monroig, 2 id.	1
Un mercat de Calaf, 2 id.. .	1
Un barret de riallas, 2 id. .	1
Lo boig de las campanillas, 1 id.	1
En Juan Doneta, 1 id.	1
La butifarra de la llibertat, 2 id.	1
Las píldoras de Hollovay, 1 id.	1
Los Héroes y las Grandesas, 2 id.	2
Si us plau per fonsa, 2 id. .	1
¡Cosas del oncle!, 2 id. . .	4
Palots y ganxos, 2 id. . . .	4
La sabateta al balcó, 2 id. .	6
La urbanitat, 3 id..	8

GRAN LÁMINA
DE LA
REPÚBLICA - DEMOCRÁTICA FEDERAL.

LITOGRFIADA Á TRES TINTAS
por el inteligente artista
TOMÁS PADRÓ.

Podem asegurar que es la mes important de cuantas se han publicat hasta 'l dia y la mes aproposit per corporacions oficiais, coletjis, oficinas, Ateneos, Casinos, Circuls, etc. etc.

Está impresa sobre papé del bi y sà 4 pams de alt por 3 de ampla.

Sols bal 12 rals.

Se trobará de venta en la Llibreria es-
pañola Rambla del Gento n.º 20.

	Rals.
L' Trencalós (leyenda)	1
Parodia de la ópera Il Profeta . .	1
Parodia id. L' Africana.	1
Parodia id. Faust.	4
La mort de la Paloma.	1
Grá y palla 1 tomo en 8. ^o ab láminas.	4
Cuentos de la hora del foch, 1 tomo en 8. ^o	4
Cuentos del avi, 1 tomo en 8. ^o	4

OBRAS DE ALTRES AUTORS.

Cinch minuts fora del mon, joguina en un acte fy en vers catalá, per Eduart Aulés.	1
Lo diari ho porta, joguina en un acte y en vers, arreglada á la escena catalana per Eduart Aulés. . . .	2
La passió política. Tragi-comedia satírica é histórica en 4 actes y onze cuadros, per A. del Real y Joseph Roca y Roca, adornada ab 17 láminas..	2
Dios, folleto escrito por el diputado Francisco Suñer y Capdevila...	2
La nueva inquisicion. Sucesos ocurridos en Barcelona en la revolucion de Setiembre de 1869, escrito el diputado Serraclará. . .	2

1-56 Black - Pompadour 66'85

GETTY CENTER LIBRARY

3 3125 00673 3428

